

Monthly Oil & Gas Markets Analysis

پایش تحلیلی تحولات بازارهای نفت و گاز

شماره ۱۶۹ - شهریور ماه ۱۴۰۳

پژوهشکده اقتصاد انرژی

موسسه مطالعات بین المللی انرژی

پایش تحلیلی تحولات بازارهای نفت و گاز

اعضای هیات تحریریه: دکتر محمد صادق جوکار، دکتر غلامعلی رحیمی، دکتر بهروز نعمتی،
دکتر مصطفی سالاری، دکتر تورج دهقانی، مهدی یوسفی، مهرزاد زمانی، دکتر ندا علم الهدی،
دکتر داریوش وافی، دکتر ملیکا آشوری، دکتر حسین یادگاری، مهدیه ابوالحسنی، کیمیا سادات ناصر آبادی،
الهام سید زاده، سروش بغدادی، احسان مال احمدی
مدیر مسئول: دکتر غلامعلی رحیمی
سر دبیر: مهدی یوسفی
ناظر علمی: دکتر مهران امیر معینی
مدیر داخلی: سمیرا مرادی
طراحی و صفحه آرایی: نازنین شاهین

تحولات ماهانه اقتصاد جهانی ماه جولای و آگوست ۲۰۲۴

نهاد علم الهدی

سال ۲۰۲۵ کاهش یافته است، از ۲٫۸٪ به ۲٫۷٪، که در درجه اول بازتابی از پیش بینی ضعیف تر اقتصاد ایالات متحده است.

شاخص تولید جهانی برای اولین بار در هشت ماه گذشته جایگاه خود را از دست داد. شاخص‌های تولید جهانی و خدمات تولیدی هر دو تضعیف شدند. انتظارات تجاری نیز به پایین ترین سطح در هفت ماه گذشته رسید که به دلیل عدم اطمینان سیاسی پیرامون انتخابات متفاوت بود. با این وجود، داده‌های PMI همچنان نشان‌دهنده شتاب رشد در اقتصاد جهان ق در مقایسه با اواخر سال ۲۰۲۳ بود و همه زیربخش‌ها برای اولین بار در سه سال گذشته، تولید ثابت یا افزایشی را در ژوئن گزارش کردند. هرچند رشد تولید کاهش یافت، اما نرخ رشد ژوئن همچنان دومین رشد بالا در دو سال گذشته بوده است.

پیش بینی می شود که تورم جهانی قیمت مصرف کننده به کاهش تدریجی خود ادامه دهد و از ۴٫۵ درصد تخمین زده شده در ماه مه، پیش بینی می شود که تورم در سه ماهه پایانی سال ۲۰۲۴ به زیر ۴ درصد کاهش یابد و در نیمه دوم سال ۲۰۲۵ به حدود ۳ درصد برسد. پیش بینی ها برای قیمت نفت خام برنت در اواخر سال ۲۰۲۴ و در سال ۲۰۲۵ کاهش یافته است که منعکس کننده مزاد عرضه مورد انتظار است و به بازنگری رو به پایین پیش بینی تورم جهانی قیمت مصرف کننده در سال ۲۰۲۵ کمک می کند. فشارهای قیمت پایه نیز باید در کنار تعدیل رشد دستمزد و هزینه نیروی کار کاهش یابد.

بر اساس برآوردهای Market Intelligence، نرخ تورم کالاهای اصلی در اقتصادهای گروه پنج (G۵) در آوریل و می منفی گردید. با این حال، شاخص‌های پیشرو، از جمله شاخص‌های قیمت PMI تولید جهانی، نشان می‌دهند که این نرخ در اواسط سال ۲۰۲۴ قبل از

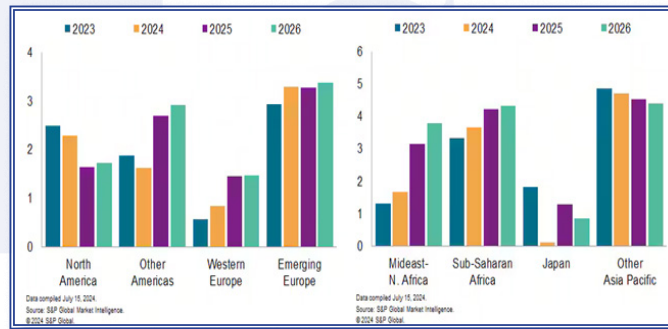
۱. بررسی وضعیت اقتصاد جهانی

اقتصاد جهانی در يك نگاه

شرایط مالی مناسب‌تر و افزایش تجارت جهانی از رشد اقتصادی همراه با تعدیل تورم در جهان، حمایت می‌کند. با این حال، به نظر نمی‌رسد که نرخ رشد به دلیل ترکیبی از شرایط متضاد از جمله بار بدهی بالا، نرخ‌های بهره بالاتر و عدم قطعیت‌های ژئوپلیتیکی مختلف بتواند به اوج رشد قبلی برسد. در سطوح منطقه‌ای و ملی، روایت پیش‌بینی‌ها حاکی از روندهای کوتاه‌مدت متفاوت است. این پیش‌بینی‌ها در اقتصاد ایالات متحده، عواملی از جمله سخت‌تر شدن استانداردهای وام‌دهی بانکی، سیاست‌های مالی با حمایت پذیری کمتر و دلار قوی است. در مقابل، شرایط اقتصادی در اروپای غربی رو به بهبود بوده است، اگرچه انتظار می‌رود رشد نسبتاً ضعیف باقی بماند.

پیش‌بینی تحلیل‌گران S&P Global Market Intelligence از رشد تولید ناخالص داخلی واقعی جهان در سال ۲۰۲۴، در بهر روزسانی ماه ژوئیه، بدون تغییر ۲٫۷ درصد است. پیش‌بینی از رشد جهانی اقتصاد در

نمودار ۱: نرخ رشد GDP (%)

Source : Global economic outlook: July 2024, S&P Global, 15 July 2024

فهرست

بخش اول	بخش دوم
تحولات ماهانه اقتصاد جهانی	گزارش‌های تحلیلی
۱ نهاد علم الهدی	۱ وضعیت تقاضای نفت چین و چشم انداز آن حسین یادگاری
۲ بررسی تحولات قیمت نفت خام	۲ گزارش بررسی کاهش مصرف انرژی در اروپا پس از بحران روسیه و اوکراین الهام سیدزاده
۳ بازار جهانی فرآورده‌های نفتی و عملیات پالایشی	۳ گزارش گروه بحران در خصوص تنش‌های اخیر خاورمیانه سروش بغدادی
۴ بررسی وضعیت تولید نفت در بازار جهانی براساس برآورد موسسات بین المللی	۴ شرکت‌های ملی نفت و کاهش انتشار متان (نحوه محقق کردن اهداف ۲۰۳۰) مترجم: احسان مال احمدی
۵ بررسی وضعیت تقاضا و ذخیره سازی های نفت خام و فرآورده براساس برآورد موسسات بین المللی	۵ پایش اندیشکده های جهانی حوزه انرژی (نفت و گاز) مهدیه ابوالحسنی
۶ بررسی و تحلیل ماهانه بازار جهانی گاز طبیعی	
مهدیه ابوالحسنی	
۷ پیش بینی کوتاه مدت قیمت نفت خام	
مهرزاد زمانی	
۸ چشم انداز کوتاه مدت عرضه و تقاضای نفت براساس مدل موسسه مطالعات بین المللی انرژی	
داریوش وافی	
۹ بررسی تحولات تجارت نفت و گاز	
کیمیا سادات ناصر آبادی	

جدول ۱: تولید ناخالص داخلی واقعی در کشورها و مناطق منتخب

Real GDP	۲۰۲۲	۲۰۲۳	۲۰۲۴ف	۲۰۲۵ف
جهان	۳٫۵	۳٫۳	۳٫۲	۳٫۳
اقتصادهای پیشرفته	۲٫۶	۱٫۷	۱٫۷	۱٫۸
ایالات متحده آمریکا	۱٫۹	۲٫۵	۲٫۶	۱٫۹
منطقه یورو	۳٫۴	۰٫۵	۰٫۹	۱٫۵
ژاپن	۱	۱٫۹	۰٫۷	۱
چین	۳	۵٫۲	۵	۴٫۵
هند	۷	۸٫۲	۷	۶٫۵
روسیه	-۱٫۲	۳٫۶	۳٫۲	۱٫۵
ترکیه	۵٫۵	۴٫۵	۳٫۶	۲٫۷
برزیل	۳	۲٫۹	۲٫۱	۲٫۴
عربستان سعودی	۷٫۵	-۰٫۸	۱٫۷	۴٫۷
ایران	۳٫۸	۴٫۶	۳٫۳	۳٫۱
پاکستان	۶٫۲	-۰٫۲	۲	۳٫۵
نیجریه	۳٫۳	۲٫۹	۳٫۱	۳

Source : World Economic Outlook, World Bank, July 2024

۲. بررسی اقتصادهای توسعه یافته

۲-۱. آمریکا

زمانی که مصرف کنندگان از انجام هزینه‌های خدمات خودداری کردند که در دو سال گذشته نقش مهمی در رشد تولید ناخالص داخلی واقعی داشته است. رشد تولید ناخالص داخلی احتمالاً در سه ماهه چهارم سال ۲۰۲۴ ضعیف خواهد بود و در حدود ۱ درصد در سال افزایش می‌یابد. کاهش نرخ وام مسکن ممکن است باعث افزایش اندک در فروش مسکن شود و دلار ارزانتر از رشد صادرات حمایت کند. با این حال، رشد باید تا پایان سال ۲۰۲۵ کمی بالاتر از ۲ درصد باشد که منعکس کننده دستیابی به هدف تورم ۲ درصدی فدرال رزرو و کاهش نرخ بهره است. در ایالات متحده، رشد پیش‌بینی شده در سال ۲۰۲۴ به ۲٫۶ درصد کاهش یافته است (۰٫۱ درصد کمتر از میزان پیش‌بینی شده در آوریل ۲۰۲۴) که نشان‌دهنده شروع کندتر از حد انتظار است. انتظار می‌رود که با آرام

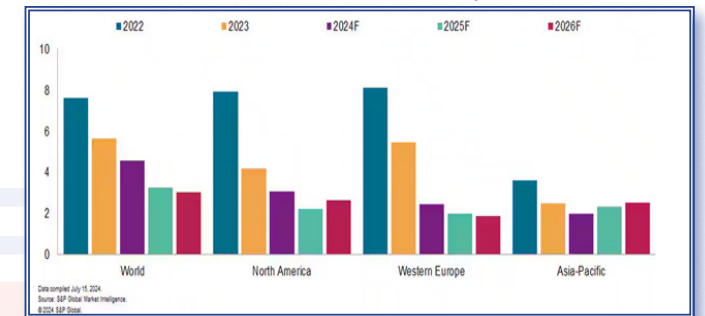
با وجود چرخش‌های اخیر بازار مالی، ایالات متحده احتمالاً در آستانه رکود نیست. با این وجود، انتظار می‌رود که اقتصاد در نیمه دوم سال ۲۰۲۴ حرکت خود را از دست بدهد زیرا قیمت‌های بالا و نرخ‌های بهره بالا تقاضای داخلی را کاهش می‌دهند. تولید ناخالص داخلی واقعی با رشد غیرمنتظره ۲٫۸ درصدی سالانه در سه ماهه دوم ۲۰۲۴ (در مقایسه با رشد ۱٫۴ درصدی سه ماهه اول ۲۰۲۴) افزایش یافت که به دلیل تقاضای داخلی قوی‌تر و افزایش موجودی‌ها بود. اما نشانه‌هایی از ضعف وجود داشت، به‌ویژه

1. Economic Forecast for the US Economy, The Conference Board Economic Forecast for the US Economy, 14 August 2024.

خدمات، تداوم کاهش تورم را متوقف می‌کند که عادی سازی سیاست پولی را پیچیده می‌کند. بنابراین، ریسک‌های صعودی برای تورم افزایش یافته است و چشم‌انداز نرخ‌های بهره بالاتر و حتی طولانی‌تر را در چارچوب تشدید تنش‌های تجاری و افزایش عدم اطمینان سیاست‌ها را افزایش داده است. برای مدیریت این ریسک‌ها و حفظ رشد، ترکیب سیاست‌ها باید با دقت دنبال شود تا به ثبات قیمت‌ها دستیافت. فعالیت و تجارت جهانی در ابتدای سال، با افزایش تجارت ناشی از صادرات بالا در آسیا، به ویژه در بخش فناوری، تقویت شد. در مقایسه با چشم‌انداز اقتصاد جهانی در آوریل ۲۰۲۴، رشد سه ماهه اول در بسیاری از کشورها صعودی بود، اگرچه شرایط در ژاپن و ایالات متحده قابل توجه بود. در آمریکا، پس از یک دوره پایدار عملکرد بهتر، کاهش بیشتر از حد انتظار رشد، بازتاب تعدیل مصرف و سهم منفی تجارت خالص بود. در ژاپن، غافلگیری منفی رشد ناشی از اختلالات موقت عرضه مرتبط با تعطیلی یک کارخانه بزرگ خودروسازی در سه ماهه اول بود. در مقابل، بهبود اقتصادی در اروپا به وقوع پیوست که منجر به بهبود فعالیت خدمات شد. در چین، رشد مجدد مصرف داخلی باعث بهبود در سه ماهه اول شد که به دلیل افزایش موقت صادرات به نظر می‌رسید که با افزایش تقاضای جهانی در سال گذشته دوباره مرتبط گردید.

نمودار ۲: تورم قیمت مصرف کننده (% تغییر سالیانه)

Source : Source: Global economic outlook: July 2024, S&P Global, 15 July 2024

افزایش تدریجی هماهنگ با نرخ‌های تورم بالاتر قیمت تولیدکننده، به نرخ پایین‌تر خواهد رسید. بر اساس داده‌های PMI ژوئن، قیمت‌های تولیدکنندگان با شدیدترین نرخ در ۱۵ ماه اخیر افزایش یافت. بر اساس برآوردهای اولیه Market Intelligence، نرخ تورم قیمت مصرف کننده خدمات در اقتصادهای G۵ در ماه مه به ۴٫۷ درصد کاهش یافت که هنوز بسیار بالاتر از سطوحی است که از لحاظ تاریخی با اهداف تورم بانک مرکزی مطابقت دارد. با این حال، داده‌های PMI ژوئن، نشانه‌های بیشتری از کاهش تورم قیمت فروش در بخش‌های خدمات اکثر اقتصادهای بزرگ را نشان داد. پیش‌بینی می‌شود تسهیل سیاست پولی از اواخر سال ۲۰۲۴ توسعه یابد. پیش‌بینی تعدیل تورم و شروع چرخه تسهیل فدرال رزرو ایالات متحده باید راه را برای شرایط مالی مناسب‌تر جهانی در سال‌های ۲۰۲۵-۲۶ هموار کند و از فعالیت‌های اقتصادی حمایت کند.

روند کاهش نرخ بهره آمریکا در سال‌های ۲۰۲۵-۲۶ پیش‌بینی می‌شود، اما بازگشت به پایین‌ترین سطح قبل از همه‌گیری بعید به نظر می‌رسد. پیش‌بینی می‌شود بانک‌های مرکزی با اقتصاد پیشرفته، تا سال ۲۰۲۶ به نرخ‌های سیاست خنثی بازگردند که به معنای سطوحی است که بسیار بالاتر از مقیاس‌های قبل از همه‌گیری است.

پیش‌بینی بانک جهانی در جولای ۲۰۲۴، حاکی از این است که رشد جهانی مطابق با پیش‌بینی چشم‌انداز اقتصاد جهانی در آوریل ۲۰۲۴ باشد، یعنی ۳٫۲ درصد در سال ۲۰۲۴ و ۳٫۳ درصد در سال ۲۰۲۵. تورم قیمت

در جدول زیر مهمترین شاخصهای اقتصادی منطقه یورو نشان داده شده است.

جدول ۳: مقادیر ماهانه شاخصهای اقتصادی منطقه یورو

منطقه یورو	PMI (manufacturing)	PMI (service)	تورم (%)	نرخ بهره (%)	نرخ بیکاری (%)	تراز تجاری (میلیون یورو)
ژانویه ۲۰۲۴	۴۶٫۶	۴۸٫۴	۲٫۸	۴٫۵	۶٫۵	۱۱۸۰۰
فوریه ۲۰۲۴	۴۶٫۱	۵۰	۲٫۶	۴٫۵	۶٫۵	۲۲۶۰۰
مارس ۲۰۲۴	۴۵٫۷	۵۱٫۱	۲٫۴	۴٫۵	۶٫۵	۲۲۸۰۰
آوریل ۲۰۲۴	۴۵٫۶	۵۲٫۹	۲٫۴	۴٫۵	۶٫۴	۱۳۹۰۰
می ۲۰۲۴	۴۷٫۴	۵۳٫۳	۲٫۶	۴٫۵	۶٫۴	۱۴۰۰۰
ژوئن ۲۰۲۴	۴۵٫۶	۵۲٫۶	۲٫۵	۴٫۵	۶٫۵	۲۲۳۰۰
جولای ۲۰۲۴	۴۵٫۶	۵۱٫۹	۲٫۶	۴٫۲۵	-	-
آگوست ۲۰۲۴	۴۵٫۶	۵۳٫۳	(F)۲٫۲	۴٫۲۵	-	-

های اقتصادی در نیمه اول سال ۲۰۲۳، اقتصاد ژاپن از آن زمان با مشکل مواجه شده است. تولید ناخالص داخلی واقعی در سه ماهه اول سال ۲۰۲۴ ۰٫۵ درصد نسبت به سه ماهه قبل کاهش یافت و ۱٫۳ درصد نسبت به اوج خود در سه ماهه دوم سال ۲۰۲۳ کاهش یافت. بیشتر این ضعف از سوی مصرف کنندگان نشأت می گیرد. مخارج خانوارهای داخلی در سه فصل از چهار فصل گذشته کاهش یافته است. سرمایه گذاری و صادرات مسکونی و غیرمسکونی همگی در سه ماهه اول سال ۲۰۲۴ کاهش یافت. خوشبختانه به نظر می رسد اقتصاد در نقطه عطف قرار دارد. پیش بینی می شود که رشد تولید ناخالص داخلی واقعی در نیمه دوم سال ۲۰۲۴ شروع به بهبود کند. به علاوه، تضعیف این عوامل باید در مجموع شرایط اقتصادی را بهبود بخشند، انتظار می رود بانک مرکزی سیاست های پولی را سخت تر کند و برخی از افزایش ها را برای رشد محدود نماید.

قابل تصرف باید به افزایش خود ادامه دهد، در میان رشد قوی دستمزدها، افزایش تدریجی اعتماد و بهبود شرایط تجارت منجر به بهبود مصرف در طول سال ۲۰۲۴ می شود. با این حال، انتظار می رود تقاضای خارجی به رشد خود ادامه دهد و از رشد صادرات منطقه یورو حمایت کند. به طور کلی، انتظار می رود میانگین سالانه رشد تولید ناخالص داخلی واقعی ۰٫۹ درصد در سال ۲۰۲۴ باشد و به ۱٫۵ درصد در سال ۲۰۲۵ و ۱٫۶ درصد در سال ۲۰۲۶ برسد.

۲-۳. ژاپن

در ژاپن، انتظار می رود که مذاکرات دستمزد بهار Shunto از چرخش در مصرف خصوصی که از نیمه دوم شروع می شود، حمایت کند. اما انتظار برای رشد سال ۲۰۲۴ به میزان ۰٫۲ درصد به سمت پایین بازنگری شده است که تعدیل نزولی تا حد زیادی بازتاب اختلالات موقت عرضه و سرمایه گذاری خصوصی ضعیف در سه ماهه اول است. پس از بازگشت محکم در فعالیت

1. Euro Area GDP Q2024, Focus Economics, 30 July 2024
2. World Economic Outlook, World Bank, July 2024

در جدول زیر مهمترین شاخصهای اقتصادی کشور ایالات متحده آمریکا نشان داده شده است.

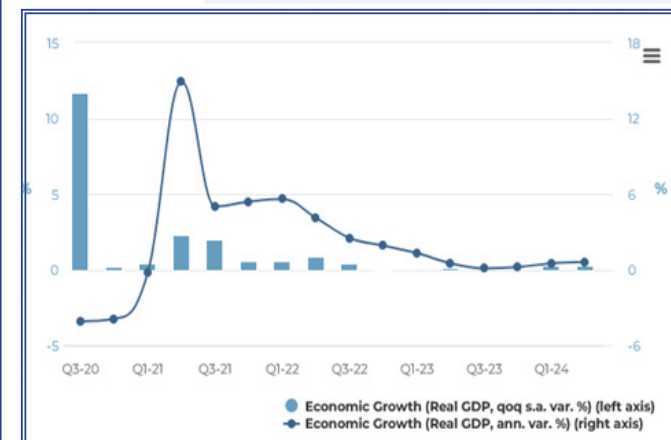
جدول ۲: مقادیر ماهانه شاخصهای اقتصادی آمریکا

آمریکا	PMI (manufacturing)	PMI (service)	تورم (%)	نرخ بهره صندوق فدرال (مؤثر) (%)	نرخ بیکاری (%)	تراز تجاری (میلیارد دلار آمریکا)
ژانویه ۲۰۲۴	۵۰٫۳	۵۲٫۹	۳٫۱	۵٫۵	۳٫۷	-۶۶٫۹
فوریه ۲۰۲۴	۵۱٫۵	۵۱٫۳	۳٫۲	۵٫۵	۳٫۹	-۶۹
مارس ۲۰۲۴	۵۲٫۵	۵۱٫۷	۳٫۵	۵٫۵	۳٫۸	-۶۸٫۵
آوریل ۲۰۲۴	۴۹٫۹	۵۰٫۹	۳٫۴	۵٫۵	۳٫۹	-۷۴٫۴
می ۲۰۲۴	۵۰٫۹	۵۴٫۸	۳٫۳	۵٫۵	۴	-۷۵
ژوئن ۲۰۲۴	۵۱٫۷	۵۵٫۱	۳	۵٫۵	۴٫۱	-۷۳٫۱
جولای ۲۰۲۴	۴۹٫۵	۵۶	۲٫۹	۵٫۵	۴٫۳	-
آگوست ۲۰۲۴	۴۸	۵۵٫۲	(F)۲٫۸	۵٫۵	(F)۴٫۵	-

Source: 1- PMI, Trading Economics, Investing
2- United States Inflation Rate, Trading Economics.
3- fred.stlouisfed.org/release/tables
4- Balance of Trade, Trading Economics, Investings
5- Trade Balance, ceicdata & Trading Economics

دستمزدهای واقعی و همچنین سرمایه گذاری بیشتر ناشی از تسهیل شرایط تامین مالی در بحبوحه سیاست های انقباضی پولی در سال جاری، حمایت می شود. اطلاعات دریافتی حاکی از ادامه رشد در کوتاه مدت، با سرعتی بالاتر از پیش بینی قبلی است. درآمد واقعی

نمودار ۳: GDP منطقه یورو

Source: Euro Area GDP Q2 2024, Focus Economics, 30 July 2024

1 World Economic Outlook, World Bank, July 2024.

شدن بازار کار و تعدیل مصرف، رشد به ۱٫۹ درصد در سال ۲۰۲۵ کاهش یابد و سیاست های مالی به تدریج شروع به انقباض کنند. پیش بینی می شود تا پایان سال ۲۰۲۵، رشد بالقوه کاهش یابد. در جدول زیر مهمترین شاخصهای اقتصادی کشور ایالات متحده آمریکا نشان داده شده است.

۲-۲. منطقه یورو

به نظر می رسد در منطقه یورو، فعالیت به پایین ترین حد خود رسیده است. مطابق با پیش بینی آوریل ۲۰۲۴، انتظار می رود یک جهش متوسط ۰٫۹ درصدی برای سال ۲۰۲۴ (تجدید نظر صعودی ۰٫۱ درصدی)، ناشی از حرکت قوی تر در خدمات و صادرات خالص بالاتر از حد انتظار در نیمه اول سال باشد. پیش بینی می شود که رشد در سال ۲۰۲۵ به ۱٫۵ درصد افزایش یابد. این امر با مصرف بالاتر به دلیل افزایش

در جدول زیر مهمترین شاخصهای اقتصادی چین نشان داده شده است.
جدول ۵: مقادیر ماهانه شاخصهای اقتصادی چین

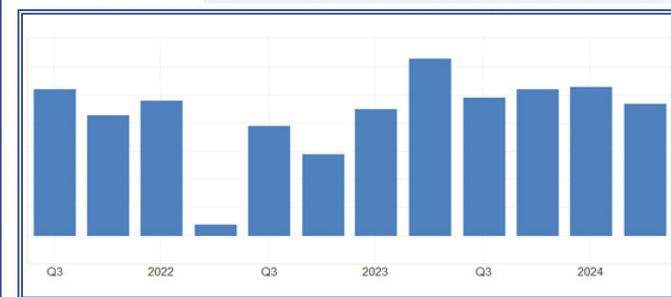
تراز تجاری (میلیون دلار)	نرخ بیکاری (%)	نرخ بهره (%)	تورم (%)	PMI (service)	PMI (manufacturing)	چین
۵۴۱۳۰,۴	۵,۲	۰,۳۵	-۰,۸	۵۲,۹	۴۹,۲	ژانویه ۲۰۲۴
۱۲۲۷۸۸,۶	۵,۳	۰,۳۵	۰,۷	۵۲,۷	۴۹,۱	فوریه ۲۰۲۴
۱۸۰۳۱۵,۴	۵,۲	۰,۳۵	۰,۱	۵۲,۵	۵۰,۸	مارس ۲۰۲۴
۲۵۲۰۰۷,۹	۵	۰,۳۵	۰,۳	۵۲,۷	۵۰,۴	آوریل ۲۰۲۴
۳۳۴۴۵۳	۵	۰,۳۵	۰,۳	۵۲,۵	۴۹,۵	می ۲۰۲۴
۴۳۳۳۵۴,۷	۵	۰,۳۵	۰,۲	۵۴	۴۹,۵	ژوئن ۲۰۲۴
۵۱۸۰۰۱,۶	۵,۲	۰,۳۵	۰,۵	۵۱,۲	۴۹,۴	جولای ۲۰۲۴
-	(F)۵,۴	۰,۳۵	(F)۰,۴	۵۲,۱	-	آگوست ۲۰۲۴

ژوئن، شاخصهای اقتصادی عمدتاً کاهش را نشان می‌دهند، به طوری که فروش خرده‌فروشی کمترین افزایش را در تقریباً یکسال و یکسال و نیم گذشته داشته است و رشد تولید صنعتی به پایین‌ترین حد در ۳ ماه گذشته رسیده است. در همین حال، نرخ بیکاری شهری بدون تغییر در ۵,۰ درصد برای سومین ماه باقی مانده است. در بخش تجارت، صادرات در ماه گذشته بیش از حد انتظار افزایش یافت، اما واردات به طور غیرمنتظره ای کاهش یافت^۱

۶,۴ درصد رشد را تجربه کند. کاهش رتبه سال جاری باعث کاهش ۳۵ درصدی سالانه هزینه های دولت در سه ماهه آوریل- ژوئن شد^۲. دیلویت پیش بینی کرده است که رشد قوی در سال مالی ۲۰۲۳ تا ۲۰۲۴، اعتماد به بنیادهای اقتصادی داخلی را افزایش داده و چشم‌انداز هند را تقویت کرده است. این انتظار وجود دارد که هند در سناریوی پایه بین ۷,۰ تا ۷,۲ درصد در سال مالی آینده (۲۰۲۴ تا ۲۰۲۵) رشد کند و پس از آن ۶,۷ درصد و ۷,۳ درصد (البته به دلیل عدم قطعیت در مورد چندین مفروضات) در آینده رشد خواهد کرد. پس از یک دوره عدم اطمینان در شش ماه اول سال ۲۰۲۴، این اعتقاد وجود دارد هند، رشد بسیار قوی در نیمه دوم خواهد داشت. بهبود شرایط نقدینگی جهانی (از آنجایی که بانک‌های مرکزی در غرب موضع سیاست پولی خود را کاهش داده و نرخ‌های سیاستی را کاهش می‌دهند) جریان سرمایه را بهبود می‌بخشد و سرمایه‌گذاری‌های بالاتر را به‌ویژه در بخش خصوصی هدایت می‌کند. بهبود همزمان اقتصاد جهانی در سال آینده احتمالاً به

اول کاهش یافته است. این ضعیف ترین پیشرفت سالانه از سه ماهه اول سال ۲۰۲۳، در بحبوحه رکود مستمر دارایی، ضعف تقاضای داخلی، کاهش ارزش یوان و اصطکاک تجاری با غرب بوده است. آخرین ارقام زمانی منتشر شد که حزب کمونیست، پلنوم سوم را آغاز کرد، رویدادی کلیدی سیاسی که در آن احتمالاً اقدامات اصلاحی مختلف همراه با توصیه‌هایی برای اقدامات حمایتی بیشتر برای تقویت بهبودی آغاز می‌شود. اقتصاد در نیمه اول سال ۵,۰ درصد رشد کرد در حالی که دولت قصد دارد تولید ناخالص داخلی را حدود ۵,۰ درصد در سال جاری رشد دهد. تنها در ماه

نمودار ۴: نرخ رشد سالانه GDP چین

Source : China GDP Annual Growth Rate, Trading Economucs, 2024

1. China GDP Annual Growth Rate, Trading Economucs, 2024

2. Goldman Sachs cuts India's 2024 and 2025 GDP growth forecasts, economic times, August 2024

در جدول زیر مهمترین شاخصهای اقتصادی ژاپن نشان داده شده است.
جدول ۴: مقادیر ماهانه شاخصهای اقتصادی ژاپن

تراز تجاری (میلیون دلار)	نرخ بیکاری (%)	نرخ بهره (%)	تورم (%)	PMI (service)	PMI (manufacturing)	ژاپن
-۳۰۰	۲,۴	۰,۰۰۴	۲,۲	۵۲,۷	۴۸	ژانویه ۲۰۲۴
-۳۸۴۰	۲,۶	۰,۰۰۴	۲,۸	۵۲,۵	۴۷,۲	فوریه ۲۰۲۴
-۴۶۹۷	۲,۶	۰,۰۰۴	۲,۷	۵۴,۹	۴۸,۲	مارس ۲۰۲۴
-۳۹۲۷	۲,۶	۰,۰۲۴	۲,۵	۵۴,۶	۴۹,۹	آوریل ۲۰۲۴
-۴۱۳۳	۲,۶	۰,۰۲۶	۲,۸	۵۳,۶	۵۰,۵	می ۲۰۲۴
-۵۱۷۴	۲,۶	۰,۰۲۶	۲,۸	۴۹,۸	۵۰,۱	ژوئن ۲۰۲۴
-	-	-	۲,۸	۵۳,۹	۴۹,۲	جولای ۲۰۲۴
-	(F)۲,۷	-	(F)۲,۵	۵۴	۴۹,۵	آگوست ۲۰۲۴

۳. بررسی اقتصاد سه کشور چین، روسیه و هند به عنوان کشورهای نوظهور

۱-۳. چین

در بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه پیش بینی رشد به سمت بالا بازنگری شده است. افزایش پیش بینی شده ناشی از فعالیت قوی تر در آسیا، به ویژه چین و هند است. برای چین، پیش‌بینی رشد به ۵ درصد در سال ۲۰۲۴ بازنگری می‌شود که عمدتاً به دلیل بازگشت مجدد مصرف خصوصی و صادرات قوی در سه ماهه اول است. پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۲۵، تولید ناخالص داخلی به ۴,۵ درصد کاهش یابد و در میان مدت تا سال ۲۰۲۹ به متوسط ۳,۳ درصد برسد، زیرا افزایش سن و کاهش رشد بهره‌وری در حال وقوع است^۱. از منظر آمار دیگر می‌توان اشاره داشت که اقتصاد چین در سه ماهه دوم سال ۲۰۲۴ ۴,۷ درصد رشد کرد، طبق پیش‌بینی ها رشد ۵,۳ درصدی در سه ماهه

1. World Economic Outlook, World Bank, July 2024

در جدول زیر مهمترین شاخصهای اقتصادی روسیه نشان داده شده است.

جدول ۷: مقادیر ماهانه شاخصهای اقتصادی روسیه

تراز تجاری (میلیون دلار)	نرخ بیکاری (%)	نرخ بهره (%)	تورم (%)	PMI (service)	PMI (manufacturing)	روسیه
۸۷۷۲	۲٫۹	۱۶	۷٫۴	-	-	ژانویه ۲۰۲۴
۸۰۷۹	۲٫۸	۱۶	۷٫۷	۵۵٫۸	۵۲٫۴	فوریه ۲۰۲۴
۲۱۴۹۲	۲٫۷	۱۶	۷٫۷	۵۱٫۱	۵۴٫۷	مارس ۲۰۲۴
۱۲۲۲۳	۲٫۶	۱۶	۷٫۸	۵۱٫۴	۵۵٫۷	آوریل ۲۰۲۴
۱۳۶۸۶	۲٫۶	۱۶	۸٫۳	۵۰٫۵	۵۴٫۳	می ۲۰۲۴
-	۲٫۴	۱۶	۸٫۶	۴۹٫۸	۵۴٫۴	ژوئن ۲۰۲۴
-	-	۱۸	۹٫۱	۴۷٫۶	۵۴٫۹	جولای ۲۰۲۴
-	(F)۳٫۱		(F)۸	۵۱٫۱	۵۳٫۶	آگوست ۲۰۲۴

منابع و مأخذ:

- 1- CEIC Data
- 2- Economic Forecast for the US Economy, The Conference Board Economic Forecast for the US Economy, 14 August 2024
- 3- Euro Area GDP Q2 2024, Focus Economics, 30 July 2024
- 4- Global economic outlook: July 2024, S&P Global, 15 July 2024
- 5- Goldman Sachs cuts India's 2024 and 2025 GDP growth forecasts, economic times, August 2024
- 6- India economic outlook, August 2024, Deloitte, August 2024
- 7- Investing
- 8- Statista
- 9- Trading Economics
- 10- World Economic Outlook Update, IMF
- 11- World Economic Outlook, World Bank, July 2024

در جدول زیر مهمترین شاخصهای اقتصادی هند نشان داده شده است.

جدول ۶: مقادیر ماهانه شاخصهای اقتصادی هند

تراز تجاری (میلیون دلار)	نرخ بیکاری (%)	نرخ بهره (%)	تورم (%)	PMI (service)	PMI (manufacturing)	هند
-۱۶۰۲۲	۷٫۴	۶٫۵	۵٫۱	۵۹	۵۴٫۹	ژانویه ۲۰۲۴
-۱۸۷۰۷	۸٫۱	۶٫۵	۵٫۰۹	۶۲	۵۶٫۵	فوریه ۲۰۲۴
-۱۵۵۵۷	۷٫۴	۶٫۵	۴٫۸۵	۶۰٫۳	۵۹٫۲	مارس ۲۰۲۴
-۱۸۹۶۱	۸٫۱	۶٫۵	۴٫۸۳	۶۱٫۷	۵۹٫۱	آوریل ۲۰۲۴
-۲۲۳۲۳	۷	۶٫۵	۴٫۷۵	۶۱٫۴	۵۸٫۴	می ۲۰۲۴
-۲۰۹۸۰	۹٫۲	۶٫۵	۵٫۰۸	۶۰٫۴	۵۸٫۵	ژوئن ۲۰۲۴
-	-	۶٫۵	۳٫۵۴	۶۱٫۱	۵۸٫۵	جولای ۲۰۲۴
-	(F)۷٫۳	۶٫۵	(F)۴٫۴	۶۰٫۴	۵۷٫۹	آگوست ۲۰۲۴

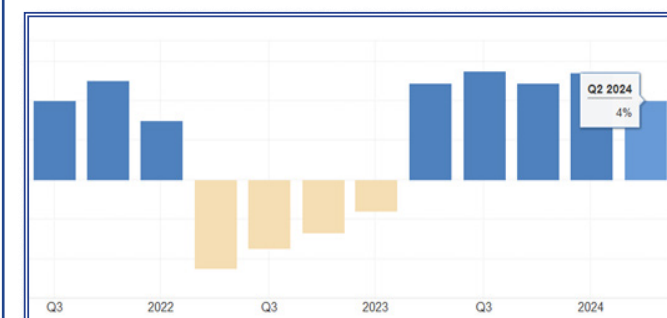
بهبود صادرات کمک خواهد کرد.^۱

۳-۳-۱. روسیه

داخلی برای سال جاری بدون تغییر در سطح ۳٫۲ درصد باقی ماند. طبق گزارش صندوق بین المللی پول، رشد تولید ناخالص داخلی روسیه در سال ۲۰۲۳، ۳٫۶ درصد بود^۳

بر اساس برآوردهای اولیه، اقتصاد روسیه در سه ماهه اول سال ۲۰۲۴ رشد ۵٫۴ درصدی داشته است و طبق پیش-بینی ها در سال ۲۰۲۴ رشد ۳٫۲ درصدی خواهد داشت. این با برآورد دولت برای این دوره مطابقت داشته است. رشد این کشور اکنون به شدت به هزینه های هنگفت دولت در شرایط کنونی جنگ وابسته است. با این حال، پیش بینی می شود که اقتصاد در طول سال به کندی ادامه دهد و بانک مرکزی اخیراً در مورد ریسکهای پیش رو هشدار داده است. صندوق بین المللی پول^۲ (IMF) پیش بینی خود را برای رشد تولید ناخالص داخلی (GDP) روسیه برای سال ۲۰۲۵ کاهش داده است. با پیش بینی کاهش ۰٫۳ درصدی، انتظار می رود در سال ۲۰۲۵ به ۱٫۵ درصد برسد. در عین حال، پیش بینی رشد تولید ناخالص

نمودار ۵: نرخ رشد GDP کشور روسیه

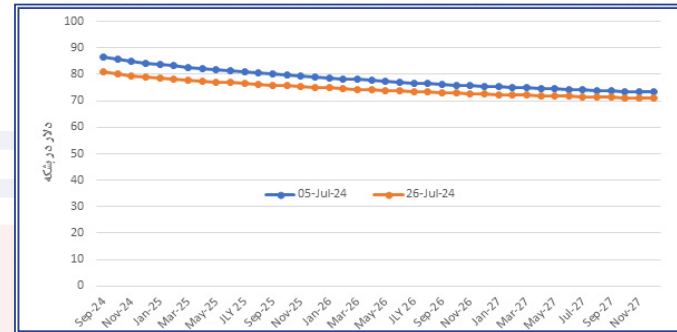
Source : Trading Economics

1. India economic outlook, August 2024, Deloitte, August 2024
2. World Economic Outlook, World Bank, July 2024
3. The IMF lowered its forecast for Russia's GDP growth for 2025, Eurasia Business News, July 2024

گرمای هوا؛

نمودار ۴: قیمت آتی نفت خام برنت در بورس آیس در پنجم و بیست و ششم ژوئیه ۲۰۲۴

۵. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۲۸ ژوئن ۲۰۲۴ ذخیره‌سازیهای تجاری نفت خام این کشور ۱۲/۱۵۷ میلیون بشکه کاهش یافته و سطح آن به ۴۴۸/۵ میلیون بشکه رسیده است در حالیکه پیش‌بینی می‌شد ۰/۴ میلیون بشکه کاهش یابد؛

۶. در هفته منتهی به ۲۸ ژوئن ذخیره‌سازیهای بنزین در آمریکا با ۲/۲ میلیون بشکه کاهش به ۲۳۱/۷ میلیون بشکه رسید؛

۷. در هفته منتهی به ۲۸ ژوئن تقاضای بنزین در آمریکا با ۴۵۵ هزار بشکه افزایش به ۹/۴۲۴ میلیون بشکه رسید؛

۸. در هفته منتهی به ۲۸ ژوئن کل عرضه فرآورده‌ها در آمریکا با ۳۹۴ هزار بشکه افزایش به ۲۰/۰۸۳ میلیون بشکه در روز رسید؛

۹. انجمن نفت آمریکا (API) اعلام کرد که در هفته منتهی به ۲۸ ژوئن ذخیره‌سازیهای نفت خام آمریکا به مقدار ۹/۱۶۳ میلیون بشکه کاهش یافته در حالیکه پیش‌بینی می‌شد که ۱۵۰ هزار بشکه کاهش یابد؛

۱۰. تضعیف ارزش دلار، شاخص ارزش دلار در هفته منتهی به ۲۸ ژوئن ۱۰۵/۴۴ بود که در هفته منتهی به ۵ ژوئیه به ۱۰۵/۱۷ رسید؛

۱۱. در هفته منتهی به ۲۸ ژوئن ذخیره‌سازیهای استراتژیک نفت خام آمریکا با ۳۹۸ هزار بشکه افزایش نسبت به هفته قبل به ۳۷۲/۵۹۵ میلیون بشکه رسید؛

۱۲. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۲۸ ژوئن ۲۰۲۴ تولید نفت خام آمریکا بدون

نمودار ۴: قیمت آتی نفت خام برنت در بورس آیس در پنجم و بیست و ششم ژوئیه ۲۰۲۴

۸۶/۵۴ دلار در بشکه بود که نسبت به قراردادهای ماه چهارم یعنی دسامبر ۲۰۲۴ به مقدار ۲/۲۰ دلار در بشکه بالاتر بود و در ۲۶ ژوئیه ۲۰۲۴ قیمت قراردادهای ماه اول ۸۱/۱۳ دلار در بشکه بود که نسبت به قراردادهای ماه چهارم یعنی دسامبر ۲۰۲۴ به مقدار ۲/۱۰ دلار در بشکه بالاتر بود.

۳. عوامل تاثیرگذار بر قیمت نفت در ماه ژوئیه ۲۰۲۴

مهمترین عوامل تاثیرگذار بر نوسانات قیمت نفت به تفکیک عوامل تضعیف‌کننده و تقویت‌کننده در ذیل ذکر شده است:

عوامل تقویت‌کننده:

۱. ادامه بحران‌های خاورمیانه و نگرانی نسبت به گسترش جنگ بین حزب الله و اسرائیل و ادامه حملات حوثی‌ها به کشتی‌ها در دریای سرخ و خلیج عدن؛

۲. تشدید بحران روسیه و اوکراین و نگرانی نسبت به هدف قرار گرفتن تاسیسات نفتی روسیه؛

۳. وقوع طوفان دریایی بریل در دریای کارائیب و احتمال آسیب رسانی آن به تاسیسات نفتی در خلیج مکزیک؛

۴. افزایش خوش‌بینی نسبت به رشد تقاضا برای سوخت‌های تابستانی به خصوص با پیش‌بینی افزایش

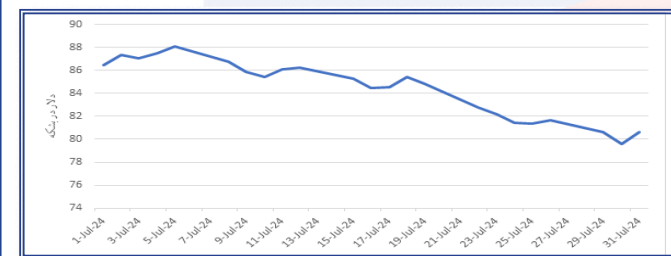
بررسی تحولات قیمت نفت خام در ماه ژوئیه ۲۰۲۴

مهدی یوسفی

ژوئیه رسید.

۱. روند قیمت نفت خام‌های شاخص

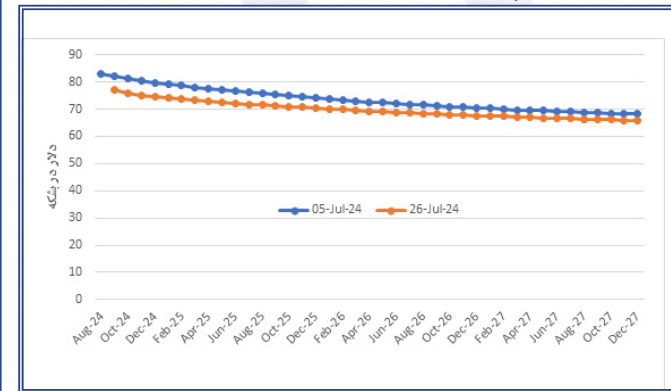
نمودار ۲: روند روزانه قیمت سبدهای اوپک در ماه ژوئیه ۲۰۲۴

۲. وضعیت قیمت آتی‌ها در بازارهای بورس نایمکس و آیس

در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ قیمت قراردادهای آتی در بازار نایمکس و آیس در وضعیت بکواردیشن یا پس‌بهین قرار داشت. در بازار نایمکس در پنجم ژوئیه ۲۰۲۴ قیمت قراردادهای ماه اول ۸۳/۱۶ دلار در بشکه بود که نسبت به قراردادهای ماه چهارم یعنی نوامبر ۲۰۲۴ به مقدار ۲/۶۰ دلار در بشکه بالاتر بود و در ۲۶ ژوئیه ۲۰۲۴ قیمت قراردادهای ماه اول ۷۷/۱۶ دلار در بشکه بود که نسبت به قراردادهای ماه چهارم یعنی دسامبر ۲۰۲۴ به مقدار ۲/۵۹ دلار در بشکه بالاتر بود. در بازار آیس در پنجم ژوئیه ۲۰۲۴ قیمت قراردادهای ماه اول

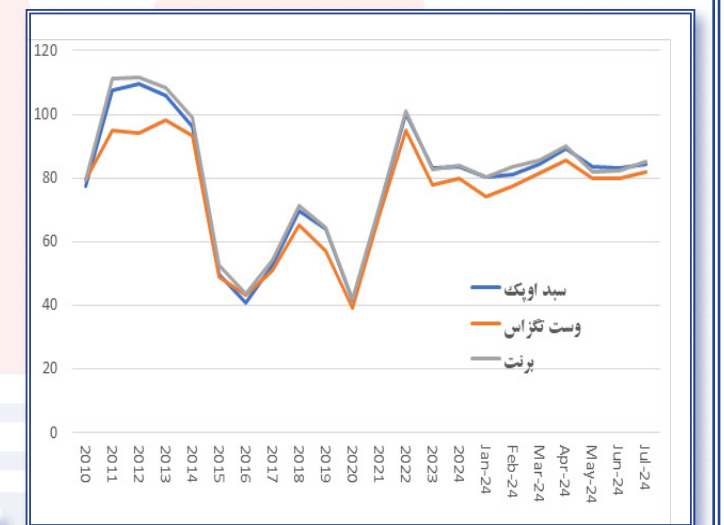
نمودار ۳: قیمت آتی نفت خام وست‌تگزاس در بورس نایمکس در پنجم و بیست و ششم ژوئیه ۲۰۲۴

الف. قیمت ماهانه نفت خام‌های شاخص

در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ قیمت نفت خام‌های شاخص نسبت به متوسط ماه ژوئن ۲۰۲۴ افزایش یافت. قیمت سبدهای اوپک با ۱/۲۱ دلار افزایش نسبت به ماه ژوئن ۲۰۲۴ به ۸۴/۴۳ دلار، قیمت نفت برنت با ۲/۹۰ دلار افزایش به ۸۵/۱۵ دلار و متوسط قیمت نفت خام وست‌تگزاس با ۲/۰۳ دلار افزایش نسبت به متوسط ماه قبل به ۸۱/۸۰ دلار در بشکه رسید.

نمودار ۱: روند قیمت نفت برنت، سبدهای اوپک و وست‌تگزاس

ب. قیمت روزانه نفت خام‌های شاخص

بررسی روند روزانه قیمت نفت خام‌های شاخص در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ نشان می‌دهد که قیمت‌ها تا ۵ ژوئیه روند صعودی داشت اما پس از آن با نوساناتی روند نزولی به خود گرفت. قیمت سبدهای اوپک بین ۸۸/۱۱ دلار و ۷۹/۵۸ دلار در بشکه نوسان داشت و از ۸۶/۴۷ دلار در بشکه در اول ژوئیه به ۸۰/۶۵ دلار در بشکه در ۳۱

۳۰. در هفته منتهی به ۵ ژوئن درخواستها برای استفاده از مزایای بیکاری با ۱۷ هزار درخواست کاهش به ۳۲۲ هزار درخواست رسید؛

۳۱. در دوازده ماه منتهی به ژوئن ۲۰۲۴ رشد صادرات چین به ۸/۶ درصد رسید در حالی که در ماه گذشته ۷/۶ درصد بود؛

۳۲. در ماه ژوئن موازنه تجاری چین به ۹۹/۰۵ میلیارد دلار رسید که نسبت به ماه گذشته ۱۷ میلیارد دلار افزایش داشت؛

۳۳. در ماه می رشد تولیدات صنعتی ژاپن به ۳/۶ درصد رسید در حالی که رشد آن در ماه گذشته ۰/۹- درصد بود؛

۳۴. در ماه ژوئن حجم وامهای جدید اعطاء شده در چین به ۲۱۳۰ میلیارد ین رسید که نسبت به ماه گذشته ۱۱۸۰ میلیارد ین بیشتر بود؛

۳۵. در ماه ژوئن رشد شاخص قیمت تولید کننده در آمریکا به ۰/۲ درصد رسید در حالی که در ماه گذشته صفر درصد بود؛

۳۶. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۱۲ ژوئیه ۲۰۲۴ ذخیره‌سازیهای تجاری نفت خام این کشور ۴/۹ میلیون بشکه کاهش یافته و سطح آن به ۴۴۰/۲ میلیون بشکه رسیده است در حالی که پیش‌بینی می‌شد ۹۰۰ هزار بشکه کاهش یابد؛

۳۷. انجمن نفت آمریکا (API) اعلام کرد که در هفته منتهی به ۱۲ ژوئیه ذخیره‌سازیهای نفت خام آمریکا به مقدار ۴/۴۴۰ میلیون بشکه کاهش یافته در حالی که پیش‌بینی می‌شد که ۰/۲۵۰ میلیون بشکه کاهش یابد؛

۳۸. وزارت انرژی روسیه اعلام کرد که در صورت کمبود داخلی ممکن است ممنوعیت صادرات بنزین را بین ماه سپتامبر تا اکتبر اعمال نماید؛

۳۹. تضعیف ارزش دلار، شاخص ارزش دلار در هفته منتهی به ۱۲ ژوئیه ۱۰۴/۴۲ بود که در هفته منتهی به ۱۹ ژوئیه به ۱۰۳/۸۵ رسید؛

۴۰. در هفته منتهی به ۱۲ ژوئیه ذخیره‌سازی‌های استراتژیک نفت خام آمریکا با ۶۵۰ هزار بشکه افزایش نسبت به هفته قبل به ۳۷۳/۷۲۲ میلیون بشکه رسید؛

۴۱. در هفته منتهی به ۱۲ ژوئیه تعداد دکلهای حفاری فعال در بخش نفت آمریکا با یک دکل کاهش نسبت به هفته قبل به ۴۷۸ دکل رسید؛

۴۲. در هفت روز منتهی به ۹ ژوئیه ۲۰۲۴ خالص وضعیت خرید بورس بازان در بازار نایمکس با ۴ هزار قرارداد افزایش به ۲۸۳ هزار قرارداد رسید؛

۴۳. در ماه ژوئن نرخ رشد سالانه تورم در بریتانیا به ۲ درصد رسید که نسبت به ماه قبل تغییری نداشت؛

۴۴. در ماه ژوئن نرخ رشد سالانه تورم در منطقه یورو به ۲/۵ درصد رسید که نسبت به ماه قبل ۰/۱ درصد کاهش داشت؛

۴۵. در ماه ژوئن نرخ رشد سالانه تولیدات صنعتی در آمریکا به ۱/۵۸ درصد رسید در حالی که در ماه قبل ۰/۳۴ درصد بود؛

۴۶. در ماه ژوئن تراز تجاری ژاپن به ۲۲۴ میلیارد ین رسید در حالی که در ماه گذشته ۱۲۲۰- میلیارد ین بود؛

۴۷. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۱۹ ژوئیه ۲۰۲۴ ذخیره‌سازیهای تجاری نفت خام این کشور ۳/۷ میلیون بشکه کاهش یافته و سطح آن به ۴۳۶/۵ میلیون بشکه رسیده است در حالی که پیش‌بینی می‌شد ۲/۶ میلیون بشکه کاهش یابد؛

تغییر نسبت به هفته قبل در سطح ۱۳/۲ میلیون بشکه در روز بود با این حال ۸۰۰ هزار بشکه در روز بیشتر از سال گذشته در همین مقطع زمانی است؛

۱۳. در هفته منتهی به ۲۸ ژوئن تعداد دکلهای حفاری فعال در بخش نفت آمریکا با ۶ دکل کاهش نسبت به هفته قبل به ۴۷۹ دکل رسید؛

۱۴. در هفت روز منتهی به ۲۵ ژوئن ۲۰۲۴ خالص وضعیت خرید بورس بازان در بازار نایمکس با ۲۵ هزار قرارداد افزایش به ۲۷۱ هزار قرارداد رسید؛

۱۵. جرمی پاول رئیس فدرال رزرو در سخنرانی خود در کنفرانس پولی در پرتغال اعلام کرد که آمریکا به مسیر کاهش تورم بازگشته و با این حال برای کاهش نرخ بهره به داده‌های بیشتری نیاز است؛

۱۶. طبق گزارش اداره ملی اقیانوسی و جوی ایالات متحده، انتظار می‌رود امسال طوفان‌های استوایی بیشتر و با شدت بیشتری در خلیج مکزیک بوزد و احتمال وقوع ۴ تا ۷ طوفان بزرگ وجود دارد؛

۱۷. در ماه ژوئن نرخ بیکاری در آلمان با ۰/۲ درصد کاهش به ۲/۲ درصد رسید؛

۱۸. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۵ ژوئیه ۲۰۲۴ ذخیره‌سازیهای تجاری نفت خام این کشور ۳/۴ میلیون بشکه کاهش یافته و سطح آن به ۴۴۵/۱ میلیون بشکه رسیده است در حالی که پیش‌بینی می‌شد ۰/۷ میلیون بشکه افزایش یابد؛

۱۹. در هفته منتهی به ۵ ژوئیه ذخیره‌سازیهای بنزین در آمریکا با ۲ میلیون بشکه کاهش به ۲۲۹/۷ میلیون بشکه رسید؛

۲۰. انجمن نفت آمریکا (API) اعلام کرد که در هفته منتهی به ۵ ژوئیه ذخیره‌سازیهای نفت خام آمریکا به مقدار ۱/۹۲۳ میلیون بشکه کاهش یافته در حالی که پیش‌بینی می‌شد که ۲۵۰ هزار بشکه کاهش یابد؛

۲۱. تضعیف ارزش دلار، شاخص ارزش دلار در هفته منتهی به ۵ ژوئیه ۱۰۵/۱۴ بود که در هفته منتهی به ۱۲ ژوئیه به ۱۰۴/۴۵ رسید؛

۲۲. در هفته منتهی به ۵ ژوئیه ذخیره‌سازی‌های استراتژیک نفت خام آمریکا با ۴۷۷ هزار بشکه افزایش نسبت به هفته قبل به ۳۷۳/۰۷۲ میلیون بشکه رسید؛

۲۳. در هفته منتهی به ۵ ژوئیه تعداد دکلهای حفاری فعال در بخش نفت آمریکا بدون تغییر نسبت به هفته قبل در سطح ۴۷۹ دکل بود؛

۲۴. در هفت روز منتهی به ۹ ژوئیه ۲۰۲۴ خالص وضعیت خرید بورس بازان در بازار نایمکس با ۸ هزار قرارداد افزایش به ۲۷۹ هزار قرارداد رسید؛

۲۵. اداره اطلاعات انرژی آمریکا در گزارش ماهانه خود در پیش‌بینی قبلی خود از رشد تقاضا ۳۰ هزار بشکه در روز تجدید نظر صعودی کرد و آنرا ۱/۱۱۰ میلیون بشکه در روز اعلام کرد؛

۲۶. سازمان اوپک در گزارش ماهانه خود در پیش‌بینی خود از رشد تقاضا برای سال ۲۰۲۴ تغییری ایجاد نکرد و آنرا ۲/۲۵ میلیون بشکه در روز اعلام کرد؛

۲۷. رشد تولید ناخالص داخلی بریتانیا در ماه می به ۰/۴ درصد رسید در حالی که در ماه قبل صفر درصد بود؛

۲۸. در دوازده ماه منتهی به ژوئن ۲۰۲۴ نرخ تورم در آلمان با ۰/۲ درصد کاهش به ۲/۲ درصد رسید؛

۲۹. در دوازده ماه منتهی به ژوئن ۲۰۲۴ نرخ تورم در آمریکا با ۰/۱ درصد کاهش به ۳/۳ درصد رسید؛

PMI بخش صنعت آمریکا به ۴۸/۵ رسیده که ۰/۲ کمتر از ماه گذشته بود؛

۷. در هفته منتهی به ۲۸ ژوئن ذخیره سازیهای نفت خام منطقه کوشینگ آمریکا با ۰/۳ هزار بشکه افزایش نسبت به هفته قبل به ۳۴/۲ میلیون بشکه رسید؛

۸. در هفته گذشته درخواستها برای استفاده از مزایای بیکاری در آمریکا با ۴ هزار درخواست افزایش به ۲۳۸ هزار در خواست رسید؛

۹. در ماه ژوئن شغلهای ایجاد شده در بخش غیر کشاورزی آمریکا به ۱۵۰ هزار شغل رسید که ۷ هزار شغل کمتر از ماه گذشته بود؛

۱۰. در ماه ژوئن PMI ترکیبی منطقه یورو به ۵۰/۹ رسید در حالی که در ماه قبل ۵۲/۲ بود؛

۱۱. در ماه ژوئن نرخ بیکاری در آمریکا با ۰/۱ درصد افزایش به ۴/۱ درصد رسید؛

۱۲. در ماه ژوئن PMI بخش صنعت چین به ۴۵/۸ رسید که ۱/۵ کمتر از ماه گذشته بود؛

۱۳. برگزاری دور دوم انتخابات فرانسه و قدرت گرفتن احزاب چپگرا و نگرانی نسبت تاثیر منفی آن بر تعاملات فرانسه با اتحادیه اروپا؛

۱۴. در هفته منتهی به ۵ ژوئیه تقاضای بنزین در آمریکا با ۲۶ هزار بشکه کاهش به ۹/۳۹۸ میلیون بشکه رسید؛

۱۵. در هفته منتهی به ۵ ژوئیه کل عرضه فرآوردهها در آمریکا با ۳۳۴ هزار بشکه کاهش به ۲۰/۷۴۹ میلیون بشکه در روز رسید؛

۱۶. در دوازده ماه منتهی به ژوئن ۲۰۲۴ رشد تورم در

۳/۸۵ و از طرف دیگر نرخ سود وام اولیه پنج ساله را ۰/۱۰ درصد اعلام کرد که ۰/۱۰ درصد کمتر از نرخ قبلی بود؛

۵۷. در ماه ژوئیه PMI بخش صنعت در بریتانیا به ۵۱/۸ رسید که ۰/۹ بیشتر از ماه قبل بود و همینطور PMI بخش خدمات به ۵۲/۴ واحد رسید که ۰/۳ بیشتر از ماه قبل بود؛

۵۸. در ماه ژوئیه PMI بخش خدمات در آمریکا به ۵۶ رسید که ۰/۷ بیشتر از ماه قبل بود؛

۵۹. بانک مرکزی کانادا نرخ بهره این کشور را ۴/۵۰ درصد اعلام کرد که ۰/۲۵ درصد کمتر از نرخ قبلی بود.

عوامل تضعیف کننده در ماه ژوئیه ۲۰۲۴:

۱. توافق اوپک تولید کنندگان اوپک پلاس برای اعمال تدریجی کاهش داوطلبانه ۲/۲ میلیون بشکه ای خود از اکتبر ۲۰۲۴؛

۲. کشورهای اوپک پلاس در ماه ژوئن ۵۸۰ هزار بشکه در روز بیشتر از سهمیه تولید کردند و تخلفات عراق و قزاقستان همچنان ادامه یافت؛

۳. برگزاری مذاکرات آتش بس بین حماس و اسرائیل در قطر و قاهره؛

۴. برگزاری دور اول انتخابات فرانسه و قدرت گرفتن حزب راست افراطی و نگرانی نسبت تاثیر منفی آن بر تعاملات فرانسه با اتحادیه اروپا؛

۵. کاهش قدرت طوفان بریل و کاهش نگرانی نسبت به آسیب رسانی این طوفان به تاسیسات نفتی در خلیج مکزیک؛

۶. موسسه مدیریت عرضه اعلام کرد که در ماه ژوئن

۴۸. انجمن نفت آمریکا (API) اعلام کرد که در هفته منتهی به ۱۹ ژوئیه ذخیره سازیهای نفت خام آمریکا به مقدار ۳/۹۰۰ میلیون بشکه کاهش یافته در حالیکه پیش بینی میشد که ۲/۴۷۰ میلیون بشکه کاهش یابد؛

۴۹. در هفته منتهی به ۱۹ ژوئیه تقاضای بنزین در آمریکا با ۶۷۳ هزار بشکه افزایش به ۹/۴۵۶ میلیون بشکه رسید؛

۵۰. در هفته منتهی به ۱۹ ژوئیه ذخیره سازیهای بنزین در آمریکا با ۲/۶ میلیون بشکه کاهش به ۲۲۷/۴ میلیون بشکه رسید؛

۵۱. در هفته منتهی به ۱۹ ژوئیه کل عرضه فرآوردهها در آمریکا با ۱/۶۰۳ میلیون بشکه افزایش به ۲۱/۰۳۳ میلیون بشکه در روز رسید؛

۵۲. در هفته منتهی به ۱۹ ژوئیه درخواستها برای استفاده از مزایای بیکاری با ۱۰ هزار درخواست کاهش به ۲۳۵ هزار درخواست رسید؛

۵۳. در فصل دوم ۲۰۲۴ رشد سالانه تولید ناخالص داخلی آمریکا به ۲/۸ درصد رسید در حالیکه رشد آن در فصل قبلی ۱/۴ درصد بود و از طرف دیگر پیش بینی میشد که رشد آن ۲ درصد باشد که فراتر از مقدار پیش بینی شده بود؛

۵۴. در ماه ژوئن رشد سالانه شاخص هزینه مصرف شخصی در آمریکا به ۲/۵ درصد رسید که ۰/۱ درصد کمتر از ماه گذشته بود؛

۵۵. در هفته منتهی به ۱۹ ژوئیه ذخیره سازیهای استراتژیک نفت خام آمریکا با ۶۹۰ هزار بشکه افزایش نسبت به هفته قبل به ۳۷۴/۴۱۲ میلیون بشکه رسید؛

۵۶. بانک مرکزی چین نرخ سود وام اولیه کوتاه مدت را ۳/۳۵ درصد اعلام کرد که ۰/۱۰ درصد کمتر از نرخ قبلی بود

ان در فصل قبل ۳/۳ درصد بود؛

۴۳. در ماه ژوئن رشد دستوره‌های خرید کالاهای بادوام در آمریکا به ۶/۶- درصد رسید در حالیکه رشد آن در ماه گذشته ۰/۱ درصد بود.

۴. جمع‌بندی

قیمت نفت در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ نسبت به ماه ژوئن ۲۰۲۴ افزایش یافت و دلیل اصلی آن بحرانهای ژئوپلیتیک در خاورمیانه و بحران روسیه و اوکراین بود اما روند روزانه قیمت در ماه ژوئیه نزولی بود که ناشی از وضعیت اقتصادی چین و آمریکا بود. از یک طرف رشد اقتصادی چین در فصل دوم ۲۰۲۴ به طور غیرمنتظره‌ای کاهش یافت و از طرف دیگر آمار منتشر شده از وضعیت اشتغال در آمریکا نشان داد که بیکاری در این کشور افزایش یافته و نگرانی نسبت به رکود در اقتصاد آمریکا افزایش یافت.

توافق؛

۲۴. در هفته منتهی به ۱۲ ژوئیه ذخیره‌های بنزین در آمریکا با ۳/۳ میلیون بشکه افزایش به ۲۳۳ میلیون بشکه رسید؛

۲۵. در هفته منتهی به ۱۲ ژوئن درخواستها برای استفاده از مزایای بیکاری با ۲۰ هزار درخواست افزایش به ۲۴۳ هزار درخواست رسید؛

۲۶. در ماه ژوئن رشد سالانه تولیدات صنعتی چین به ۵/۳ درصد رسید در حالیکه رشد آن در ماه قبل ۵/۶ درصد بود؛

۲۷. در ماه ژوئن نرخ رشد سالانه خرده‌فروشی در چین به ۲ درصد رسید در حالیکه در ماه قبل ۳/۷ درصد بود

۲۸. در ماه ژوئن نرخ بیکاری در چین به ۵ درصد رسید که نسبت به ماه گذشته تغییری نداشت؛

۲۹. در ماه می نرخ رشد تولیدات صنعتی در منطقه یورو به ۰/۶- درصد رسید در حالیکه در ماه گذشته ۰/۱- درصد بود؛

۳۰. در ماه می تراز تجاری منطقه یورو به ۱۳/۹ میلیارد یورو رسید که نسبت به ماه گذشته ۳۰۰ میلیون یورو کاهش داشت؛

۳۱. در ماه ژوئن نرخ رشد خرده‌فروشی در آمریکا به صفر درصد رسید در حالیکه رشد آن در ماه قبل ۰/۳ درصد بود؛

۳۲. بانک مرکزی اروپا نرخ بهره این منطقه را بدون تغییر نسبت به قبل در سطح ۴/۲۵ درصد اعلام کرد؛

۳۳. بیشتر شدن احتمال حصول توافق آتش بس در پی اظهارات بیلنکن وزیر امور خارجه آمریکا مبنی بر نزدیک بودن توافق آتش بس و اعلام دفتر نتانیاو قبل از سفر به آمریکا مبنی بر نزدیک بودن حصول

۳۴. تقویت ارزش دلار، شاخص ارزش دلار در هفته منتهی به ۱۹ ژوئیه ۱۰۳/۸۶ بود که در هفته منتهی به ۲۶ ژوئیه به ۱۰۴/۱۰ رسید؛

۳۵. در هفته منتهی به ۲۶ ژوئیه تعداد دکلهای حفاری فعال در بخش نفت آمریکا با ۵ دکل افزایش نسبت به هفته قبل به ۴۸۲ دکل رسید؛

۳۶. در هفت روز منتهی به ۲۳ ژوئیه ۲۰۲۴ خالص وضعیت خرید بورس بازان در بازار نایمکس با ۱۱ هزار قرارداد کاهش به ۲۷۶ هزار قرارداد رسید؛

۳۷. در ماه ژوئن فروش خانه‌های موجود در آمریکا به ۳/۸۹ میلیون واحد رسید که ۲۲۰ هزار واحد کمتر از ماه قبل بود؛

۳۸. در ماه ژوئیه PMI بخش صنعت در منطقه یور به ۴۵/۶ رسید که ۰/۲ کمتر از ماه قبل بود و همینطور PMI بخش خدمات به ۵۱/۹ واحد رسید که ۰/۹ کمتر از ماه قبل بود؛

۳۹. در ماه ژوئیه PMI بخش صنعت در آلمان به ۴۲/۶ رسید که ۰/۹ کمتر از ماه قبل بود و همینطور PMI بخش خدمات به ۵۲ واحد رسید که ۱/۱ کمتر از ماه قبل بود؛

۴۰. در ماه ژوئیه PMI بخش صنعت در آمریکا به ۴۹/۵ رسید که ۲/۱ کمتر از ماه قبل بود؛

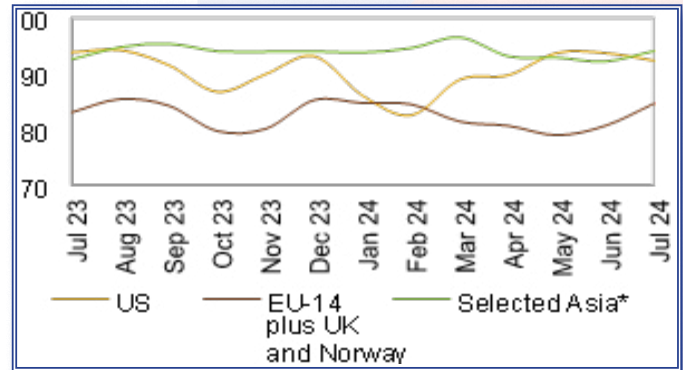
۴۱. در ماه ژوئن فروش خانه‌های جدید در آمریکا به ۶۱۷ هزار واحد رسید که ۴ هزار واحد کمتر از ماه قبل بود؛

۴۲. در فصل دوم ۲۰۲۴ رشد سالانه تولید ناخالص داخلی کره جنوبی به ۲/۳ درصد رسید در حالیکه رشد

در روز می‌باشد. این نرخ نشان دهنده ی کاهش ۲۷۰ هزار بشکه در روز نسبت به ماه قبل است. در مقایسه با سال قبل، نرخ بهره برداری پالایشگاه‌ها در ماه جولای با ۱/۵ درصد کاهش معادل ۲۱۵ هزار بشکه در روز کاهش یافت

میانگین نرخ بهره برداری پالایشگاه‌های اتحادیه اروپا-۱۴، به همراه انگلیس و نروژ در ماه جولای ۸۴/۶۰٪

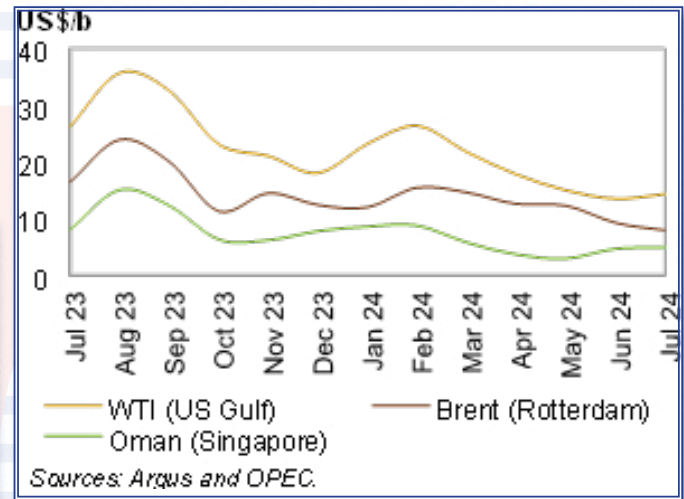
نمودار ۲: نرخ بهره برداری پالایشگاه‌ها آمریکا-آسیای منتخب و اروپا plus UK & Norway (EU-14)

Note: China, India, Japan, Singapore and South Korea. Sources: Argus, EIA, Euroilstock, PAJ and OPEC

جنوبی، ۵۴۰ هزار بشکه در روز نسبت به ماه قبل افزایش یافت و به طور متوسط به ۲۶،۸۲ میلیون بشکه در روز رسید.

نمودار ۱: حاشیه‌های سود پالایشگاه‌ها جولای ۲۰۲۳ الی جولای ۲۰۲۴

۲. نرخ بهره برداری پالایشگاه‌ها

نرخ بهره برداری پالایشگاه‌های آمریکا در ماه جولای ۱/۴ درصد کاهش نشان داده است و به طور متوسط به ۹۲/۳۱٪ رسید که معادل تولید ۱۶،۹۲ میلیون بشکه

جدول ۱: نرخ بهره برداری و تولید فرآورده پالایشگاه‌ها در کشورهای منتخب عضو OECD

تولید فرآورده/ده	تغییرات	نرخ بهره برداری پالایشگاه‌ها %		تغییرات	تولید فرآورده/ده	
		ژوئن ۲۴	ژوئیه ۲۴		ژوئن ۲۴	ژوئیه ۲۴
مب	مب	۲۴	۲۴	مب	مب	۲۴
۱۷،۰۴	۱۷،۱۹	۱۶،۹۲	-۰،۲۷	۹۳،۷۰	۹۳،۶۷	۹۲،۳۱
۹،۲۷	۹،۴۸	۹،۹۴	۰،۴۷	۷۸،۹۱	۸۰،۶۳	۸۴،۶
۰،۸۶	۰،۸۴	۰،۹۱	۰،۰۷	۷۴،۸۱	۷۲،۹۹	۷۸،۸۰
۱،۸۷	۱،۸۸	۱،۹۲	۰،۰۴	۹۱،۱۲	۹۱،۸۶	۹۳،۵۷
۱،۲۲	۱،۲۱	۱،۲۷	۰،۰۶	۶۴،۰۰	۶۳،۵۸	۶۶،۸۳
۰،۹۷	۱،۰۰	۱،۰۳	۰،۰۳	۸۲،۴۴	۸۵،۰۸	۸۷،۹۴
۲۶،۴۸	۲۶،۲۸	۲۶،۸۲	۰،۵۴	۹۲،۸۹	۹۲،۲۰	۹۴،۰۸

Note: Includes Japan, China, India, Singapore and South Korea. Sources: Argus Media, EIA, Euroilstock, NBS, PAJ and OPEC

۱. ۱۴ کشوری که عضو اتحادیه اروپا نیستند: آلبانی، آندورا، بلاروس، بوسنی و هرزگوین، ایسلند، کوزوو، لیختن اشتاین، مولداوی، موناکو، مونته نگرو، مقدونیه شمالی، نروژ، سان مارینو، سوئیس

بازار جهانی فرآورده‌های نفتی و عملیات پالایشی (جولای ۲۰۲۴)

طی یک آشنایی

و قطع گسترده ی برق و تعطیلی موقت پالایشگاه‌ها شد. که این کاهش موقت در فعالیت پالایشگاه‌ها ی آمریکا، با بازگشت سریع پالایشگاه‌ها به فعالیت به حداقل رسید.

طبق داده‌های اولیه، ورودی پالایشگاه‌های منطقه یو اس جی سی ۲۷۰ هزار بشکه در روز نسبت به ماه قبل کمتر بود و به طور متوسط ۱۶،۹۲ میلیون بشکه در روز گزارش شده است. حاشیه ی سود این پالایشگاه‌ها در ماه جولای به طور متوسط ۱۴،۳۲ دلار بر بشکه بود که نسبت به ماه قبل ۸۳ سنت افزایش داشته است ولی نسبت به سال قبل ۱۱،۸۱ دلار کاهش نشان می دهد.

حاشیه سود پالایشگاه‌ها در روتردام برای نفت برنت در ماه جولای کاهش بیشتری داشت. در پایان ماه مجموع موجودی محصولات آمستردام - روتردام - آنتورپ ۵ درصد افزایش نسبت به ماه قبل داشت. ضعیف ترین عملکرد هم بعد از سوخت جت و بنزین، مربوط به اسپرید منفی کراک گازوئیل بوده است.

طبق داده‌های اولیه، ورودی نفت خام پالایشگاه در اروپا نسبت به ماه قبل به طور متوسط ۹،۹۴ میلیون بشکه در روز افزایش داشته است. حاشیه سود پالایشگاه‌ها برای نفت برنت در اروپا در ماه جولای به طور متوسط ۷،۹۳ دلار بر بشکه بود که نسبت به ماه قبل ۱،۳۲ دلار کاهش داشته و نسبت به سال قبل ۸،۵۱ دلار کمتر شده است.

حاشیه سود پالایشگاه‌های سنگاپور برای نفت عمان به روند بهبود خود ادامه داده است. که این افزایش‌ها عمدتاً در بازارهای بنزین و نفتا اتفاق افتاده است. همچنین کاهش قیمت نفت خام در این ماه نیز از پالایشگاه‌ها در این منطقه پشتیبانی کرد.

طبق داده‌های اولیه، در ماه جولای، ورودی نفت خام پالایشگاه‌ها در ژاپن، چین، هند، سنگاپور و کره

چکیده

در جولای، حاشیه سود پالایشگاه‌های خلیج مکزیک افزایش یافت که بیشتر تحت تاثیر تحولات سمت عرضه قرار داشت زیرا موجودی فرآورده‌های نفتی در طول ماه به دلیل اختلالات پالایشگاهی ناشی از شرایط آب و هوایی کاهش نشان داد. این موضوع به افزایش قیمت فرآورده در بازار آمریکا (به استثنای سوخت جت / نفت کوره) منجر شد که در نتیجه ی آن حاشیه سود پالایشگاه‌ها افزایش یافت.

در بازار سنگاپور، کاهش قیمت نفت خام در ماه جولای، و همچنین عرضه محصولات محدودتر در آسیای شرقی شمالی به دلیل تعمیر و نگهداری پالایشگاه‌ها، اقتصاد منطقه ای پالایشگاه‌ها را تقویت کرد. در بازار اروپای شمال غربی، حاشیه سود کاهش یافت. که این امر بازتابی از خروجی قوی محصولات پالایشگاه و کاهش صادرات محصولات اروپایی از روتردام بود.

در ماه جولای، خوراک پالایشگاه‌ها در جهان ۲ میلیون بشکه در روز نسبت به ماه قبل افزایش یافت و، به طور متوسط به ۸۳،۵ میلیون بشکه در روز رسید. و نسبت به سال گذشته، ۲،۸ میلیون بشکه در روز رشد نشان می دهد. در آینده انتظار می رود که پالایشگرها قبل از فصل تعمیرات، موجودی فرآورده را افزایش دهند تا بتوانند در ماه‌های آینده از بازارهای نفت پشتیبانی کنند.

۱-حاشیه‌های سود پالایشگاه‌ها

حاشیه سود پالایشگاه‌های خلیج مکزیک، افزایش محدودی نشان داده است و محرک اصلی در این افزایش، نفتا و گازوئیل و سپس بنزین بوده است. طوفان برایل در اوایل جولای در تگزاس منجر به سیل

۸۸ سنت افزایش داشته است که به طور متوسط معادل ۱۰۲/۱۰ دلار بر بشکه میشود. موجودی گازوئیل خلیج مکزیک در نیمه ی دوم ماه جولای کمی کاهش یافت اما در سطح ملی نسبت به ماه قبل افزایش قابل توجهی نشان داد.

ماه قبل ۱/۹ درصد معادل ۵۴۰ هزار بشکه در روز بوده است. همچنین در مقایسه با ماه جولای سال گذشته نیز ۱/۵٪ معادل ۲۰۸ هزار بشکه افزایش تولید داشته اند.

۳- روند تغییرات قیمت فرآورده ها

۳-۲- بازار اروپا

طبق گزارش پلاتس، صادرات بنزین از اروپا به ایالات متحده در ماه جولای به بالاترین سطح سه ساله رسید. در حدود ۱۲/۱ میلیون بشکه بنزین در ماه جولای از اروپا به ایالات متحده صادر شد که نسبت به ماه قبل ۴۳٪ افزایش داشته است و نسبت به سال قبل در همین ماه نیز در حدود ۵۷٪ افزایش را شاهد بوده است (بالاترین سطح از مارس ۲۰۲۱). با این حال سطح بالای تولید بنزین در منطقه، این حجم حمایت از صادرات را خنثی می کند و احتمالاً صادرات در آینده به حالت عادی برمی گردد. این فشارهای احتمالی طرف عرضه در بازار اروپا ممکن است در کوتاه مدت به بازارهای بنزین این منطقه کمک کند. اختلاف قیمت بنزین نسبت به نفت خام برنت به طور متوسط ۲۲/۳۵ دلار بر بشکه بود که ۱/۳۸ دلار نسبت به ماه قبل کاهش داشته است. همچنین این اختلاف قیمت نسبت به ماه مشابه در سال گذشته ۲۶/۶۸ دلار بر بشکه کمتر بود.

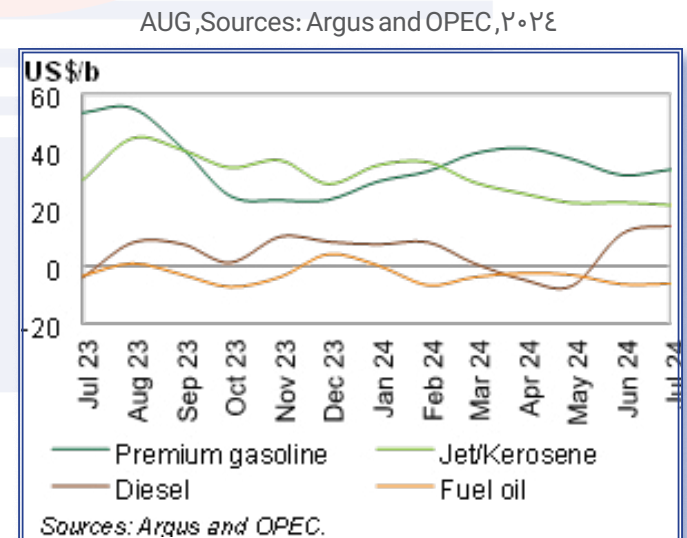
در ماه جولای، سوخت جت در بازار اروپا تحت تاثیر تحولات طرف عرضه، کاهش جزئی را نشان می دهد. با وجود اندک فعالیت های حمایتی حمل و نقل هوایی، کاهش تقاضای بخش هوانوردی بر بازار این محصول تاثیر گذاشت. در آینده انتظار می رود تقاضای سوخت جت اروپا تحت فشار افزایشی قرار گیرد (به علت افزایش مصرف حمل و نقل هوایی قبل از پایان فصل تابستان).

اختلاف قیمت جت/نفت سفید روتردام نسبت به نفت خام برنت به طور میانگین ۱۸/۵۳ دلار بر بشکه بود، که نسبت به ماه قبل ۱/۵۴ دلار بر بشکه کاهش داشت و نسبت به ماه مشابه سال قبل ۷/۶۵ دلار بر بشکه کمتر بود.

۳-۱- بازار امریکا

طبق داده های اداره اطلاعات انرژی امریکا، موجودی بنزین خلیج مکزیک به پایین ترین سطح از دسامبر ۲۰۲۳ کاهش یافت. برای بیشتر ماه جولای موجودی هفتگی بنزین روندی نزولی داشت. البته تعطیلات روز استقلال ملی در ۴ جولای، تقاضا را تا حدی افزایش داد. قیمت بنزین خلیج مکزیک نسبت به ماه قبل ۱/۹۴ دلار افزایش داشت و به طور متوسط به ۳۳/۶۵ دلار بر بشکه در ماه جولای رسید که نسبت به سال قبل در همین ماه ۱۹/۷۹ دلار کاهش نشان می دهد. سوخت جت خلیج مکزیک کاهش جزئی را نشان می دهد و تنها قیمت این فرآورده در ماه جولای عملکرد منفی را نشان می دهد. انتظار می رود در ماههای آینده، با افزایش سفرهای هوایی و محدودیت های عرضه قیمت آن بهبود یابند. قیمت های عمده فروشی سوخت جت نسبت به ماه قبل، در ماه جولای

نمودار ۳: قیمت فرآورده ها در بازار امریکا جولای ۲۰۲۳ الی جولای ۲۰۲۴

Sources: Argus and OPEC.

معادل ۹/۹۴ میلیون بشکه در روز بوده است که نشان دهنده ی افزایش ۴ درصدی معادل ۴۷۰ هزار بشکه نسبت به ماه قبل است. نرخ سالانه نیز ۱/۶ درصد معادل ۱۶۴ هزار بشکه افزایش داشته است. در روز افزایش یافت که این افزایش در مقایسه با

جدول ۲: خوراک نفت خام پالایشگاه ها/ میلیون بشکه در روز

خوراک نفت خام پالایشگاه ها	۲۰۲۱	۲۰۲۲	۲۰۲۳	۲۰۲۳ Q۳	۲۰۲۳ Q۴	۲۰۲۴ Q۱	۲۰۲۴ Q۲	۲۰۲۴ Q۳
OECD قاره امریکا	۱۷,۷۹	۱۶,۶۸	۱۸,۷۱	۱۹,۲۷	۱۸,۴۷	۱۸,۱۹	۱۹,۱۲	۱۹,۱۵
US	۱۵,۶۶	۱۶,۴۸	۱۶,۵۰	۱۷,۰۲	۱۶,۴۷	۱۵,۷۸	۱۶,۸۹	۱۶,۷۷
OECD قاره اروپا	۱۰,۹۳	۱۱,۴۴	۱۱,۳۳	۱۱,۷۲	۱۱,۴۰	۱۱,۵۰	۱۱,۰۲	۱۱,۵۲
فرانسه	۰,۶۹	۰,۸۴	۰,۹۳	۱,۰۶	۰,۹۵	۰,۸۳	۰,۸۴	۰,۹۳
آلمان	۱,۷۲	۱,۸۳	۱,۶۲	۱,۶۷	۱,۵۹	۱,۸۲	۱,۸۷	۱,۸۸
ایتالیا	۱,۳۵	۱,۲۴	۱,۲۹	۱,۳۲	۱,۳۲	۱,۳۰	۱,۳۲	۱,۲۳
انگلیس	۰,۷۷	۰,۹۷	۰,۹۷	۰,۸۹	۰,۹۶	۰,۹۷	۱,۰۴	۰,۹۲
OECD آسیا پاسفیک	۶,۰۲	۵,۹۲	۵,۹۵	۵,۹۴	۵,۷۴	۵,۸۸	۶,۱۰	۵,۷۹
ژاپن	۲,۴۹	۲,۷۱	۲,۵۶	۲,۵۴	۲,۵۴	۲,۵۵	۲,۳۸	۲,۳۹
کل OECD	۳۴,۵۱	۳۶,۲۳	۳۵,۹۷	۳۶,۷۳	۳۵,۸۱	۳۵,۶۴	۳۶,۰۶	۳۶,۹۹
امریکای لاتین	۳,۵۰	۳,۳۷	۳,۴۸	۳,۴۵	۳,۵۳	۳,۴۰	۳,۴۳	۳,۴۶
خاورمیانه	۶,۸۰	۷,۲۸	۷,۶۱	۷,۹۲	۷,۴۳	۷,۸۰	۷,۹۸	۸,۰۰
افریقا	۱,۷۷	۱,۷۳	۱,۷۰	۱,۶۹	۱,۷۰	۱,۸۸	۱,۹۱	۲,۰۲
هند	۴,۷۳	۵,۰۰	۵,۱۸	۵,۰۳	۵,۱۰	۵,۳۰	۵,۲۸	۵,۲۸
چین	۱۴,۰۷	۱۳,۴۹	۱۴,۷۸	۱۵,۱۹	۱۴,۵۷	۱۴,۶۴	۱۴,۲۵	۱۵,۱۲
Other Asia	۴,۷۲	۴,۹۴	۵,۰۲	۴,۹۰	۵,۱۴	۵,۱۸	۵,۳۳	۵,۱۸
روسیه	۵,۶۱	۵,۴۶	۵,۵۰	۵,۴۹	۴,۴۳	۵,۳۳	۵,۳۸	۵,۵۳
Other Eurasia	۱,۲۳	۱,۱۵	۱,۱۴	۱,۰۵	۱,۱۹	۱,۱۵	۱,۲۰	۱,۲۳
Other Europe	۰,۴۴	۰,۵۰	۰,۴۷	۰,۵۲	۰,۴۷	۰,۴۳	۰,۴۸	۰,۴۹
کل Non-OECD	۴۲,۸۸	۴۲,۹۱	۴۴,۸۷	۴۵,۲۴	۴۴,۵۴	۴۵,۱۲	۴۵,۱۵	۴۶,۳۱
Total World	۷۷,۳۸	۷۹,۱۴	۸۰,۸۴	۸۱,۹۷	۸۰,۳۵	۸۰,۷۶	۸۱,۲۱	۸۳,۰۰

Note: Totals may not add up due to independent rounding.
Sources: AFREC, APEC, EIA, IEA, Euroilstock, PAJ, Ministry data, including Ministry of Energy of the Russian Federation, Ministry of Petroleum and Natural Gas of India, OPEC and JOD

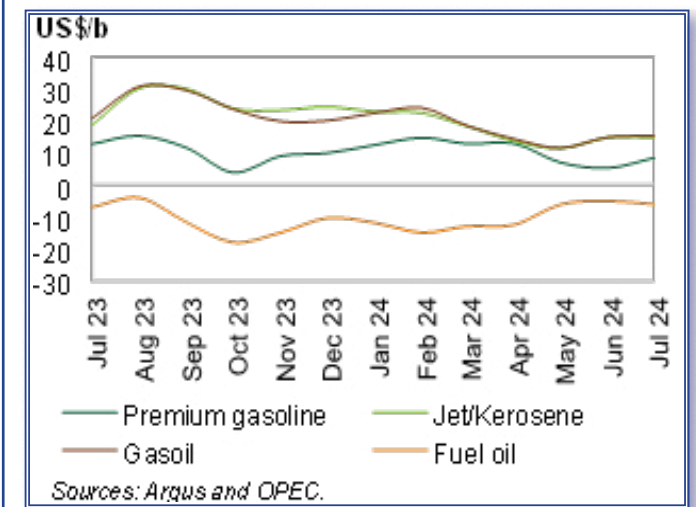

جدول ۳: قیمت فرآورده به تفکیک بازارها جولای ۲۰۲۳ و متوسط تغییرات سالانه ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴/ دلار بر هر بشکه

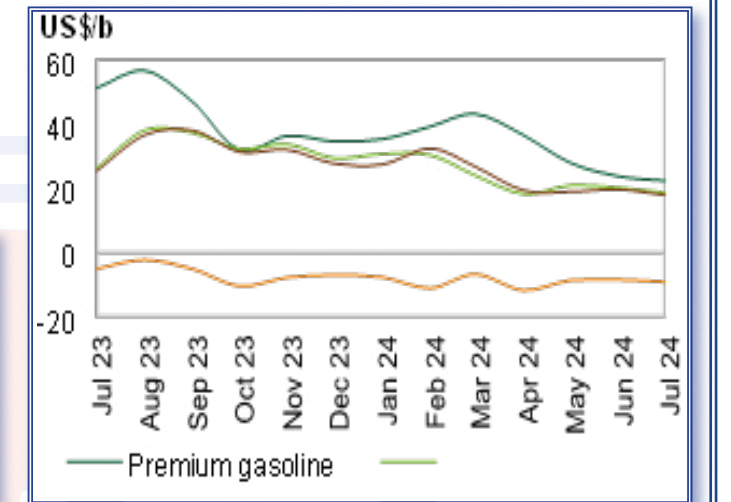
از ابتدای سال جاری (۲۴) تا کنون	متوسط سالانه ۲۰۲۳	تغییرات ژوئیه/ژوئن	ژوئیه ۲۴	ژوئن ۲۴	
بازار خلیج مکزیک Cargoes FOB					
۷۶,۶۵	۷۲,۵۱	۷,۶۷	۸۱,۴۵	۷۳,۷۸	نفتا
۱۱,۲۸	۱۱۷,۲۳	۳,۷۴	۱۱۴,۴۸	۱۱۰,۷۴	بنزین پریمیوم
۱۰۰,۵۷	۱۰۴,۵۹	۴,۱۳	۱۰۰,۲۶	۹۶,۱۳	بنزین معمولی
۱۰۶,۵۴	۱۱۳,۵۱	۰,۸۸	۱۰۲,۱۰	۱۰۱,۲۲	سوخت جت
۸۳,۵۲	۷۸,۵۷	۴,۴۹	۹۴,۸۰	۹۰,۳۱	Gas oil
۷۰,۶۱	۶۸,۱۴	۱,۶۸	۷۳,۶۶	۷۱,۹۸	Fuel oil
بازار رتردام Barges FOB					
۷۴,۴۰	۷۱,۰۶	۲,۶۸	۷۵,۹۲	۷۳,۲۴	نفتا
۱۱۶,۷۰	۱۲۵,۹۶	۱,۴۷	۱۰۷,۶۰	۱۰۶,۱۳	بنزین پریمیوم
۱۰۷,۳۳	۱۱۱,۷۴	۱,۳۱	۱۰۳,۷۸	۱۰۲,۴۷	سوخت جت
۱۰۷,۲۷	۱۱,۱۹	۱,۰۳	۱۰۳,۰۶	۱۰۲,۰۳	Gas oil/diesel
۷۵,۰۶	۷۴,۲۹	۲,۱۵	۷۶,۱۱	۷۳,۹۶	%Fuel oil
۷۳,۱۹	۷۲,۷۹	۱,۸۱	۷۷,۰۴	۷۵,۲۳	%۳,۵ Fuel oil
بازار مدیترانه Cargoes FOB					
۷۱,۷۱	۶۸,۴۶	۲,۴۳	۷۳,۹۲	۷۱,۴۹	نفتا
۱۰۱,۵۷	۱۰۱,۸۰	۲,۰۶	۹۹,۹۸	۹۷,۹۲	بنزین پریمیوم
۱۰۳,۴۳	۱۰۷,۷۷	۰,۸۶	۱۰۰,۷۳	۹۹,۸۷	سوخت جت
۱۰۵,۵۷	۱۰۹,۸۸	۱,۲۰	۱۰۲,۹۲	۱۰۱,۷۲	گازوئیل
۸۰,۰۵	۷۸,۸۵	۱,۸۹	۸۰,۳۳	۷۸,۴۴	%۱ Fuel oil
۷۰,۲۴	۶۶,۴۷	۳,۷۸	۷۴,۶۲	۷۰,۸۴	%۳,۵ Fuel oil
بازار سنگاپور Cargoes FOB					
۷۳,۸۸	۶۹,۵۳	۲,۲۱	۷۴,۷۷	۷۲,۵۶	نفتا
۹۸,۳۸	۹۸,۶۲	۳,۴۴	۹۶,۴۲	۹۲,۹۸	بنزین پریمیوم
۹۳,۸۷	۹۴,۰۰	۴,۲۴	۹۲,۱۶	۸۷,۹۲	بنزین معمولی
۱۰۰,۱۹	۱۰۴,۶۸	۰,۹۷	۹۸,۳۶	۹۷,۳۹	سوخت جت
۱۰۱,۴۴	۱۰۵,۹۹	۱,۳۳	۹۹,۰۷	۹۷,۹۴	Gas oil/diesel
۱۰۱,۴۴	۱۰۵,۳۵	۱,۸۷	۹۸,۶۱	۹۶,۷۴	Fuel oil
۷۳,۴۴	۶۹,۲۳	-۰,۰۱	۷۷,۶۱	۷۷,۶۲	%۳,۵ Fuel oil

و به طور میانگین ۸,۴۸ دلار بر بشکه بود. این مقدار نسبت به ماه قبل ۳,۱۷ دلار بر بشکه افزایش داشت، اما در مقایسه با ماه مشابه سال قبل ۴,۳۲ دلار بر بشکه کاهش یافته بود.

نمودار ۵: قیمت فرآورده‌ها در بازار آسیا جولای ۲۰۲۳ الی جولای ۲۰۲۴

نمودار ۴: قیمت فرآورده‌ها در بازار اروپا جولای ۲۰۲۳ الی جولای ۲۰۲۴
Sources: Argus and OPEC

اختلاف قیمت گازوئیل نسبت به نفت خام برنت به طور میانگین ۱۷,۸۱ دلار بر بشکه بود، که نسبت به ماه قبل ۱,۸۲ دلار بر بشکه کاهش داشت و نسبت به ماه مشابه سال قبل ۷,۴۹ دلار بر بشکه کمتر بود.

۳-۳- بازار آسیا

قیمت بنزین در آسیای جنوب شرقی در ماه جولای افزایش را تجربه کرده است که این افزایش ناشی از محدودیت تولید بنزین به دلیل توقف پالایشگاه‌ها بوده است. بنزین در بازار آسیا در ماه جولای، بزرگترین افزایش ماهانه را نشان داده است و حاشیه سود این محصول نیز به بالاترین سطح دو ماهه رسید.

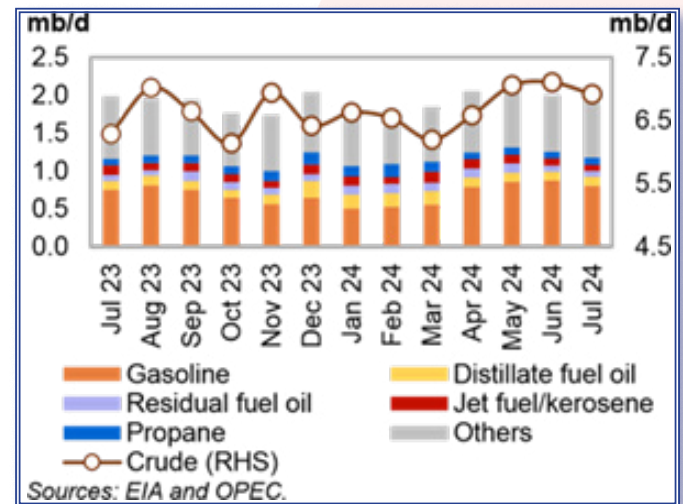

۲-۵- بازار امریکا

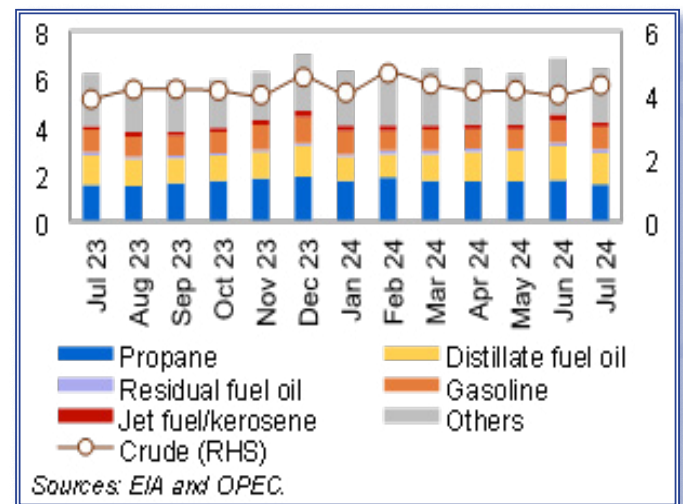
بر اساس داده‌های اولیه برای ماه جولای، واردات نفت خام امریکا از عملکرد قوی خود در ماه گذشته عقب نشینی کرد و به ۶٫۹ میلیون بشکه در روز رسید و جریان ورودی در این بازار با افزایش جریان ورودی در کانادا افزایش یافت.

بر اساس داده‌های اولیه، صادرات نفت خام امریکا در ماه جولای ۲۰۲۴ به بیش از ۴ میلیون بشکه در روز بازگشت و به طور متوسط در حدود ۴٫۳ میلیون بشکه

نمودار ۶: روند واردات نفت خام و فرآورده‌های امریکا جولای ۲۰۲۳ الی جولای ۲۰۲۴/ میلیون بشکه در روز

نمودار ۷: روند صادرات خام و فرآورده‌های امریکا جولای ۲۰۲۳ الی جولای ۲۰۲۴/ میلیون بشکه در روز

صادرات به مکزیک و چین به طور متوسط به ۶٫۴ میلیون بشکه در روز رسید.

بر اساس برآوردهای اولیه، واردات نفت خام بازار اروپا در ماه جولای و قبل از آن، همچنان کمتر از سطح سال گذشته است. همچنین در بازار اروپا، واردات فرآورده در ماه جولای کاهش و صادرات آن افزایش یافت که این افزایش ناشی از افزایش جریان صادرات دیزل و صادرات بنزین بوده است.

در بازار آسیا نیز شاهد این موارد در تجارت فرآورده در ماه جولای بوده ایم: در ژاپن، واردات نفت خام به کمتر از ۲٫۱ میلیون بشکه در روز رسید که این رقم نشان‌دهنده کمترین سطح سه ساله اخیر می‌باشد. واردات فرآورده‌های نفتی ژاپن نیز با کاهش جریان ورودی گاز مایع کاهش یافت.

همچنین در کشور چین نیز واردات نفت خام در ماه جولای حدود ۱۱٪ کمتر از همین ماه در سال گذشته است ولی نسبت به ماه گذشته در حدود ۲٪ افزایش داشته است. واردات فرآورده چین از سطوح بالای دیده شده در ماه آوریل کاهش پیدا کرد و به ۲٫۲ میلیون بشکه در روز رسید. صادرات فرآورده در این کشور نسبت به ماه قبل افزایش پیدا کرده است زیرا افزایش صادرات سوخت جت، کاهش صادرات دیزل را جبران کرده است.

در هند نیز، واردات نفت خام به طور متوسط به ۴٫۵ میلیون بشکه در روز رسید که نسبت به سال قبل در همین ماه ۶٪ کاهش داشته و نسبت به ماه قبل از جولای نیز در حدود ۱۳٪ کاهش داشته است که می‌تواند ناشی از روندهای فصلی باشد. همچنین واردات فرآورده در هند ۸٪ نسبت به ماه گذشته تنزل یافته و صادرات فرآورده نیز نسبت به ماه قبل ۲٪ کاهش را تجربه کرده است زیرا کاهش در صادرات دیزل، افزایش صادرات نفتا را جبران کرد.

۴- چشم انداز بازار فرآورده

در جدول زیر چشم انداز کوتاه مدت بازارهای فرآورده به تفکیک بازارها از ۲۴ آگوست تا ۲۴ سپتامبر مرور میشود:

۵- تجارت فرآورده

۱-۵- خلاصه ی تجارت فرآورده ها در بازارها

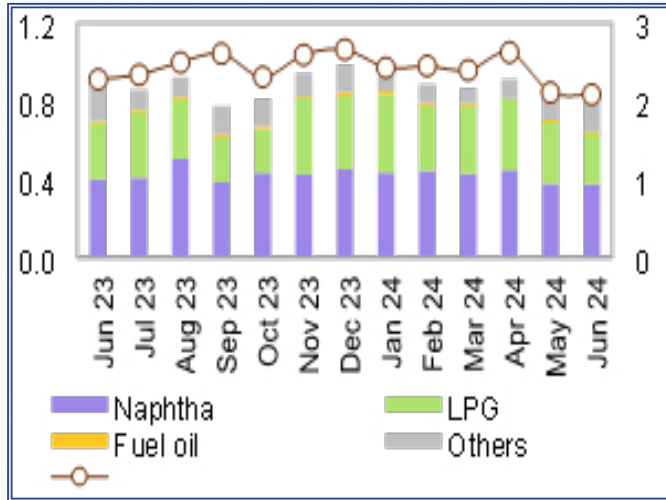
واردات نفت خام امریکا در ماه جولای به طور متوسط به ۶٫۹ میلیون بشکه در روز رسید و صادرات نفت خام امریکا، بعد از عملکرد ضعیفی که در ماه گذشته داشت، به بیش از ۴ میلیون بشکه در روز (به طور متوسط ۴٫۳ میلیون بشکه در روز) رسید. در همین ماه، صادرات فرآورده امریکا به دلیل کاهش جریان

جدول ۴: خلاصه چشم انداز

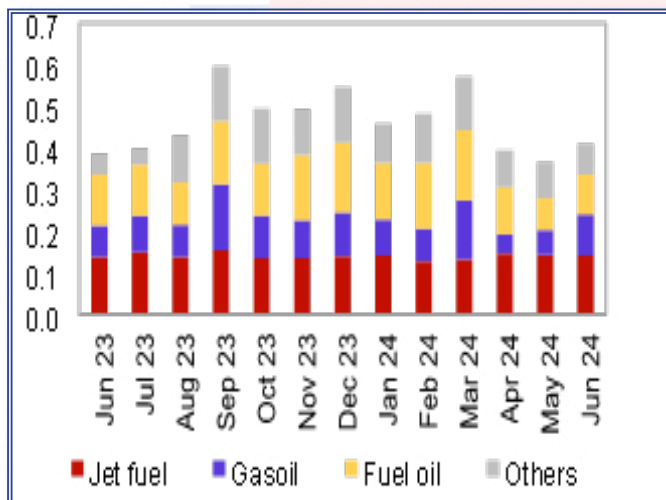
علت	زمان	داده ها	آسیا	اروپا	امریکا
فصل باران های شدید	۲۴ آگوست الی ۲۴ سپتامبر	کاهش ریسک برای تقاضای بنزین از بخش کشاورزی می تواند بر مصرف داخلی تاثیر بگذارد و حجم صادرات را به ویژه در آسیا آزاد کند	کاهش فشار بر بازار گازوئیل	کاهش فشار بر بازار گازوئیل	کاهش فشار بر بازار گازوئیل
ممنوعیت صادرات بنزین روسیه	۲۴ آگوست الی ۲۴ اکتبر	تمرکز بر عرضه داخلی برای جلوگیری از افزایش قیمت بنزین، میتواند در دسترس بودن بنزین در منطقه را محدود کند	افزایش حمایت بازار بنزین	افزایش حمایت بازار بنزین	افزایش حمایت بازار بنزین
فصل تابستان	۲۴ آگوست الی ۲۴ سپتامبر	پیش بینی می شود که تقاضا برای محصولات حمل و نقل به ویژه بنزین، جت/ نفت سفید، و نفت کوره با افزایش پویایی بازار افزایش یابد.	افزایش حمایت بازار فرآورده	افزایش حمایت بازار فرآورده	افزایش حمایت بازار فرآورده
پیش فصل توفان فعال	۲۴ آگوست الی ۲۴ نوامبر	توفان های شدید بر فعالیت پالایشگاهها اثر میگذارد.	افزایش حمایت بازار فرآورده	افزایش حمایت بازار فرآورده	افزایش حمایت بازار فرآورده

نمودار ۱۰: روند واردات نفت خام و فرآورده ژاپن / میلیون بشکه در روز / ژوئن ۲۰۲۳ الی ژوئن ۲۰۲۴

نمودار ۱۱: روند صادرات فرآورده ژاپن / میلیون بشکه در روز / ژوئن ۲۰۲۳ الی ژوئن ۲۰۲۴

۴-۵- ژاپن

واردات خام ژاپن در ژوئن به حدود ۳۰ هزار بشکه در روز یا حدود ۱٪ نسبت به ماه می کاهش یافت و به طور متوسط به ۲/۱ میلیون بشکه در روز رسید. جریان ورودی خام به پایین ترین سطح سه ساله رسید که ناشی از محدود بودن تقاضای داخلی فرآورده بود. در نیمه اول سال ۲۰۲۴ واردات نفت خام ژاپن به طور متوسط ۲/۳ میلیون بشکه در روز بود که نسبت به همین دوره در سال گذشته، ۲۴۵ هزار بشکه در روز یا بیش از ۹٪ کاهش یافت.

از نظر منبع واردات نفت خام، امارات متحده عربی در ژوئن بالاترین سهم را با بیش از ۴۱٪ داشت که این رقم در ماه قبل ۴۶٪ بود. عربستان سعودی نیز به طور متوسط حدود ۴۱٪ سهم داشت و بعد از آن کویت با ۸٪ سهم قرار گرفت.

در ژوئن واردات فرآورده ها بیش از ۲٪ کاهش یافت و به طور متوسط به ۸۱۴ هزار بشکه در روز رسید. در مقایسه با ژوئن ۲۰۲۳، جریان ورودی فرآورده حدود ۸۲ هزار بشکه در روز بود.

در ماه ژوئن، صادرات فرآورده ها افزایش یافت و به طور متوسط به ۴۰۹ هزار بشکه در روز رسید. صادرات فرآورده ها در نیمه ی اول امسال به طور متوسط ۴۴۷ هزار بشکه در روز بود که در مقایسه با نیمه اول ۲۰۲۳ حدود ۴۰ هزار بشکه در روز یا ۸٪ کاهش داشته است.

انتظار می رود در جولای واردات نفت خام در ژاپن کاهش یابد که این کاهش ناشی از فعالیت کند اقتصادی می باشد که بر تقاضای نفت اثر میگذارد. واردات فرآورده نیز احتمالاً با توجه به روندهای فصلی کاهش خواهد یافت و صادرات نیز با وجود افزایش صادرات بنزین، به علت کاهش در صادرات سایر فرآورده ها، کاهش خواهد یافت.

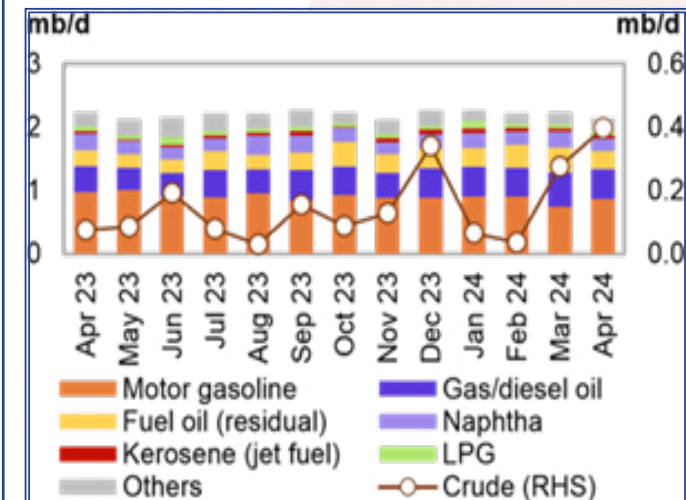
۵-۵- چین

داده های چین نشان می دهد که واردات نفت خام در ژوئن حدود ۱۱٪ کمتر از رشد قوی مشاهده شده در همان ماه در سال گذشته است. در نیمه ی اول ۲۰۲۴، واردات نفت خام چین به طور متوسط حدود ۱۱/۱ میلیون بشکه در روز بود که در مقایسه با همان دوره در سال گذشته، حدود ۳٪ کاهش داشته است.

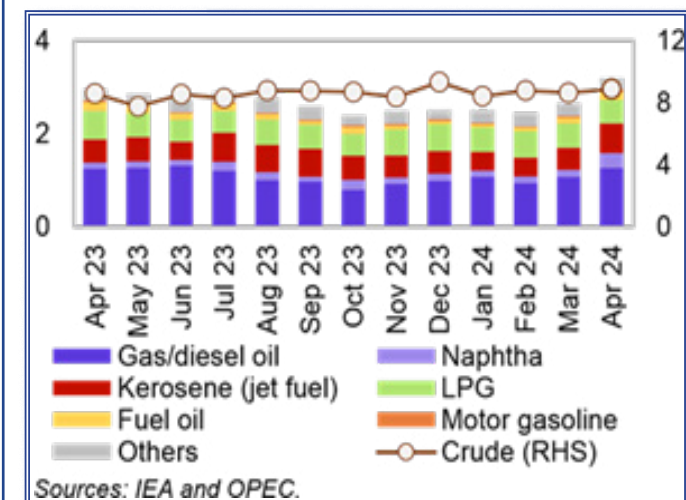
از نظر منابع وارداتی خام در ماه ژوئن به تفکیک، روسیه همچنان در رتبه ی اول قرار با سهم ۱۸٪، نسبت به سهم ۱۹٪ در ماه قبل و سهم ۲۰٪ نسبت به

۸/۵ میلیون بشکه در روز رسید که در مقایسه با ۸/۴ میلیون بشکه در ماه قبل، افزایش داشته است. بر اساس برآوردهای اخیر مبتنی بر تجارت در ماه جولای در این منطقه، واردات نفت خام همچنان کمتر از سطح سال گذشته باقی ماند. همچنین ماه ژوئن واردات فرآورده نیز با کاهش در همه ی محصولات اصلی همراه بود و در جولای توسط نفت کوره بهبود پیدا کرد. صادرات فرآورده ها نیز در ماه جولای افزایش یافت که این افزایش ابتدا ناشی از افزایش جریان خروجی دیزل و با بهبود صادرات بنزین پشتیبانی شد.

نمودار ۸: روند صادرات خام و فرآورده در منطقه اروپا OECD / میلیون بشکه در روز / آوریل ۲۰۲۳ الی آوریل ۲۰۲۴

نمودار ۹: روند واردات خام و فرآورده در منطقه اروپا OECD / میلیون بشکه در روز / آوریل ۲۰۲۳ الی آوریل ۲۰۲۴

Sources: IEA and OPEC.

بود که نسبت به سال گذشته صادرات نفت خام ۰/۵ میلیون بشکه در روز یا حدود ۱۲٪ بیشتر بود.

در نتیجه واردات خالص نفت خام آمریکا در ماه جولای به طور متوسط به ۲/۶ میلیون بشکه در روز رسید که از ۳/۱ میلیون بشکه در روز در ماه قبل کمتر بود. این رقم در همین ماه در سال گذشته ۲/۵ میلیون بشکه در روز بوده است. در بخش فرآورده نیز واردات همچنان کاهش یافت و در جولای ۲۰۲۴، ۳۹ هزار بشکه در روز یا ۲٪ نسبت به ماه قبل کاهش یافت و به کمتر از ۲ میلیون بشکه در روز رسید. این کاهش ها ناشی از بنزین و سوخت جت بود و در مقایسه با ماه جولای در سال قبل (۲۰۲۳) نیز جریان ورودی فرآورده حدود ۲۵ هزار بشکه در روز یا کمی بیشتر از ۱٪ کاهش یافت. براساس داده های اولیه، صادرات فرآورده در آمریکا ۴۰۰ هزار بشکه در روز کاهش یافت و به طور متوسط به ۶/۴ میلیون بشکه در روز رسید که در مقایسه با ماه قبل کاهش داشته است.

۳-۵- اروپا OECD

آخرین داده های رسمی ماه آوریل نشان میدهد که واردات نفت خام کشورهای اروپایی عضو سازمان توسعه و همکاری های اقتصادی افزایش یافته است و به ۸/۹ میلیون بشکه در روز رسیده که در مقایسه با همان ماه در سال ۲۰۲۳، ۲۹۰ هزار بشکه در روز یا بیش از ۳٪ افزایش یافته است.

در مورد منابع وارداتی این منطقه نیز، طبق داده ها، ایالات متحده بیشترین سهم را داشته است و بعد از آن قزاقستان با ۱/۲ میلیون بشکه در روز در رتبه ی دوم و سپس لیبی با کمتر از ۱ میلیون بشکه در روز قرار داشته است. صادرات نفت خام این منطقه در ماه آوریل افزایش داشته است و به طور متوسط به ۳۹۷ هزار بشکه در روز رسید که نشان دهنده افزایش ۱۲۲ هزار بشکه در روز نسبت به ماه قبل است. چین در ماه آوریل مقصد اصلی صادرات نفت خام این منطقه بوده و در حدود ۱۳ هزار بشکه در روز دریافت کرده است. واردات خالص نفت خام در آوریل به طور متوسط به

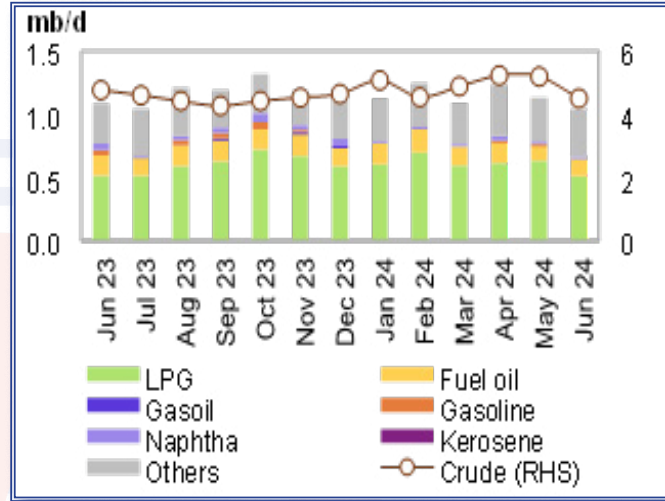

منابع و مأخذ:

1- OPEC Monthly Oil Market Report 12 Aug. 2024

نمودار ۱۵: روند واردات نفت خام و فرآورده هند/ژوئن ۲۰۲۳ الی ژوئن ۲۰۲۴ / میلیون بشکه در روز

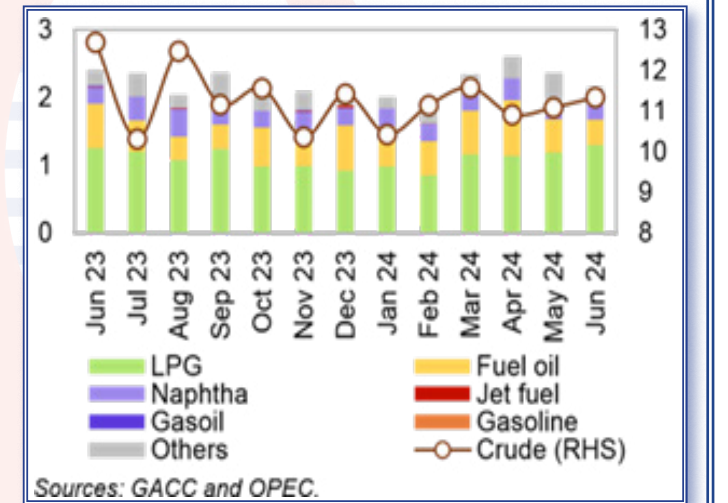
صادرات فرآورده نیز در ماه ژوئن ۶۰ هزار بشکه افزایش یافت و به طور متوسط به ۱/۴ میلیون بشکه در روز رسید. در شش ماهه اول سال ۲۰۲۴، صادرات فرآورده ی چین به طور متوسط ۱/۲۸ میلیون بشکه در روز بود که در مقایسه با همان دوره در سال ۲۰۲۳، ۴٪ کاهش داشت.

۵-۶- هند

واردات نفت خام هند در ژوئن کاهش داشت و به طور متوسط به ۴/۵ میلیون بشکه در روز رسیده نسبت به همین ماه در سال گذشته ۶٪ کاهش نشان می دهد. داده های نفت خام نشان می دهد که روسیه ۴۵٪ از سهم کل واردات نفت خام هند در ژوئن را به خود اختصاص داده است و بعد از آن عراق و عربستان سعودی به ترتیب با ۱۷٪ و ۹٪ قرار دارند.

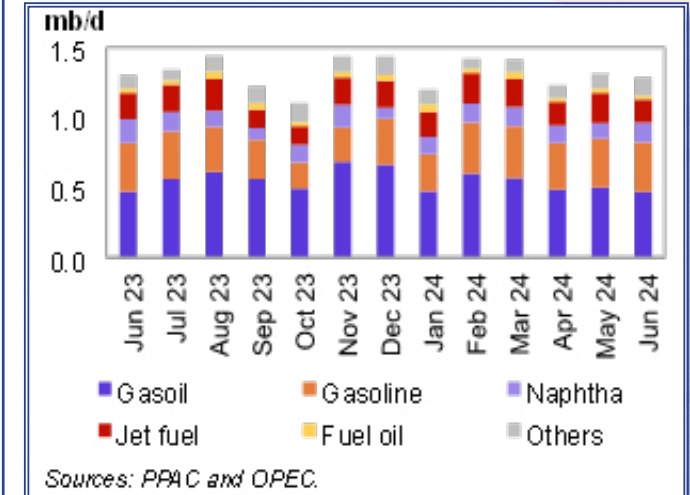
ماه ژوئن ۲۰۲۳ قرار دارد. در رتبه ی بعدی عربستان سعودی با ۱۵٪ و مالزی با ۱۳٪ و در رتبه ی چهارم عراق با ۱۱٪ قرار گرفته اند. واردات فرآورده چین در ماه ژوئن به طور متوسط به ۲/۲ میلیون بشکه در روز رسید. این کاهش ها عمدتاً به دلیل کاهش خرید خوراک پالایشگاه بود. در نیمه ی اول ۲۰۲۴، واردات فرآورده ی چین به طور متوسط ۲/۲ میلیون بشکه در روز بود که در مقایسه با همان دوره در سال ۲۰۲۳، ۱۰٪ افزایش داشت.

نمودار ۱۲: روند واردات فرآورده و نفت خام چین/ میلیون بشکه در روز / ژوئن ۲۰۲۳ الی ژوئن ۲۰۲۴

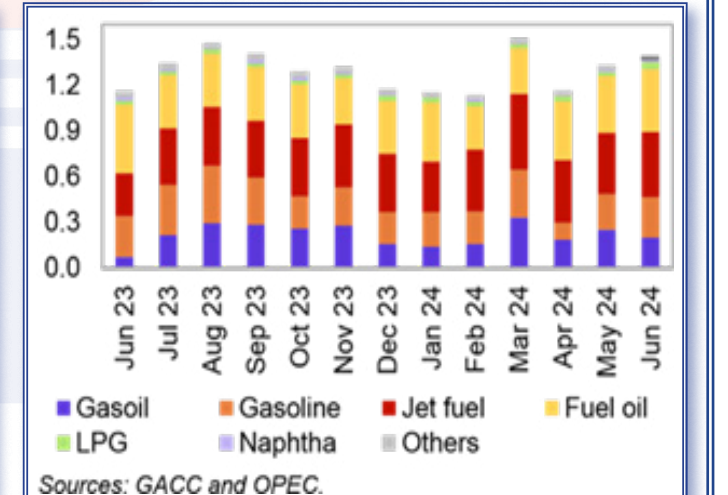
Sources: GACC and OPEC.

نمودار ۱۴: روند صادرات فرآورده هند/ژوئن ۲۰۲۳ الی ژوئن ۲۰۲۴ / میلیون بشکه در روز

Sources: PFAC and OPEC.

نمودار ۱۳: روند صادرات فرآورده و نفت خام چین/ میلیون بشکه در روز / ژوئن ۲۰۲۳ الی ژوئن ۲۰۲۴

Sources: GACC and OPEC.

Source: China OGP and OPEC

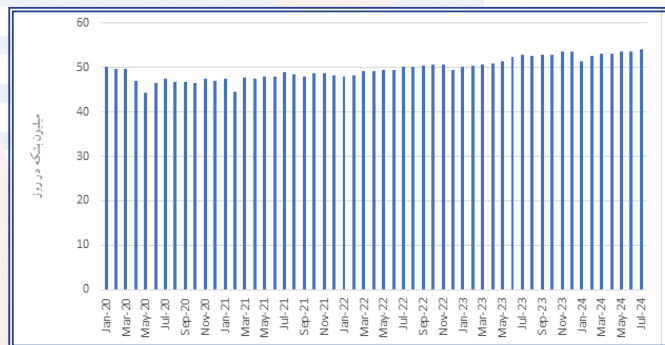
۲۰۲۴ به مقدار ۲۵/۶۹ میلیون بشکه در روز بوده است که ۶۶۰ هزار بشکه در روز بیشتر از متوسط سال ۲۰۲۳ میباشد.

۲۰۲۴ به مقدار ۲۵/۶۹ میلیون بشکه در روز بوده است که ۶۶۰ هزار بشکه در روز بیشتر از متوسط سال ۲۰۲۳ میباشد.

۲. روند تولید غیر اوپک پلاس

در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ کل تولید غیر اوپک پلاس به ۵۴/۱۶ میلیون بشکه در روز رسید که ۶۳۰ هزار بشکه در روز بیشتر از ماه ژوئن ۲۰۲۴ بود. متوسط کل تولید غیر اوپک پلاس در هفت ماه نخست سال ۲۰۲۴ به مقدار ۵۳/۰۷ میلیون بشکه در روز بوده است که ۱/۰۶ میلیون بشکه در روز بیشتر از متوسط سال ۲۰۲۳ میباشد.

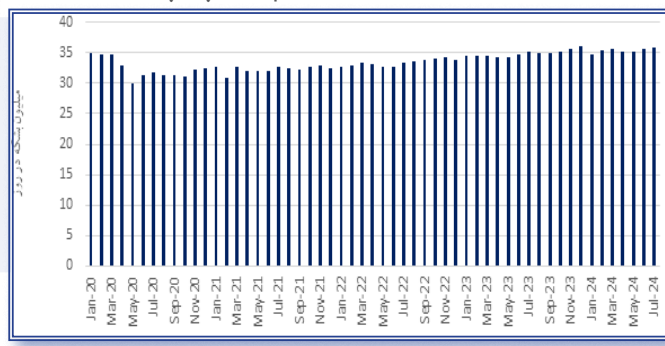
نمودار ۴: روند ماهانه کل تولید غیر اوپک پلاس

منبع: EIA

۲-۱. تولید نفت خام

در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ کل تولید نفت خام غیر اوپک پلاس به ۳۵/۹۲ میلیون بشکه در روز رسید که ۳۰۰ هزار نمودار ۵: روند تولید نفت خام غیر اوپک پلاس

منبع: EIA

۳. روند تولید اوپک پلاس

در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ کل تولید اوپک پلاس به ۴۸/۶۹ میلیون بشکه در روز رسید که ۴۷۰ هزار بشکه در روز بیشتر از ماه ژوئن ۲۰۲۴ بود. متوسط تولید اوپک

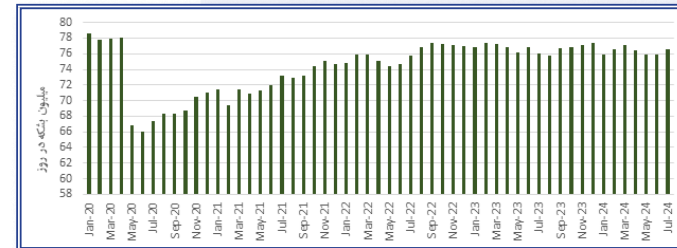
بررسی وضعیت تولید نفت در بازار جهانی براساس برآورد موسسات بین المللی

مبانی روشی

نمودار ۲: روندها ماهانه تولید جهانی نفت خام

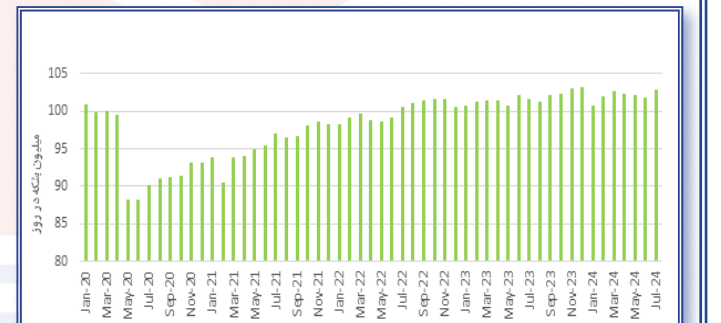
بررسی وضعیت تولید جهانی نفت در ماه ژوئیه ۲۰۲۴

منبع: EIA

در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ کل تولید جهانی سوختهای مایع شامل نفت خام، میعانات و مایعات گازی و سوختهای زیستی به ۱۰۲/۸۵ میلیون بشکه در روز رسید که ۱/۱۰۰ میلیون بشکه در روز بیشتر از ماه ژوئن ۲۰۲۴ بود. متوسط کل تولید جهانی در هفت ماه نخست سال ۲۰۲۴ مقدار ۱۰۲/۰۵ میلیون بشکه در روز بوده است که ۲۶۰ هزار بشکه در روز بیشتر از متوسط سال ۲۰۲۳ می باشد.

نمودار ۱: روند ماهانه کل تولید جهانی سوختهای مایع

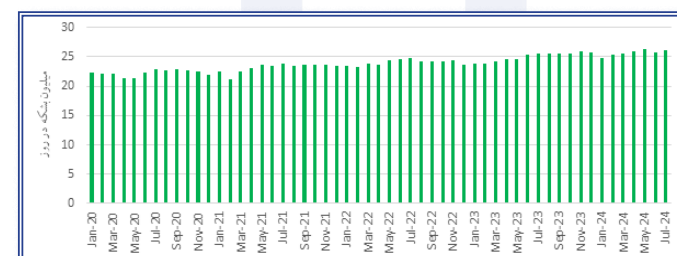

منبع: EIA

۱-۲. تولید میعانات و مایعات گازی و سوختهای زیستی

در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ کل تولید جهانی میعانات و مایعات گازی و سوختهای زیستی به ۲۶/۲۱۰ میلیون بشکه در روز رسید که ۳۸۰ هزار بشکه در روز بیشتر از ماه ژوئن ۲۰۲۴ بود. متوسط تولید جهانی میعانات و مایعات گازی و سوختهای زیستی در هفت ماه نخست سال

نمودار ۳: روند ماهانه تولید جهانی میعانات و مایعات گازی و سوختهای زیستی

منبع: EIA

۱-۱. تولید نفت خام

در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ کل تولید جهانی نفت خام به ۷۶/۶۴ میلیون بشکه در روز رسید که ۰/۷۱۰ میلیون بشکه در روز بیشتر از ماه ژوئن ۲۰۲۴ بود. متوسط تولید جهانی نفت خام در هفت ماه نخست سال ۲۰۲۴ به مقدار ۷۶/۳۶ میلیون بشکه در روز بوده است

بررسی وضعیت تقاضا و ذخیره سازی های نفت خام
و فرآورده براساس برآورد موسسات بین المللی

حسین پاکتاری

رشد تقاضای چین نیز عمدتاً مربوط به سوخت جت، ال پی جی و بنزین است. هم‌چنین تقاضای خاورمیانه در سال ۲۰۲۴ در حدود ۴۰ هزار بشکه در روز افزایش خواهد یافت. تقاضای ژاپن نیز در سال ۲۰۲۴ در مقایسه با سال ۲۰۲۳ در حدود ۳۰ هزار بشکه در روز افزایش خواهد یافت. براساس برآورد گزارش ماه اوت ۲۰۲۴ دبیرخانه اوپک، تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۲۴ با افزایش حدود ۲/۱ میلیون بشکه در روز به ۱۰۴/۳ میلیون بشکه در روز خواهد رسید. این رقم ۸۴۰ هزار بشکه در روز بیشتر از برآورد اداره اطلاعات انرژی آمریکا می‌باشد. بخش عمده از افزایش تقاضا نیز متعلق به کشورهای غیر OECD خواهد بود.

۱. وضعیت تقاضا

بر اساس گزارش ماه اوت سال ۲۰۲۴ اداره اطلاعات انرژی آمریکا، تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۲۴ با افزایش ۹۷۰ هزار بشکه در روز در مقایسه با سال ۲۰۲۳ به حدود ۱۰۳/۴۶ میلیون بشکه در روز خواهد رسید. براساس این گزارش، در سال ۲۰۲۴ مصرف نفت کشورهای غیر OECD در حدود ۹۰۰ هزار بشکه در روز افزایش خواهد یافت. مصرف چین در سال ۲۰۲۴ در حدود ۲۴۰ هزار بشکه در روز افزایش خواهد یافت و مصرف هند در سال ۲۰۲۴ در حدود ۲۰۰ هزار بشکه در روز افزایش خواهد داشت. در کشور هند بیشترین رشد تقاضا توسط سوخت‌های بخش حمل و نقل و افزایش تقاضای ال پی جی حمایت شده است.

جدول ۱: مقایسه آخرین پیش‌بینی (در ماه اوت) مراجع دوگانه از تقاضای جهانی نفت در سال‌های ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ (میلیون بشکه در روز)

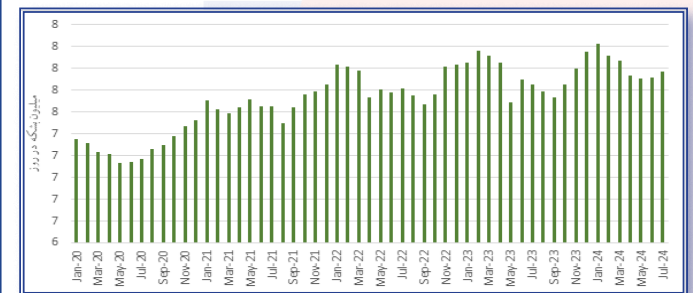
رشد نسبت به ۲۰۲۳	۲۰۲۴	رشد نسبت به ۲۰۲۲	۲۰۲۳	
۰/۹۷	۱۰۳/۴۶	۱/۶	۱۰۲/۴۹	اداره اطلاعات انرژی آمریکا
۲/۱	۱۰۴/۳	۲/۶	۱۰۲/۲۱	دبیرخانه اوپک

۲-۳. تولید میعانات و مایعات گازی و سوخت‌های زیستی

در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ کل تولید میعانات و مایعات گازی و سوخت‌های زیستی اوپک پلاس به ۷/۹۷ میلیون بشکه در روز رسید که ۵۰ هزار بشکه در روز بیشتر از ماه ژوئن ۲۰۲۴ بود. متوسط تولید میعانات و مایعات گازی و سوخت‌های زیستی اوپک پلاس در هفت ماه نخست سال ۲۰۲۴ به مقدار ۸/۰۲ میلیون بشکه در روز بوده است که ۷۰ هزار بشکه در روز بیشتر از متوسط سال ۲۰۲۳ می‌باشد.

نمودار ۹: روند تولید میعانات و مایعات گازی و سوخت‌های زیستی اوپک پلاس

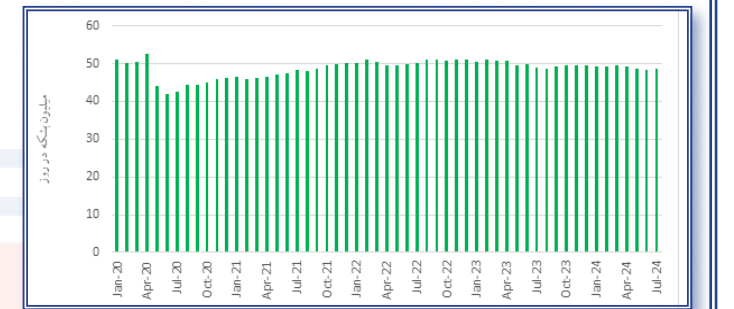

منبع: EIA

۴. جمع‌بندی

در ماه ژوئیه کل تولید جهانی ۱/۱ میلیون بشکه در روز افزایش یافته است که ۵۷ درصد آن سهم تولیدکنندگان غیر اوپک پلاس و ۴۳ درصد آن سهم تولیدکنندگان اوپک پلاس بوده است. سهم نفت خام از کل افزایش تولید جهانی در ماه ژوئیه ۷۱۰ هزار بشکه بوده که تولیدکنندگان اوپک پلاس ۴۱۰ هزار بشکه در روز به تولید نفت خام خود افزوده اند این در حالیست که بر اساس توافق این کشورها مجاز به افزایش تولید نبودند اما برخی تولیدکنندگان نظیر عراق، قزاقستان و روسیه با تخلف از سهمیه تولیدی، موجب شدند که پایبندی اوپک پلاس به توافق تولید کاهش یابد.

نمودار ۷: روند ماهانه کل تولید اوپک پلاس

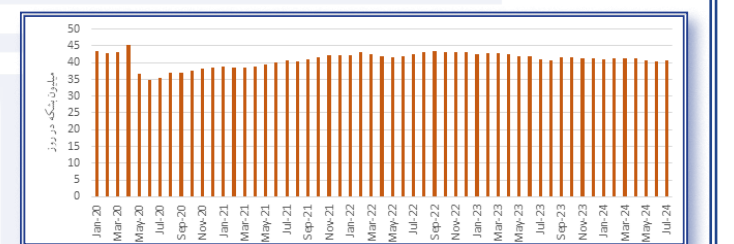
منبع: EIA

پلاس در هفت ماه نخست سال ۲۰۲۴ به مقدار ۴۸/۹۸ میلیون بشکه در روز بوده است که ۸۰۰ هزار بشکه در روز کمتر از متوسط سال ۲۰۲۳ می‌باشد.

۱-۳. تولید نفت خام

در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ کل تولید نفت خام اوپک پلاس به ۴۰/۷۲۰ میلیون بشکه در روز رسید که ۴۱۰ هزار بشکه در روز بیشتر از ماه ژوئن ۲۰۲۴ بود. متوسط تولید نفت خام اوپک پلاس در هفت ماه نخست سال ۲۰۲۴ به مقدار ۴۰/۹۶ میلیون بشکه در روز بوده است که ۸۸۰ هزار بشکه در روز کمتر از متوسط سال ۲۰۲۳ می‌باشد.

نمودار ۸: روند تولید نفت خام اوپک پلاس

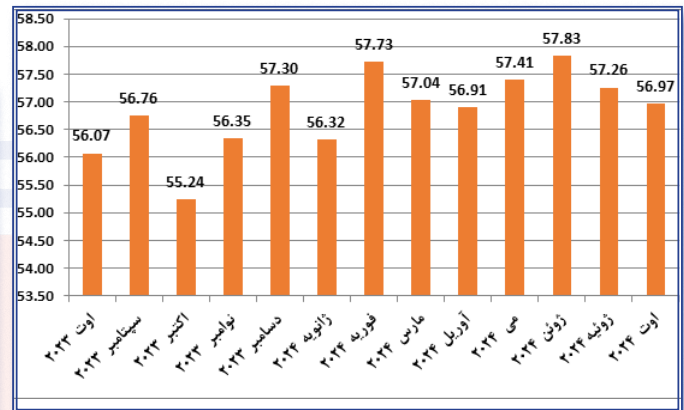
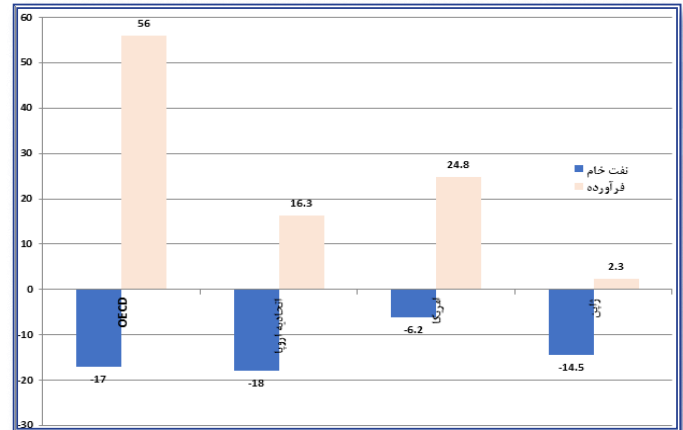
منبع: EIA

ذخیره سازی های نفتی

نمودار ۳: تقاضای نفت کشورهای غیر OECD، اوت ۲۰۲۳ تا اوت ۲۰۲۴ (میلیون بشکه در روز)

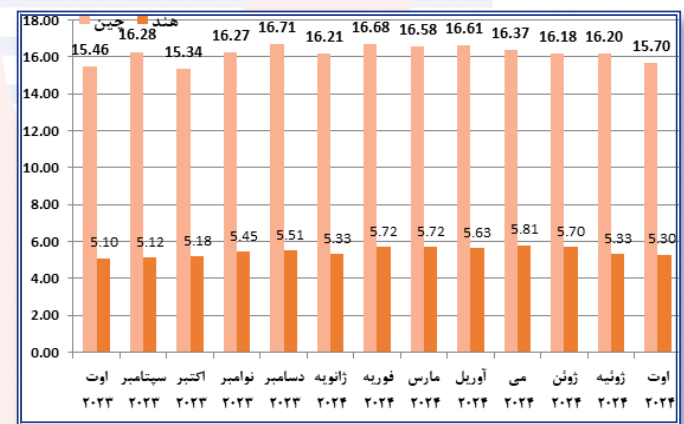
نمودار ۵: تغییرات حجم ذخیره سازی نفت در جهان، ژوئن ۲۰۲۴ نسبت به ژوئن ۲۰۲۳، (میلیون بشکه)

منبع: EIA

منبع: نشریه اوپک ژوئیه و اوت ۲۰۲۴

نمودار ۴: تقاضای نفت چین و هند، اوت ۲۰۲۳ تا اوت ۲۰۲۴ (میلیون بشکه در روز)

منبع: EIA

جدول ۳: ذخیره سازی تجاری کشورهای عضو OECD، (میلیون بشکه)

تغییر ژوئن ۲۰۲۴ به فوریه ۲۰۲۳	ژوئن ۲۰۲۳	تغییر ژوئن ۲۰۲۴ به می ۲۰۲۴	ژوئن ۲۰۲۴	می ۲۰۲۴	آوریل ۲۰۲۴	
- ۱۷,۰	۱۳۸۲	- ۱۷,۳	۱۳۶۵	۱۳۸۲	۱۳۹۱	نفت خام
۵۶,۰	۱۴۱۱	۳,۱	۱۴۶۷	۱۴۶۴	۱۴۲۶	فرآورده های نفتی
۳۸,۰	۲۷۹۳	- ۱۴,۱	۲۸۳۱	۲۸۴۵	۲۸۱۸	مجموع ذخایر تجاری
۰,۴	۶۰,۸	- ۰,۱	۶۱,۲	۶۱,۳	۶۱,۱	تعداد روزهای پوشش مصرف

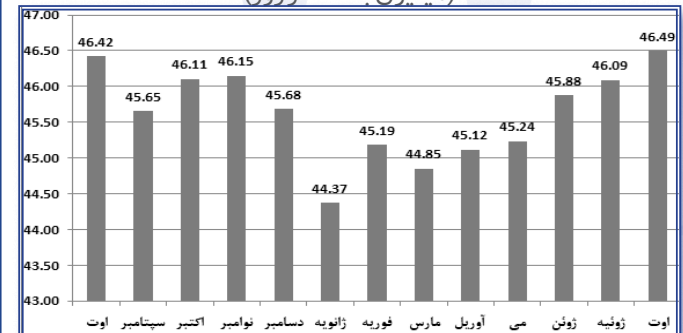
منبع: نشریه اوپک اوت ۲۰۲۴

جدول ۲: تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۲۴ و پیش بینی سال ۲۰۲۵ (میلیون بشکه در روز)

سال ۲۰۲۵	سه ماهه چهارم ۲۰۲۵	سه ماهه سوم ۲۰۲۵	سه ماهه دوم ۲۰۲۵	سه ماهه اول ۲۰۲۵	سال ۲۰۲۴	سه ماهه چهارم ۲۰۲۴	سه ماهه سوم ۲۰۲۴	سه ماهه دوم ۲۰۲۴	سه ماهه اول ۲۰۲۴	
۲۵,۲	۲۵,۴	۲۵,۶	۲۵,۴	۲۴,۵	۲۵,۲	۲۵,۴	۲۵,۵	۲۵,۳	۲۴,۵	آمریکا
۲۰,۶	۲۰,۹	۲۰,۷	۲۰,۷	۲۰,۰	۲۰,۵	۲۰,۸	۲۰,۷	۲۰,۷	۱۹,۹	ایالات متحده امریکا
۱۳,۴	۱۳,۴	۱۳,۸	۱۳,۶	۱۳,۰	۱۳,۴	۱۳,۴	۱۳,۷	۱۳,۶	۱۲,۹	اروپا
۷,۲	۷,۴	۷,۰	۶,۹	۷,۶	۷,۲	۷,۴	۷,۰	۶,۹	۷,۶	آسیا پاسیفیک
۴۵,۹	۴۶,۳	۴۶,۴	۴۵,۹	۴۵,۱	۴۵,۸	۴۶,۲	۴۶,۳	۴۵,۸	۴۵,۰	کل OECD
۱۷,۵	۱۷,۸	۱۷,۷	۱۷,۳	۱۷,۱	۱۷,۱	۱۷,۴	۱۷,۳	۱۶,۹	۱۶,۷	چین
۵,۸	۵,۸	۵,۶	۵,۹	۵,۹	۵,۶	۵,۶	۵,۴	۵,۷	۵,۷	هند
۹,۹	۹,۸	۹,۸	۱۰,۱	۱۰,۰	۹,۶	۹,۵	۹,۵	۹,۸	۹,۷	سایر آسیا
۷,۰	۷,۱	۷,۲	۷,۱	۶,۹	۶,۸	۶,۹	۷,۰	۶,۹	۶,۷	آمریکای لاتین
۹,۲	۹,۳	۹,۶	۸,۸	۹,۰	۸,۹	۹,۰	۹,۲	۸,۵	۸,۷	خاورمیانه
۴,۷	۴,۹	۴,۵	۴,۵	۴,۸	۴,۶	۴,۸	۴,۴	۴,۴	۴,۶	افریقا
۴,۰	۴,۱	۴,۰	۳,۹	۴,۰	۴,۰	۴,۱	۴,۰	۳,۸	۴,۰	روسیه
۱,۳	۱,۳	۱,۱	۱,۳	۱,۴	۱,۲	۱,۳	۱,۱	۱,۲	۱,۳	سایر اوراسیا
۰,۸	۰,۸	۰,۸	۰,۸	۰,۸	۰,۸	۰,۸	۰,۸	۰,۸	۰,۸	سایر اروپا
۶۰,۲	۶۱,۰	۶۰,۴	۵۹,۵	۵۹,۸	۵۸,۵	۵۹,۴	۵۸,۶	۵۷,۹	۵۸,۲	کل غیر OECD
۱۰۶,۱	۱۰۷,۳	۱۰۶,۸	۱۰۵,۴	۱۰۴,۹	۱۰۴,۳	۱۰۵,۶	۱۰۴,۸	۱۰۳,۷	۱۰۳,۱	جهان
۱,۸	۱,۷	۲,۰	۱,۷	۱,۸	۲,۱	۲,۱	۲,۵	۱,۹	۲,۰	تغییرات تقاضا

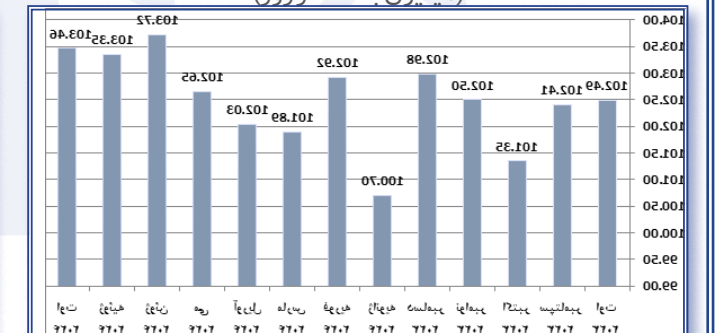
منبع: نشریه اوپک اوت ۲۰۲۴

نمودار ۲: تقاضای نفت کشورهای OECD اوت ۲۰۲۳ تا اوت ۲۰۲۴ (میلیون بشکه در روز)

منبع: EIA

نمودار ۱: روند ماهیانه تقاضای جهانی نفت اوت ۲۰۲۳ تا اوت ۲۰۲۴ (میلیون بشکه در روز)

منبع: EIA

**بررسی و تحلیل ماهانه بازار جهانی گاز طبیعی
در دوره ۳۱ ژوئیه الی ۲۸ اوت ۲۰۲۴**

مهندسی انرژی

در دوره منتهی به ۲۸ اوت ۲۰۲۴ قیمت های تک محموله گاز طبیعی در بازار آمریکا (هنری هاب) تحت تاثیر افزایش سطح ذخیره سازی و کاهش مصرف گاز طبیعی در طی این دوره و علیرغم کاهش تولید ناخالص گاز طبیعی، قیمت ها از یک روند کاهشی برخوردار بود. همچنین قیمت تک محموله گاز طبیعی در بازار هنری هاب از حدود ۱٫۹۳ دلار در هر میلیون بی.تی.یو در تاریخ ۳۱ ژوئیه ۲۰۲۴، تا ۱٫۸۹ دلار در هر میلیون بی تی یو در تاریخ ۲۸ اوت کاهش یافت. از سوی دیگر، قیمت تک محموله گاز طبیعی در بازار نیویورک طی دوره مذکور از یک روند کاهشی برخوردار بوده و از حدود ۱٫۸۰ دلار در هر میلیون بی.تی.یو در تاریخ ۳۱ ژوئیه ۲۰۲۴ تا کمتر از ۱٫۴۳ دلار در هر میلیون بی تی یو در تاریخ ۲۸ اوت کاهش یافت. قیمت تک محموله گاز طبیعی در بازار شیکاگو نیز از یک روند کاهشی برخوردار بوده و از حدود ۱٫۸۴ دلار در هر میلیون بی.تی.یو در تاریخ ۳۱ ژوئیه ۲۰۲۴، تا کمتر از ۱٫۵۲ دلار در هر میلیون بی.تی.یو در تاریخ ۲۸ اوت ۲۰۲۴ کاهش یافت. بر اساس داده های S&P Global Commodity Insights، تقاضای کل گاز طبیعی آمریکا در هفته منتهی به ۲۸ اوت ۲۰۲۴ نسبت به هفته پایانی ماه ژوئیه به میزان ۱٫۶ درصد (۱٫۷ میلیارد فوت مکعب در روز) کاهش یافته است. که در این میان مصرف گاز طبیعی برای تولید برق ۲٫۴ درصد (۱٫۱ میلیارد فوت مکعب در روز) کاهش یافت. مصرف در بخش صنعت بدون تغییر باقی ماند و به طور متوسط ۲۱٫۷ میلیارد فوت مکعب در روز بود، در حالی که مصرف در بخش مسکونی و تجاری ۲٫۴ درصد (۰٫۲ میلیارد فوت مکعب در روز) افزایش یافت. طی دوره ۲۲ تا ۲۸ اوت ۲۰۲۴، میزان واردات گاز طبیعی آمریکا از طریق خط لوله از کانادا نسبت به هفته انتهایی ماه ژوئیه، ۰٫۳ میلیارد فوت مکعب کاهش یافته و در سطح ۶٫۹ میلیارد فوت مکعب در روز قرار گرفت. واردات گاز طبیعی از کانادا در مقایسه با میزان مشابه سال قبل معادل ۱٫۲ میلیارد فوت مکعب در روز افزایش یافت. تولید بازاری گاز طبیعی آمریکا طی دوره مذکور نسبت به هفته پایانی ماه ژوئیه معادل ۱٫۵ میلیارد فوت مکعب در روز کاهش یافته و در سطح ۱۰۲٫۰ میلیارد فوت مکعب در روز قرار گرفته است که در مقایسه با میزان مشابه سال قبل معادل ۱٫۶ میلیارد فوت مکعب کمتر می باشد. بر اساس گزارش موسسه بیکر هیوز، تعداد دکل های حفاری گاز طبیعی آمریکا در ۲۷ اوت ۲۰۲۴ در حدود ۹۵ دکل بوده است که در مقایسه با ۳۰ ژوئیه حدود ۳ درصد کاهش یافته است. تعداد دکل های حفاری در بخش نفت (که شامل تولید گازهای همراه نفت نیز می شود) در مقایسه با ۳۰ ژوئیه ۱ دکل افزایش یافته و در سطح ۴۸۳ دکل فعال است.

جدول ۱: روند تغییرات قیمت های تک محموله گاز طبیعی بازار آمریکا طی دوره ۳۱ ژوئیه الی ۲۸ اوت ۲۰۲۴ - (دلار در هر میلیون بی.تی.یو)

هنری هاب	۳۱ ژوئیه	۰۷ اوت	۱۴ اوت	۲۱ اوت	۲۸ اوت
۱٫۹۳	۱٫۹۳	۱٫۹۹	۲٫۱۷	۲٫۱۲	۱٫۸۹
نیویورک	۱٫۸۰	-	۱٫۶۳	۱٫۴۵	۱٫۴۳
شیکاگو	۱٫۸۴	۱٫۷۶	۱٫۸۴	۱٫۶۲	۱٫۵۲

جدول ۴: ذخایر تجاری و استراتژیک نفت آمریکا (میلیون بشکه)

تغییر ژوئن ۲۰۲۴ به می ۲۰۲۴	ژوئن ۲۰۲۴	می ۲۰۲۴	آوریل ۲۰۲۴	
- ۷٫۴	۴۴۸٫۵	۴۵۵٫۹	۴۶۳٫۸	نفت خام
۰٫۷	۲۳۱٫۷	۲۳۰٫۹	۲۳۳٫۳	بنزین
- ۲٫۸	۱۱۹٫۷	۱۲۲٫۵	۱۱۷٫۸	فرآورده میان تقطیر
- ۰٫۳	۲۸٫۲	۲۸٫۵	۲۷٫۹	نفت کوره
۰٫۲	۴۳٫۳	۴۳٫۱	۴۱٫۶	سوخت جت
۱۳٫۸	۸۳۴٫۵	۸۲۰٫۷	۷۹۴٫۲	مجموع ذخیره سازی ها
۶٫۴	۱٫۲۸۳٫۱	۱٫۲۷۶٫۶	۱٫۲۵۸٫۱	مجموع فرآورده
۲٫۴	۳۷۲٫۶	۳۷۰٫۲	۳۶۶٫۹	ذخایر استراتژیک نفت خام

منبع: نشریه اوپک ژوئیه ۲۰۲۴

جدول ۵: ذخیره سازی نفت خام و فرآورده در ژاپن (میلیون بشکه)

تغییر ژوئن ۲۰۲۴ به ژوئن ۲۰۲۳	ژوئن ۲۰۲۳	تغییر ژوئن ۲۰۲۴ به می ۲۰۲۴	ژوئن ۲۰۲۴	می ۲۰۲۴	آوریل ۲۰۲۴	
- ۱۴٫۵	۷۷٫۸	۱٫۷	۶۳٫۳	۶۱٫۵	۶۷٫۷	نفت خام
۰٫۶	۱۰٫۲	- ۰٫۹	۱۰٫۸	۱۱٫۷	۱۰٫۵	بنزین
- ۰٫۹	۹٫۴	- ۰٫۸	۸٫۵	۹٫۳	۹٫۲	نفتا
۲٫۶	۲۳٫۲	۰٫۵	۲۵٫۸	۲۵٫۳	۲۱٫۷	فرآورده میان تقطیر
۰	۱۲٫۷	۰٫۱	۱۲٫۷	۱۲٫۶	۱۲٫۸	نفت کوره
۲٫۳	۵۵٫۵	- ۱٫۲	۵۷٫۸	۵۸٫۹	۵۴٫۲	مجموع ذخایر فرآورده
- ۱۲٫۱	۱۳۳٫۲	۰٫۶	۱۲۱٫۱	۱۲۰٫۵	۱۲۱٫۹	مجموع ذخایر فرآورده و نفت خام

منبع: نشریه اوپک ژوئیه ۲۰۲۴

|| منابع و مأخذ:

- 1- OPEC Monthly Oil Market Report, August 2024.
- 2- OPEC Monthly Oil Market Report, July 2024.
- 3- EIA, Short-Term Energy Outlook, August 2024.
- 4- EIA, Short-Term Energy Outlook, July 2024.

بر اساس برآوردهای اداره اطلاعات انرژی آمریکا میزان ذخایر زیر زمینی عملیاتی گاز طبیعی آمریکا طی هفته منتهی به ۳۰ اوت ۲۰۲۴ در حدود ۳,۳۴۷ میلیارد فوت مکعب بود که نسبت به هفته پایانی ماه ژوئیه بیش از ۹۸ میلیارد فوت مکعب افزایش یافته است. این ذخایر به میزان ۲۰۸ میلیارد فوت مکعب بیشتر از میزان مشابه سال قبل در تاریخ ۳۰ اوت ۲۰۲۳ بوده و به میزان ۳۲۳ میلیارد فوت مکعب (۱۰,۶۸ درصد) بیشتر از متوسط ۵ سال گذشته (۲۰۲۳-۲۰۱۹) است، میزان متوسط ذخایر زیر زمینی گاز طبیعی آمریکا طی ۵ سال گذشته در حدود ۳۰۲۴ میلیارد فوت مکعب بود. در منطقه شرق، میزان ذخایر طی هفته منتهی به ۳۰ اوت ۲۰۲۴ نسبت به هفته منتهی به ۲۶ ژوئیه به میزان ۵۰ میلیارد فوت مکعب افزایش یافته و در سطح ۷۶۱ میلیارد فوت مکعب قرار گرفته است که معادل ۷۸ میلیارد فوت مکعب بیشتر از متوسط ۵ سال گذشته این منطقه می باشد. قیمت آتی های گاز طبیعی در بازار بورس آمریکا

جدول ۴: روند تغییرات سطح ذخایر زیر زمینی عملیاتی گاز طبیعی آمریکا طی دوره منتهی به ۳۰ اوت ۲۰۲۴

مقایسه روند تاریخی		میزان ذخایر بر حسب میلیارد فوت مکعب										
متوسط ۵ سال گذشته (۲۰۱۹-۲۰۲۳)	۳۰ اوت ۲۰۲۳	منطقه										
		۲۶ ژوئیه ۲۰۲۴	۰۲ اوت ۲۰۲۴	۰۹ اوت ۲۰۲۴	۱۶ اوت ۲۰۲۴	۲۳ اوت ۲۰۲۴	۳۰ اوت ۲۰۲۴	میزان تغییر ذخایر ۳۰ اوت ۲۰۲۴ نسبت به ۲۶ ژوئیه ۲۰۲۴	ذخایر (میلیارد فوت مکعب)	تغییر (درصد)	ذخایر (میلیارد فوت مکعب)	تغییر (درصد)
		۷۱۱	۷۱۹	۷۲۳	۷۳۵	۷۵۴	۷۶۱	۵۰	۷۶۲	-۰,۱	۷۱۷	۶,۱
		۸۴۲	۸۵۴	۸۶۹	۸۸۸	۹۰۹	۹۲۲	۸۰	۸۷۰	۶,۰	۸۴۴	۹,۲
		۱۶۷۸	۱۶۹۸	۱۶۷۲	۱۶۷۵	۱۶۷۲	۱۶۶۴	-۱۴	۱۵۰۷	۱۰,۴	۱۴۶۳	۱۳,۷
		۳,۲۴۹	۳,۲۷۰	۳,۲۶۴	۳,۲۹۹	۳,۳۳۴	۳,۳۴۷	۹۸	۳,۱۳۹	۶,۶	۳,۰۲۴	۱۰,۷

جدول ۲: وضعیت عرضه و تقاضای گاز طبیعی آمریکا طی دوره ۲۵ ژوئیه الی ۲۸ اوت ۲۰۲۴

متوسط حجم روزانه (میلیارد فوت مکعب)						
سال گذشته	۲۲ اوت تا ۲۸ اوت	۱۵ اوت تا ۲۱ اوت	۰۸ اوت تا ۱۴ اوت	۰۱ اوت تا ۰۷ اوت	۲۵ ژوئیه تا ۳۱ ژوئیه	
۱۱۶,۴	۱۱۵,۵	۱۱۴,۷	۱۱۴,۷	۱۱۶,۳	۱۱۷,۴	تولید ناخالص
۱۰۳,۶	۱۰۲,۰	۱۰۱,۳	۱۰۱,۳	۱۰۲,۸	۱۰۳,۵	تولید بازاری
۵,۷	۶,۹	۶,۴	۶,۵	۷,۰	۷,۲	واردات از کانادا
۰,۱	۰,۱	۰,۱	۰,۱	۰,۱	۰,۱	واردات LNG
۱۰۹,۴	۱۰۹,۰	۱۰۷,۸	۱۰۷,۸	۱۰۹,۸	۱۱۰,۷	کل عرضه
۷۸,۸	۷۴,۳	۷۴,۱	۷۳,۱	۷۹,۶	۷۵,۳	مصرف آمریکا
۴۸,۶	۴۴,۲	۴۴,۳	۴۳,۶	۴۹,۵	۴۵,۳	بخش نیروگاهی
۲۲,۰	۲۱,۷	۲۱,۷	۲۱,۶	۲۱,۵	۲۱,۷	بخش صنعت
۸,۲	۸,۵	۸,۱	۷,۹	۸,۶	۸,۳	بخش خانگی و تجاری
۶,۷	۶,۷	۶,۸	۷,۰	۶,۸	۶,۹	صادرات به مکزیک
۷,۱	۶,۷	۶,۷	۶,۶	۶,۹	۶,۸	خود مصرفی/تلفات
۱۱,۸	۱۲,۷	۱۲,۸	۱۲,۶	۱۲,۶	۱۲,۹	صادرات LNG
۱۰۴,۴	۱۰۰,۳	۱۰۰,۴	۹۹,۳	۱۰۵,۹	۱۰۲,۰	کل تقاضا

جدول ۳: وضعیت دکل های حفاری فعال در بخش نفت و گاز آمریکا طی دوره منتهی به ۲۷ اوت ۲۰۲۴

میزان تغییر ۲۷ اوت ۲۰۲۴ (درصد)		۳۰ ژوئیه ۲۰۲۴					
نسبت به میزان مشابه سال قبل	نسبت به ماه قبل (۳۰ ژوئیه ۲۰۲۴)	۲۷ اوت ۲۰۲۴	۲۰ اوت ۲۰۲۴	۱۳ اوت ۲۰۲۴	۰۶ اوت ۲۰۲۴	۰۳ ژوئیه ۲۰۲۴	
-۵,۷	۰,۲	۴۸۳	۴۸۳	۴۸۳	۴۸۵	۴۸۲	دکل های بخش نفت
-۱۶,۷	-۳,۱	۹۵	۹۷	۹۸	۹۷	۹۸	دکل های بخش گاز
-	-۰,۳	۵۷۸	۵۸۰	۵۸۱	۵۸۲	۵۸۰	جمع کل دکل ها
۰,۰	-۱۷,۶	۱۴	۱۴	۱۷	۱۷	۱۷	دکل های حفاری عمودی
-۸,۰	۰,۲	۵۲۱	۵۲۴	۵۲۱	۵۲۱	۵۲۰	دکل های حفاری افقی
-۵,۹	-۲,۵	۴۸	۴۷	۴۸	۵۰	۴۹	دکل های حفاری هدایت شونده (Directional)

۸. تهدید اعتصابات در تاسیسات LNG استرالیا که توسط شرکت هایی مانند شورون و وودساید انرژی اداره می شوند. این تهدیدات می تواند به شدت بر عرضه جهانی LNG تأثیر بگذارد که یک نگرانی مهم برای اروپا است که به شدت به واردات LNG وابسته است

۹. قطع طولانی مدت در یکی از تاسیسات LNG استرالیا (Ichthys) و افزایش نگرانی های عرضه سوخت در بازار اروپا

۱۰. تأخیر در پروژه های جدید گاز طبیعی مایع LNG مانند Golden Pass در ایالات متحده

۱۱. افزایش نگرانی ها از عرضه گاز به بازار اروپا در پی کاهش عرضه در چندین تاسیسات زیرساخت گاز نروژ (تولید نروژ در حال کاهش است زیرا تعمیر و نگهداری برنامه ریزی شده شروع شده و انتظار می رود در بیشتر ماه سپتامبر ۲۰۲۴ قبل از دوره تحویل زمستانی ادامه یابد. عرضه گاز از تاسیسات فرآوری گاز Kollsnes نروژ تا ۲ سپتامبر ۱۸ میلیون متر مکعب در روز کاهش می یابد و پس از آن ۶۱ میلیون متر مکعب در روز برای دو روز تا ۴ سپتامبر کاهش خواهد یافت. لذا جریانات از طریق نروژ ۲۴ میلیون مترمکعب در روز کاهش یافته است زیرا سیل تعمیرات برنامه ریزی شده پیش بینی شده در راه است. انتظار می رود طی هفته آتی به دلیل تعمیرات در تاسیسات تولید گاز ۱۲۵ میلیون مترمکعب در روز کاهش یابد)

۱۲. فصل طوفان همچنین یک تهدید دائمی برای گاز طبیعی مایع شده (LNG) ایالات متحده در این زمان از سال است، اگرچه در حال حاضر هیچ طوفان بزرگی در منطقه اقیانوس اطلس رخ نمی دهد؛

۱۳. افزایش نگرانی ها از اختلال در عرضه LNG با تشدید درگیری ها در منطقه خاورمیانه (حملات مداوم به کشتی ها در دریای سرخ)؛

روز
۳. افزایش نگرانی ها از آینده ترانزیت گاز روسیه از طریق اوکراین حتی در شرایطی که این قاره با ذخایر کامل وارد زمستان شود همچنان یک ابهام کلیدی برای قیمت گاز اروپا است (قرارداد ترانزیت برای تحویل گاز روسیه به اروپا از طریق اوکراین، که در سال گذشته هنوز ۱۵ میلیارد متر مکعب از کل مصرف گاز اتحادیه اروپا ۲۹۵ میلیارد متر مکعب بود، در پایان سال منقضی می شود. اوکراین گفته است که این توافق را تمدید نخواهد کرد. همچنین نگرانی هایی وجود دارد که جریان ها ممکن است به دلیل درگیری ها در منطقه کورسک روسیه، جایی که نقطه ترانزیت گاز به اوکراین، Sudzha، قرار دارد، متوقف شود).

۴. هشدار روسیه نسبت به افزایش قیمت گاز در بازار اروپا مگر اینکه اوکراین قرارداد ترانزیت را تمدید کند (قرارداد فعلی ترانزیت گاز که به گاز روسیه اجازه می دهد از طریق خطوط لوله اوکراین به اروپا جریان یابد، یکی از اجزای حیاتی تامین انرژی برای بسیاری از کشورهای اروپایی بوده است. با این حال، اوکراین به طور مداوم اعلام کرده است که برنامه ای برای تمدید قرارداد ندارد و درگیری مداوم با روسیه را دلیل اصلی عدم تمایل خود عنوان می کند).

۵. سهم برق بادی در تولید برق اتحادیه اروپا در ماه اوت به ۱۱ درصد کاهش و در نتیجه تقاضا برای برق گازی در این منطقه افزایش یافت.

۶. ترور اسماعیل هنیه رئیس دفتر سیاسی حماس در تهران توسط اسرائیل و تشدید تنش ها بین ایران و رژیم اشغالگر قدس

۷. تقاضای قوی تر برای گاز طبیعی مایع شده (LNG) در بازار آسیا (عرضه بیشتری را به قاره آسیا می کشد و حجم کمتری را برای اروپا باقی می گذارد، جایی که قیمت ها نسبت به قیمت های آسیایی پایین تر است)

حدود ۱۱/۴۸ دلار در هر میلیون بی تی یو در تاریخ ۰۱ اوت ۲۰۲۴ تا بیش از ۱۲/۶۳ دلار در هر میلیون بی تی یو در تاریخ ۳۰ اوت افزایش یافت.

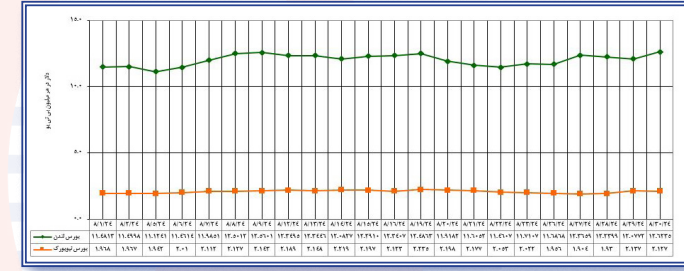
عمده عوامل تقویت کننده قیمت گاز طی ماه گذشته در بازار اروپا عبارتند از:

۱. تهاجم اوکراین به منطقه کورسک روسیه، که شامل ایستگاه ترانزیت گاز Sudzha است-ایستگاه Sudzha بخشی از آخرین خط لوله باقی مانده است که گاز روسیه را از طریق اوکراین به اروپا می رساند (ترانزیت گاز از طریق این ایستگاه در سال ۲۰۲۳ حدود ۱۴/۶ میلیارد مترمکعب بود که تنها ۵ درصد از تقاضای اتحادیه اروپا را تشکیل می داد)؛

۲. کاهش ترانزیت گاز روسیه از طریق سیستم انتقال گاز اوکراین در ۸ اوت به ۳۷/۲۵ میلیون متر مکعب در

(آتی های ماه اول برای تحویل در ماه سپتامبر ۲۰۲۴) طی دوره ۰۱ اوت الی ۳۰ اوت ۲۰۲۴ از یک روند افزایشی همراه با نوسان برخوردار بود. بر این اساس قیمت آتی های گاز طبیعی در بازار بورس نایمکس از حدود ۱/۹۶۸ دلار در هر میلیون بی تی یو تا حدود ۲/۱۲۷ دلار در هر میلیون بی تی یو در تاریخ ۳۰ اوت ۲۰۲۴ افزایش یافت.

قیمت گاز طبیعی در بازار اروپا طی یک ماه گذشته از یک روند افزایشی همراه با نوسان برخوردار بود و از نمودار ۱: روند تغییرات قیمت آتی های گاز طبیعی در بازارهای آمریکا و اروپا طی دوره ۰۱ اوت الی ۳۰ اوت ۲۰۲۴

جدول ۵: آتی های ژاپن/کره (Platts) برای LNG - قیمت بسته شدن

ماه	قیمت آخرین معامله دوشنبه ۲۶ اوت ۲۰۲۴	قیمت آخرین معامله سه شنبه ۲۷ اوت ۲۰۲۴	قیمت آخرین معامله چهارشنبه ۲۸ اوت ۲۰۲۴	قیمت آخرین معامله پنجشنبه ۲۹ اوت ۲۰۲۴	قیمت آخرین معامله جمعه ۳۰ اوت ۲۰۲۴
اکتبر ۲۴	۱۳,۸۲۰	۱۴,۰۵۵	۱۴,۰۶۵	۱۴,۰۱۰	۱۴,۰۹۰
نوامبر ۲۴	۱۴,۱۲۵	۱۴,۴۵۰	۱۴,۵۵۰	۱۴,۳۷۵	۱۴,۵۲۵
دسامبر ۲۴	۱۴,۷۵۰	۱۵,۱۶۵	۱۵,۱۴۵	۱۴,۹۳۵	۱۵,۰۴۰
ژانویه ۲۵	۱۵,۰۱۵	۱۵,۴۴۰	۱۵,۳۱۰	۱۵,۱۵۰	۱۵,۲۶۰
فوریه ۲۵	۱۴,۹۲۰	۱۵,۳۳۰	۱۵,۲۱۰	۱۵,۰۳۵	۱۵,۱۵۵
مارس ۲۵	۱۴,۰۰۰	۱۴,۴۰۰	۱۴,۲۷۵	۱۴,۱۰۵	۱۴,۲۴۵
آوریل ۲۵	۱۳,۶۲۵	۱۳,۹۵۰	۱۳,۸۴۰	۱۳,۶۸۵	۱۳,۷۵۵
مه ۲۵	۱۳,۵۶۰	۱۳,۸۶۵	۱۳,۷۴۰	۱۳,۵۶۵	۱۳,۶۳۰
ژوئن ۲۵	۱۳,۶۶۵	۱۳,۹۵۵	۱۳,۸۴۰	۱۳,۶۶۰	۱۳,۷۲۰
ژوئیه ۲۵	۱۳,۶۴۵	۱۳,۹۶۰	۱۳,۸۶۰	۱۳,۶۷۵	۱۳,۷۷۰
اوت ۲۵	۱۳,۸۹۰	۱۴,۱۸۵	۱۴,۰۵۰	۱۳,۸۶۰	۱۳,۹۱۵
سپتامبر ۲۵	۱۳,۹۴۰	۱۴,۲۳۰	۱۴,۱۰۵	۱۳,۹۲۵	۱۳,۹۵۰

پیش بینی کوتاه مدت قیمت نفت خام

مهرماه و زمستان

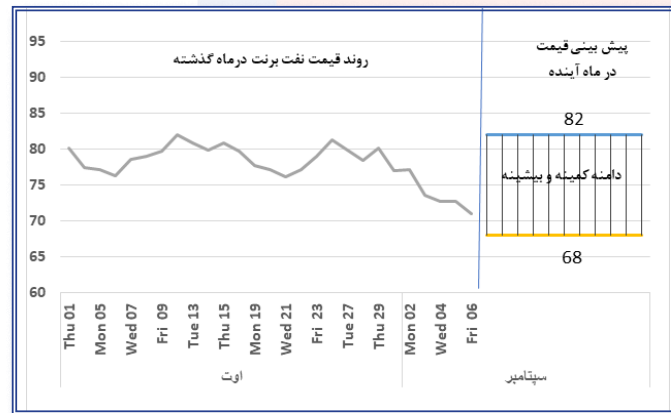
پیش بینی قیمت نفت خام برنت برای ماه سپتامبر

با توجه به عامل اصلی که تشریح شد انتظار بر این است که قیمت نفت برنت در ماه سپتامبر در دامنه نوسانی ۶۷ تا ۸۲ دلار در بشکه نوسان داشته باشد. واضح است که در صورت وقوع حوادث غیر قابل پیش بینی قیمت نفت می تواند از این دامنه نوسانی خارج شود.

« بررسی روند قیمت در ماه گذشته

در ماه اوت عوامل بنیادی بازار و ژئوپلیتیک بر قیمت نفت اثرگذار بود. مهمترین عوامل بنیادی از جانب رشد اقتصادی آمریکا و چین بود. با توجه به تصمیم فدرال رزرو آمریکا بر به تعویق انداختن کاهش نرخ بهره نشانه هایی از رکود در بازار آمریکا نمایان شد که موجی از نگرانی در بازار را ایجاد کرد و موجب کاهش قیمت نفت گردید. از سوی دیگر کاهش رشد اقتصادی چین نیز که از قبل بازار را تحت تأثیر قرار داده بود موجب نگرانی در سواحل نفت در سطوح پایین نسبت به ماه های قبل گردید. از طرف دیگر تنش در خاورمیانه و بحران اوکراین موجب نوسان قیمت نفت گردید ولی از آنجاییکه این دو بحران موجب کاهش تولید نفت در منطقه نشده است اثر افزایشی محدودی بر قیمت نفت و بیشتر به صورت نوسانات کوتاه مدت قیمت شد.

نمودار ۱: پیش بینی قیمت نفت خام برنت

« بررسی عوامل اثر گذار بر قیمت نفت در ماه سپتامبر

در ماه سپتامبر همچنان عوامل بنیادی و ژئوپلیتیک مذکور بر بازار حاکم است. در صورتی که فدرال رزرو آمریکا دست به کاهش نرخ بهره بزند می تواند اثر افزایشی بر قیمت نفت وارد کند که به موجب انتظار رشد اقتصادی بیشتر بوجود خواهد آمد.

۱۴. موج گرمای مداوم در سراسر آسیا باعث افزایش تقاضای گاز به ویژه در ژاپن و کره جنوبی شده است. تابستان ۲۰۲۴، ژاپن به دلیل گرمای مداوم و تعمیر و نگهداری در سه نیروگاه هسته ای، قیمت های برق بالاتری را تجربه کرد که انتظار می رود تعمیرات دو نیروگاه تا پایان اوت ادامه داشته باشند؛

منابع و مأخذ:

- 1- <https://www.eia.gov/naturalgas/weekly/#tabs-storage-3>
- 2- <https://www.cmegroup.com/markets/energy/natural-gas/lng-japan-korea-marker-platts-swap.settlements.html#tradeDate=08%2F30%2F2024>

همچنین عوامل ذیل موجب تضعیف قیمت گاز شده و از افزایش بیشتر قیمت ها جلوگیری نمودند:

۱. عرضه قوی گاز نروژ از طریق خط لوله

۲. افزایش نگرانی ها از بدتر شدن وضعیت اقتصادی اروپا و ایالات متحده

۳. افزایش واردات اروپا از LNG روسیه در پی کاهش واردات خط لوله از مسیر اوکراین و بحران این کاهش از طریق LNG

۴. کاهش تقاضای سوخت بخش صنعت اروپا در ماه اوت ۲۰۲۴؛

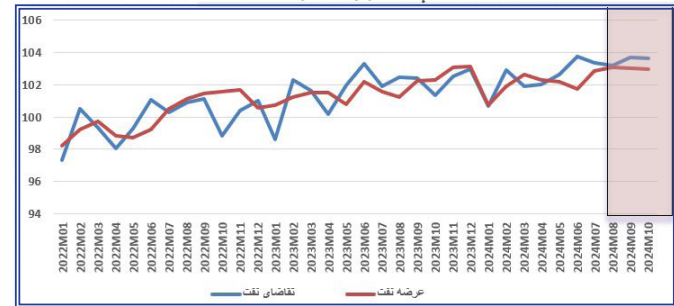
۵. پیش بینی گلدمن ساکس مبنی بر پر شدن ۹۵ درصدی ذخایر گازی اروپا تا پایان ماه اوت ۲۰۲۴

۶. سطح بالای ذخیره سازی گاز در بازار اروپا (۹۱/۲ درصد) که بالاتر از میانگین ۵ ساله است و دو ماه زودتر به هدف اول نوامبر رسیده است و پیش بینی تکمیل ۱۰۰ درصدی ظرفیت ذخیره سازی اروپا تا ابتدای زمستان ۲۰۲۴؛

۷. گزارش رویترز مبنی بر تعهد دولت نیوزیلند مبنی بر لغو ممنوعیت شش ساله صدور مجوزهای اکتشاف نفت و گاز و پیگیری سریع پروژه واردات LNG

ندارد. با توجه به این مزاد پیش بینی می شود خالص برداشت ذخایر طی ماههای آتی بتدریج کاهش و در پایان اکتبر منفی شود (نمودار ذیل) که می تواند اندکی باعث تقویت قیمت های نفت شود.

نمودار ۸: پیش بینی عرضه و تقاضای بازار نفت طی ماههای آگست، سپتامبر و اکتبر ۲۰۲۴

مأخذ: IWEQ

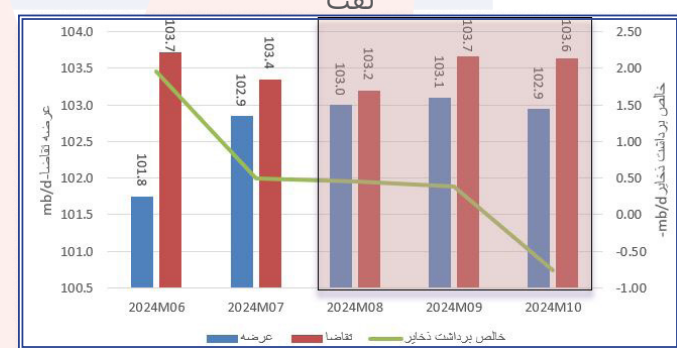
در ماههای آتی تغییر در عوامل بنیادین بازار (بویژه تغییر در سطح ذخایر و پیش بینی های رشد اقتصادی و بازار کار کشورهای OECD در درجه اول و سپس عوامل غیر بنیادین بازار نظیر جنگ روسیه-اوکراین و تشدید تنش ها در خاورمیانه (جنگ غزه و روند آتش بس آن) و همچنین میزان و شدت برودت هوا از جمله عواملی هستند که میتوانند سبب تغییر در نتایج پیش بینی و تغییر روند آن گردد.

میلیون بشکه کاهش در ذخایر تجاری نسبت به ماه قبل مواجه بوده است.

۲- پیش بینی کوتاه مدت عرضه و تقاضای نفت (مبتنی بر مدل IWEM)

پیش بینی عرضه و تقاضای جهانی نفت طی سه ماهه منتهی به آگوست، سپتامبر و اکتبر مبتنی بر مدل کوتاه مدت IWEM در نمودار و جداول ذیل ارائه گردیده است. بر اساس پیش بینی طی سه ماهه آگوست، سپتامبر و اکتبر میزان تقاضا همانند ماه های قبل بالاتر از عرضه و بازار با مزاد تقاضا مواجه است. این تقاضا بیشتر برای نفت خام های ارزان بازار (تخفیفی برخی از کشورها بخصوص کشورهای تحریمی) است و به همین دلیل هم تأثیر چندانی در افزایش قیمت بازار

نمودار ۳: پیش بینی بازار نفت و خالص برداشت ذخایر نوسانات بازار نفت

مأخذ: IWEQ

جدول ۱: مقادیر پیش بینی عرضه، تقاضا، خالص برداشت ذخایر و موجودی ذخایر تجاری آخر دوره مبتنی بر مدل IWEM-میلیون بشکه در روز

ماه	عرضه	تقاضا	مازاد تقاضا	خالص برداشت ذخایر	موجودی ذخایر تجاری در پایان دوره- میلیون بشکه
۲۰۲۴M۰۶	۱۰۱,۸	۱۰۳,۷	۱,۹	۱,۹۶	۲۷۶۰,۶۷
۲۰۲۴M۰۷	۱۰۲,۹	۱۰۳,۴	۰,۵	۰,۵۰	۲۷۵۳,۴۲
۲۰۲۴M۰۸	۱۰۳,۰	۱۰۳,۲	۰,۲	۰,۴۵	۲۷۵۶,۳۲
۲۰۲۴M۰۹	۱۰۳,۱	۱۰۳,۷	۰,۶	۰,۳۸	۲۷۴۱,۴۵
۲۰۲۴M۱۰	۱۰۲,۹	۱۰۳,۶	۰,۷	- ۰,۷۶	۲۷۲۲,۱۰

مأخذ: IWEQ

چشم انداز کوتاه مدت عرضه و تقاضای نفت بر اساس مدل موسسه مطالعات بین المللی انرژی

دوره پیش رو

ماه منتهی به ژوئن شکاف میان عرضه و تقاضای نفت در حدود ۱,۹۷ میلیون بشکه در روز بوده است و بازار با مزاد تقاضا مواجه بوده است. این مزاد برای ماه ژوئیه کاهش یافته و به متوسط ۵۰۰ هزار بشکه در روز رسیده است.

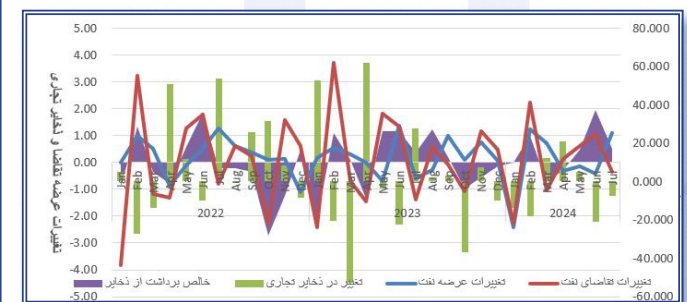
نمودار ۱: عرضه تقاضای جهانی نفت-میلیون بشکه در روز

Source : EIA

همچنین نمودار ذیل وضعیت تغییرات عرضه و تقاضای نفت، برداشت از ذخایر و تغییر در ذخایر تجاری نفت خام را طی سال های ۲۰۲۳ منتهی به ژوئیه ۲۰۲۴ نشان می دهد. همچنانکه ملاحظه می گردد، بازار نفت در ماه ژوئیه ۲۰۲۴ با ۱,۰۹۷ میلیون بشکه افزایش در عرضه نفت، -۰,۳۶۳- میلیون بشکه کاهش در تقاضا، -۱,۴۶- میلیون بشکه خالص برداشت از ذخایر و -۷,۲۵-

نمودار ۲: وضعیت تغییرات عرضه و تقاضای نفت، برداشت از ذخایر و تغییر در ذخایر تجاری نفت خام-ژانویه ۲۰۲۳-ژوئیه ۲۰۲۴-میلیون بشکه در روز

مأخذ: IWEQ (منبع اولیه آمار EIA)

چکیده

در این مقاله پیش بینی کوتاه مدت عرضه و تقاضای جهانی نفت طی سه ماهه منتهی به اکتبر ۲۰۲۴ با استفاده از مدل IWEM انجام شده است. نتایج مدل نشان می دهد که علیرغم بالابودن سطح تقاضای نفت در ماه های قبل این روند در سه ماهه آینده نیز تداوم خواهد داشت. دلیل این تداوم (که تأثیری هم بر قیمت واقعی بازار نفت ندارد) بیشتر انتفاع از نفت های ارزان بازار و آنهم از سوی شرکتها/کشورهای خاص که چنین تقاضاهایی را دارند انجام می شود. بعبارت دیگر پدیده نفت ارزان و برخورداری بخشی از بازار از آن موجب تداوم این فرآیند در بازار نفت گردیده است. اضافه تقاضای موجود در بازار بر اساس پیش بینی مدل برای سه ماهه آگوست، سپتامبر و اکتبر ۲۰۲۴ به ترتیب برابر با ۰,۲، ۰,۶، ۰,۷ میلیون بشکه در روز خواهد بود. در ماه های آتی تغییر در عوامل بنیادین بازار (بویژه تغییر در سطح ذخایر و پیش بینی های رشد اقتصادی و بازار کار کشورهای OECD در درجه اول و سپس عوامل غیر بنیادین بازار نظیر جنگ روسیه-اوکراین و تشدید تنش ها در خاورمیانه (جنگ غزه و روند آتش بس آن) و همچنین میزان و شدت برودت هوا از جمله عواملی هستند که میتوانند سبب تغییر در نتایج پیش بینی و تغییر روند آن گردد.

۱- بررسی وضعیت تاریخی عرضه و تقاضای جهانی نفت (منتهی به ماه ژوئیه)

نمودار ذیل وضعیت عرضه و تقاضای جهانی نفت را طی دوره ابتدای ماه ژانویه ۲۰۲۳ تا انتهای ماه جولای ۲۰۲۴ نشان می دهد. همچنانکه ملاحظه می گردد در

۹

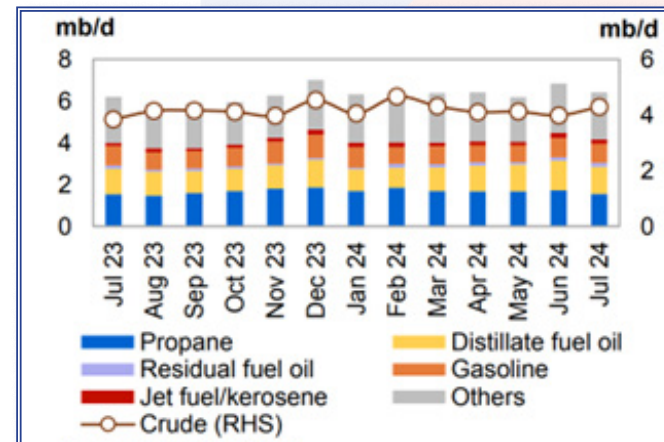
بررسی تحولات تجارت نفت و گاز

۹

کیمیا سانات ناصر آفکادی

افزایش واردات نفت خام از کانادا تقویت شده است. در مقایسه با همان ماه در سال گذشته، واردات نفت خام ۶۰۰ هزار بشکه در روز یا ۱۰٪ افزایش یافته است

نمودار ۲: صادرات نفت خام و فراورده‌های نفتی ایالات متحده

بر اساس داده‌های اولیه، صادرات نفت خام ایالات متحده، در ماه ژوئیه، پس از عملکرد ضعیف ماه گذشته، دوباره به بیش از ۴ میلیون بشکه در روز رسید و به طور متوسط ۴.۳ میلیون بشکه در روز بود. حجم این افزایش ۰.۳ میلیون بشکه در روز یا تقریباً ۸ درصد در مقایسه با ماه قبل بوده است. طبق داده‌های ردیابی شده از نفتکش‌ها، کاهش صادرات به اروپا و آسیا رخ داده است، در حالی که صادرات به آمریکای لاتین افزایش یافته است. در مقایسه با سال گذشته، جریان‌های صادرات نفت خام ۰.۵ میلیون بشکه در روز یا حدود ۱۲ درصد بیشتر شده است.

در نتیجه، واردات خالص نفت خام ایالات متحده در ماه ژوئیه به‌طور متوسط به ۲.۶ میلیون بشکه در روز رسید، که نسبت به ۳.۱ میلیون بشکه در روز در ماه قبل کاهش داشته است. این میزان در ماه مشابه در سال گذشته ۲.۵ میلیون بشکه در روز بود.

در ماه ژوئیه، واردات فراورده‌های نفتی به روند

۱-مقدمه

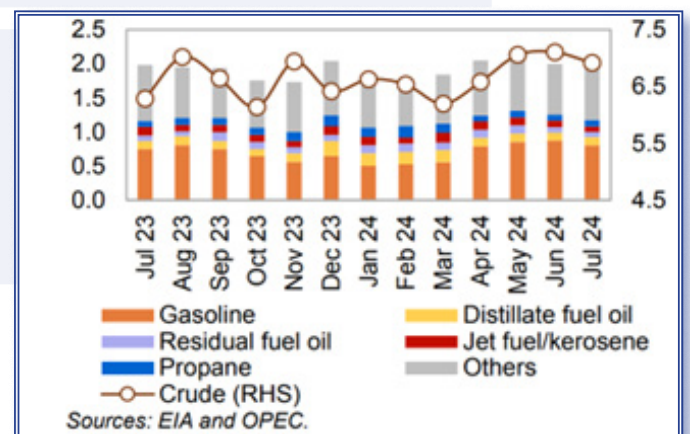
این گزارش به بررسی تحولات تجارت نفت و گاز با استفاده از آخرین گزارش ماهانه منتشر شده در ماه اوت سال ۲۰۲۴ توسط OPEC و همچنین GECF می‌پردازد. به طور کلی در این گزارش تجارت نفت خام و فراورده‌های نفتی در ایالات متحده، OECD اروپا، ژاپن، چین، هند و اوراسیا بررسی شده است. همچنین تجارت گاز در دو بخش تجارت گاز از طریق خط لوله و تجارت LNG مورد بررسی قرار گرفته است.

۲-ارزیابی گزارش‌ها

تجارت نفت خام و فراورده‌های نفتی ایالات متحده

اطلاعات اولیه برای ماه ژوئیه نشان می‌دهد که واردات نفت خام ایالات متحده از عملکرد قوی ماه گذشته به میانگین ۶/۹ میلیون بشکه در روز کاهش یافته است. به صورت ماهانه، واردات نفت خام ایالات متحده ۲۰۰ هزار بشکه در روز یا حدود ۳٪ کاهش یافته است. طبق داده‌های اولیه هفتگی EIA، ورودی‌ها به دلیل

نمودار ۱: واردات نفت خام و فراورده‌های نفتی ایالات متحده

شد که عمدتاً به دلیل افزایش واردات نفت کوره بود. با افزایش صادرات دیزل و سپس با بهبود صادرات بنزین، صادرات فراورده‌های نفتی در ماه‌های ژوئن و ژوئیه افزایش یافت.

« ژاپن

واردات نفت خام ژاپن در ماه ژوئن حدود ۳۰ هزار بشکه در روز کاهش یافت و به ۲.۱ میلیون بشکه در روز رسید، که کمترین میزان در سه سال اخیر است. کاهش تقاضای داخلی برای فراورده‌های نفتی باعث این کاهش شد. مقایسه با سال گذشته نشان می‌دهد که واردات نفت خام حدود ۹ درصد کاهش یافته است. در نیمه اول سال، واردات نفت خام به طور میانگین ۲.۳ میلیون بشکه در روز بود که کاهش ۹ درصدی نسبت به سال گذشته را نشان می‌دهد.

امارات متحده عربی با بیش از ۴۱ درصد، بزرگ‌ترین منبع واردات نفت خام در ژوئن بود، در حالی که سهم عربستان سعودی نیز به طور متوسط حدود ۴۱ درصد بود و کویت با ۸ درصد در جایگاه بعدی قرار گرفت.

واردات فراورده‌های نفتی، از جمله LPG، در ژوئن به طور میانگین به ۸۱۴ هزار بشکه در روز رسید که نسبت به ماه قبل ۲ درصد کاهش داشت. این کاهش به دلیل کاهش واردات LPG بود. در مقایسه با سال گذشته، واردات فراورده‌ها حدود ۹ درصد کمتر شد. در نیمه اول سال ۲۰۲۴، واردات فراورده‌ها به طور میانگین ۸۸۵ هزار بشکه در روز بود که کاهش ۴ درصدی نسبت به سال گذشته داشت.

صادرات فراورده‌ها، از جمله LPG، در ژوئن به طور میانگین به ۴۰۹ هزار بشکه در روز رسید که نسبت به ماه قبل ۱۲ درصد افزایش داشت. این افزایش به دلیل بالا رفتن صادرات گازوئیل و فراورده‌های دیگر بود. در مقایسه با سال گذشته، صادرات فراورده‌ها در ژوئن ۶ درصد افزایش یافت. در نیمه اول سال، صادرات فراورده‌ها به طور میانگین ۴۴۷ هزار بشکه در روز بود که کاهش ۸ درصدی نسبت به سال گذشته را نشان می‌دهد.

به این ترتیب، میانگین واردات خالص فراورده‌های

کاهش خود ادامه داد و با کاهش ۳۹ هزار بشکه در روز یا ۲ درصد نسبت به ماه قبل، به کمتر از ۲ میلیون بشکه در روز رسید. این کاهش عمدتاً به دلیل افت واردات بنزین و سوخت جت/نفت سفید بود. در مقایسه با همان ماه در سال ۲۰۲۳، جریان‌های ورودی فراورده‌ها حدود ۲۵ هزار بشکه در روز یا بیش از ۱ درصد کاهش یافته است.

طبق داده‌های اولیه، صادرات فراورده‌های نفتی نیز با کاهش ۴۰۰ هزار بشکه در روز یا بیش از ۶ درصد نسبت به ماه قبل، به طور میانگین به ۶.۴ میلیون بشکه در روز رسید. این رقم نسبت به عملکرد قوی ماه قبل کاهش یافته است. در میان فراورده‌ها، کاهش‌ها بیشتر در دسته‌های اصلی مانند پروپان/پروپیلن و تقطیرات مشاهده شد. در مقایسه با همان ماه سال گذشته، صادرات فراورده‌ها ۲۰۰ هزار بشکه در روز یا حدود ۴ درصد افزایش یافته است.

در نتیجه، صادرات خالص فراورده‌ها در ماه ژوئیه به طور میانگین نزدیک به ۴.۵ میلیون بشکه در روز بود که در مقایسه با ۴.۸ میلیون بشکه در روز در ژوئن ۲۰۲۴ و ۴.۲ میلیون بشکه در روز در همان ماه سال گذشته کاهش یافته است.

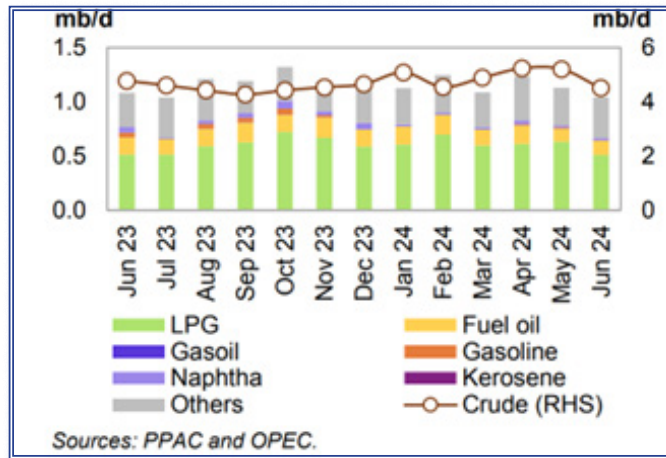
با نگاه به آینده، بازگشت پالایشگاه‌ها از خاموشی‌های غیرمنتظره احتمالاً از واردات نفت خام و همچنین صادرات فراورده‌ها در ماه اوت حمایت خواهد کرد، اگرچه ممکن است واردات برخی فراورده‌ها مانند بنزین را محدود کند. افزایش عملیات پالایشگاهی در اروپا و ادامه خرید از آسیا نیز احتمالاً صادرات نفت خام ایالات متحده را افزایش خواهد داد.

« OECD اروپا

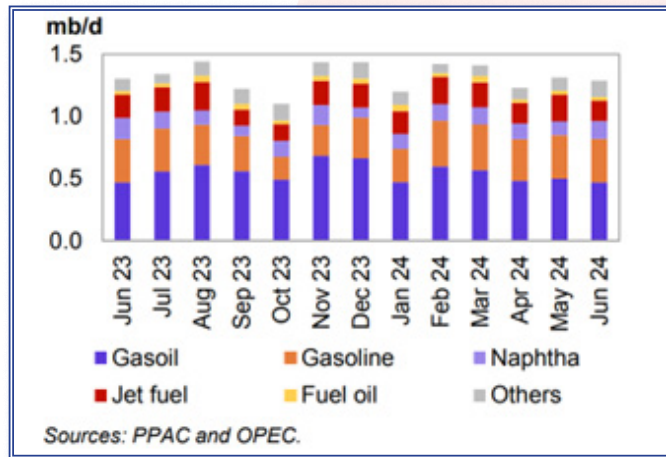
بر اساس برآوردهای اخیر مبتنی بر تجارت دریایی، واردات نفت خام به اروپا در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) در ماه‌های ژوئن و ژوئیه همچنان پایین‌تر از سطح مشابه سال قبل باقی مانده است. واردات فراورده‌های نفتی در ژوئن کاهش یافت، به‌طوری که همه فراورده‌های اصلی با افت مواجه شدند، اما در ماه ژوئیه بخشی از این کاهش جبران

نمودار ۹: واردات نفت خام و فراورده های نفتی هند

نمودار ۱۰: صادرات فراورده های نفتی هند

درصدی نسبت به ماه قبل را نشان می‌دهد. این کاهش به دلیل کاهش خریدهای پالایشگاهی توسط پالایشگاه‌های مستقل است. نسبت به سال گذشته، واردات فراورده‌ها حدود ۱۱ درصد کمتر شده است. در نیمه اول ۲۰۲۴، واردات فراورده‌ها ۱۰ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته است.

صادرات فراورده‌ها در ژوئن ۵ درصد، یا ۶۰ هزار بشکه در روز، افزایش یافت و به ۱.۴ میلیون بشکه در روز رسید. افزایش صادرات سوخت جت و سوخت‌های سنگین بیشتر از کاهش صادرات گازوئیل بود. صادرات فراورده‌ها نسبت به سال گذشته ۲۰ درصد افزایش یافته است. در نیمه اول سال جاری، صادرات فراورده‌ها ۴ درصد کمتر از سال گذشته بود.

میانگین واردات خالص فراورده‌ها در ژوئن به ۷۶۰ هزار بشکه در روز رسید که نسبت به ماه مه و ژوئن سال گذشته کاهش یافته است.

پیش‌بینی می‌شود که واردات نفت خام در ماه‌های ژوئیه و اوت افزایش یابد، زیرا تعمیرات پالایشگاه‌ها به پایان می‌رسد و ظرفیت پالایش بالا می‌رود، که به نوبه خود از صادرات فراورده‌ها پشتیبانی خواهد کرد.

« هند »

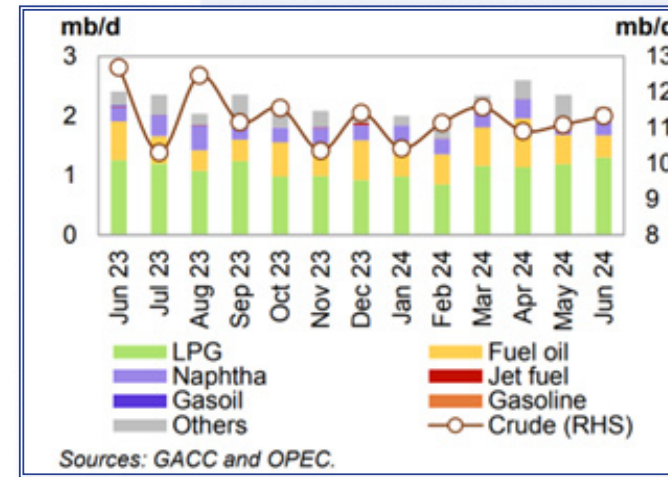
واردات نفت خام هند در ژوئن از سطوح بالای دو ماه گذشته کاهش یافت و به طور میانگین به ۴.۵ میلیون بشکه در روز رسید که عمدتاً تحت تأثیر روند فصلی پایین‌تر بود. این میزان نسبت به ماه قبل ۱۳ درصد و نسبت به سال گذشته ۶ درصد کاهش نشان می‌دهد. در نیمه اول سال جاری، میانگین واردات نفت خام هند به ۴.۹ میلیون بشکه در روز رسید که حدود ۱ درصد بیشتر از دوره مشابه سال گذشته است.

در مورد منابع واردات نفت خام، داده‌های Kpler نشان می‌دهد که روسیه با ۴۵ درصد سهم از کل واردات نفت خام هند در ژوئن، پیش‌تاز بود که نسبت به ۴۱ درصد ماه قبل افزایش یافته است. بعد از روسیه، عراق با ۱۷ درصد و عربستان سعودی با ۹ درصد در رتبه‌های بعدی قرار دارند.

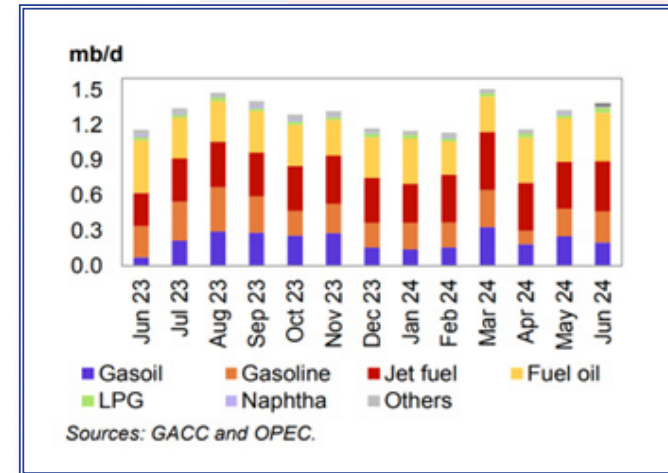
واردات فراورده‌های نفتی هند در ژوئن به طور میانگین

خام چین ۱۱.۱ میلیون بشکه در روز بود که نسبت به مدت مشابه سال گذشته کاهش حدود ۳ درصدی را نشان می‌دهد.

نمودار ۷: واردات نفت خام و فراورده های نفتی چین

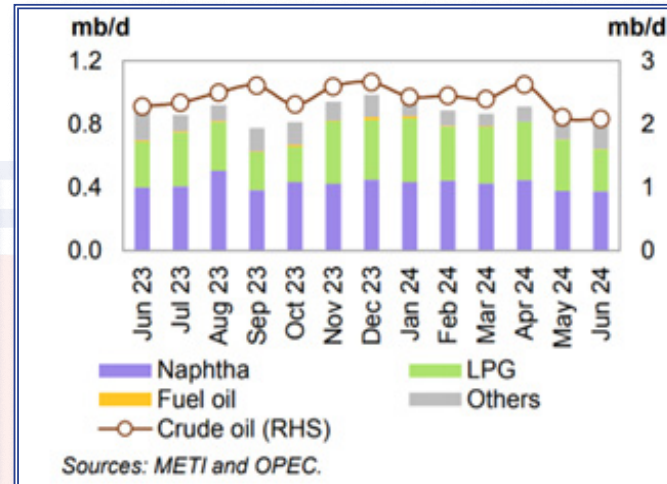
نمودار ۸: صادرات فراورده های نفتی چین

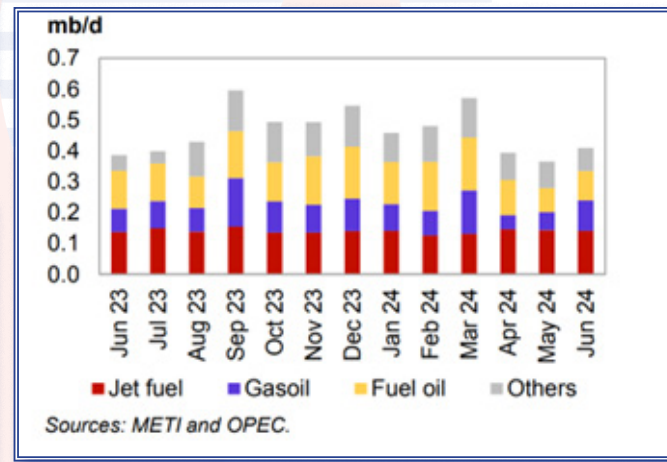
در ماه ژوئن، روسیه با سهم ۱۸ درصدی از واردات نفت خام چین، همچنان در صدر بود که نسبت به ۱۹ درصد ماه قبل و ۲۰ درصد سال گذشته کاهش یافته است. عربستان سعودی با تقریباً ۱۵ درصد در جایگاه دوم، مالزی با حدود ۱۳ درصد در سوم و عراق با بیش از ۱۱ درصد در مقام چهارم قرار گرفتند.

واردات فراورده‌ها، شامل LPG، به طور میانگین به ۲.۲ میلیون بشکه در روز رسید که کاهش ۹

نمودار ۵: واردات نفت خام و فراورده های نفتی ژاپن

نمودار ۶: صادرات فراورده های پالایش شده ژاپن

نفتی ژاپن، شامل LPG، در ماه ژوئن به ۴۰۵ هزار بشکه در روز رسید که این رقم در مقایسه با ۴۶۹ هزار بشکه در روز ماه قبل و ۵۰۹ هزار بشکه در روز در ژوئن ۲۰۲۳ کاهش یافته است.

« چین »

واردات نفت خام چین در ژوئن حدود ۱۱ درصد کمتر از رشد قوی مشاهده‌شده در ماه مشابه سال گذشته، زمانی که کشور از پاندمی COVID-19 رهایی یافته، است. میزان واردات نفت خام به طور میانگین به ۱۱.۳ میلیون بشکه در روز رسید که نشان‌دهنده افزایش ۲ درصدی، یا ۲۴۴ هزار بشکه در روز، نسبت به ماه قبل است. در نیمه اول سال ۲۰۲۴، میانگین واردات نفت

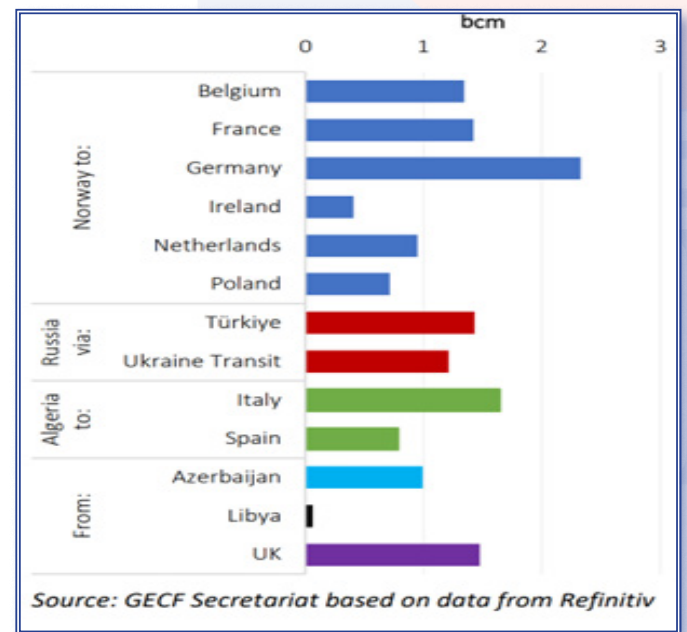

از ژانویه تا ژوئیه ۲۰۲۴، اتحادیه اروپا واردات گاز طبیعی از طریق خطوط لوله (PNG) خود را به میزان ۵ درصد افزایش داده است که معادل ۴.۵ میلیارد متر مکعب (bcm) بیشتر از دوره مشابه در سال ۲۰۲۳ بوده است. این افزایش واردات عمدتاً به دلیل افزایش واردات از سه تأمین‌کننده اصلی بوده است: روسیه، افزایش ۳.۱ میلیارد متر مکعب که بخش قابل توجهی از کل افزایش را تشکیل می‌دهد. نروژ، افزایش ۱.۴ میلیارد متر مکعب و آذربایجان، افزایش ۰.۷ میلیارد متر مکعب.

قابل توجه است که هر دو کشور روسیه و آذربایجان در هر ماه سال ۲۰۲۴ تاکنون افزایش‌های سالانه مداومی در تأمین گاز طبیعی به اتحادیه اروپا ثبت کرده‌اند. این امر نشان‌دهنده ادامه وابستگی اتحادیه اروپا به این کشورها برای تأمین گاز طبیعی علیرغم پویایی‌های ژئوپلیتیکی و بازار است.

در شکل ۱۳، واردات گاز طبیعی از طریق خطوط لوله (PNG) به اتحادیه اروپا از مسیرهای اصلی تأمین در ژوئیه ۲۰۲۴ نمایش داده شده است. در این ماه، واردات گاز طبیعی از روسیه از طریق خط لوله ترکاستریم (Turkstream) با افزایش ۲۹ درصدی

نمودار ۱۳: واردات از طریق خط لوله اتحادیه اروپا از طریق مسیر عرضه، در جولای ۲۰۲۴

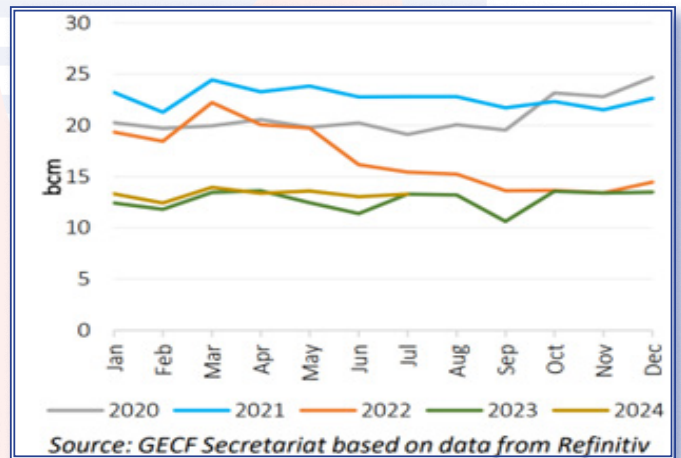

تجارت گاز

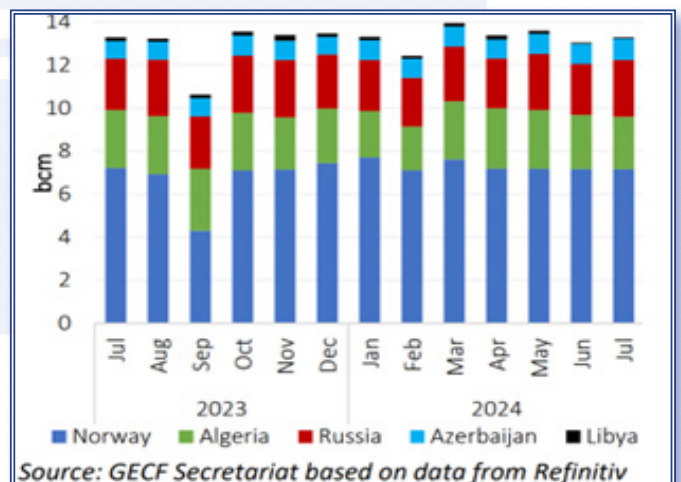
تجارت گاز از طریق خط لوله «اروپا»

در ژوئیه ۲۰۲۴، اتحادیه اروپا ۱۳.۳ میلیارد متر مکعب (bcm) گاز طبیعی از طریق خطوط لوله (PNG) وارد کرد که این میزان با حجم واردات در سال قبل برابر بود. با این حال، این حجم نسبت به ماه قبل (m-o-m) ۲ درصد افزایش داشت. در طول این ماه، اتحادیه اروپا واردات گاز طبیعی از روسیه، آذربایجان و لیبی را افزایش داد. با این وجود، در ماه‌های اخیر، حجم کل واردات گاز طبیعی از طریق خطوط لوله به این منطقه در سطح ثابتی باقی مانده است.

نمودار ۱۱: واردات ماهانه از طریق خط لوله به اتحادیه اروپا

نمودار ۱۲: واردات ماهانه از طریق خط لوله اتحادیه اروپا توسط تأمین‌کننده‌ها

یافته است. صادرات به چین از طریق خط لوله ESPO ۴ درصد، یا ۲۲ هزار بشکه در روز، کاهش یافت و به ۵۸۶ هزار بشکه در روز رسید. این میزان ۳ درصد، یا ۱۷ هزار بشکه در روز، بیشتر از ژوئن ۲۰۲۳ بود. صادرات از پایانه دریای آرام Kozmino ۵ درصد، یا ۴۴ هزار بشکه در روز، کاهش یافت و به ۸۶۳ هزار بشکه در روز رسید که ۴ درصد، یا ۳۲ هزار بشکه در روز، بیشتر از سال گذشته است.

صادرات از سیستم Lukoil از پایانه Varandey در دریای بارنتس ۲۵ درصد، یا حدود ۲۵ هزار بشکه در روز، کاهش یافت و به ۹۹ هزار بشکه در روز رسید. این میزان ۲۰ درصد کمتر از همان ماه سال گذشته است. در مسیرهای دیگر، صادرات از پایانه‌های دور شرقی روسیه، Aniva و De Kastri، ۵ درصد، یا ۱۲ هزار بشکه در روز، افزایش یافت و به ۲۳۹ هزار بشکه در روز رسید. این میزان ۲ درصد، یا ۶ هزار بشکه در روز، بیشتر از سال گذشته بود.

صادرات نفت خام از آسیای مرکزی در ژوئن به طور میانگین به ۲۱۹ هزار بشکه در روز رسید که ۳ درصد بیشتر از ماه قبل و ۴ درصد بیشتر از سال گذشته است. صادرات از پایانه CPC در دریای سیاه ۸ درصد، یا ۱۰۲ هزار بشکه در روز، افزایش یافت و به ۱.۴ میلیون بشکه در روز رسید که ۲ درصد بیشتر از سال گذشته است. صادرات از خط لوله BTC به ۶۴۴ هزار بشکه در روز رسید که افزایش بیش از ۸ درصد، یا ۴۹ هزار بشکه در روز، نسبت به ماه قبل را نشان می‌دهد.

صادرات کل فراورده‌ها از روسیه و آسیای مرکزی در ژوئن به طور میانگین به نزدیک ۲.۲ میلیون بشکه در روز رسید که کاهش ۸ درصد، یا ۱۹۱ هزار بشکه در روز، نسبت به ماه قبل را نشان می‌دهد. این کاهش عمدتاً به دلیل کاهش صادرات نفتا و سوخت‌های سنگین بود. نسبت به سال گذشته، صادرات کل فراورده‌ها ۹ درصد، یا ۲۲۴ هزار بشکه در روز، کاهش یافته است که شامل کاهش در صادرات گازوئیل، بنزین و سوخت‌های سنگین می‌شود.

صادرات فراورده‌ها حدود ۱ درصد کاهش داشته است. در نیمه اول سال جاری، صادرات فراورده‌ها به طور کلی با سال گذشته مشابه بود و به طور میانگین ۱.۳ میلیون بشکه در روز بود.

واردات خالص فراورده‌ها در ژوئن به طور میانگین ۲۴۸ هزار بشکه در روز بود که نسبت به ۱۸۲ هزار بشکه در روز ماه قبل و ۲۱۸ هزار بشکه در روز در ژوئن سال گذشته افزایش یافته است. در نیمه اول سال جاری، میانگین واردات خالص فراورده‌ها به ۱۶۶ هزار بشکه در روز رسید که کاهش نسبت به ۲۲۹ هزار بشکه در روز در نیمه اول سال گذشته را نشان می‌دهد.

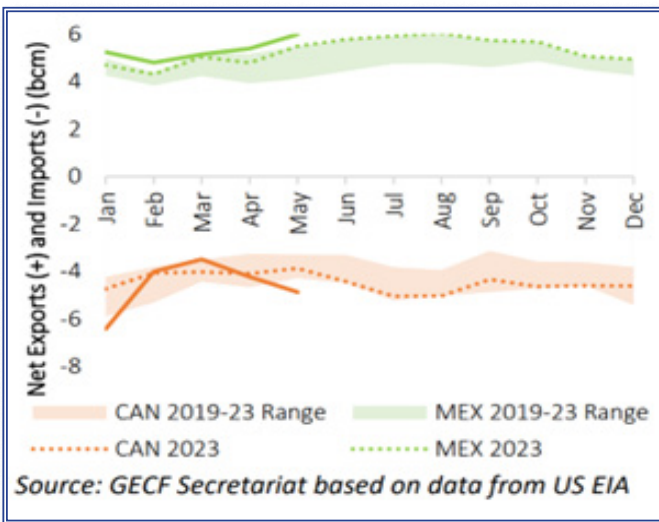
«اوراسیا»

در ماه ژوئن، صادرات کل نفت خام از روسیه و آسیای مرکزی به طور میانگین به ۶.۵ میلیون بشکه در روز رسید که افزایش ۰.۲ میلیون بشکه در روز، یا حدود ۳ درصد، نسبت به ماه قبل را نشان می‌دهد. این افزایش عمدتاً به دلیل رشد صادرات از پایانه‌های دریای سیاه بود. نسبت به ژوئن ۲۰۲۳، صادرات حدود ۱ درصد، یا ۹۶ هزار بشکه در روز، کاهش یافته است. صادرات نفت خام از طریق سیستم Transneft در ژوئن به طور میانگین به ۳.۸ میلیون بشکه در روز رسید که افزایش ۴۵ هزار بشکه در روز، یا کمی بیش از ۱ درصد، نسبت به ماه قبل دارد. با این حال، نسبت به سال گذشته، صادرات ۲ درصد، یا ۸۸ هزار بشکه در روز، کاهش یافته است. صادرات از پایانه Novorossiysk در دریای سیاه ۳۲ درصد، یا ۱۷۰ هزار بشکه در روز، افزایش یافت و به ۷۰۳ هزار بشکه در روز رسید. در مقابل، صادرات از دریای بالتیک ۲ درصد، یا ۳۲ هزار بشکه در روز، کاهش یافت و به ۱.۵ میلیون بشکه در روز رسید. در این منطقه، صادرات از Primorsk ۶ درصد، یا ۴۹ هزار بشکه در روز، و از Ust-Luga حدود ۳ درصد، یا ۱۷ هزار بشکه در روز، کاهش یافت.

صادرات از طریق خط لوله Druzhba ۱۴ درصد، یا ۲۸ هزار بشکه در روز، کاهش یافت و به ۱۷۵ هزار بشکه در روز رسید. نسبت به ژوئن ۲۰۲۳، صادرات از این خط لوله ۴۲ درصد، یا ۱۲۴ هزار بشکه در روز، کاهش

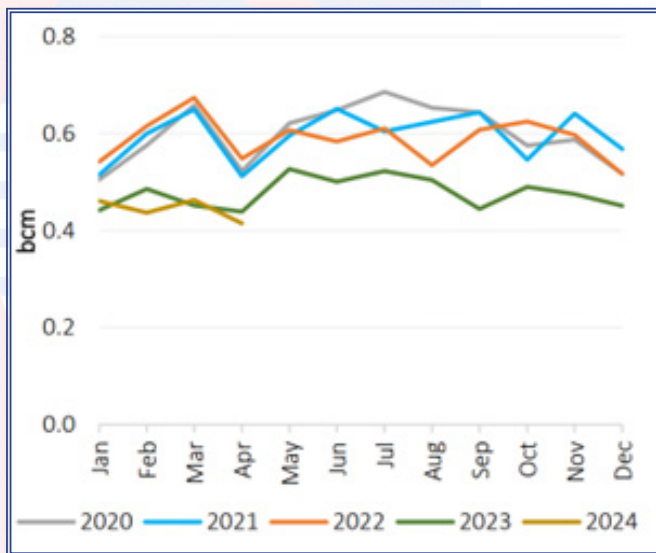
نمودار ۱۸: تجارت خالص PNG در ایالات متحده آمریکا

سنگاپور در آوریل ۲۰۲۴ حدود ۰.۴۹ میلیارد متر مکعب (bcm) گاز طبیعی از طریق خطوط لوله (PNG) از اندونزی و مالزی وارد کرد که این میزان ۱۰ درصد کمتر از سال قبل بود، اما نسبت به ماه قبل تغییری نداشت.

در همان ماه، تایلند ۰.۴۲ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی از میانمار وارد کرد که این میزان ۵ درصد کاهش سالانه داشت و همچنین نسبت به ماه قبل ۱۰ درصد کاهش یافته بود.

نمودار ۱۷: واردات ماهانه گاز طبیعی تایلند از طریق خط لوله

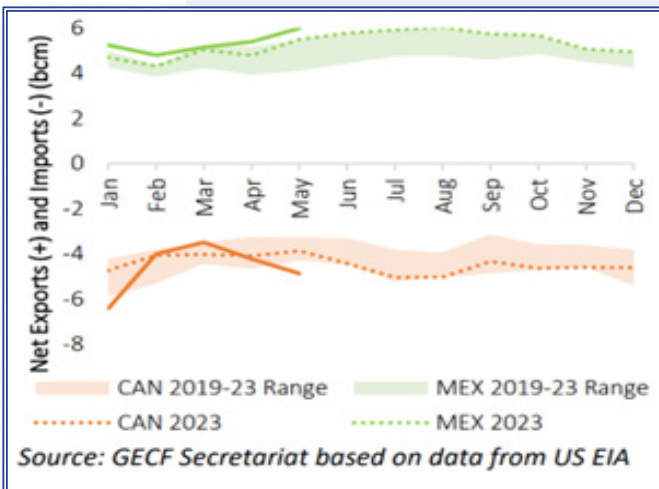

« آمریکای لاتین و کارائیب

در آوریل ۲۰۲۴، بولیوی (Bolivia) ۰.۵۹ میلیارد متر مکعب (bcm) گاز طبیعی از طریق خطوط لوله (PNG) به برزیل و آرژانتین صادر کرد. این حجم ۱۵ درصد کمتر از میزان صادرات در سال قبل و ۱۰ درصد کمتر از ماه قبل بود.

در همان ماه، آرژانتین ۰.۲۹ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی از طریق خطوط لوله به شیلی صادر کرد که این میزان ۱۳ درصد بیشتر از سال قبل بود، اما نسبت به ماه قبل ۵ درصد کاهش داشت.

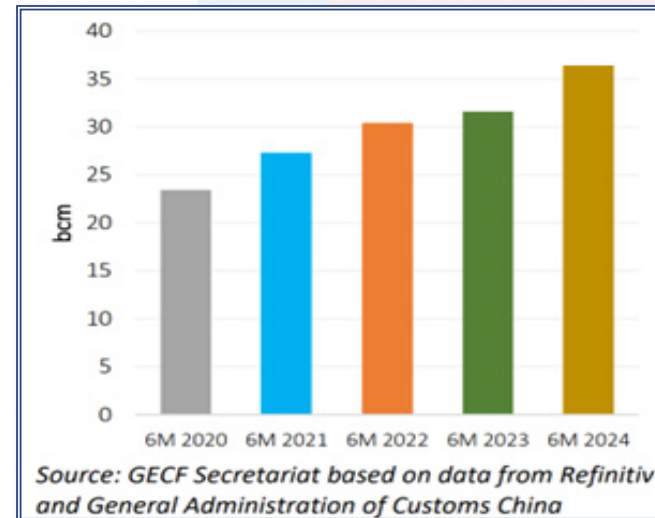
نمودار ۱۹: صادرات ماهانه PNG از بولیوی

« آمریکای شمالی »
در ماه مه ۲۰۲۴، جریان خالص گاز طبیعی از طریق خطوط لوله (PNG) از کانادا به ایالات متحده ۴.۹ میلیارد متر مکعب (bcm) بود که ۲۶ درصد بیشتر از سال قبل و ۱۵ درصد بیشتر از ماه قبل بود. علاوه بر این، صادرات گاز طبیعی از طریق خطوط لوله از ایالات متحده به مکزیک در این ماه ۶.۰ میلیارد متر مکعب بود که نشان‌دهنده افزایش ۹ درصدی نسبت به سال قبل و ۱۱ درصدی نسبت به ماه قبل بود. جریان خالص گاز طبیعی از ایالات متحده به سایر کشورها در این ماه ۱.۱ میلیارد متر مکعب بود. میانگین جریان ماهانه در منطقه در ماه مه ۲۰۲۴ شامل ۶.۸ میلیارد متر مکعب از کانادا به ایالات متحده و ۱.۹ میلیارد متر مکعب از ایالات متحده به کانادا بود.

چین در ماه‌های اخیر به گسترش واردات گاز طبیعی از طریق خطوط لوله پرداخته و حجم واردات در ژوئن ۲۰۲۴ نیز ۲ درصد بیشتر از ماه قبل بود. با توجه به کاهش حجم کل واردات گاز در این ماه، سهم گاز طبیعی از طریق خطوط لوله در ترکیب تأمین انرژی در ژوئن ۲۰۲۴ به ۴۶ درصد رسید. در نیمه اول سال ۲۰۲۴، واردات گاز طبیعی چین از طریق خطوط لوله به ۳۶ میلیارد متر مکعب رسید که این میزان نشان‌دهنده افزایش ۱۵ درصدی نسبت به دوره مشابه در سال ۲۰۲۳ بود.

نمودار ۱۵: واردات چین از طریق خط لوله در نیمه اول هر سال

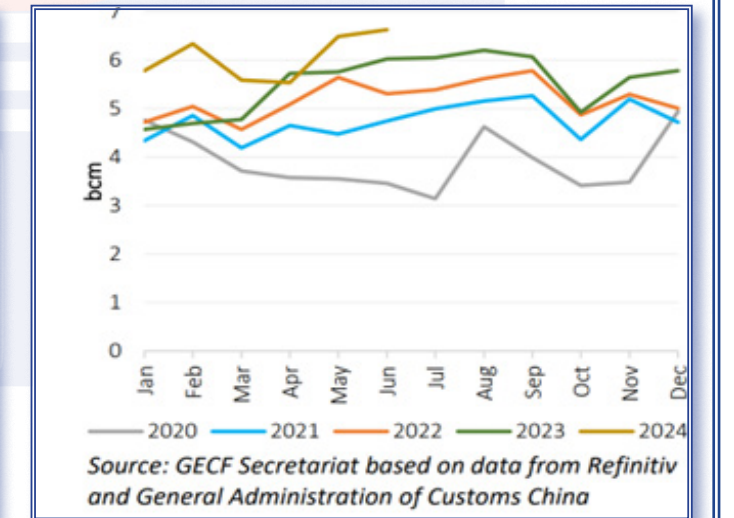
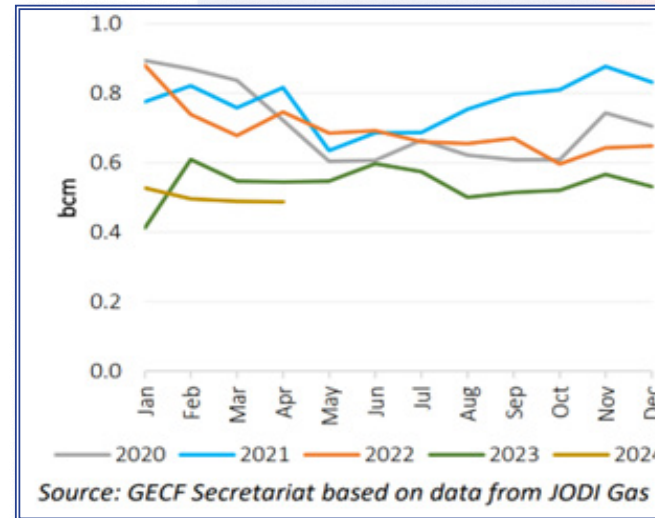
همراه بود. همچنین، عرضه گاز طبیعی نروژ به آلمان ۱۰ درصد نسبت به ماه قبل افزایش یافت، در حالی که جریان‌های گاز به هلند ۲۰ درصد کاهش یافت. صادرات گاز طبیعی الجزایر به ایتالیا نیز ۵ درصد کاهش ماهانه داشت و به ۱.۶ میلیارد متر مکعب رسید، اما همچنان دومین مسیر بزرگ تأمین در ژوئیه ۲۰۲۴ بود. علاوه بر این، ۱.۵ میلیارد متر مکعب گاز مایع شده (LNG) از بریتانیا وارد و مجدداً به گاز تبدیل شد، که نشان‌دهنده افزایش ۵۵ درصدی ماهانه بود. واردات گاز طبیعی از طریق خطوط لوله به اتحادیه اروپا را در طی هفت ماه اول سال ۲۰۲۴ در مقایسه با دوره مشابه در سال ۲۰۲۳ نشان می‌دهد که جریان‌های گاز طبیعی روسیه از هر دو مسیر تأمین به صورت سالانه افزایش یافته است. عرضه نروژ به فرانسه سالانه ۱۸ درصد افزایش داشته، در حالی که عرضه به آلمان ۹ درصد کاهش یافته است. با شروع بهره‌برداری از ظرفیت جدید واردات در منطقه، جریان‌های خالص گاز طبیعی از بریتانیا ۵۸ درصد کاهش داشته است.

« آسیا

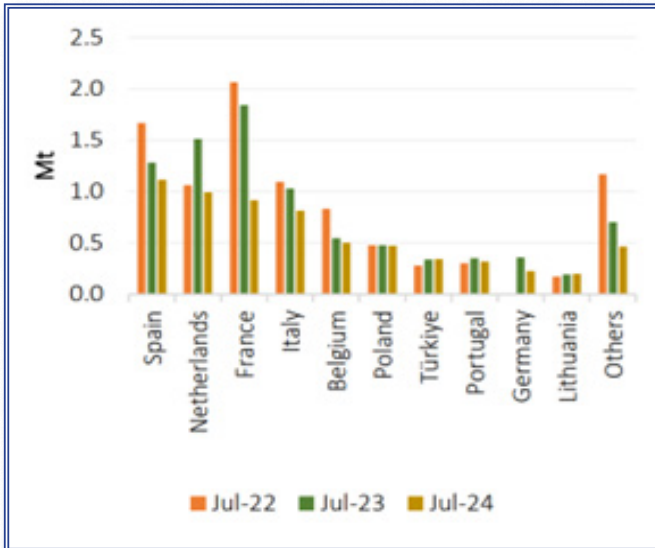
در ژوئن ۲۰۲۴، چین حدود ۶.۶ میلیارد متر مکعب (bcm) گاز طبیعی از طریق خطوط لوله (PNG) وارد کرد که این میزان در مقایسه با حجم واردات یک سال قبل ۱۰ درصد افزایش داشت.

نمودار ۱۴: واردات ماهانه گاز از طریق در چین

نمودار ۱۶: واردات ماهانه گاز طبیعی سنگاپور از طریق خط لوله

نمودار ۲۳: برترین واردکنندگان LNG در اروپا

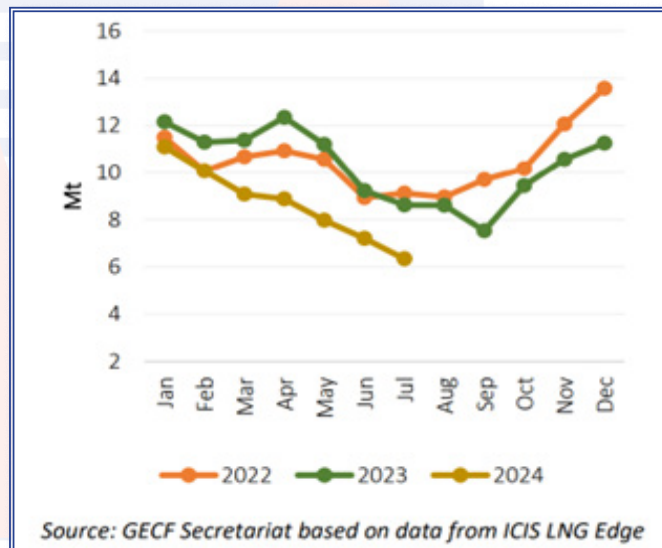

اختلاف قابل توجه در قیمت تکمحموله گاز طبیعی مایع شده (LNG) بین آسیا-اقیانوسیه و اروپا باعث شد تا محموله‌های بیشتری به سمت منطقه آسیا-اقیانوسیه جذب شوند. از ژانویه تا ژوئیه ۲۰۲۴، واردات جهانی LNG با افزایش ۰.۹ درصدی (۲.۰۷ میلیون تن) نسبت به سال قبل به ۲۳۹.۳۰ میلیون تن رسید.

« اروپا »

در ژوئیه ۲۰۲۴، واردات گاز طبیعی مایع شده (LNG) به اروپا همچنان کاهش یافت و با ۲۶ درصد (۲.۲۸ میلیون تن) کاهش نسبت به سال قبل به ۶.۳۴ میلیون تن رسید که این کمترین میزان از سپتامبر ۲۰۲۱ بود.

نمودار ۲۲: روند واردات ماهانه LNG اروپا

Source: GECF Secretariat based on data from ICIS LNG Edge

گاز، افزایش واردات گاز از طریق خطوط لوله از نروژ، تعمیرات برنامه‌ریزی‌شده در پایانه گازی سازی مجدد Montoir و سطح بالای ذخایر گاز رخ داد. با وجود افزایش مصرف گاز در آلمان، کاهش واردات LNG به تعمیرات برنامه‌ریزی‌شده در پایانه گازی سازی مجدد ویلمشافن و کاهش صادرات گاز از طریق خطوط لوله به کشورهای همسایه نسبت داده شد. در یونان و ایتالیا، واردات LNG در ژوئیه به دلیل افزایش واردات گاز از طریق خطوط لوله از آذربایجان و روسیه کاهش یافت. در هلند، کاهش مصرف گاز، افزایش واردات گاز از نروژ از طریق خطوط لوله، و کاهش صادرات گاز به آلمان منجر به کاهش واردات LNG شد. همچنین، کاهش مصرف گاز در اسپانیا باعث کاهش واردات LNG شد. علاوه بر این، اختلاف قیمت ۱.۸۰ دلار به ازای هر میلیون بی تی یو (MMBtu) بین قیمت‌های تکمحموله LNG در اروپا و آسیا-اقیانوسیه باعث شد که محموله‌های انعطاف‌پذیر LNG به جای اروپا به سمت آسیا-اقیانوسیه هدایت شوند.

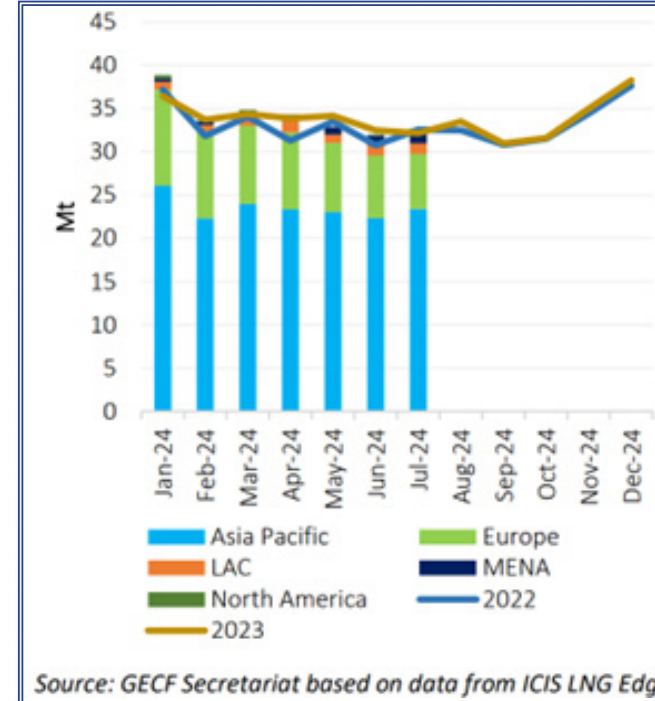
« آسیا و اقیانوسیه »

در ژوئیه ۲۰۲۴، واردات گاز طبیعی مایع شده (LNG) در منطقه آسیا-اقیانوسیه با ۱۴ درصد (۲.۸۰ میلیون تن) افزایش نسبت به سال قبل به ۲۳.۴۰ میلیون تن در فرانسه، کاهش واردات LNG به دلیل کاهش مصرف

این کاهش واردات LNG در اروپا به عوامل متعددی نسبت داده شد، از جمله کاهش مصرف گاز، سطح بالای ذخایر گاز، واردات پایدار گاز از طریق خطوط لوله و اختلاف قابل توجه در قیمت تکمحموله LNG بین آسیا-اقیانوسیه و اروپا. کشورهایمانند فرانسه، آلمان، یونان، ایتالیا، هلند و اسپانیا بیشترین سهم را در کاهش واردات LNG منطقه داشتند.

در دوره ژانویه تا ژوئیه ۲۰۲۴، واردات LNG اروپا با ۲۱ درصد (۱۵.۵۹ میلیون تن) کاهش نسبت به سال قبل به ۶۰.۶۳ میلیون تن رسید. در فرانسه، کاهش واردات LNG به دلیل کاهش مصرف

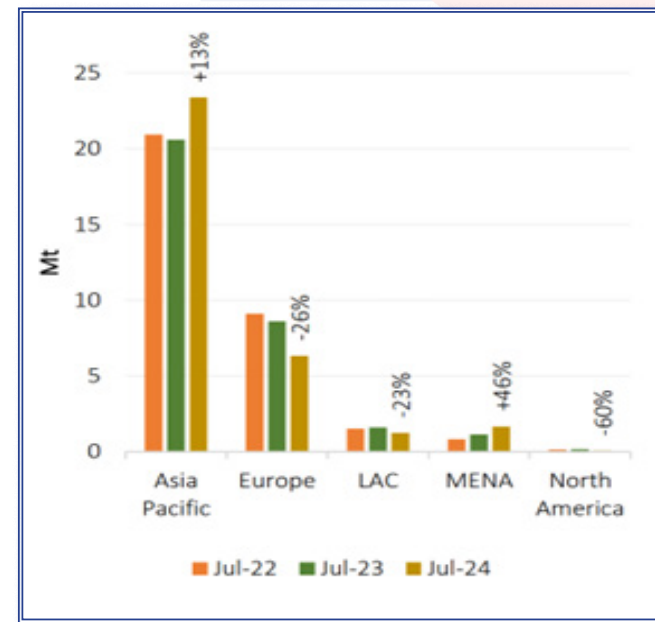
نمودار ۲۰: روند واردات ماهانه LNG جهانی

Source: GECF Secretariat based on data from ICIS LNG Edge

این رقم بالاترین رکورد برای واردات جهانی LNG در ماه ژوئیه محسوب می‌شود. مناطق آسیا-اقیانوسیه و خاورمیانه و شمال آفریقا (MENA) بیشترین سهم را در این افزایش داشتند و کاهش واردات LNG در اروپا و آمریکای لاتین و کارائیب (LAC) را جبران کردند.

نمودار ۲۱: روند واردات منطقه‌ای LNG

« سایر تحولات »

ترکمنستان برای تأمین گاز به عراق:ترکمنستان برنامه‌ای برای صادرات گاز طبیعی از طریق خطوط لوله به عراق تدوین کرده است که در ابتدا از طریق یک توافق سوآپ با ایران انجام می‌شود. بر اساس شرایط این طرح، ترکمنستان ممکن است ۱۰ میلیارد متر مکعب در سال (bcm) گاز از طریق خطوط لوله موجود به شمال ایران تحویل دهد، و پس از آن ایران همان حجم را به عراق صادر خواهد کرد. علاوه بر این، ترکمنستان و ایران در مورد احتمال افزایش ظرفیت فعلی خطوط لوله بین دو کشور تا ۴۰ میلیارد متر مکعب در سال بحث کرده‌اند و ممکن است در آینده زیرساخت‌ها را به گونه‌ای گسترش دهند که امکان دسترسی ترانزیتی مستقیم از طریق ایران به عراق فراهم شود.

واردات گاز از لهستان توسط اسلواکی:شرکت خدماتی اسلواکی ZSE Group توافقی برای خرید گاز از طریق خطوط لوله از تأمین‌کننده گاز لهستانی PGNiG Supply & Trading امضا کرده است که از ۱ ژانویه ۲۰۲۵ به مدت یک سال آغاز می‌شود. منبع این گاز، محموله‌های گاز طبیعی مایع شده (LNG) خواهد بود که در پایانه واردات LNG در کلاپیدا، لیتوانی تحویل داده می‌شود، جایی که PGNiG ظرفیت آن را تضمین کرده است. عرضه گاز از طریق خط لوله گاز لهستان-اسلواکی انجام خواهد شد که در آگوست ۲۰۲۲ به بهره‌برداری رسید. این خط لوله دوطرفه دارای ظرفیت ۴.۷ میلیارد متر مکعب در سال به سمت اسلواکی و ۵.۷ میلیارد متر مکعب در سال به سمت لهستان است.

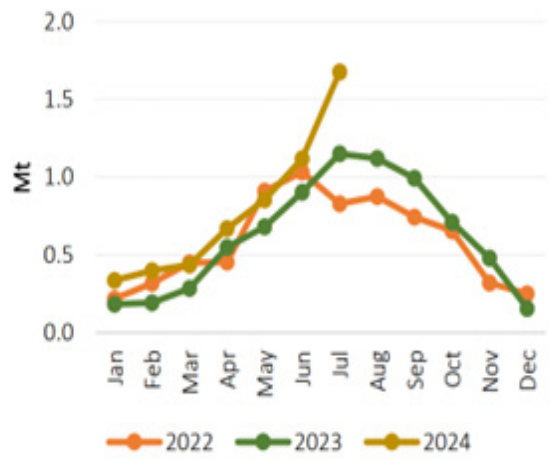
تجارت LNG

« واردات LNG »

در ژوئیه ۲۰۲۴، واردات جهانی گاز طبیعی مایع شده (LNG) به ۳۲.۷۲ میلیون تن (Mt) رسید که نشان‌دهنده افزایش ۱.۸ درصدی (۰.۵۷ میلیون تن) نسبت به سال قبل است.

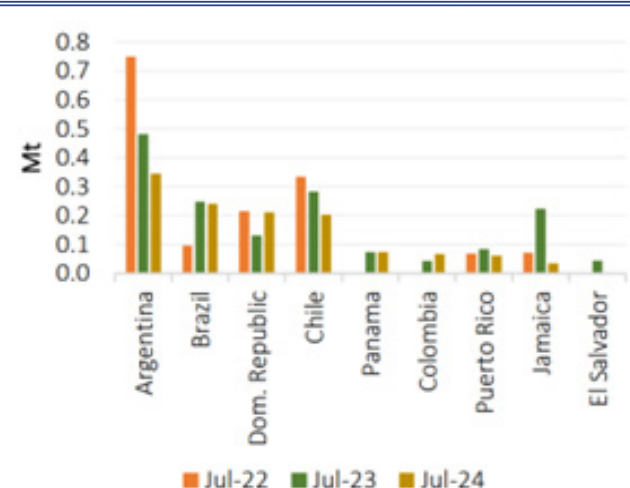

نمودار ۲۸: روند واردات ماهانه LNG در MENA

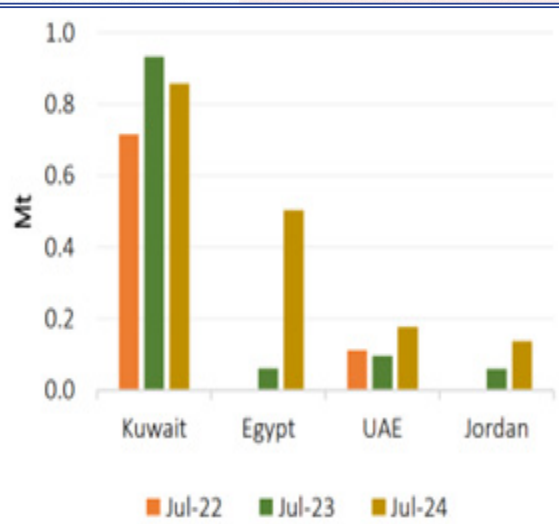

Source: GECF Secretariat based on data from ICIS LNG Edge

نمودار ۲۷: واردکنندگان برتر LNG در آمریکای لاتین و کارائیب

نمودار ۲۹: واردکنندگان برتر LNG در MENA

« صادرات LNG

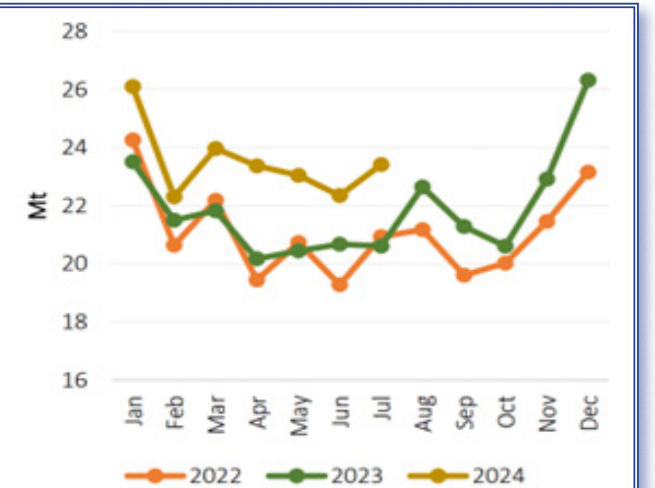
در ژوئیه ۲۰۲۴، صادرات جهانی گاز طبیعی مایع شده (LNG) به طور جزئی با ۱.۱ درصد افزایش (۰.۳۶ میلیون تن) نسبت به سال گذشته به ۳۳.۳۶ میلیون تن رسید. این رشد به دلیل افزایش صادرات از کشورهای غیر عضو GECF و افزایش صادرات مجدد LNG بود که کاهش صادرات از کشورهای عضو GECF را جبران کرد. کشورهای غیر عضو GECF همچنان با سهم ۵۳.۰ درصدی، نسبت به ۵۲.۸ درصد در ژوئیه ۲۰۲۳، بر صادرات جهانی LNG تسلط داشتند. سهم بازار

سرمای بیشتر از حد معمول، افزایش تولید گاز داخلی و توافق‌های اخیر برای تأمین گاز از طریق خطوط لوله با بولیوی و شیلی، واردات LNG آرژانتین را کاهش داد. در جامائیکا، اختلالات در تحویل LNG و آسیب به زیرساخت‌های برق به دلیل وقوع طوفان بریل در ژوئیه، به همراه کاهش بارگیری مجدد LNG به پورتوریکو، منجر به کاهش واردات LNG شد.

« خاورمیانه و شمال آفریقا (MENA)

در ژوئیه ۲۰۲۴، واردات گاز طبیعی مایع شده (LNG) در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا (MENA) با ۴۶ درصد افزایش (۰.۵۳ میلیون تن) نسبت به سال گذشته به ۱.۶۷ میلیون تن رسید که بالاترین میزان واردات ماهانه از ژوئیه ۲۰۱۸ تاکنون است. این افزایش عمدتاً به دلیل از سرگیری واردات LNG توسط مصر بود که برای اولین بار از سال ۲۰۱۸ به منظور جبران کمبود گاز داخلی اقدام به واردات کرد. علاوه بر این، مصر از ترمینال واردات LNG عقبه در اردن برای تأمین تقاضای گاز خود استفاده می‌کند. بین ژانویه و ژوئیه ۲۰۲۴، واردات LNG در منطقه MENA با افزایش شدید ۳۹ درصدی (۱.۵۵ میلیون تن) نسبت به سال گذشته به ۵.۴۹ میلیون تن رسید.

نمودار ۲۴: روند واردات ماهانه LNG آسیا

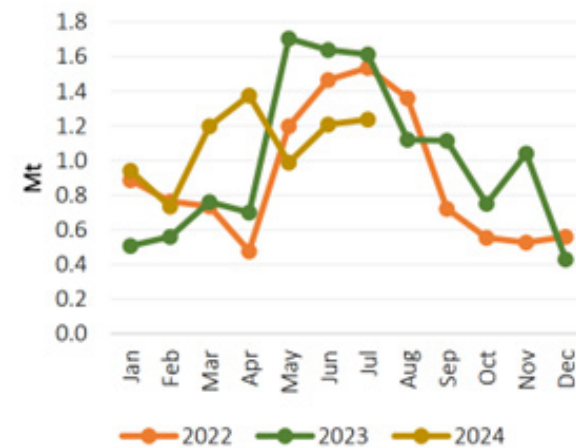
Source: GECF Secretariat based on data from ICIS LNG Edge

هند، ژاپن و کره جنوبی در ژوئیه با موج‌های گرمای شدید مواجه شدند که مصرف گاز در بخش برق برای خنک‌سازی را افزایش داد و در نتیجه واردات LNG در این کشورها تقویت شد. در اندونزی، افزایش مصرف گاز و افزایش تجارت داخلی به رشد واردات LNG کمک کرد. افزایش مصرف گاز در بخش برق تایوان، به دلیل کاهش تولید انرژی هسته‌ای پس از بازنشستگی نیروگاه هسته‌ای مانسان ۱ در ژوئیه، باعث رشد واردات LNG در این کشور شد. همچنین، افزایش مصرف گاز و کاهش واردات گاز از طریق خطوط لوله از میانمار، همچنان به افزایش واردات LNG در تایلند منجر شد.

« آمریکای لاتین و کارائیب (LAC)

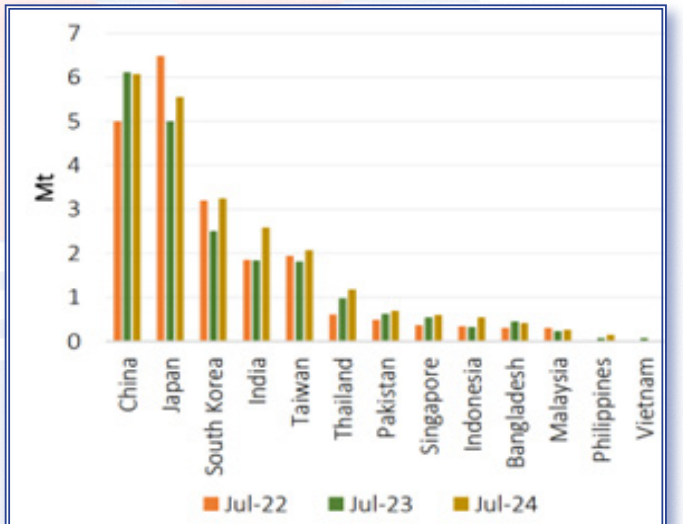
در ژوئیه ۲۰۲۴، واردات گاز طبیعی مایع شده (LNG) در منطقه آمریکای لاتین و کارائیب (LAC) با ۲۳ درصد کاهش (۰.۳۷ میلیون تن) نسبت به سال گذشته به ۱.۲۴ میلیون تن رسید، که این پایین‌ترین سطح واردات در ماه ژوئیه از سال ۲۰۲۰ تاکنون است.

نمودار ۲۶: روند واردات ماهانه LNG آمریکای لاتین و کارائیب

Source: GECF Secretariat based on data from ICIS LNG Edge

نمودار ۲۵: واردکنندگان برتر LNG در آسیا و اقیانوسیه

بین ژانویه و ژوئیه ۲۰۲۴، واردات LNG در منطقه آمریکای لاتین و کارائیب با افزایش جزئی ۲.۷ درصدی (۰.۲۰ میلیون تن) به ۷.۶۸ میلیون تن رسید. با وجود افزایش مصرف گاز برای گرمایش به دلیل

رسید. موج‌های گرما در چندین کشور آسیایی باعث افزایش واردات LNG در این منطقه شد. در سطح کشورها، هند، اندونزی، ژاپن، کره جنوبی، تایوان و تایلند عامل اصلی افزایش واردات LNG بودند.

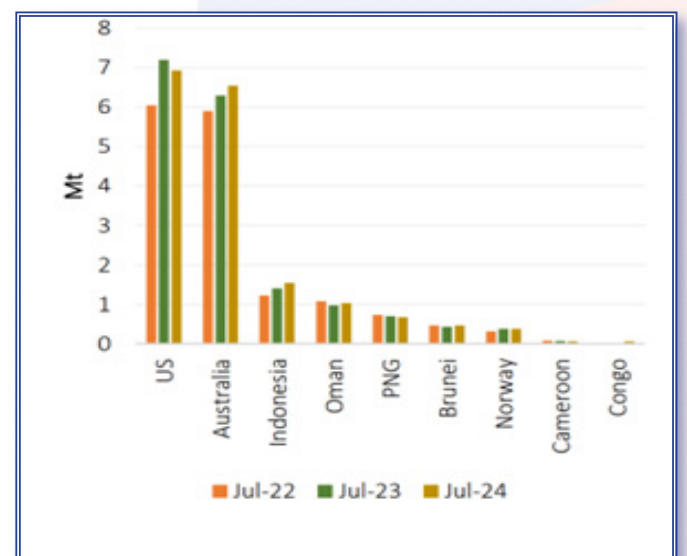

ژانویه و ژوئیه ۲۰۲۴، صادرات تجمعی LNG از کشورهای عضو GECF با ۰.۱ درصد افزایش جزئی (۰.۱۷ میلیون تن) نسبت به سال گذشته به ۱۱۲.۶۱ میلیون تن رسید.

در الجزایر، کاهش صادرات LNG عمدتاً به دلیل کاهش تولید از تأسیسات LNG Arzew بود، در حالی که صادرات از تأسیسات LNG Skikda نسبت به سال گذشته ثابت باقی ماند. در مصر، کاهش دسترسی به گاز خوراک (Feedgas) منجر به کاهش صادرات LNG شد، به طوری که آخرین محموله از تأسیسات LNG Idku در پایان آوریل ارسال شد. کاهش صادرات LNG قطر باعث کاهش حمل و نقل به کشورهای اروپایی شد، که به طور جزئی با افزایش صادرات به منطقه آسیا-اقیانوسیه جبران شد. در مقابل، صادرات LNG موزامبیک با ادامه افزایش تولید در تأسیسات Coral South FLNG افزایش یافت. صادرات LNG نیجریه به دلیل بهبود دسترسی به گاز خوراک افزایش یافت، و در پرو، کاهش خاموشی های غیرمنتظره در تأسیسات LNG پرو به افزایش صادرات کمک کرد. در امارات متحده عربی، کاهش ذخیره سازی های غیرمنتظره به افزایش شدید صادرات LNG این کشور کمک کرد.

نمودار ۳۵: صادرات LNG کشورهای غیر عضو GECF بر اساس کشور

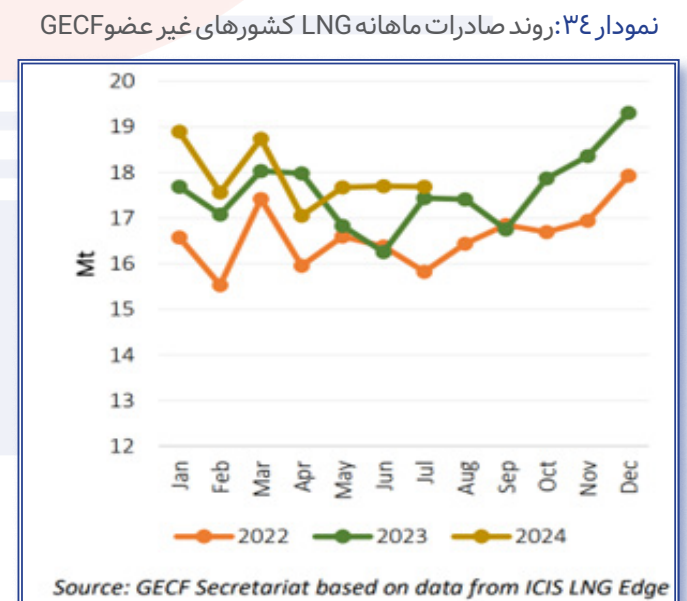

در دوره ژانویه تا ژوئیه ۲۰۲۴، صادرات LNG از کشورهای غیر عضو GECF به میزان ۳.۳٪ (۴.۰۱ میلیون تن) نسبت به سال گذشته افزایش یافت و به ۱۲۵.۳۰ میلیون تن رسید.

افزایش صادرات LNG استرالیا ناشی از کاهش ذخیره سازی های برنامه ریزی شده در تأسیسات GLNG و Prelude LNG، و همچنین کاهش خاموشی های غیرمنتظره در تأسیسات Ichthys LNG بود. در اندونزی، افزایش تولید در واحد سوم Tangguh LNG به افزایش صادرات LNG منجر شد. برعکس، صادرات LNG ایالات متحده به دومین سطح پایین ماهانه خود در سال ۲۰۲۴ کاهش یافت، که عمدتاً به دلیل کاهش صادرات از تأسیسات Freeport LNG بود. این کاهش تنها به طور جزئی با افزایش صادرات از تأسیسات Sabine Pass LNG و Calcasieu Pass جبران شد.

در ژوئیه ۲۰۲۴، صادرات LNG کشورهای غیر عضو GECF ۳.۳٪ (۴.۰۱ میلیون تن) نسبت به سال گذشته افزایش یافت و به ۱۲۵.۳۰ میلیون تن رسید.

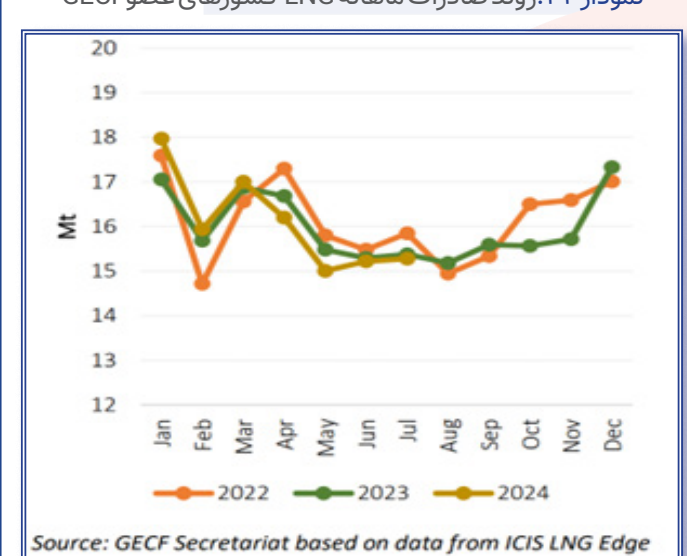
نمودار ۳۴: روند صادرات ماهانه LNG کشورهای غیر عضو GECF

Source: GECF Secretariat based on data from ICIS LNG Edge

صادرات مجدد LNG نیز از ۰.۶ درصد به ۱.۲ درصد در همان دوره افزایش یافت، در حالی که سهم بازار GECF کمی از ۴۶.۶ درصد به ۴۵.۸ درصد کاهش یافت. بین ژانویه و ژوئیه ۲۰۲۴، صادرات جهانی LNG به ۲۳۹.۴۱ میلیون تن رسید که نشان دهنده افزایش ۱.۱ درصدی (۲.۶۳ میلیون تن) نسبت به سال گذشته است. ایالات متحده، قطر و استرالیا به عنوان سه صادرکننده بزرگ LNG در جهان در ژوئیه ۲۰۲۴ شناخته شدند.

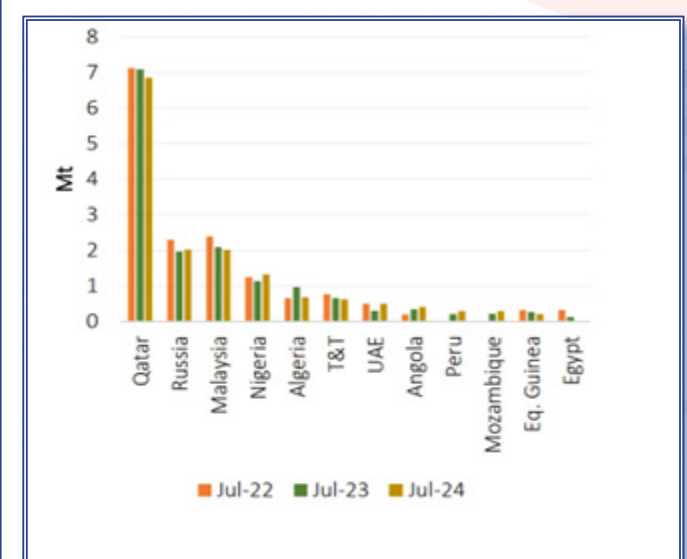
نمودار ۳۲: روند صادرات ماهانه LNG کشورهای عضو GECF

Source: GECF Secretariat based on data from ICIS LNG Edge

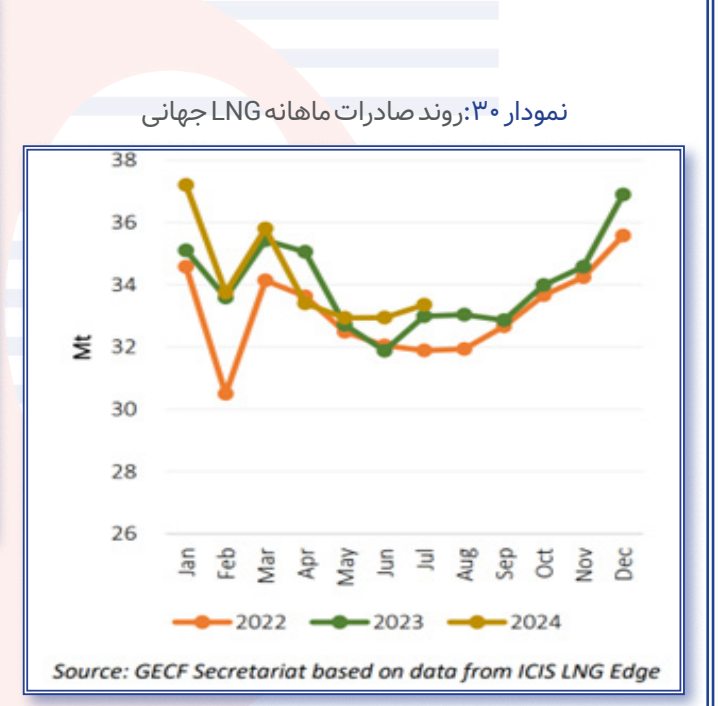
کاهش صادرات LNG عمدتاً از الجزایر، مصر و قطر بود که به طور جزئی با افزایش صادرات از موزامبیک، نیجریه، پرو و امارات متحده عربی جبران شد. بین

نمودار ۳۳: صادرات LNG کشورهای عضو GECF بر اساس کشور

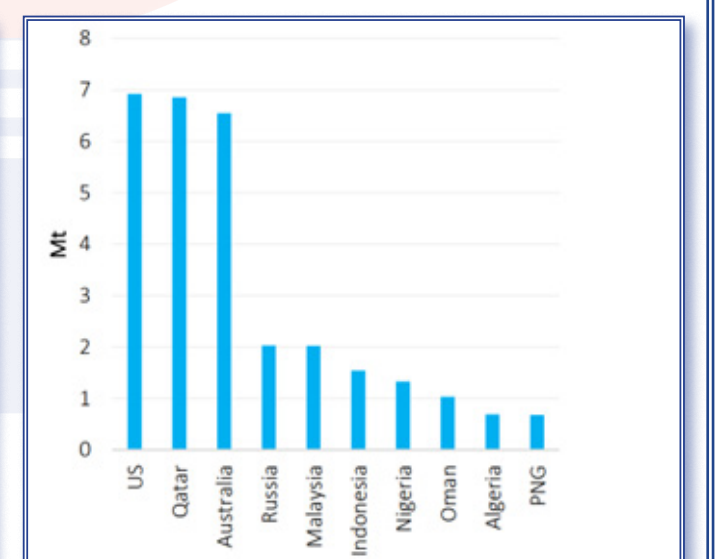

Source: GECF Secretariat based on data from ICIS LNG Edge

نمودار ۳۰: روند صادرات ماهانه LNG جهانی

نمودار ۳۱: ۱۰ صادرکننده برتر LNG در جولای ۲۰۲۴

Source: GECF Secretariat based on data from ICIS LNG Edge

وضعیت تقاضای نفت چین و چشم انداز آن

حسین پاککاری

مالی از نظر تولید ناخالص داخلی است. انتظار می رود که بخش مصرف و صنعت بار دیگر محرک های اصلی رشد باشند. رویارویی های چین و آمریکا اخیراً شاهد بهبودهای نسبی بوده است. با این حال، رئیس جمهور تازه منتخب تایوان و انتخابات ریاست جمهوری امسال ایالات متحده می تواند ابهامات زیادی را در روابط چین و ایالات متحده ایجاد کند. هر دو طرف به رقابت شدید در زمینه تجارت و فناوری پیشرفته در آینده ادامه خواهند داد.

پیش بینی رشد اقتصادی در سال ۲۰۲۴

پیش بینی و تجدیدنظرهاى صندوق بین المللی پول، بانک جهانی و سازمان همکاری و توسعه اقتصادی در رابطه با رشد اقتصادی چین در جدول شماره یک ارائه شده است.

بیان رویداد

در دهه گذشته، رشد تقاضای جهانی نفت بسیار متاثر از تقاضای چین بوده است، بین سال های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۹، رشد تقاضای چین به طور متوسط حدود ۴۵ درصد از رشد تقاضای جهانی در سال را به خود اختصاص داده است. بدلیل اهمیت این موضوع، سازمانها و موسسات مختلف در مورد رشد تقاضای چین در سال ۲۰۲۴ برآوردهای متفاوتی داشته اند که بطور مختصر در این گزارش مورد بررسی قرار می گیرند.

تحلیل و ارزیابی

پارامترهای کلان اقتصاد چین در سال ۲۰۲۴ در مقایسه با سال ۲۰۲۳ نسبتاً بدون تغییر خواهند بود. دولت چین رشد اقتصادی حدود ۵ درصد را هدف قرار داده است. اما کسری بودجه این کشور از ۳/۸ درصد در سال ۲۰۲۳ به ۳ درصد برای سال ۲۰۲۴ کاهش یافته است که به طور مؤثر نشان دهنده انقباض

جدول ۱: پیش بینی رشد اقتصادی چین بر اساس منابع آماری مختلف

سازمان	پیش بینی رشد اقتصادی در اواخر سال ۲۰۲۳ (درصد)	پیش بینی در ابتدای سال ۲۰۲۴ (درصد)	پیش بینی جدید رشد اقتصادی برای ۲۰۲۴ (درصد)
صندوق بین المللی پول	۵	۴٫۶	۵
بانک جهانی	۴٫۴	۴٫۸	۴٫۶
سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD)	۴٫۶	۴٫۲	۴٫۱

۳- نتیجه گیری

در روز کاهش یافت که نشان دهنده کاهش ۱۳ درصدی نسبت به ماه قبل و ۶ درصدی نسبت به سال گذشته است. واردات فراورده ها ۸ درصد کاهش یافت که عمدتاً به دلیل کاهش واردات LPG بود. صادرات فراورده ها ۲ درصد کاهش یافت، زیرا کاهش صادرات گازوئیل، افزایش صادرات نفتا را جبران کرد.

از طرف دیگر در بخش تجارت گاز می توان به طور خلاصه به تحولات زیر اشاره کرد:

در ماه ژوئیه ۲۰۲۴، واردات جهانی LNG به ۳۲.۷ میلیون تن رسید که نسبت به سال گذشته ۱.۸ درصد افزایش نشان می دهد و به روند کاهش دو ماهه اخیر پایان داد. این رشد عمدتاً به دلیل افزایش واردات در مناطق آسیا و اقیانوسیه و خاورمیانه و شمال آفریقا (MENA) بود که کاهش واردات در اروپا و آمریکای لاتین را جبران کرد. تفاوت قابل توجه قیمت های تک محموله LNG بین آسیا و اروپا موجب جذب بیشتر محموله های LNG به منطقه آسیا و اقیانوسیه شد. همچنین، آب و هوای گرم تر از حد معمول در آسیا و اقیانوسیه به افزایش واردات LNG کمک کرد. در مقابل، واردات LNG در اروپا به دلیل کاهش مصرف گاز، سطح بالای ذخیره سازی و تأمین پایدار گاز از خطوط لوله، کاهش یافت، و واردات PNG اتحادیه اروپا به ۱۳/۳ میلیارد متر مکعب رسید که همان میزان یک سال گذشته بود. در سمت عرضه، صادرات LNG ایالات متحده به دلیل تأثیر طوفان بریل بر عملیات در تأسیسات Freeport LNG به دومین سطح پایین ماهانه خود در سال ۲۰۲۴ سقوط کرد.

به طور خلاصه آمار واردات و صادرات نفت خام و فراورده های پالایش شده در کشورهای مختلف به شرح زیر است:

ایالات متحده: واردات نفت خام در ژوئیه نزدیک به سطوح بالای ماه های اخیر باقی ماند و به طور میانگین به ۶.۹ میلیون بشکه در روز رسید. صادرات نفت خام به بالای ۴ میلیون بشکه در روز بازگشت و به ۴.۳ میلیون بشکه در روز رسید. در عین حال، صادرات فراورده ها در ژوئیه به طور میانگین به ۶.۴ میلیون بشکه در روز رسید که بخشی از رشد قوی ژوئن را جبران کرد. این کاهش به دلیل کاهش صادرات به مکزیک و چین بود.

OECD اروپا: واردات نفت خام در ژوئن و ژوئیه کمتر از سال گذشته بود. واردات فراورده ها در ژوئن کاهش یافت اما در ماه بعد به ویژه با افزایش صادرات سوخت های سنگین، بهبود پیدا کرد. صادرات فراورده ها در ژوئن و ژوئیه افزایش یافت که ابتدا به دلیل رشد صادرات گازوئیل و سپس به دلیل بهبود صادرات بنزین بود.

ژاپن: واردات نفت خام در ژوئن به کمتر از ۲.۱ میلیون بشکه در روز کاهش یافت که پایین ترین سطح در سه سال گذشته است. نسبت به سال گذشته، واردات نفت خام ۰.۲ میلیون بشکه در روز، یا تقریباً ۹ درصد، کمتر بود. واردات فراورده ها نیز کاهش یافت، به ویژه به دلیل کاهش واردات LPG.

چین: واردات نفت خام در ژوئن حدود ۱۱ درصد کمتر از رشد قوی ماه مشابه سال گذشته بود و به طور میانگین به ۱۱.۳ میلیون بشکه در روز رسید که ۲ درصد بیشتر از ماه قبل است. واردات فراورده ها به طور میانگین به ۲.۲ میلیون بشکه در روز رسید که از سطوح بالای آوریل کاهش یافته است. صادرات فراورده ها ۵ درصد افزایش یافت، زیرا افزایش صادرات سوخت جت و سوخت های سنگین کاهش صادرات گازوئیل را جبران کرد.

هند: واردات نفت خام در ژوئن به ۴.۵ میلیون بشکه

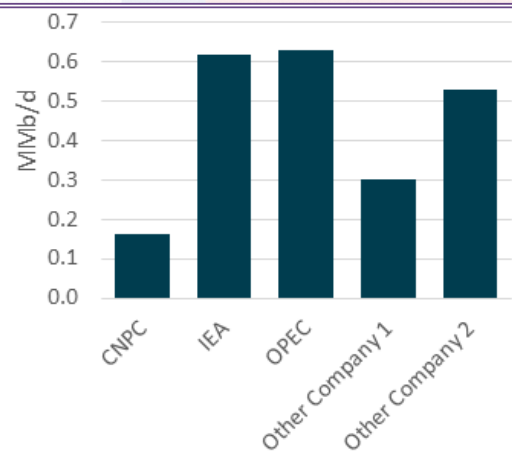
جدول ۲: پیش‌بینی تقاضای نفت چین و مقادیر محقق‌شده تقاضا در سال ۲۰۲۴، میلیون بشکه در روز

مقدار محقق‌شده تقاضا در سه ماه اول و دوم سال ۲۰۲۴	پیش‌بینی رشد تقاضا در سال ۲۰۲۴	تقاضا در سال ۲۰۲۴	تقاضا در سال ۲۰۲۳	
۰/۴۱۰	۰/۷۰۰	۱۷/۰۶	۱۶/۳۶	اوپک
۰/۲۴۰	۰/۵۲۰	۱۶/۹۷	۱۶/۴۵	آژانس بین‌المللی انرژی
۰/۳۷۰	۰/۲۸۰	۱۶/۳۴	۱۶/۰۶	اداره اطلاعات انرژی آمریکا

می‌کند. علی‌رغم برآوردهای مختلف، رشد تقاضای نفت چین در سال ۲۰۲۴ با وضعیت مثبتی آغاز شد و نویدبخش بازار جهانی نفتی بود که هنوز تا حد زیادی برای توسعه به این کشور متکی است. اما چشم اندازها در مورد اینکه آیا این پویایی در آینده ادامه خواهد داشت یا خیر متفاوت است.

با توجه به نمودار شماره ۱ افزایش مداوم تولید در سال‌های اخیر به کاهش وابستگی چین کمک کرده است. در حقیقت با وجود افزایش ۱/۵۵ میلیون بشکه ای در مصرف نفت خام در مدت مشابه، وابستگی به نفت خام وارداتی در حدود ۷۲ درصد قرار گرفته که تقریباً معادل رقم سال ۲۰۱۹ است.

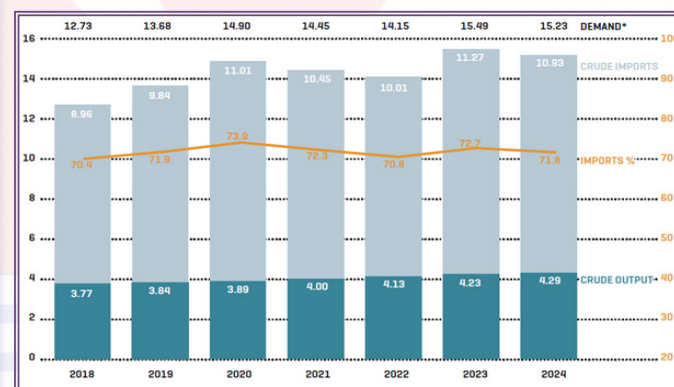
نمودار ۲: پیش‌بینی رشد تقاضای چین در سال ۲۰۲۴

Sources: BTU Analytics – a FactSet Company, IEA, OPEC, CNPC, CNBC (Data Updated March 14, 2024)

بر اساس گزارش انرژی اینتلیجنس تقاضای نفت چین در سال ۲۰۲۴ به طور متوسط ۴۹۴ هزار بشکه در روز رشد خواهد کرد که حدود ۴۰ درصد از پیش‌بینی رشد تقاضای جهانی (۱/۲۵ میلیون بشکه در روز) در سال جاری را شامل می‌شود. با این حال، یک نگرانی برای بازارهای نفت این است که نرخ رشد تقاضای

نمودار ۱: روند تقاضا و واردات نفت خام چین (متوسط ژانویه تا جولای هر سال)، میلیون بشکه در روز

منبع: نشریه میس آگوست ۲۰۲۴

سازمانها و موسسات مختلف در مورد رشد تقاضای چین در سال ۲۰۲۴ برآوردهای متفاوتی داشته‌اند. نمودار شماره ۲ را ملاحظه نمایید. در این میان برآورد شرکت CNPC، پایین‌ترین حد بوده است. CNPC، رشد تقاضا را ۱۶۱ هزار بشکه در روز پیش‌بینی کرده و به رشد کندتر مصرف فرآورده‌های نفتی در سال ۲۰۲۴ همراه با پذیرش بیشتر خودروهای برقی اشاره

چالش‌ها و ریسکهای اقتصاد چین

توضیحات جدول:

رکود در بخش املاک و مستغلات بسیاری را در چین نگران کرده است. تلاش‌های دولت برای تثبیت (اما نه تقویت) این بخش ممکن است به ثمر بنشیند و اجازه دهد اعتماد و ثروت خانوار کمی افزایش یابد. بحران در بخش املاک و مستغلات، فشار بزرگی بر اقتصاد چین وارد کرده و این بخش همچنان ریسک اصلی اقتصاد در سال ۲۰۲۴ است. ریسک‌ها در سال ۲۰۲۴ بر بازار املاک، بدهی‌های دولت، کاهش تورم، کاهش جریان ورودی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و ژئوپلیتیک تمرکز دارند. لذا مهم‌ترین ریسکهای اقتصاد چین در سال ۲۰۲۴ عبارتند از: تنش‌های املاک و مستغلات، کاهش تورم، کاهش سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و جریان‌های مالی، تنش‌های ژئوپلیتیکی (تنش‌های مداوم با ایالات متحده بر سر تجارت، فناوری و ژئوپلیتیک)، رشد پایین بهره‌وری و پیری جمعیت. بنابراین، بهبود شرایط اقتصادی هنوز پایه محکمی پیدا نکرده است زیرا تعدیل عمیق بازار املاک و بدهی دولت محلی همچنان ریسک اصلی باقی مانده است.

● صندوق بین‌المللی پول در پیش‌بینی خود برای سال ۲۰۲۴ رشد اقتصادی چین را به ۵ درصد افزایش داده است که با پیش‌بینی سال ۲۰۲۳ این سازمان هماهنگ است، اما نسبت به پیش‌بینی‌های ابتدای سال ۲۰۲۴ که حدود ۴٫۶ درصد بود، افزایش یافته است.

● بانک جهانی پس از بازبینی‌های اخیر، رشد اقتصادی چین را برای ۲۰۲۴ اندکی کاهش داده و به ۴٫۶ درصد کاهش داده است.

● OECD رشد اقتصادی چین را با کاهش اندکی نسبت به پیش‌بینی‌های قبلی ۴٫۱ درصد برآورد کرده که عمدتاً به دلیل چالش‌های موجود در بخش املاک و مستغلات و کاهش اعتماد مصرف‌کنندگان است.

این تجدیدنظرها عمدتاً به دلیل تغییرات در بخش‌های کلیدی اقتصاد چین، از جمله مصرف داخلی، بازار مسکن، و شرایط تجارت جهانی صورت گرفته‌اند.

تحلیلگران شرکت‌کننده در نظرسنجی رویترز انتظار داشتند که اقتصاد چین در سال ۲۰۲۴ رشد ۴٫۶ درصدی داشته باشد که کمتر از هدف رسمی است، اما چندین بانک پیش‌بینی‌های خود را پس از اعداد سه ماهه اول افزایش دادند. اقتصاددانان در ANZ در آوریل ۲۰۲۴ رشد اقتصادی چین را برای سال جاری ۴٫۹ درصد برآورد کردند، در حالی که اقتصاددانان بانک DBS چشم انداز رشد اقتصادی سال ۲۰۲۴ را از ۴٫۵ درصد به ۵ درصد افزایش دادند. Societe Generale پیش‌بینی رشد سال ۲۰۲۴ خود را از ۴٫۷ درصد به ۵ درصد افزایش داد، در حالی که دوپچه بانک اکنون انتظار رشد ۵٫۲ درصدی را دارد که نیم درصد بیشتر از پیش‌بینی قبلی خود است.

پیش‌بینی تقاضای نفت چین در سال ۲۰۲۴

بر اساس گزارش نشریه میس در آگوست ۲۰۲۴، واردات نفت خام چین در ماه جولای به ۱۰/۰۱ میلیون بشکه در روز کاهش یافت که پایین‌ترین رقم از اکتبر ۲۰۲۲ است. میانگین حجم واردات نفت خام چین ۱۰/۹۳ میلیون بشکه در روز برای ۷ ماهه ۲۰۲۴ بود که نسبت به سال قبل ۳ درصد کاهش یافته است. عملکرد پالایشی چین در ژوئیه ۲۰۲۴ به سطح ۱۳/۹۵ میلیون بشکه در روز رسید که برای اولین بار از اکتبر ۲۰۲۲ به این سطح کاهش یافته است. در واقع میانگین عملکرد پالایشی در ۷ ماهه اول سال ۲۰۲۴ نسبت به سال قبل ۱/۷ درصد کاهش داشته است. افزایش تولید نفت خام به ۴/۲۹ میلیون بشکه در روز برای ۷ ماهه ۲۰۲۴ نیز عاملی برای کاهش واردات نفت بوده است.

گزارش بررسی کاهش مصرف انرژی در اروپا پس از بحران روسیه و اوکراین

الهام سیدزاده

برنامه ۱۰ ماده‌ای آژانس بین‌المللی انرژی برای کاهش مصرف انرژی (مارس ۲۰۲۲):

مقدمه

تقاضای گاز در اروپا در سال ۲۰۲۲ به دلایل دمای بالاتر از حد نرمال در زمستان، واکنش تقاضا به قیمت‌های بالا و صرفه جویی بیشتر در انرژی به دلیل تغییر رفتار مصرف‌کننده، ۱۳ درصد کاهش یافت. این روند در سال ۲۰۲۳ ادامه یافت و مصرف گاز تقریباً ۱۰ درصد نسبت به سال قبل در ده ماه اول (۳۲ میلیارد مترمکعب) کاهش یافت. تقاضای گاز بسیار پایین‌تر از سطح قبل از بحران بود و این سؤال را ایجاد کرد که دلیل اصلی کاهش تقاضای کشورهای اروپایی چه بوده است؟ در اینجا عوامل موثر در کاهش تقاضای گاز در اروپا را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

عرضه گاز

- عدم انعقاد قرارداد جدید واردات گاز از روسیه تأثیر: استفاده از قراردادهای بلندمدت منقضی شده با روسیه، حداقل سطوح برداشت یا پرداخت قراردادی را برای واردات روسیه کاهش می‌دهد و تنوع بیشتری را برای عرضه امکان پذیر می‌کند.

- جایگزینی گاز روسیه با منابع جایگزین

تأثیر: عرضه حدود ۳۰ میلیارد متر مکعب گاز اضافی از منابع غیر روسی.

- معرفی حداقل تعهدات ذخیره‌سازی گاز، برای افزایش انعطاف‌پذیری بازار

تأثیر: انعطاف‌پذیری سیستم گاز را افزایش می‌دهد، هرچند نیاز بیشتر به ذخیره‌سازی در سال ۲۰۲۲، منجر به افزایش تقاضای گاز و قیمت آن خواهد شد.

بخش برق

- تسریع در استقرار پروژه‌های جدید بادی و خورشیدی

اقدامات اتحادیه اروپا برای مقابله با بحران روسیه

آژانس بین‌المللی انرژی در سال ۲۰۲۲ مجموعه‌ای از اقدامات فوری را برای کاهش وابستگی به گاز روسیه و در عین حال افزایش انعطاف‌پذیری شبکه گاز اتحادیه اروپا در کوتاه‌مدت و به حداقل رساندن سختی‌ها برای مصرف‌کنندگان آسیب‌پذیر پیشنهاد کرد. مجموعه‌ای از اقدامات در برنامه ۱۰ ماده‌ای، شامل عرضه گاز، سیستم برق و بخش‌های مصرف نهایی ارائه شد که می‌توان منجر به کاهش بیش از ۵۰ میلیارد متر مکعب واردات گاز روسیه (کاهش بیش از یک سوم) توسط اتحادیه اروپا در طی یک سال شود.

همچنان ۴۹ هزار بشکه در روز رشد خواهد کرد، اما فروش داخلی خودروهای برقی چین که در حال حاضر شروع به کاهش کرده، می‌تواند امسال به ۱۰ میلیون خودرو برسد. CNPC تخمین می‌زند که تقاضای بنزین بین سال‌های ۲۰۲۴ تا ۲۰۳۰ به‌طور متوسط ۷۰ هزار بشکه در روز کاهش یابد. اما تقاضای پتروشیمی‌ها، ذخیره‌سازی و سوخت جت کاهش کمتری خواهند داشت و رشد تقاضای نفت چین را تا زمانی که تا سال ۲۰۳۰ به اوج خود برسد حفظ خواهند کرد.

در مجموع سال ۲۰۲۴، سال پیچیده‌ای برای پکن خواهد بود. بطوریکه ریسکها و چالشهای اقتصادی چین دستیابی به هدف رشد ۵ درصدی تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۲۴ را زیر سؤال می‌برد که ممکن است بر رشد تقاضا فشار نزولی وارد کند.

جمع بندی

- دولت چین هدف رشد تولید ناخالص داخلی سال ۲۰۲۴ را حدود ۵ درصد اعلام کرده است.

- اجماع فعلی برآوردها حاکی از کاهش سرعت رشد اقتصادی در اواخر سال ۲۰۲۴ است و انتظار می‌رود رشد اقتصادی در سال جاری به‌طور متوسط حدود ۴٫۵ درصد باشد.

- ریسکهای اقتصاد چین شامل تنش‌های املاک و مستغلات، کاهش تورم، کاهش سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی ضعیف و تنش‌های ژئوپلیتیکی خواهد بود.

- رشد تقاضای نفت چین در سال ۲۰۲۴ با وضعیت مثبتی آغاز شد و نویدبخش بازار جهانی نفتی بود که هنوز تا حد زیادی برای بهبود و توسعه به این کشور متکی است. اما چشم‌اندازها در مورد اینکه آیا این پویایی در آینده ادامه خواهد داشت یا خیر متفاوت است.

- سال ۲۰۲۴، سال پیچیده‌ای برای پکن خواهد بود. بطوریکه ریسکها و چالشهای اقتصادی دستیابی به هدف رشد ۵ درصدی تولید ناخالص داخلی را زیر سؤال می‌برد که ممکن است بر رشد تقاضا فشار نزولی وارد کند.

نفت چین در نیمه اول به‌طور قابل توجهی قوی‌تر از اواخر سال ۲۰۲۴ به نظر می‌رسد، که نشان‌دهنده روند مشابه پیش‌بینی شده برای رشد اقتصادی این کشور است. در سه ماهه اول، مصرف فرآورده‌های نفتی چین تقریباً ۱ میلیون بشکه در روز یا ۶٫۵ درصد افزایش یافت و به ۱۵٫۵۸ میلیون بشکه در روز رسید. اقتصاد چین در سه ماهه اول سال ۲۰۲۴ رشد قوی داشت و تولید ناخالص داخلی آن به ۵٫۳ درصد رسید. اجماع فعلی حاکی از کاهش سرعت رشد در اواخر سال ۲۰۲۴ است و انتظار می‌رود رشد اقتصادی در سال جاری به‌طور متوسط حدود ۴٫۵ درصد باشد. (در ابتدای گزارش بحث شد که این رشد حدود ۵ درصد است).

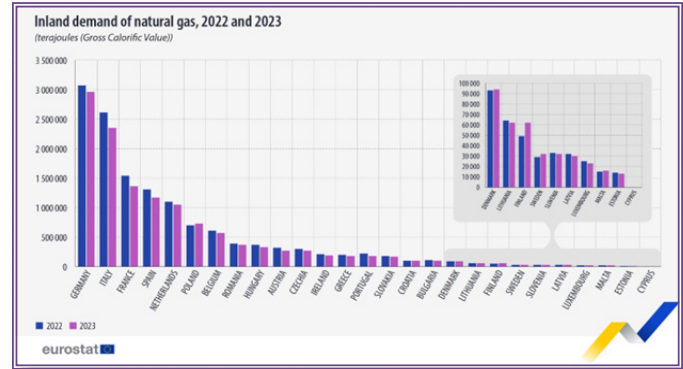
در سه ماهه اول شاهد افزایش تقاضای بنزین و سوخت جت برای فصل سفر در تعطیلات سال نو چینی و همچنین افزایش مجدد تقاضای گازوئیل در ماه مارس بودیم. طبق برآورد انرژی اینتلیجنس، رشد تقاضا در طول سال کاهش می‌یابد، بطوریکه از ۶٫۵ درصد رشد سالیانه در سه ماهه اول به حدود ۱٫۳ درصد در سه ماهه چهارم سال خواهد رسید. به گفته شرکت سینوپک، کاهش رشد تقاضا در حالی رخ می‌دهد که تقاضا برای فرآورده اصلی چین، گازوئیل، ممکن است در مارس ۲۰۲۴ به اوج خود رسیده باشد. براساس پیش‌بینی موسسه تحقیقات فناوری و اقتصاد شرکت ملی نفت چین، تقاضای بنزین نیز می‌تواند از این روند پیروی کند و در سال ۲۰۲۵ به اوج خود برسد.

براساس پیش‌بینی CNPC تقاضای گازوئیل در حدود ۱۱۴ هزار بشکه در روز در سال جاری از حداکثر میزان خود یعنی ۴ میلیون بشکه در روز در سال ۲۰۲۳ کمتر خواهد بود و به‌طور متوسط سالانه ۹۲ هزار بشکه در روز بین سال‌های ۲۰۲۴ تا ۲۰۳۰ کاهش می‌یابد. انرژی اینتلیجنس پیش‌بینی می‌کند تقاضای نفت چین در سه ماهه سوم و سه ماهه چهارم به ترتیب به ۱۶٫۲۹ و ۱۵٫۸۵ میلیون بشکه در روز برسد. برآورد CNPC نشان می‌دهد که تقاضای بنزین در سال جاری

نمودار ۱: کاهش تقاضای گاز ۲۰۲۲-۲۰۲۳ (تراژول) منبع: nrg_cb_gasm

تأثیرات طرح ریپاور در کاهش تقاضای گاز در اروپا

مصرف گاز طبیعی در اروپا از اواسط سال ۲۰۲۲ به طور مداوم کاهش یافته است. در سال ۲۰۲۳، مصرف گاز طبیعی در ۲۷ کشور عضو اتحادیه اروپا نسبت به میانگین پنج سال گذشته (۲۰۱۷-۲۰۲۱) ۱۸ درصد کاهش یافت و مصرف در طول پنج ماه اول سال ۲۰۲۴ (ژانویه تا می)، ۱۹ درصد کمتر از میانگین ۲۰۱۷-۲۰۲۱ برای همان ماه ها شده است. در سال ۲۰۲۲، پس از کاهش قابل توجه واردات گاز از روسیه، دولت های اروپایی اقدامات هماهنگ کاهش تقاضا را تصویب کردند. این اقدامات کاهش حداقل ۱۵ درصدی مصرف گاز طبیعی را از اوت ۲۰۲۲ تا مارس ۲۰۲۳ الزامی کرد. این سیاست ها متعاقباً تا مارس ۲۰۲۵ تمدید شدند. درباره میزان مصرف کشورها اروپایی قابل ذکر است که چهار کشور از ۲۷ عضو اتحادیه اروپا با بیشترین میزان مصرف گاز طبیعی - آلمان، ایتالیا، فرانسه و هلند - حدود دو سوم مصرف در منطقه را به خود اختصاص می دهند. از زمان تصویب سیاست کاهش تقاضا در اروپا، ۱۰ کشور مصرف کننده گاز طبیعی کاهش مصرف بین ۱٪ تا ۲۸٪ را تجربه کرده اند. دو زمستان معتدل متوالی (۲۰۲۲-۲۳ و ۲۳-۲۴) همراه با کاهش مصرف گاز طبیعی به دلیل سیاست های دولت اروپا و تولید بیشتر برق از طریق منابع تجدید پذیر، منجر به رکورد بالای موجودی ذخیره سازی در پایان فصل گرما در هر دو سال ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ شد. در ۳۱ مارس ۲۰۲۴ به عنوان آخرین روز فصل گرما - سطح ذخیره سازی گاز طبیعی اروپا ۸۳ درصد بالاتر از میانگین ۱۳ سال گذشته (۲۰۲۲-۲۰۲۳) در همان روز بود و از ژانویه تا ژوئن ۲۰۲۴، در بالاترین حد خود باقی ماند. طرح ریپاور (توانمندی مجدد) اتحادیه اروپا تاکنون در هدف خود برای پایان دادن به وابستگی اروپا به سوخت های

فسیلی روسیه تا سال ۲۰۲۷ به خوبی عمل کرده است. به طور کلی طرح ریپاور اتحادیه اروپا در راستای پایان دادن به وابستگی این منطقه به سوخت های فسیلی روسیه تا سال ۲۰۲۷، در می ۲۰۲۲ با سه هدف اصلی ارائه شد: صرفه جویی انرژی، تحریک رشد بهره وری از انرژی های تجدیدپذیر و تنوع بخشیدن به منابع انرژی. به عنوان بخشی از این طرح، کشورهای عضو اتحادیه اروپا با پیشنهادات کمیسیون اروپا برای کاهش داوطلبانه مصرف گاز موافقت کردند^۱. میزان کاهش مصرف گاز طبیعی در میان کشورهای این منطقه متفاوت بوده است: مصرف در فنلاند ۵۴ درصد و در دانمارک و لیتوانی ۴۲ درصد کاهش یافت. علاوه بر این مقررات جدیدی در مارس ۲۰۲۳ هدف داوطلبانه ای را برای کشورهای عضو تعیین کرد که مصرف گاز خود را بین آوریل ۲۰۲۳ و مارس ۲۰۲۴ به میزان ۱۵ درصد در مقایسه با میانگین مصرف آنها بین آوریل ۲۰۱۷ و مارس ۲۰۲۲ کاهش دهند. کاهش ۴۰ درصدی مصرف دانمارک بیش از هر کشور دیگری بود اما اسپانیا، ایرلند، اسلوانی، یونان و لهستان به هدف ۱۵ درصدی دست پیدا نکردند در حالی که مصرف مالت ۷ درصد افزایش پیدا کرد^۳.

1. <https://www.eia.gov/todayinenergy/detail.php?id=62564>
 2. <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn1-20240528->
 3. <https://energypost.eu/repowereu-gas-reduction-is-exceeding-targets-but-that-means-the-same-2025-target-can-see-gas-rise-again/>

تأثیر: ۳۵ تراوات ساعت تولید اضافی از پروژه های تجدیدپذیر جدید در سال ۲۰۲۳، (بیش از رشد پیش بینی شده از این منابع)، مصرف گاز را ۶ میلیارد مترمکعب کاهش می دهد.

● به حداکثر رساندن تولید از منابع کم انتشار موجود: می دهد. بیوانرژی و هسته ای

تأثیر: ۷۰ تراوات ساعت برق اضافی از منابع موجود کم آلاینده که مصرف گاز را برای تولید برق ۱۳ میلیارد متر مکعب کاهش می دهد.

● افزایش تلاش ها برای متنوع سازی و کربن زدایی منابع تولید برق

● اتخاذ تدابیر کوتاه مدت برای محافظت از مصرف کنندگان آسیب پذیر برق

تأثیر: قبوض انرژی را برای مصرف کنندگان، حتی زمانی که قیمت گاز طبیعی همچنان بالاست، کاهش می دهد.

● بخش های مصرف نهایی

● تسریع در تعویض بویلرهای گازی^۱ با پمپ های حرارتی

تأثیر: مصرف گاز برای گرمایش را تا ۲ میلیارد متر مکعب در سال کاهش می دهد.

● تسریع در بهبود بهره وری انرژی در ساختمان ها و صنعت

تأثیر: مصرف گاز برای گرمایش را نزدیک به ۲ میلیارد متر مکعب بیشتر (در طول یک سال) کاهش می دهد، همچنین منجر به کاهش هزینه های انرژی خواهد شد.

● تشویق به تنظیم موقت ترموستات توسط مصرف

1. gas boilers
 2. Cross-cutting

جدول ۱: تغییرات تقاضای گاز در اروپا از سال ۲۰۲۱ تا اکتبر ۲۰۲۳ منبع: آکسفورد انرژی

Q۳ ۲۳ vs Q۳ ۲۲	Q۲ ۲۳ vs Q۲ ۲۲	Q۱ ۲۳ vs Q۱ ۲۲	Jan-Oct ۲۳ vs ۲۲	vs ۲۰۲۱ ۲۰۲۲	
-۲۱,۰	-۱۸,۹	-۱۶,۵	-۱۹,۲	۲,۷	Power
۱,۲	-۸,۳	-۱۴,۷	-۶,۵	-۱۸,۴	Industry
۳۳,۱	۶,۳	-۸,۳	۰,۰	-۲۲,۰	Residential and commercial
-۸,۳	-۸,۸	-۱۲,۰	-۹,۶	-۱۲,۷	Total

به فعالیت مجدد بخش انرژی هسته ای فرانسه و در دسترس قرار گرفتن منابع انرژی های تجدیدپذیر قابل قبول، استفاده از گاز در بخش برق در طول سال ۲۰۲۳ کاهش یافت. جالبترین تحول در بخش صنعت اتفاق افتاد، به دلیل اینکه کاهش تقاضای گاز در این نسبت به سال ۲۰۲۲ حدود ۱۵ درصد کاهش پیدا کرد. اما مصرف گاز در سه ماهه سوم به تدریج به سطح سال ۲۰۲۲ بازگشت و داده های اولیه برای اکتبر ۲۰۲۳ رشد سالانه ۱۴ درصدی را نشان می دهند. بخش مسکونی و تجاری نیز از سه ماهه دوم افزایش تقاضا داشتند که به احتمال زیاد به دلیل رشد تقاضای گاز از سوی کسب و کارهای کوچک بود!

۲۰۲۱ به کمتر از ۴۳ میلیارد متر مکعب کاهش یافت که عمدتاً با افزایش سهم سایر شرکا در مبحث واردات جبران شد. واردات از ایالات متحده از ۱۸,۹ میلیارد مترمکعب در سال ۲۰۲۱ به ۵۶,۲ میلیارد مترمکعب در سال ۲۰۲۳ رسید. واردات از نروژ از ۷۹,۵ در سال ۲۰۲۱ به ۸۷,۷ میلیارد مترمکعب در سال ۲۰۲۳ رسید. واردات از سایر شرکا از ۴۱,۶ میلیارد مترمکعب در سال ۲۰۲۱ به ۶۲,۲۲ میلیارد مترمکعب افزایش یافت. نروژ و ایالات متحده بزرگترین تامین کنندگان گاز اروپا در سال ۲۰۲۳ بودند. نروژ تقریباً ۳۰ درصد از کل واردات گاز را تامین می کرد. تامین کنندگان دیگر عبارتند از کشورهای شمال آفریقا، بریتانیا و قطر.

بزرگترین واردکنندگان LNG در اتحادیه اروپا در سال ۲۰۲۳ عبارتند از:

فرانسه، اسپانیا، هلند، ایتالیا

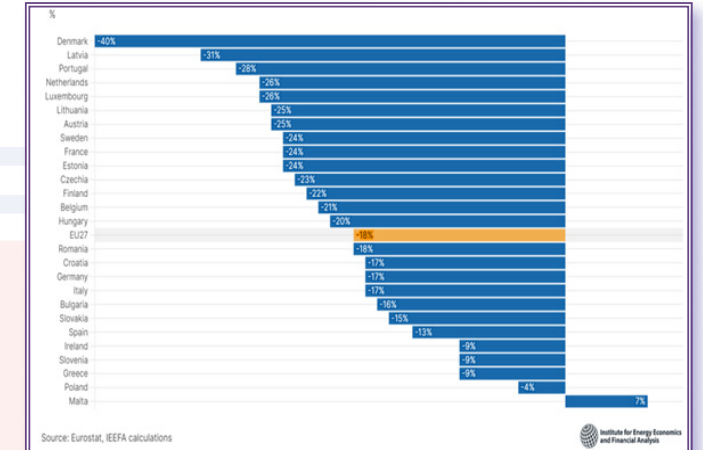
همانطور که پیش از این نیز گفته شد کاهش میزان مصرف تا حدی از سر ضرورت بود، زیرا روسیه در سال ۲۰۲۲ به طور یکجانبه عرضه به برخی از مشتریان اروپایی خود از جمله بلغارستان، لهستان، فنلاند و هلند را قطع کرد. علاوه بر این، مصرف کلی گاز طبیعی در اتحادیه اروپا به دنبال تلاش برای تنوع بخشیدن به منابع انرژی، افزایش بهره وری و سرمایه گذاری در

کاهش تقاضا یا جایگزینی واردات گاز از روسیه؟

واردات گاز خط لوله از روسیه به شدت کاهش یافته است، در حالی که حجم واردات LNG از شرکای قابل اعتمادی مانند ایالات متحده و نروژ افزایش یافت. بخشی از کاهش واردات از روسیه عمدتاً به لطف افزایش واردات LNG از دیگر کشورها و افزایش استفاده از انرژی های تجدیدپذیر و کاهش کلی مصرف گاز در اتحادیه اروپا امکان پذیر شد. واردات از روسیه از بیش از ۱۵۰ میلیارد متر مکعب (میلیارد متر مکعب) در سال

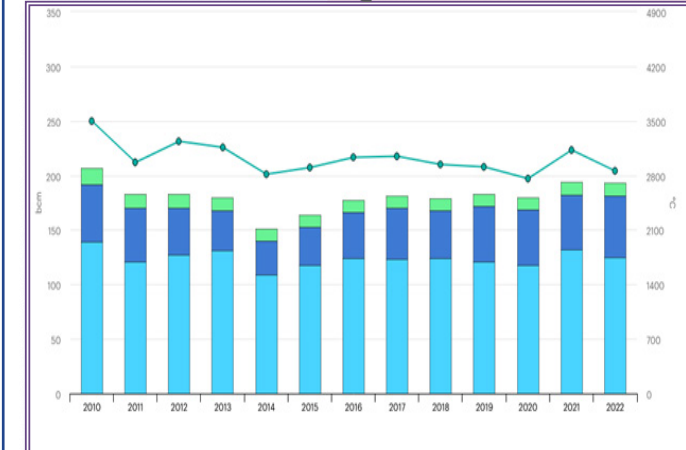
1. European gas demand fundamentals Q2023 3 review, October 2023 first glance, and winter 2024/2023 outlook/ oxfordenergy.org/
2. European Commission based on ENTSO-G and Refinitiv

نمودار ۲: میزان کاهش تقاضای گاز اتحادیه اروپا از آوریل ۲۰۲۳ تا مارس ۲۰۲۴ منبع: IEEFA

در دو زمستان اخیر اروپا به تنهایی منجر به کاهش ۷ درصدی مصرف گاز در ساختمان ها نسبت به زمستان های قبلی شد. بنابراین، فشار بر بازارهای گاز اتحادیه اروپا در زمستان ۲۰۲۲/۲۳ به میزان قابل توجهی کاهش یافت. علاوه بر این گسترش استفاده از انرژی های تجدیدپذیر به جای گاز در مقایسه با سال ۲۰۲۲ و جایگزینی آن برای تولید برق در ساختمانها، موجب کاهش مصرف ۵ میلیارد مترمکعب گاز در سال ۲۰۲۳ و بیش از ۱۰ میلیارد مترمکعب در سال ۲۰۲۴ شد!

نمودار ۳: مصرف گاز اتحادیه اروپا در بخش ساختمان ها، ۲۰۱۰-۲۰۲۲ منبع: IEA

آکسفورد انرژی نیز با تایید گزارش آژانس بین المللی انرژی گزارش میدهد که بیش از نیمی از کاهش تقاضا در سال ۲۰۲۳ در سه ماهه اول به دلیل آب و هوای معتدل در اکثر نقاط اروپا در ژانویه و سپس در ماه مارس، بهبود بخش صنعت اروپا از نظر کاهش قابل توجه مصرف و کاهش تقاضای برق همراه با دسترسی بیشتر به انرژی های تجدیدپذیر (آبی، بادی و خورشیدی) رخ داده است. پس از ماه مارس، زمانی که تقاضای گرمایش به سرعت کاهش یافت و نزدیک به صفر شد، در نتیجه تقاضای گاز در Q۳ و Q۲ به روند نزولی خود ادامه داد، اما این بار عمدتاً عوامل غیر مرتبط با آب و هوا تاثیرگذار بودند. پس از شروع

مدیریت تقاضا در اروپا

نوع مصرف و حتی روش های جایگزینی گاز طبیعی از یک کشور اروپایی با یک کشور دیگر، به دلایلی از جمله آب و هوا، استفاده صنعتی و خانگی، در دسترس بودن و ترجیحات آن کشور برای انتخاب جایگزین، کاملاً متفاوت است. به عنوان مثال، گاز برای گرم کردن خانه ها در آب و هوای سردتر اروپای شمالی اهمیت بالایی دارد، در حالی که فرانسه سرمایه گذاری گسترده ای در بخش انرژی هسته ای داشته و میزان مصرف گاز طبیعی را کاهش داده است. برخی از کشورها نیز از انرژی های تجدیدپذیر برای تولید برق بهره برده اند. تامین گرمایش و سرمایش بزرگترین بخش تقاضا کننده انرژی در بخش ساختمانی و مسکونی اتحادیه اروپا محسوب میشود در حالی که دمای هوا عامل اصلی تعیین کننده تقاضای انرژی در این بخش است. استفاده مستقیم و غیرمستقیم از انرژی های تجدیدپذیر از طریق برق، علاوه بر بهره وری بیشتر انرژی، می تواند نقش کلیدی در کاهش تقاضای گاز اتحادیه اروپا در کوتاه مدت داشته باشد. تقاضای سالانه گاز طبیعی ساختمان های اتحادیه اروپا، از سال ۲۰۱۰ بین ۱۵۰ میلیارد مترمکعب تا ۲۱۰ میلیارد مترمکعب بوده است. شرایط معتدل هوایی

1. <https://www.iea.org/reports/renewable-energy-market-update-june2023/-/how-much-will-renewables-reduce-gas-consumption-in-european-buildings>

جدول ۲: میزان مصرف گاز در کشورهای اروپایی در سال ۲۰۲۳ منبع: bp۲۰۲۴

کشور	مصرف گاز (BCM)	درصد رشد مصرف	کشور	مصرف گاز (BCM)	درصد رشد مصرف	سهم از مصرف
اتریش	۶٫۹	-۱۳٫۰٪	هلند	۲۵٫۸	-۶٫۴٪	۰٫۶٪
بلژیک	۱۳٫۷	-۵٫۸٪	نروژ	۳٫۸	-۳٫۴٪	۰٫۱٪
بلغارستان	۲٫۵	-۶٫۶٪	لهستان	۱۹٫۶	۵٫۳٪	۰٫۵٪
کرواسی	۲٫۵	-۶٫۶٪	پرتغال	۴٫۵	-۱۹٫۸٪	۰٫۱٪
جمهوری چک	۶٫۷	-۹٫۲٪	رومانی	۹٫۱	-۶٫۴٪	۰٫۱٪
دانمارک	۱٫۶	-۳٫۷٪	اسلواکی	۴٫۲	-۴٫۸٪	۰٫۲٪
استونی	۰٫۴	-۸٫۴٪	اسلونی	۰٫۸	-۳٫۵٪	-
فنلاند	۱٫۲	۶٫۲٪	اسپانیا	۲۹٫۳	-۱۱٫۱٪	۰٫۷٪
فرانسه	۳۳٫۹	-۱۱٫۷٪	سوئد	۰٫۷	-۱۰٫۴٪	-
آلمان	۷۵٫۷	-۲٫۴٪	سوئیس	۲٫۷	-۷٫۴٪	۰٫۱٪
یونان	۵٫۴	-۱۳٫۱٪	ترکیه	۴۸٫۴	-۵٫۵٪	۰٫۲٪
مجارستان	۸٫۲	-۱۰٫۹٪	اوکراین	۱۸٫۷	۲٫۶٪	۰٫۵٪
ایرلند	۴٫۸	-۷٫۲٪	بریتانیا	۶۳٫۵	-۱۰٫۴٪	۱٫۶٪
ایتالیا	۵۸٫۶	-۱۰٫۱٪	لتونی	۰٫۸	-۵٫۳٪	-
لیتوانی	۱٫۶	-۲٫۶٪	دیگر کشورها	۷٫۰	۴٫۳٪	۰٫۲٪
لوکزامبورگ	۰٫۶	-۶٫۳٪	کل اروپا	۴۶۳٫۴	-۶٫۹٪	۱۱٫۶٪

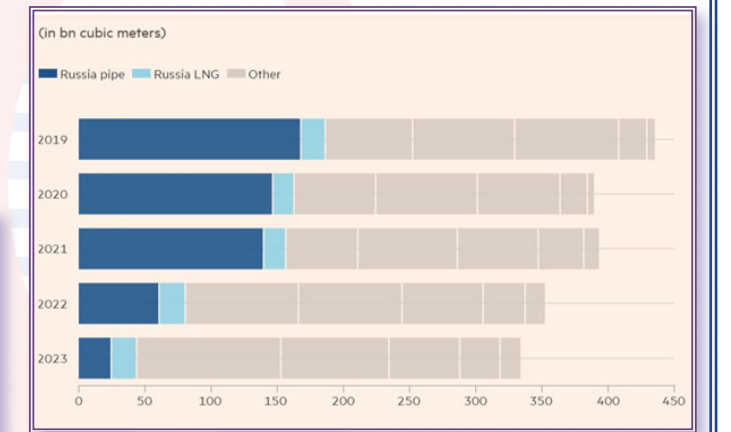
انرژی بادی (۱۵ درصد)، برق آبی (۱۰ درصد) و سوخت های زیستی مایع (۷ درصد) را شامل می شود. سوئد، فنلاند و لتونی بالاترین سهم بهره وری از انرژی های تجدیدپذیر را در میان کشورهای عضو در سال ۲۰۲۲ داشتند. هر سه کشور از نیروگاه های آبی و همچنین استفاده گسترده از سوخت های زیستی جامد بهره می گیرند. ایرلند و مالت نیز کمترین نفوذ انرژی های تجدیدپذیر را گزارش کردند که حدود ۱۳ درصد از کل مصرف انرژی مربوطه را نشان می دهد.^۱ به گزارش بی پی، سهم انرژی های تجدیدپذیر از مصرف

کل انرژی اروپا در سال ۲۰۲۳، ۱۹٫۸٪ بوده است که نسبت به سال ۲۰۲۲، ۸٫۹٪ افزایش داشته است. در حالی که مصرف گاز با سهم ۱۱٫۶٪ از کل مصرف گاز اروپا ۶٫۹٪ کاهش داشته است. طبق جداول زیر در بیشتر کشورهای اروپایی شاهد کاهش مصرف گاز و بهره وری بیشتر انرژی های تجدیدپذیر در سال ۲۰۲۳ هستیم که همچنان ادامه دارد. کشورهای اتریش، اسپانیا، پرتغال، ایتالیا، فرانسه، یونان و بریتانیا بیشترین کاهش مصرف را در میان کشورهای اروپایی داشته اند و چندین کشور اروپایی همچون

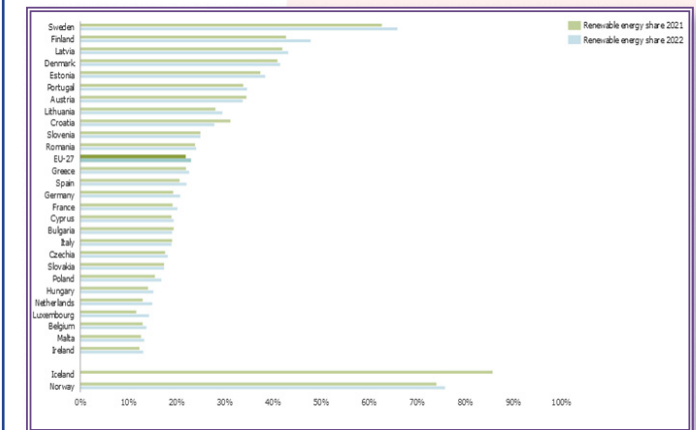
1. Share of energy consumption from renewable sources in Europe/ European environmental agency/ Published 27 Mar 2024

منابع تجدیدپذیر، تقریباً ۱۸ درصد کاهش یافته است. عرضه گاز روسیه ممکن است در سال های آینده کاهش بیشتری پیدا کند، زیرا ترانزیت محدود گاز از طریق اوکراین ممکن است تا دسامبر ۲۰۲۴ ادامه پیدا نکند. قرارداد فعلی روسیه با اوکراین به پایان می رسد و کیف و مسکو اعلام کرده اند که قصد تمدید آن را ندارند. هرچند این مسئله به معنای توقف کامل جریان از طریق اوکراین از ژانویه ۲۰۲۵ نیست اما بعید است که این حجم در سطوح فعلی ادامه یابد.

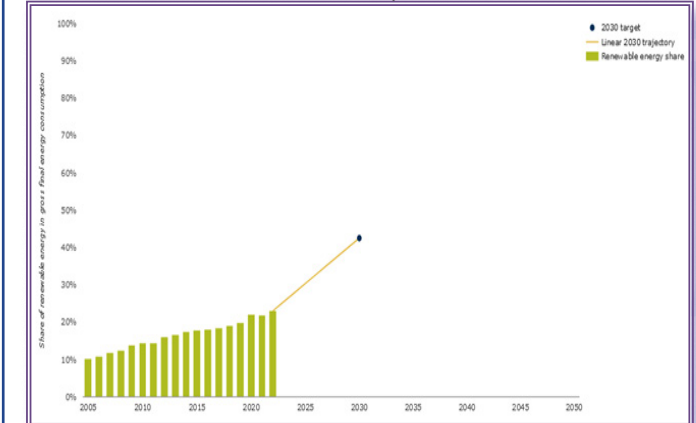
نمودار ۴: کاهش سهم اتحادیه اروپا از واردات گاز از روسیه منبع S&P

نمودار ۵: سهم انرژی های تجدیدپذیر در سبد انرژی کشورهای اروپایی منبع: (Eurostat)

نمودار ۶: میزان پیشرفت نیل به سمت استفاده از انرژی تجدیدپذیر در اتحادیه اروپا منبع: (Eurostat)

سهم انرژی های تجدیدپذیر در تقاضای انرژی در اتحادیه اروپا

در سال ۲۰۲۲ منابع تجدیدپذیر ۲۳ درصد از انرژی مصرفی اتحادیه اروپا را تامین کردند. افزایش سهم مصرف انرژی های تجدیدپذیر از ۲۱٫۹٪ در سال ۲۰۲۱، عمدتاً ناشی از رشد قوی بهره وری از انرژی خورشیدی بوده و البته با کاهش مصرف انرژی های فسیلی در سال ۲۰۲۲ که به قیمت بالای انرژی مرتبط است، تقویت شد. انتظار می رود که بهره وری انرژی های تجدیدپذیر در اروپا همچنان به رشد خود ادامه دهد. البته دستیابی به هدف جدید ۴۲٫۵ درصدی برای سال ۲۰۳۰ مستلزم دگرگونی عمیق در سیستم انرژی اروپا است. رشد استفاده از منابع انرژی تجدیدپذیر دارای مزایای متنوعی برای جامعه مانند کاهش تغییرات آب

منابع و مأخذ:

- 1- Share of energy consumption from renewable sources in Europe/ European environmental agency/
- 2- Published 27 Mar 2024
- 3- <https://www.eia.gov/todayinenergy/detail.php?id=62564>
- 4- <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20240528-1>
- 5-
- 6- <https://energypost.eu/repowereu-gas-reduction-is-exceeding-targets-but-that-means-the-same-2025-target-can-see-gas-rise-again/>
- 7- S&P Global Commodity Insights • 2023 based on actual data through November, estimates for December
- 8- European Commission based on ENTSO-G and Refinitiv
- 9- European gas demand fundamentals Q3 2023 review, October 2023 first glance, and winter 2023/2024 outlook/ oxfordenergy.org/
- 10- <https://www.iea.org/reports/renewable-energy-market-update-june-2023/how-much-will-renewables-reduce-gas-consumption-in-european-buildings>

جدول ۳: میزان مصرف انرژی های تجدیدپذیر در کشورهای اروپایی منبع: bp۲۰۲۴

کشور	مصرف انرژی های تجدیدپذیر (EJ)	درصد رشد مصرف	سهم از مصرف
اتریش	۰٫۵۶	٪۱۲٫۶	٪۰٫۶
بلژیک	۰٫۲۹	٪۶٫۹	٪۰٫۳
کرواسی	۰٫۱۱	٪۳۱٫۸	٪۰٫۱
بلغارستان	۰٫۱۱	٪۴٫۶	٪۰٫۱
جمهوری چک	۰٫۱۲	-٪۱٫۶	٪۰٫۱
دانمارک	۰٫۳۰	٪۲٫۷	٪۰٫۳
استونی	۰٫۰۳	-٪۱٫۳	۰
فنلاند	۰٫۴۳	٪۴٫۳	٪۰٫۵
فرانسه	۱٫۴۷	٪۲۱٫۶	٪۱٫۶
آلمان	۲٫۷۸	٪۶٫۱	٪۳٫۱
یونان	۰٫۲۴	٪۷٫۰	٪۰٫۳
مجارستان	۰٫۱۰	٪۱۲٫۲	٪۰٫۱
ایسلند	۰٫۱۹	٪۰٫۲	٪۰٫۲

این هدف، افزایش منابع مالی و گسترش ظرفیت ها و فراهم سازی زیرساخت های انرژی های تجدیدپذیر است. اما طبق گزارش و آمارهای مطرح شده ، کاهش تقاضا در اتحادیه اروپا تنها به دلیل کاهش واردات از روسیه و جایگزینی آن با واردات از دیگر کشورها نبوده است و کاهش تقاضای گاز تا حد زیادی به دلیل افزایش استفاده از انرژی های تجدیدپذیر و جایگزینی آن است.

اتریش، کرواسی، فرانسه، لتونی، هلند، سوئیس و اسلواکی بیشتر رشد در مصرف انرژی های تجدیدپذیر را داشته اند.

نتیجه گیری

چشم انداز در دسترس بودن انرژی هسته ای در زمستان ۲۰۲۴ مثبت است و نگرانی ها را از بین میبرد. علاوه بر این ذخایر برق آبی در مقایسه با سال گذشته در بیشتر اروپا افزایش یافته است که امکان افزایش بیشتر را نیز فراهم می کند. بهره وری مداوم از انرژی های تجدیدپذیر، در مسیر پیشرفت است و پیش بینی می شود که تا سال ۲۰۳۰ انرژی های تجدیدپذیر نیمی از انرژی های مورد نیاز اروپا را تامین کنند. البته بزرگترین چالش برای دستیابی به

گزارش گروه بحران در خصوص تنش های اخیر خاورمیانه

۳

۳

سروش پنداری

از رژیم صهیونیستی و آمریکا و چند کشور دیگر موفق به رهگیری بخش زیادی از پرتابه ها قبل از رسیدن به اهداف خود شدند. بر اساس گزارش ها به پایگاه های هوایی رژیم صهیونیستی آسیب جزئی وارد شد اما این واقعیت به این معنی نیست که ایران قادر به زدن ضربه جدی به رژیم صهیونیستی نخواهد بود. در واقع، شواهد زیادی وجود دارد که هدف تهران از این شیوه حمله تنها ارسال پیامی برای هشدار به همسایگان عرب و آمریکا و رژیم صهیونیستی بود. اما این بار شرایط فرق کرده و ایران ممکن است احساس کند تلاش برای دستیابی به بازدارندگی مستلزم حمله دردناک تری خواهد بود. همچنین این بار احتمالاً با متحدان خود در منطقه موسوم به محور مقاومت شامل جبهه حزب الله لبنان، حوثی ها در یمن و گروه های شبه نظامی در عراق و همچنین حماس، اقدامات هماهنگی انجام خواهد داد.

به طور مشابه، واکنش رژیم صهیونیستی به حمله ماه آوریل ایران ممکن است بینشی در مورد چگونگی واکنش رژیم صهیونیستی به حمله احتمالی ماه اوت ارائه دهد. پاسخ رژیم صهیونیستی در ماه آوریل بسیار محدود، اما بسیار دقیق بود: با هدف قرار دادن یک باتری دفاع موشکی مرتبط با برنامه هسته ای ایران، رژیم صهیونیستی سیگنال خود را درباره داشتن توانایی و تمایل برای انجام اقدامات شدیدتر ارسال کرد که حاکی از آن بود که هر حرکت تهران، به شکل مشابهی پاسخ داده خواهد شد. اما همان طور که رهبران ایران قبلاً تصریح کرده بودند، بی پاسخ ماندن ترور اخیر، خطر جسورتر کردن دشمنان را در پی خواهد داشت. اکنون سؤال اینجاست که آیا می توان تشدید تنش هایی که به طور قطعی در راه است را مهار کرده و از یک جنگ منطقه ای فراگیر جلوگیری کرد؟ نکته امیدوارکننده را می توان در این واقعیت جست که که

مقدمه

گروه بین المللی بحران یک سازمان غیردولتی غیرانتفاعی فراملی بنیانگذاری شده در سال ۱۹۹۵ می باشد که در زمینه مناقشات خشونت بار تحقیق میدانی می کند و برای پیشبرد سیاست هایی به منظور پیشگیری، کاهش یا حل مناقشات فعالیت می کند. پس از ترور رهبر سیاسی حماس در تهران این گروه گزارشی در این زمینه به انتشار رساند که که محتوی گزارش به صورت خلاصه در گزارش حاضر مورد بررسی قرار گرفته است.

تحلیل و ارزیابی

مجموعه ای از رویدادهای خشونت آمیز در هفته های گذشته، خاورمیانه را در آستانه جنگی تمام عیار قرار داده است. آخرین آنها ترور اسماعیل هنیه، رهبر شاخه سیاسی حماس بود که در تاریخ ۳۱ ژوئیه در تهران در روز تحلیف رئیس جمهور جدید مهمان بلند پایه دولت ایران بود. حمله به هنیه منطقه را در انتظار انتقامی گسترده قرار داده که رهبر ایران آیت الله سید علی خامنه ای ظاهراً برای اجرای آن به مقامات نظامی ایران چراغ سبز نشان داده است، در حالی که رژیم صهیونیستی به صورت رسمی مسئولیت این ترور را بر عهده نگرفته، اما تمامی شواهد حاکی از نقش غیر قابل انکار این دولت در این ترور می باشد. همچنین، یک روز قبل از عملیات ترور در تهران، رژیم صهیونیستی محل اقامت یک فرمانده ارشد حزب الله را در حومه بیروت هدف قرار داد.

شیوه احتمالی واکنش ایران را می توان از رگبار بی سابقه موشکی ۱۳ آوریل حدس زد. ائتلافی متشکل

صهیونیستی و متحدانش آتش پدافندی هماهنگ شده ای را مهیا نکرده بودند. اگر با دولت های غربی در مورد آن گفتگوهای فشرده ای صورت نگرفته بود، رژیم صهیونیستی نیز می توانست با شدت بیشتری به این حمله پاسخ دهد.

با وجود همه این ملاحظات، خطر تشدید بحران همچنان زیاد است، هم به این دلیل که دو طرف در حال افزایش اقدامات علیه طرف مقابل هستند و هم به این دلیل که موفقیت های گذشته در مورد مهار بحران ممکن است باعث ایجاد اعتماد بنفس بیش از حد، ریسک پذیری بالاتر و در نتیجه اشتباهات محاسباتی شود. گروه بحران مدت ها است هشدار داده است که در شرایط پرمخاطره کنونی، کوچکترین اشتباهی در تشخیص نیت طرف مقابل و یا یک خطای فنی کوچک در هدف گیری می تواند اوضاع را به نقطه غیرقابل کنترلی برساند. (همانطور که حمله موشکی حزب الله به بلندی های جولان اشغالی زمینه را برای حمله ۳۰ ژوئیه رژیم صهیونیستی به اطراف بیروت فراهم کرد). این احتمال که ایران یا رژیم صهیونیستی با یک اقدام نسنجیده زمینه تشدید تنش در منطقه را فراهم آورند همچنان وجود دارد و پیامد این موضوع می تواند از کنترل خارج شدن اوضاع و تلفات شدید غیرنظامیان در سراسر منطقه باشد به طوری که بازیگران خارجی مانند ایالات متحده را وارد درگیری مستقیم با ایران و حزب الله کرده و دامنه جنگ را در سرتاسر منطقه گسترش دهد.

اما اولین اقدامی که به احتمال بسیار زیاد در حال انجام می باشد استفاده طرفین از همه کانال های ارتباطی مناسب (از جمله کانال های مورد استفاده در آوریل در صورت وجود) برای انتقال واضح ترین تصویر ممکن از خطوط قرمز در تبادل آتش احتمالی آینده میان دو طرف می باشد و روشن نمودن عواقب عبور از این خطوط قرمز برای هر دو طرف وظیفه کاخ سفید است. واشنگتن باید به تهران اطلاع دهد که هرچه حمله ایران وسیع تر و آسیب زننده تر باشد، توان دولت ایالات متحده برای محدود ساختن انتقام جویی اجتناب ناپذیر رژیم صهیونیستی محدودتر خواهد

هم ایران و هم ایالات متحده بارها از طریق گفتار و عمل نشان داده اند که می خواهند از چنین سناریویی اجتناب کرده چرا که هر دو انگیزه ای قوی برای دفع آن دارند. دولت های ایالات متحده از زمان باراک اوباما، رئیس جمهور اسبق آمریکا، تمایل شدید خود را برای رهایی ایالات متحده از الگوی تکرارشونده ائتلاف منابع درگیری های فرسایشی خاورمیانه را نشان داده اند. چشم انداز کشیده شدن به یک جنگ بزرگ منطقه ای در فاصله چند ماه تا انتخابات ریاست جمهوری، برای حزب دموکرات، به هیچ وجه جذابی نیستی ندارد.

از طرفی رهبران ایران می دانند اگر چه تهران و متحدان منطقه ای آن می توانند به منافع رژیم صهیونیستی و آمریکا در خاورمیانه آسیب جدی وارد کنند، اما پیروزی در یک رویارویی مستقیم با مجهزترین قدرت های نظامی منطقه و جهان آسان نخواهد بود. دولتی که اخیراً در ایران روی کار آمده، در سیاست خارجی برای ایجاد توازن مجدد در روابط با غرب و در سیاست داخلی در جهت کاهش نارضایتی های اقتصادی و فرهنگی و اجتماعی تلاش می کند. وارد شدن به یک درگیری همه جانبه و طولانی مدت دولت جدید را در کشمکش فرو خواهد برد که می تواند سیاست خارجی را به چالش کشانده و سیاست داخلی را با چالش های عمیق تری روبرو کند. از طرفی، اصلی ترین متحد ایران در منطقه، حزب الله لبنان، سیاست محتاطانه ای در پیش گرفته و وعده داده است که قتل یکی از فرماندهان ارشد خود توسط رژیم صهیونیستی را تلافی خواهد نمود، اما تاکید دارد که واکنش رژیم صهیونیستی از آن نقطه به بعد، میزان تشدید درگیری را تعیین خواهد کرد.

علاوه بر این، بازیگران اصلی نزاع های اخیر نشان داده اند که ابزارهای دیپلماتیک برای مدیریت بحران هایی با ماهیت بحران کنونی را دارا می باشند. تجربه درگیری های ماه آوریل نشان می دهد که پیام های مستقیم بین ایالات متحده و رژیم صهیونیستی، همراه با دیپلماسی قوی پشت پرده میان ایالات متحده و ایران، می تواند موثر باشد. پیامد های حمله ۱۳ آوریل ایران می توانست بسیار شدید تر و فراگیرتر باشد اگر تهران از قبل آن را اعلام نکرده بود و اگر رژیم

بیابند تا به نتانیاهو بفهمانند که او نمی تواند توافق آتش بس را بیش از این به تعویق بیندازد. اگرچه این توافق کافی نخواهد بود، اما شرط لازم و نه کافی رای آرام کردن تنش ها در منطقه می باشد.

اظهار نظر کارشناسی

گزارش گروه بین المللی بحران بینش های مناسبی را به تحلیلگران و سیاست گذاران ارایه می دهد. گزارش بر این نکته تاکید دارد که تداوم وضعیت فعلی به نفع هیچکدام از طرفین درگیر در خاورمیانه نیست و طرف های درگیر باید به شیوه های دیپلماتیک برای کاهش شدت بحران متوسل شوند. همچنین در صورت گسترش درگیری ها تمامی طرفین به ویژه ایالات متحده در معرض آسیب و بحران قرار خواهند گرفت. از طرفی جناح جنگ طلب در رژیم صهیونیستی به دنبال تشدید تنش برای نیل به اهداف سیاسی خود و ماندن در قدرت می باشد. به عبارتی جناح حاکم ماندگاری خود در قدرت را در تشدید تنش می جوید. در نتیجه ایالات متحده باید تمام توان خود را در جهت کاهش تنش به کارگرفته و خاورمیانه را از ورود به یک جنگ تمام عیار بازدارد.

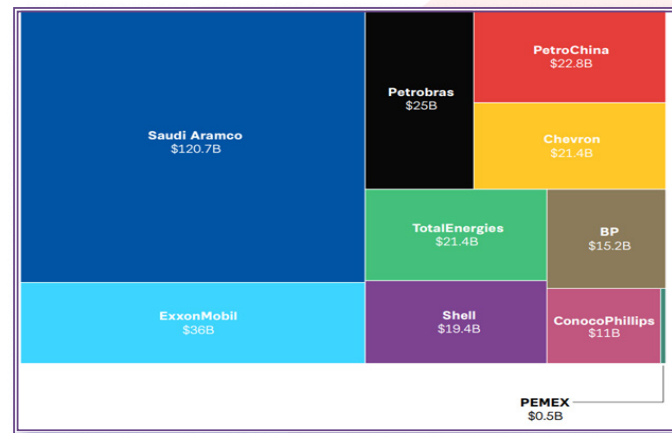
صهیونیستی آشکارا بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر رژیم صهیونیستی را متهم کرده اند که مانع رسیدن به توافق در جهت تامین منافع سیاسی خود شده است. به هر حال، تداوم وضعیت فعلی غیرقابل تحمل است. با توجه به مخاطرات فزاینده بشردوستانه و امنیتی، ایالات متحده باید به سطح دیگری از فشار بر رژیم صهیونیستی تغییر جهت دهد تا این دولت را وادار به قبول یک توافق کند. در شامگاه اول اوت، بایدن به خبرنگاران گفت که پیامی «بسیار مستقیم» از طریق تلفن به نتانیاهو داده است با این مضمون که نتانیاهو باید توافق را بپذیرد. در حالت ایده آل، این نوع فشار کارساز خواهد بود به طوری که رژیم صهیونیستی با توافقی که روی میز است موافقت خواهد کرد، از طرفی حماس پس از ترور هنیه عقب نشینی نخواهد کرد و هر دو طرف وارد مرحله اول توافق خواهند شد - که تحت آن خصومت ها متوقف شده و نیروهای رژیم صهیونیستی شروع به استقرار مجدد در خارج از مراکز جمعیتی می کنند، مبادله گروگان ها و زندانیان آغاز می شود و دسترسی به کمک های بشردوستانه گسترش می یابد.

غلبه بر سیاست های نتانیاهو برای به تعویق انداختن آتش بس ممکن است نیازمند اقدامات موثر تری باشد. واشنگتن برای به کرسی نشاندن موضع خود در جهت آتش بس، ممکن است نیازمند برداشتن گام های موثر تری که قبلاً تمایلی به انجام آنها نداشت، باشد. به عنوان مثال ایجاد شرایط انتقال تسلیحات برای مقاصد غیر دفاعی به تل آویو می تواند انگیزه لازم را در طرف مقابل فراهم آورد که البته این حرکت در سال انتخابات از نظر سیاسی، دشوار خواهد بود، اما هم حزب دموکرات و هم حزب جمهوری خواه (که شامل یک جناح ضد جنگ است) باید به جنگ غزه از دریچه بحران کنونی و خطرات تشدید کننده آن نگاه کنند. آنها باید با این واقعیت روبرو شوند که آیا حاضرند خطر فزاینده ورود ایالات متحده به جنگ بزرگ دیگر در خاورمیانه را مخصوصاً در دوره ای که رهبران هر دو حزب متعهد به پایان دادن به جنگ های بی پایان هستند بپذیرند؟ در غیر این صورت، آنها باید راهی

شد و خارج شدن از خطوط قرمز، خطرات اجتناب ناپذیر و غیر قابل کنترلی خواهد داشت. اما در سمت دیگر، پیام ایالات متحده به رژیم صهیونیستی نیز باید واضح باشد. فارغ از مشروعیت عملیات ترور هنیه، زمان، مکان و نحوه این اقدام به صورت آشکارا عملی به شدت بی ثبات کننده بود که ایالات متحده باید بار سنگین پیامد های آن را به دوش بکشد و از طرفی تلاش های چندین ماهه این کشور را برای برقراری آتش بس و آزادی گروگان ها را تا حد زیادی بی اثر نموده است. در حالی که ایالات متحده مطمئناً به دفاع از رژیم صهیونیستی در برابر هرگونه حمله بعدی متعهد است واشنگتن باید به وضوح این نکته را برای تل آویو نمایان سازد که رژیم صهیونیستی چک سفیدی برای کشاندن ایالات متحده به خصومت های فزاینده ناشی از یک واکنش بی پروا نخواهد داشت. رهبران ایران و رژیم صهیونیستی باید بر اساس منطق مدیریت ریسک عمل کنند و این نکته را دریابند که عبور از خط قرمز ها و عدم رعایت محدودیت های موجود می تواند نتایج فاجعه باری را در پی داشته باشد. همچنین ایالات متحده و دیگر میانجی گران باید تلاش های خود را دو چندان کنند تا در نهایت جنگ غزه را در جهت آتش بس طولانی مدت به عنوان یک ضرورت بشردوستانه هدایت کنند. این شامل مرزهای پرآشوب شمالی رژیم صهیونیستی نیز می شود، جایی که حزب الله بارها گفته است که در صورت دستیابی به آتش بس دائمی در غزه، شلیک موشک های چند ماهه خود را متوقف خواهد کرد. از زمانی که بایدن طرح آتش بس خود را در ۳۱ مه ارائه کرد، کابینه وقت رژیم صهیونیستی مجوز آن را صادر کرد، شورای امنیت سازمان ملل آن را تایید کرد و حماس تمایل خود را برای پایبندی به شرایط آن اعلام کرد. اما رژیم صهیونیستی شرایطی را در مورد تداوم کنترل دو کریدور در نوار غزه و گذرگاه مرزی رفح به مصر و همچنین حرکت مردان فلسطینی به شمال غزه از مناطق آوارگان خود در بخش جنوبی نوار به این طرح اضافه کرده است به طوری که شرایط جدید این تصور را ایجاد نمود که به آتش بس علاقه ای ندارد. مقامات امنیتی رژیم

یارانه‌ای در بازارهای داخلی‌شان بوده و با مالیات‌های سنگین و بار مالی ناشی از پرداخت سود مواجه هستند که محدودیت‌هایی برای هزینه‌کردشان ایجاد می‌کنند (برای تحلیل موشکافانه از نقش مسئولیت‌ها و مسیرهای شرکت‌های ملی نفت در گذار به انرژی‌های دیگر مقاله CSIS با عنوان «شرکت‌های ملی نفت، تعهدات اقلیمی و متان»^۲ را ببینید).

شکل ۲: درآمد خالص شرکت‌های ملی و شرکت‌های بین‌المللی نفت، ۲۰۲۳ (بر حسب میلیارد دلار آمریکا)

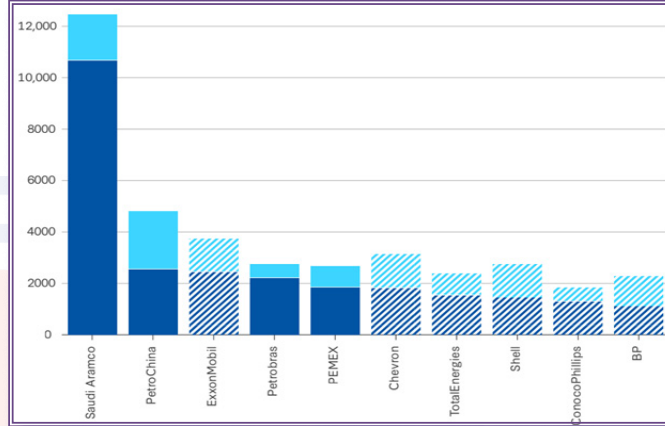

این انتظارات و مسئولیت‌ها شرکت‌های ملی نفت را در برابر فشارهای خارجی مصون نمی‌کنند. همانند همه شرکت‌های نفت و گاز آنها با سوال‌های مهمی درباره تداوم تقاضا برای نفت و گاز در دراز مدت و در دسترس بودن سرمایه، همکاری‌ها و حمایت‌های اجتماعی مواجه هستند. با وجود این، آنها در حال دنبال کردن مسیرهای بسیار متفاوتی هستند.

برخی از کشورهای تولیدکننده نفت و گاز هدف‌گذاری‌های اقلیمی بسیار بلندپروازانه‌ای دارند و برای کمک به سرمایه‌گذاری در بخش‌های جدید و محقق کردن این هدف‌ها چشم به شرکت‌های ملی نفت دوخته‌اند. برخی دیگر از شرکت‌های ملی نفت در حال حاضر تلاش‌های قابل توجهی برای متنوع کردن کسب‌کارها و منابع درآمدی‌شان انجام می‌دهند. این شرکت‌ها معمولاً ذخایر کوچک‌تری دارند و بنابراین، اضطراب بیشتری برای گذار به حیطه‌های دیگر احساس

1. Supermajors
2. National Oil Companies, Climate Commitments, and Methane

شکل ۱: تولید نفت و گاز، سال ۲۰۲۳ (هزار بشکه در روز)

نکته: ستون‌های سایه‌خورده شرکت‌های ملی نفت را نشان می‌دهند منبع: گزارش‌های سالیانه و اظهارنامه‌های مالی شرکت‌ها

با وجود این، برای کسانی که طرفدار کاهش سریع متان هستند، شرکت‌های ملی نفت چالش به شمار می‌روند. این شرکت‌ها ناهمگن هستند و طیفی از بزرگترین شرکت‌های دارای منابع تا شرکت‌های نوظهوری که استطاعت فنی یا منابع مالی ناچیزی در اختیار دارند را شامل می‌شوند. شرکت‌های ملی نفت علاوه بر این به دلیل اختیارات امنیتی و اقتصادی‌شان سهامداران و انتظارات بسیار متفاوتی نسبت به «غول‌های نفتی»^۱ یا شرکت‌های بزرگ مستقل دارند. شرکت‌های نفت و گاز بایستی برای دولت‌های متبوعشان درآمدزایی کرده و از رشد اقتصادی حمایت کنند؛ آنها باید با حراست از منابع ملی و پاسخ دادن به تقاضاهای داخلی امنیت انرژی را حفظ کنند. آنها همچنین باید مطالبات سیاسی و ژئوپولیتیک دولت‌ها که در اغلب موارد تنها سهامدارانشان هستند را برآورده سازند. شرکت‌های ملی نفت از لحاظ سودآوری برای سهامداران تناظرهایی با شرکت‌های بین‌المللی دارند اما برای شرکت‌های ملی با منابع اعطایی عظیم، این منابع از اهمیت وافری برای اقتصاد کشورها برخوردار هستند و رانت اقتصادی عظیمی ایجاد می‌کنند. برخی از شرکت‌های ملی تأمین‌کننده بیش از نیمی از درآمد دولت‌ها هستند. برخی دیگر، موظف به عرضه انرژی

1. Supermajors

شرکت‌های ملی نفت و کاهش انتشار متان (نحوه محقق کردن اهداف ۲۰۳۰)

نوشته: روح‌تاکمیل
مترجم: احسان دال‌احمدی

زمینه اقلیمی و کاهش گاز متان در اختیار می‌گذارد و به تجزیه و تحلیل پیشرفت‌ها و مسیرهای کاهش انتشار گاز کربن که برای تحقق این اهداف مهم ضروری خواهند بود، می‌پردازد. مقاله همچنین به برجسته کردن برخی مطالعات موردی از همکاری‌های موثر با این شرکت‌ها برای کاهش گاز متان خواهد پرداخت و از جمله نحوه تعامل شرکت‌های ملی نفت با کنشگران بیرونی را شرح خواهد داد.

الگوها و مسیرهای شرکت‌های ملی نفت

سال‌های زیادی فشار سرمایه‌گذاران، سهامداران و اجماع برای کاهش گاز متان بر روی شرکت‌های بین‌المللی نفت - به ویژه شرکت‌های سهامی عام بزرگتر - متمرکز بود تا شرکت‌های ملی نفت. نهادهای مدنی و گروه‌های حمایتی شرکت‌های بین‌المللی را به سوی متعهد شدن به اهداف بلندپروازانه‌تر در زمینه کاهش متان سوق داده و مقررات و قوانین نوظهوری بر ضرورت اقدام تأکید می‌کردند. با آنکه تا محقق شدن کاهش متان از سوی شرکت‌های سهامی راه زیادی مانده است گروه‌های جامعه مدنی سال گذشته توجهشان را به سمت یک بخش کلیدی دیگر در صنعت جلب کردند- یعنی شرکت‌های ملی نفت و انگیزه آنها روشن است. شرکت‌های ملی نفت حدود نیمی از تولید نفت و گاز جهان را در اختیار دارند. بسیاری از این شرکت‌ها ذخایر عظیمی دارند و حتی در صورت سرعت گرفتن سناریوهای انتقال به انرژی‌های دیگر که تقاضا برای هیدروکربن‌ها شروع به ثابت ماندن و افول می‌کنند، در دهه‌های آینده به تولید خود ادامه خواهند داد. شرکت‌های ملی نفت بزرگتر از آن هستند که بتوان آنها را نادیده گرفت.

1. Oil and Gas Decarbonization Charter

چندین طرح ابتکاری دیگر که در نشست COP۲۸ اعلام شد به موضوع انتشار متان از نفت و گاز از جمله عملیات‌های شرکت ملی نفت می‌پرداخت. ۱۱ سازمان بزرگ نیکوکاری که فعالیت‌هایشان بر مسائل اقلیمی متمرکز است وعده پرداخت ۴۵۰ میلیون دلار برای کاهش متان را دادند. آنها به دنبال اضافه شدن این مبلغ به کمک‌های دیگر سازمان‌های خیریه و همچنین ترغیب دیگران به پرداخت کمک‌های بیشتر بودند تا بودجه‌های مربوط به از بین بردن آلاینده‌های غیردی‌اکسید کربن به سه برابر افزایش پیدا کند. در یک برنامه جدید دیگر، بنیادهای و سازمان‌های زیست‌محیطی با مشارکت آژانس بین‌المللی انرژی و «برنامه محیط زیست سازمان ملل» وعده دادند شفافیت و مسئولیت‌پذیری در زمینه کاهش متان را افزایش دهند. این برنامه قرار است با اتکا به داده‌های ماهواره‌ای، انتشار و به اشتراک‌گذاری اطلاعات از طریق پلتفرم‌های جدید و ایجاد پروژه‌های مشارکتی

می‌کنند. با وجود این، برخی از دیگر شرکت‌های ملی نفت- حتی آنهایی که منابع بزرگتری در اختیار دارند- به سمت یک ذهنیت «الان تولید کن» تغییر جهت داده‌اند تا اطمینان حاصل کنند منابع ملی‌شان با یک تقویم زمانی سریع‌تر توسعه پیدا می‌کند و به تأمین مالی تلاش‌ها در جهت متنوع‌سازی اقتصاد کشور کمک کنند. در نهایت، برخی از شرکت‌ها اقدامات ناچیزی در جهت آمادگی برای دور شدن از سوخت‌های فسیلی در درازمدت انجام داده‌اند. عوامل دخیل، متفاوتند اما مواردی از جمله تردید درباره گذار به انرژی‌های دیگر، باورهایی درباره رقابتی باقی ماندن منابعشان یا به سادگی، رخوت دولتی را شامل می‌شوند. به طور خلاصه، نقش‌ها و مسئولیت‌های شرکت‌های ملی نفت راهبردهای آنها اعم از تعهدات اقلیمی‌شان و میزان تعهداتشان در زمینه متان را شکل می‌دهد. کسانی که به دنبال تعامل با این شرکت‌ها برای کاهش انتشار متان هستند بایستی هنگامی که این شرکت‌ها را به سمت سریع‌تر حرکت کردن ترغیب می‌کنند به این تعهدات توجه داشته باشند. مهم است که تعارضات بین تلاش‌ها در جهت کاهش متان و وظایف شرکت‌های ملی نفت برای تولید منابع ملی و عرضه درآمد کافی به دولت‌های متبوعشان به حداقل کاهش یابد. غلبه بر این چالش‌ها برای حرکت سریع‌تر و عمیق‌تر شرکت‌های ملی نفت در جهت کاهش متان ضروری است.

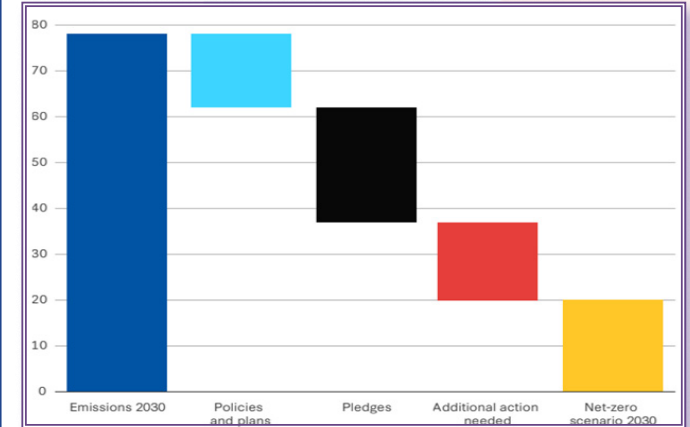
شراکت جهانی برای کاهش متان و فلرینگ

در خلال COP۲۸، بانک جهانی برنامه ۲۵۵ میلیون دلاری «شراکت جهانی کاهش متان و فلرینگ» را اعلام کرد. این صندوق سپرده که چندین اهدا کننده دارد - و تحت حمایت دولت‌ها و همچنین شرکت‌های نفت و گاز قرار دارد - اقدام به تأمین کمک هزینه، حمایت‌های مالی و فنی و مساعدت در سیاست‌ها و

مطلوب میان شرکت‌های ملی نفت با اتکا به میزبانی این همایش توسط شرکت ملی نفت ابوظبی و ترغیب این شرکت برای همراه ساختن سایر شرکت‌های ملی نفت برای کاهش متان بود. این رویکردی عملگراییانه بود و سازمان‌ها طرح‌های ابتکاری زیادی در آن همایش مطرح کردند.

شکل ۳: تعهدات در زمینه انتشار متان و اقدامات لازم در یک سناریوی نشر خالص صفر (بر حسب میلیون تن)

بیش از ۵۰ شرکت، از جمله شرکت‌های ملی نفت و شرکت‌های دارای مالکیت مختلط دولتی و عمومی منشور کربن‌زدایی نفت و گاز را امضا کردند. برای بسیاری از این شرکت‌ها این نخستین تعهد علنی برای کاهش متان محسوب می‌شد. این شرکت‌ها متعهد شدند به فلرینگ معمول (طبق تعریف بانک جهانی) پایان داده و انتشار متان از صنایع بالادستی را تا سال ۲۰۳۰ به «نزدیک صفر» - که به عنوان شدت ۱ نشر ۰.۲ درصد تعریف شده - برسانند. این شرکت‌ها علاوه بر این، برای رسیدن به صفر خالص در دامنه انتشارهای ۱ و ۲ تا سال ۲۰۵۰ هدفگذاری کردند و متعهد شدند برنامه‌هایشان در خصوص دامنه انتشارهای ۱ و ۲ برای سال ۲۰۳۰ را تا سال ۲۰۲۵ به اشتراک بگذارند. هدفگذاری‌های نرم‌تر بر افزایش سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر، افزایش شفافیت و «ارتقاء اندازه‌گیری‌ها، نظارت‌ها، گزارش‌دهی‌ها و راستی‌آزمایی‌های مستقل از انتشار گازهای گلخانه‌ای» تمرکز داشت.

در COP۲۸، ریاست COP به مدیر اجرایی «شرکت ملی نفت ابوظبی» - فرصتی مهم برای اخذ تعهدات بیشتر از شرکت‌های ملی نفت در اختیار می‌گذارد. این شرکت‌ها به دلیل تعهدات اقلیمی، فشار سرمایه‌گذاران، نفوذ سرمایه‌گذاران مشترک، مدیریت اجرایی قوی یا ترکیبی از این عوامل ممکن است به هدفگذاری‌های سخت‌گیرانه‌تری متعهد شوند. در آستانه برگزاری COP۲۸، یک راهبرد، تقویت چرخه‌ای

تغییر تمرکز به سوی شرکت‌های ملی نفت برای کاهش متان

گروه‌های فعال متوجه شدند که برگزاری COP۲۸ دومی - و اعطای ریاست COP به مدیر اجرایی «شرکت ملی نفت ابوظبی» - فرصتی مهم برای اخذ تعهدات بیشتر از شرکت‌های ملی نفت در اختیار می‌گذارد. این شرکت‌ها به دلیل تعهدات اقلیمی، فشار سرمایه‌گذاران، نفوذ سرمایه‌گذاران مشترک، مدیریت اجرایی قوی یا ترکیبی از این عوامل ممکن است به هدفگذاری‌های سخت‌گیرانه‌تری متعهد شوند. در آستانه برگزاری COP۲۸، یک راهبرد، تقویت چرخه‌ای

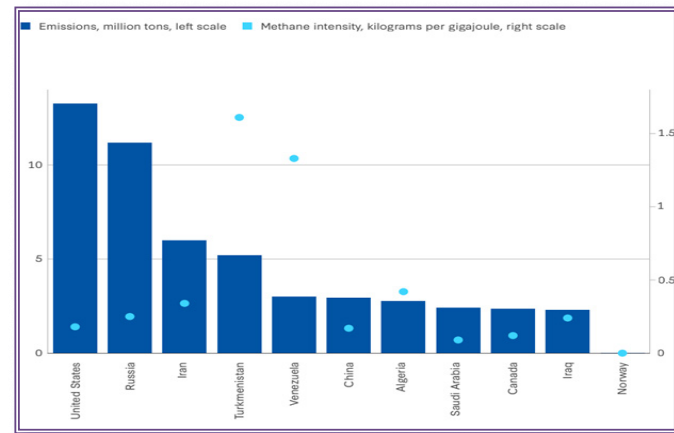
1. UN Environment Program (UNEP)
2. Methane Alert and Response System

1. intensity

و دیگر برنامه‌های ابتکاری جهت حمایت از کاهش انتشار متان وجود داشته باشد.

شکل ۴: انتشار متان حاصل از تولید نفت و گاز و شدت انتشار متان؛ تولیدکنندگان منتخب ۲۰۲۳

منشور کربن‌زدایی نفت و گاز (OGDC) مستلزم تعهداتی جدید برای کاهش متان بود اما بسیاری از شرکت‌های ملی نفت از قبل برنامه‌های گوناگونی را امضا کرده بودند. همان‌طور که در جدول ۲ نشان داده شده است شمار فزاینده‌ای از شرکت‌های ملی نفت به برنامه «مشارکت در متان نفت و گاز» (OGMP) پیوسته‌اند. این برنامه یک چارچوب گزارش‌دهی مبتنی بر اندازه‌گیری است که شرکت‌ها را ملزم می‌کند برای کاهش متان یک نقطه هدف مطلق یا یک نقطه هدف بر اساس شدت انتشار تعیین کنند، کرده، برنامه‌هایشان برای اجرای آن ارائه کنند و میزان انتشار خودشان را سالانه در سطح هر یک از ابزارها گزارش کنند. ملحق شدن به این برنامه‌ها به شرکت‌ها اجازه می‌دهد وارد یک «محفل کاری» شوند که در آن شرکت‌ها می‌توانند دانش فنی خودشان در خصوص گذار به سمت گزارش‌دهی و کاهش انتشارهای مبتنی بر اندازه‌گیری به اشتراک بگذارند. غیر از « برنامه «مشارکت نفت و گاز متان ۲۰»»، چندین شرکت عضو «ابتکار اقلیمی نفت و گاز»^۲ یا طرح آن به نام «به سوی صفر»^۳ هستند. برخی شرکت‌های دیگر به

قانون‌گذاری برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای از نفت و گاز خواهد کرد.

این برنامه شامل ملاک‌های خاصی برای تأمین مالی کمک‌هزینه‌ها است تا اطمینان حاصل شود دولت‌ها و نهادهای تحت مالکیت دولت به رویکردهای درازمدت و برنامه‌محور برای کاهش گازهای گلخانه‌ای نظیر حمایت از طرح بانک جهانی به نام «ابتکار فلرینگ صفر تا سال ۲۰۳۰»^۱، پیوستن به برنامه «مشارکت نفت و گاز متان ۲۰» (OGMP) و کاهش دادن شدت نشر متان به ۰.۲ درصد تا ۲۰۳۰ متعهد هستند. مشارکت جهانی برای کاهش متان و فلرینگ همچنین به دولت‌ها و نهادهای تحت مالکیت دولت در خصوص نحوه طراحی بسته‌ای برای پروژه‌های کاهش متان که قادر به جذب حمایت از بانک‌ها یا نهادهای مالی باشد کمک‌های فنی ارائه خواهد داد. بررسی و حمایت‌های فنی و سیاستی از سوی بانک جهانی می‌تواند این نهادها را به اعطای وام ترغیب کند یا می‌تواند چارچوبی پیشنهاد دهد که بتواند ابزارهای بدهی متان‌محور مانند اوراق قرضه برای پروژه‌های کاهش متان را تقویت کند.

از آنجا که برنامه «مشارکت جهانی کاهش متان و فلرینگ» از سوی بازیگران مختلف با اولویت‌ها و منافع مختلف حمایت می‌شود ایجاد اجماع و پیشروی سریع چالش‌انگیز خواهد بود. اما یکی از مزیت‌های بالقوه، جایگاه بانک جهانی به عنوان یک سازمان چندجانبه و ظرفیت آن برای ارائه پیشنهاد و راهنمایی در خصوص راه‌حل‌های فنی، تأمین مالی، قانون‌گذاری و سیاست‌گذاری است. روابط طولانی‌مدت این بانک با دولت‌های مختلف از طریق دفاتری که در ده‌ها کشور در اختیار دارد مزیتی دیگر است. این بودجه می‌تواند نقش مهمی در تأمین مالی پروژه‌های کاهش متان به ویژه در کشورهایی که منابع مالی و ظرفیت فنی محدودتری دارند داشته باشد. بایستی فرصت‌های فراوانی برای همکاری با سازمان‌های جامعه مدنی

جدول ۱: هدف‌گذاری برای کاهش متان توسط شرکت‌های ملی نفت

ADNOC (Abu Dhabi)	Achieve 0.15 percent upstream methane intensity by 2025. Reach near-zero methane emissions and achieve zero routine flaring by 2030
CNOOC (China)	Reduce average methane intensity in natural gas production to below 0.25 percent by 2025.
Ecopetrol (Colombia)	Reduce upstream methane emissions by 45 percent by 2025 and by 55 percent by 2030 (2019 baseline); reach near-zero methane emissions by 2030.
Equinor (Norway)	Reach near-zero methane intensity in oil and gas production by 2030.
Kazmunaigas (Kazakhstan)	Reach near-zero methane emissions and achieve zero routine flaring by 2030.
NNPC (Nigeria)	Reach near-zero methane emissions and achieve zero routine flaring by 2030.
ONGC (India)	Reach near-zero methane emissions and achieve zero routine flaring by 2030.
PEMEX (Mexico)	Reduce methane emissions by 30 percent by 2020 (2030 baseline).
Pertamina (Indonesia)	Reach near-zero methane emissions and achieve zero routine flaring by 2030.
Petrobras (Brazil)	Reduce upstream methane intensity by 62 percent by 2025 and 70 percent by 2030 (2015 baseline); reach near-zero methane emissions by 2030.
PetroChina	Reduce methane intensity by 50 percent to 0.25 percent by 2019 (2025 baseline). Reduce methane intensity by 20 percent to 0.2 percent by 2025 (2035 baseline) and to near-zero methane emissions for operated assets by 2030.
PETRONAS (Malaysia)	Reduce groupwide methane emissions in natural gas value chain operations by 50 percent by 2025 and by 70 percent by 2030 (2019 baseline); reach near-zero methane emissions by 2030.
PTTEP (Thailand)	Reach near-zero methane emissions and achieve zero routine flaring by 2030.
Qatar Energy	Achieve upstream methane intensity of 0.2 percent by 2025.
Saudi Aramco	Achieve upstream methane intensity of 0.2 percent by 2025 and near-zero methane intensity by 2030 (reported upstream methane intensity reached 0.05 percent in 2022).
Sinopec (China)	Reduce methane intensity by 50 percent by 2020 (2025 baseline).
SOCAR (Azerbaijan)	Reach near-zero methane emissions and achieve zero routine flaring by 2030.
Sonangol (Angola)	Reach near-zero methane emissions and achieve zero routine flaring by 2030.
Sonatrach (Algeria)	No targets.
YPF (Argentina)	Reduce methane emissions by 10 percent by 2027 and 30 percent by 2021 (2030 baseline); reach near-zero methane emissions by 2030.

1. Zero Routine Flaring by 2030

2. Oil and Gas Climate Initiative

3. Aiming for Zero

و ارتقا شفافیت متمرکز است. اما بزرگترین خریداران گاز در آسیا اگر فرایند گنجاندن چنین داده‌هایی را در قراردادهای خرید گاز بگنجانند می‌توانند سیگنال‌های قدرتمندی به کل صنعت گاز در جهان ارسال کنند. یکی دیگر از طرح‌های مهم بین‌المللی در زمینه متان کارگروه بین‌المللی اندازه‌گیری، نظارت، گزارش‌دهی و راستی‌آزمایی (MMRV)^۵ با مشارکت وزارت انرژی آمریکا، کمیسیون اروپا و کشورهای مختلف تولیدکننده و مصرف‌کننده گاز است. این گروه در حال ایجاد یک نظام جامع و معتبر برای ارزیابی انتشارها در زنجیره‌های ارزش گاز طبیعی است.

در کل، شرکت‌های ملی نفت برای پاسخ دادن به مطالبات نوظهور خریداران در زمینه شدت متان چندان مجهز نیستند. حتی شرکت‌های ملی نفت کشورهای حاشیه خلیج فارس که شدت انتشارشان نسبت به عرضه‌کننده‌های رقیب در ایالات متحده پایین‌تر است تنها گام‌های محدودی برای کمی‌سازی و متنوع‌سازی شدت انتشارشان در سطح بارگیری ال‌ان‌جی برداشته‌اند. شرکت‌های ملی نفت که از خاورمیانه، شمال آفریقا، آسیای مرکزی و آفریقای زیرصحرایی به اروپا گاز عرضه می‌کنند بایستی به سرعت خودشان را با قواعد جدید منطبق کنند.

مطالعات موردی: همکاری با شرکت‌های ملی نفت برای کاهش متان

اندازه‌گیری انتشار متان نخستین گام ضروری است زیرا انجام این کار الگوهای انتشار را روشن می‌کند، امکان کاهش انتشار و گزارش‌دهی موثق را فراهم می‌کند. برنامه‌های مختلف کاهش متان فرصت‌هایی را در اختیار شرکت‌های ملی نفت قرار می‌دهد تا با

تهویه^۱ ملزومات گسترده‌ای در زمینه مرمت و شناسایی نشستی و همچنین قواعد تازه‌ای برای اندازه‌گیری، گزارش‌دهی و راستی‌آزمایی (MRV)^۲ اعمال می‌کند. نکته حائز اهمیت اینکه به منظور کاهش انتشار متان مرتبط با مصرف انرژی در اتحادیه اروپا و کمک به پایین آوردن انتشارهای نفت و گاز در جهان، این قانون متان، مشمول نفت، گاز و زغال سنگ وارداتی هم می‌شود. از سال ۲۰۲۵ اتحادیه اروپا برای حمایت از شاخص شفافیت متان اطلاعات جدیدی مطالبه خواهد کرد. تا سال ۲۰۲۷، واردکننده‌ها بایستی نشان دهند که تمامی قراردادهایی که پس از اجرایی شدن قانون متان امضا می‌شوند مشمول مقررات اندازه‌گیری، گزارش‌دهی و راستی‌آزمایی هم‌سنگ با الزامات اتحادیه اروپا هستند. اتحادیه اروپا در چندین گام بین سال‌های ۲۰۲۷ تا ۲۰۳۰ اقدام به وضع مقررات جدیدی در زمینه شدت متان خواهد کرد و تا سال ۲۰۳۰ تمامی واردات بایستی از یک حداکثر مقدار شدت متان که هنوز تعیین نشده است، پایین‌تر باشد. (برای دیدن تحلیل مفصل از مقررات اتحادیه اروپا گزارش CSIS با عنوان «مقررات متان اتحادیه اروپا: اثرات آن بر صادرکنندگان ال‌ان‌جی در جهان»^۳ را ببینید.

اتحادیه اروپا از لحاظ مطالبه داده‌های بهتر در خصوص شدت متان از سایر نقاط دنیا بسیار جلوتر است، اما کشورهای دیگر هم ممکن است از همین رویه پیروی کنند. سازمان‌های دولتی ژاپن و کره جنوبی و صادرکنندگان گاز طبیعی مایع (ال‌ان‌جی) طرحی موسوم به «ائتلاف کاهش ال‌ان‌جی به سوی صفر مطلق»^۴ (CLEAN) را برای جمع‌آوری اطلاعات از شدت انتشار محصولات گاز خودشان راه‌اندازی کرده‌اند. این ابتکار که شرکت‌های JERA ژاپن و KOGAS کره جنوبی - به عنوان دو مورد از بزرگترین خریداران ال‌ان‌جی در جهان - جزو آن هستند در حال حاضر بر جمع‌آوری اطلاعات

1. venting
2. measurement, reporting, verification
3. EU Methane Rules: Impact for Global LNG Exporters
4. Coalition for LNG Abatement Toward Net-Zero (CLEAN)
5. measurement, monitoring, reporting, and verification

نسبت داده‌های کمتری را در اختیار دیگران می‌گذارند. «اصول راهنمای متان»^۱، که در زیر درباره آن صحبت شده پیوسته‌اند یا طرح بانک جهانی به نام «ابتکار فلرینگ صفر تا سال ۲۰۳۰» را امضا کرده‌اند. با وجود این، تعدادی از شرکت‌های ملی نفت به هیچ یک از این برنامه‌ها نپیوسته‌اند و یا هدف‌گذاری‌های روشنی برای کاهش انتشار متان تعیین نکرده‌اند. از جمله این شرکت‌ها می‌توان به PEMEX مکزیک و Sonatrach الجزایر اشاره کرد. سه شرکت بزرگ نفت چین اهدافی برای کاهش انتشار متان تعیین کرده‌اند و بخشی از ائتلاف چین برای قطع انتشار [متان] هستند، اما آنها کمتر در تلاش‌های بین‌المللی همکاری می‌کنند و به

جدول ۲: عضویت شرکت‌های ملی نفت در طرح‌های متان

	OGMP 2.0 Membership	Oil and Gas Climate Initiative "Aiming for Zero"	World Bank Zero Routine Flaring by 2030 Initiative	Methane Guiding Principles	Oil and Gas Decarbonization Charter
ADNOC	■				■
CNOOC					
Ecopetrol	■		■	■	■
Equinor	■	■	■	■	■
Kazmunaigas	■		■		■
NNPC	■		■		
ONGC	■		■		
PEMEX					
Pertamina	■		■		■
Petrobras	■		■	■	■
PetroChina/ CNPC				■	
PETRONAS	■	■	■		■
PTTEP	■				■
Qatar Energy		■	■	■	■
Saudi Aramco	■		■	■	
Sinopec					
Socar	■	■	■		
Sonangol	■		■	■	
Sonatrach			■		
YPF	■				

1. Methane Guiding Principles

می‌دهد. این شرکت‌ها از جمله بایستی اقدام به تهیه گزارش‌های سالانه که حاوی توضیحاتی درباره کیفیت داده‌ها باشد، می‌کنند. شرکت‌های مذکور بایستی متعهد شوند بین ۳ تا ۵ سال به مرحله ۵ برسند و باید در برنامه‌های اجرایی مشخص کنند که چگونه قصد دارند این هدف‌های اندازه‌گیری شده را محقق کنند. به شرکت‌هایی که تمامی تجهیزات و تأسیسات خود را بر اساس استانداردهای سطح ۴ گزارش داده و تلاش‌هایی برای حرکت به سمت سطح ۵ انجام دهند؛ یا اینکه مسیرهای روشن و موثقی برای گزارش دادن تأسیسات و تجهیزات فعال خود در سطح ۴ و ۵ قرار گرفتن در سطح ۵ مستلزم این است که شرکت‌ها گزارش‌دهی در سطح منابع انتشار^۱ را با اندازه‌گیری‌های مستقل سطح سایت^۲، برای تجهیزات و تأسیسات فعال و غیرفعال (هر دو) انجام دهند.

سطح ۱: ارائه یک عدد یکپارچه انتشار برای تمامی فعالیت‌ها در یک تأسیسات یا تمامی تأسیسات در داخل یک منطقه یا کشور

سطح ۲: انتشارها در طبقه‌بندی‌های ساده و یکپارچه بر اساس طبقه‌بندی‌های MARCOGAS و «انجمن

بین‌المللی تولیدکنندگان نفت و گاز» گزارش می‌شوند. **سطح ۳:** انتشارها بر اساس نوع دقیق منبع و با استفاده از عوامل عمومی انتشار گزارش می‌شوند. **سطح ۴:** انتشارها بر اساس نوع منبع و با استفاده از عوامل اختصاصی و عوامل فعالیت‌گرا می‌شوند. **سطح ۵:** گزارش‌دهی سطح ۴ بر اساس منبع و همچنین آشتی دادن آن با اندازه‌گیری‌های سطح سایت

تا کنون بیش از ۱۴۰ شرکت به OGMP ۲۰ پیوسته و متعهد شده‌اند به سمت استانداردهای گزارش‌دهی دقیق حرکت کرده و اندازه‌گیری‌های پایین به بالا^۳ و بالا به پایین^۴ را انجام دهند. شمار رو به رشدی از شرکت‌های ملی نفت اعم از شرکت ملی نفت ابوظبی (ADNOC)، اکوپترول کلمبیا، پرتامینای اندونزی، پتروبراس برزیل، پتروناس اندونزی و قطر انرژی به OGMP ۲۰ پیوسته‌اند. تا کنون، تنها تعداد محدودی از بزرگترین شرکت‌های ملی نفت (بر اساس حجم تولید) اهداف کمی برای کاهش متان مشخص کرده‌اند اما سال گذشته شرکت ملی نفت ابوظبی، اکوپترول، پتروبراس، پتروناس و قطر انرژی به استاندارد طلایی گزارش‌دهی دست پیدا کردند. به عنوان مثال، شرکت

جدول ۳: عضویت شرکت‌های ملی نفت در طرح‌های متان

Level 1	Level 2	Level 3	Level 4	Level 5
Single consolidated emissions number, for all operations in an asset or all assets within a region or country.	Emissions reported in consolidated, simplified source categories based on International Association of Oil and Gas Producers and MARCOGAZ emissions categories	Emissions reported by detailed source type using generic emissions factors.	Emissions reported by source type using specific emissions factors and activity factors	Level 4 source reporting as well as reconciliation with site-level measurements

1. source-level reporting

2. site-level independent measurements

3. Bottom-up

4. Top-down

تعهدات جدید نویدبخش‌تر از بقیه هستند؟ مطالعات موردی زیر که در آنها اجرای تعاملات بین‌المللی با شرکت‌های ملی نفت در زمینه کاهش متان برجسته شده‌اند در تلاش برای پاسخ به این سوال هستند. این مطالعات، چارچوب‌ها و استانداردهای گزارش‌دهی مورد تأیید نهادهای چندجانبه، گروه‌های دارای ذی‌نفعان متعدد متشکل از سازمان‌های صنعتی و جامعه مدنی و تلاش‌های داوطلبانه و صنعت‌محور از سوی گروه‌هایی نظیر «ابتکار اقلیمی نفت و گاز» (OGCI)^۱ را شامل می‌شوند. این مثال‌ها نشان می‌دهند در حالی که شرکت‌های ملی نفت کمتر مستعد پذیرفتن فشارهای عمومی در زمینه تعهدات اقلیمی و متان هستند و بسیاری از آنها هنوز هم پیشرفت‌های اندکی کرده‌اند اما باز هم کانال‌های موثری برای اعمال نفوذ بر آنها و همکاری با آنها وجود دارد.

مشارکت نفت و گاز متان

برنامه «مشارکت در متان نفت و گاز»^۲ (OGMP) در سال ۲۰۱۴ به عنوان یک طرح داوطلبانه برای شرکت‌هایی که به دنبال کاهش انتشار متان در سراسر زنجیره ارزش خود بودند ایجاد شد. در سال ۲۰۲۰، از برنامه OGMP ۲۰ به عنوان یک چارچوب گزارش‌دهی به‌روزرسانی‌شده رونمایی شد تا شرکت‌ها را به جای برآورد انتشار متان خودشان به سمت اندازه‌گیری سوق دهد. این برنامه‌ای برای اندازه‌گیری، گزارش‌دهی و راستی‌آزمایی (MRV) در سطح تأسیسات^۳ است. شرکت‌هایی که به OGMP ۲ ملحق می‌شوند بایستی یک نقطه هدف برای کاهش متان-چه در قالب یک هدف مطلق برای کاهش انتشار و چه به صورت هدفگذاری از لحاظ شدت انتشار- تعیین کرده و اقدام به ارائه گزارش‌های سالانه‌ای کنند که پیشرفت به سمت دقیق‌ترین سطوح گزارش‌دهی (سطح ۴ و سطح ۵) را به صورت مستند نشان

همکاری با هم‌تایان و بازیگران بیرونی در خصوص انتشار متان خود نظارت و گزارش‌دهی بهتری داشته باشند و آن را کاهش دهند. اما طبیعتاً مقداری دوباره‌کاری اتفاق خواهد افتاد. همیشه برای شرکت‌ها روشن نیست کدام برنامه سودمندتر است و یا اینکه کار را از کجا باید آغاز کرد. در عمل، اکثر شرکت‌ها به صورت هم‌زمان ابتکارهای متعددی را دنبال خواهند کرد اما ظرفیت انسانی در شرکت‌های ملی نفت محدود است و شرکت‌ها بایستی مراقب هدررفت تلاش‌هایشان باشند.

حجم توصیه‌ها و حمایت‌های فنی که از جانب سازمان‌های مردم‌نهاد، ابتکارهای صنعتی و سازمان‌های چندجانبه - و همچنین سرمایه‌گذاران، شرکت‌های خدمات میادین نفتی و مشاورانی که به دنبال ارائه خدمات خودشان هستند - در دسترس قرار دارند ممکن است باعث سردرگمی شرکت‌ها شود. گروه‌های حمایتی و تحلیلگران اغلب خاطر نشان می‌کنند که شرکت‌ها برای مدیریت کردن تمامی این تقاضاهای بیرونی با مشکل مواجه هستند. این مسئله موجب می‌شود شرکت‌ها عضو چندین برنامه شوند اما قادر به اجرا کردن آن نباشند؛ در واقع، تکرار برنامه‌های متان ممکن است باعث ایجاد سردرگمی‌هایی شود که به شرکت‌ها اجازه می‌دهد در جا بزنند. در برنامه‌های داوطلبانه طبیعتاً مکانیسم‌های پاسخگویی محدود هستند. آژانس بین‌المللی انرژی پیشنهاد می‌کند که سرمایه‌گذاران و بیمه‌گذاران با گنجاندن هدف‌های مربوط به کاهش متان و هدفگذاری‌های عملکردی در قراردادها با شرکت‌های صنعت نفت و گاز، از جمله شرکت‌های ملی نفت، می‌توانند به پر کردن این شکاف کمک کنند. این سازمان پیشنهاد می‌کند که نهادهای مالی بایستی «استانداردهای عملکردی دقیق، کاهش‌های قابل راستی‌آزمایی متان و اظهارنامه‌های شفاف و قابل تطبیق را ارتقاء دهند.»

کدام برنامه‌ها بیشتر از بقیه اثربخش بوده‌اند و کدام

1. Oil and Gas Climate Initiative

2. The Oil and Gas Methane Partnership (OGMP)

3. asset-level MRV program

متبوع و همچنین ترجیحات راهبر هر کشور از یک کشور به کشور دیگر فرق دارد. ممکن است که در همه کشورها رویکرد نظام‌مندتر و منسجم‌تر با فرایندهای استاندارد شده برای تعامل شرکت و پروتکل‌های قوی در خصوص تبادل اطلاعات، سودمند باشد. همچنین به نظر می‌رسد همپوشانی محسوسی بین برنامه AGMR و منشور کربن‌زدایی نفت و گاز (OGDC) که در COP۲۸ به امضا رسید وجود داشته باشد. بنابراین ممکن است شاهد برخی ناکارآمدی‌ها یا هدررفت تلاش‌ها نیز باشیم.

عملیات‌های نظارت ماهواره‌ای: ابتکار اقلیمی نفت و گاز و ابتکارهای آتی داده‌های ماهواره‌ای آتی

از سال ۲۰۲۱، ابتکار اقلیمی نفت و گاز (OGCI) که ائتلافی متشکل از ۱۲ شرکت پیشرو نفت و گاز از جمله چندین سازمان مردم‌نهاد است، در کشورهای عراق، الجزایر، قزاقستان و مصر کارزارهایی برای نظارت ماهواره‌ای به اجرا درآورده است. هدف این کارزارها نشان دادن قابلیت کاهش سریع متان بر اساس پایش ماهواره‌ای انتشار آلاینده‌های نامطلوب بود. ابتکار اقلیمی نفت و گاز بعد از اجرای آزمایشی کارزار خود در عراق با همکاری شرکت ماهواره‌ای و سنسچ از راه دور GHGSat و شرکت مشاوره‌ای Carbon Limits در سال ۲۰۲۱-۲۰۲۲ این کار را به سه کشور دیگر گسترش داد. GHGSat در یک دوره ۹ ماهه در ۶ سایت بیش از ۱۷۵ نظارت در عراق انجام داد. هنگامی که ستون‌های متصاعد متان کشف می‌شد ابتکار اقلیمی نفت و گاز و شرکایش برای ارائه داده‌ها با متصدیان تماس می‌گرفتند تا آنها بتوانند درباره این مسائل تحقیقات کرده و آنها را مرتفع کنند. مشکلات شناسایی شده در عراق فلرینگ گاز غیرهمراه، هواگیری و حوادث تعمیر را شامل می‌شد. در حین اجرای کارزارها در الجزایر، قزاقستان و مصر پایش‌های ماهواره‌ای ۵۳۰ مورد رصد با وضوح بالا را شامل می‌شد

فرایند جامع مباشرتی^۱ است تا به شرکت‌ها برای پیدا کردن راهشان در این اکوسیستم کمک کند. از طریق AGMR هر شرکت یک کشور را نامزد می‌کند تا در آن کشور به عنوان راهبر یا یکی از راهبران عمل کند. به عنوان مثال شرکت بریتیش پترولیوم در آذربایجان و «وودساد» در سنگال با توجه به سابقه فعالیتشان در این کشورها فرایند راهبری را به عهده دارد. آنها به عنوان رهبران این کشور به شرکت‌های ملی نفت و دولت‌های متبوعشان کمک می‌کنند حمایت‌های ارائه‌شده از سوی آژانس بین‌المللی انرژی، برنامه زیست‌محیطی سازمان ملل (UNEP)، ابتکار اقلیمی نفت و گاز (OGCI)، «اصول راهنمای متان» (MGP) و بسیاری از گروه‌های دیگر را درک کنند. AGMR در حال حاضر دست‌کم ۲۳ کشور هدف‌گذاری شده را شامل می‌شود و ۲۵ شرکت حمایت ارائه می‌دهند.

تئوری تغییر برای AGMR این است که تجارب و روابط داخل کشورها از اهمیت بالایی برخوردار است. رهبران کشورها که - برخی از آنها سابقه چندین دهه تجارب عملیاتی محلی دارند- نه فقط با سیاست‌گذاران و مدیران اجرایی رده بالا بلکه در سطح عملیاتی با مهندسان و مدیران تأسیسات شرکت‌های ملی نفت ارتباطات دارند. کارکنان آنها به زبان‌های محلی صحبت می‌کنند و قادر به تعامل موثر با دولت‌ها و تنظیم‌کننده‌ها، شرکت‌های محلی خدمات میادین نفتی و نهادهای مالی هستند. در نتیجه، رهبران AGMR در هر کشور می‌توانند کارشناسان بیرونی را برای کمک سریع به شرکت‌های ملی نفت فراهم آورند- به عنوان مثال، آنها می‌توانند این کار را به هنگام تلاش‌های اولیه برای آزمودن مفروضات درباره انتشار متان به تفکیک بخش‌ها یا هنگام طراحی منحنی‌های دقیق‌تر هزینه و اندازه‌محورتر برای کاهش میزان انتشار متان در هر کشور انجام دهند. ما در روزهای اولیه برای این برنامه قرار داریم و درباره اینکه این برنامه چطور پیش خواهد رفت سوالاتی وجود دارد. این رویکرد، بسته به ظرفیت فنی شرکت‌های ملی نفت و دیگر متصدیان و دولت‌های

کاهش مستمر انتشار متان؛ عملکرد قوی در سراسر زنجیره تأمین گاز؛ بهبود دقت داده‌های مربوط به انتشار متان؛ حمایت از مقررات و سیاست‌گذاری‌های سالم برای محقق کردن کاهش انتشار متان و افزایش شفافیت. هر کدام از اعضای برنامه MGP درباره پیشرفتشان در محقق کردن هر کدام از این پنج اصل کلیدی گزارش‌های سالانه منتشر می‌کنند.

MGP از شرکت‌های نفت و گاز و همچنین سازمان‌های مردم‌نهاد زیست‌محیطی، سازمان‌های چندجانبه و انجمن‌های صنعتی تشکیل شده است. شرکت‌های ملی نفت عضو این برنامه کوپنورنروژ، پتروناس مالزی، قطر انرژی و SOCAR آذربایجان هستند. یکی از مفروضه‌های بنیادین MGP این است که هر شرکت در حین پیمودن مسیر خود در زمینه کاهش متان می‌تواند آموخته‌هایش را در اختیار دیگران قرار دهد. یک شرکت به عنوان مثال ممکن است به شرح نحوه همکاری با شرکای خود در یک سرمایه‌گذاری مشترک در یک حیطه عملیاتی معین بپردازد و یا نحوه به کارگیری فناوری‌های شناسایی در عملیات‌های مختلف را توضیح دهد. این ابتکار برخی تلاش‌های توسعه‌ای برای به‌روز نگاه داشتن شرکت‌های جدید و حمایت از تلاش‌های آنها در جهت کاهش متان و به اشتراک‌گذاری ابزارهای فنی و دستورالعمل‌های مربوط به بهترین تجارب گذشته را راه‌اندازی کرده است.

در نوامبر ۲۰۲۳، MGP طرح «پیشبرد جهانی کاهش متان» (AGMR)^۳ را ایجاد کرد. انگیزه راه‌اندازی این طرح حرکت کردن به فراسوی انتشار اسناد فنی و کتابچه‌های راهنما و در عوض، ایجاد همکاری‌های قوی‌تر میان شرکت‌ها و شرکای آنها در شرکت‌های ملی نفت و دولت‌های میزبان است. ذیل این برنامه، شرکت‌ها مالکیت برنامه‌های مرتبط با متان را به عهده گرفته و با دولت‌ها و شرکت‌های ملی نفت اقدامات مشارکتی انجام می‌دهند. هدف ایجاد یک

اکوپترول در سه سال گذشته به پیشرفت‌های قابل توجهی در زمینه استانداردهای طلایی گزارش‌دهی دست یافته است. در سال ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲، ارائه داده‌های ناقص برای تجهیزات و تأسیسات فعال و عدم ارائه داده برای اکثر تأسیسات و تجهیزات غیرفعال مانع از رسیدن این شرکت به سطح مذکور شده بود. اما در سال ۲۰۲۳، اکوپترول بالاترین سطح تفکیک تجهیزات و تأسیسات را در گزارش خود رعایت کرده و همزمان فناوری‌های متعددی را برای اندازه‌گیری‌ها در سطح سایت به کار گرفت.

برآورده کردن این استاندارد نیازمند به کار گرفتن روش‌های اندازه‌گیری معتبر در دارایی‌های فعال و غیرفعال^۱ است و شرکت‌های ملی نفت ملحق‌شده به OGMP ۲/۰ می‌توانند به راهنمایی‌های موثر و یادگیری از گروه هم‌تایان دسترسی داشته باشند. این برنامه اسناد و قالب‌های راهنما در اختیار قرار می‌دهد و شرکت‌ها عضو یک «محفل کاری» می‌شوند. OGMP ۲/۰ کارگاه‌هایی را برای به اشتراک گذاشتن اطلاعات فنی و همچنین یک کنفرانس سالانه برگزار می‌کند تا به شرکت‌ها برای گذار به گزارش‌دهی اندازه‌گیری محور کمک کند. این منابع و استانداردهای تعیین‌شده در این برنامه، راهنمایی‌هایی را در اختیار شرکت‌های ملی نفت برای حرکت به سمت اندازه‌گیری شفاف و قابل راستی‌آزمایی قرار می‌دهد.

اصول راهنمای متان: به سوی کاهش متان در جهان

«اصول راهنمای متان»^۲ (MGP) در سال ۲۰۱۷ به عنوان یک برنامه مشارکتی برای ترویج کاهش متان در صنعت نفت و گاز ظهور پیدا کرد. این ابتکار به دنبال گسترش دادن و به اشتراک گذاشتن دستورالعمل‌ها و ابزارهای عملی بر اساس پنج اصل راهنما است:

1. Operated and non-operated assets
2. Methane Guiding Principles
3. Advancing Global Methane Reduction

روزنامه‌نگاران و سرمایه‌گذاران قرار خواهد گرفت. بسیاری از شرکت‌های ملی نفت برای این سطح از تغییرات شگرف در شفافیت آمادگی نخواهند داشت و مجبور به تدوین راهبردهایی برای تحقیق و مرتفع کردن حوادث مرتبط خواهند بود.

با شرکت‌های ملی نفت برای کاهش انتشار متان را نشان می‌دهند. بین سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۳ نفت و گاز ۴۷ درصد از درآمدهای دولت الجزایر و ۸۴ درصد از درآمدهای صادرات این کشور را تشکیل می‌داد (به جدول ۳ا و ضمیمه ۷۱ گزارش صندوق بین‌المللی پول نگاه کنید). اقتصاد سیاسی این کشور حول توزیع رانت‌های هیدروکربن سازمان یافته است. حکمرانی در صنعت نفت مبهم است و مقام‌های ارشد در شرکت سوناتراچ و وزارت انرژی اغلب بدون هشدارهای قبلی جابجا می‌شوند و جزئیات پروژه موضوعات حساس قلمداد می‌شوند. در نتیجه، شفافیت به آسانی با سوناتراچ جور نمی‌شود و کارکنان این شرکت به نحو قابل درکی برای دادن داده و اطلاعات محتاط عمل می‌کنند. حتی شریکان سوناتراچ در سرمایه‌گذاری‌های مشترک نیز ممکن است اطلاعاتی از فرایندهای تصمیم‌گیری در این شرکت نداشته باشند. به طور خلاصه، در الجزایر ایجاد روحیه همکاری و یادگیری متقابل که در دیگر محیط‌های فعالیت کارساز است، دشوارتر است.

طرح «جمع‌آوری کنید، خریداریم» از اتحادیه اروپا: ایده‌های خوب با پیشرفت‌های کند

چند سال پیش اتحادیه اروپا طرحی را به نام «جمع‌آوری کنید، خریداریم» پیشنهاد کرد. این طرح در داخل راهبرد این اتحادیه در سال ۲۰۲۲ موسوم به تعامل بیرونی در زمینه انرژی گنجانده شد. این مفهوم قرار است حمایت‌های فنی و مالی برای کاهش متان توسط عرضه‌کننده‌های گاز اتحادیه اروپا را با توافق‌هایی برای خرید گاز با شدت انتشار پایین‌تر ترکیب کند. در خلال COP۲۸، رئیس کمیسیون اروپا «اورسلا ون در لیین» اعلام کرد که این کمیسیون تا زمان برگزاری COP۲۹ نقشه‌راهی برای این طرح تدوین خواهد کرد، اما قواعد پایه‌ای آن هنوز مشخص نشده‌اند.

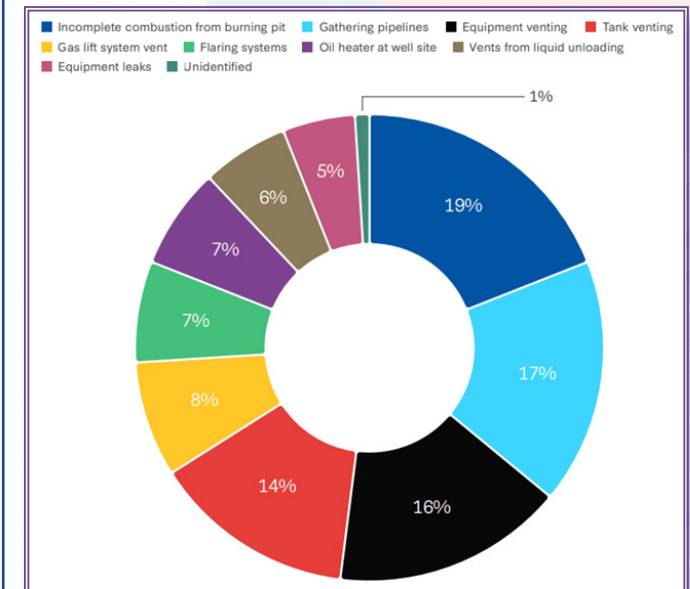
یکی از چالش‌ها، تعیین الجزایر به عنوان یکی از کشورها برای اجرای آزمایشی طرح بود. الجزایر یکی از صادرکننده‌های قدیمی گاز به اروپا محسوب می‌شود که با مشکل انتشار عظیم متان روبرو است. بنابراین انتخاب این کشور برای برنامه مذکور منطقی بود. طبق آمارهای آژانس بین‌المللی انرژی الجزایر با ۲.۷۷ میلیون تن انتشار متان از صنعت نفت و گاز در سال ۲۰۲۳ هفتمین منبع بزرگ نشر متان محسوب می‌شود. بانک جهانی گزارش داده است که الجزایر ۸.۲ میلیون متر مکعب گاز را در سال ۲۰۲۳ در مشعل سوزانده است. شرکت ملی نفت این کشور «سوناتراچ» وعده داده فلرینگ گاز را در تمامی عملیات‌ها کاهش دهد اما هنوز داده‌های پراکنده‌ای در این خصوص ارائه داده و به هیچ یک از توافقات مهم برای کاهش متان نپیوسته است.

الجزایر و شرکت سوناتراچ پیچیدگی‌های بالقوه همکاری

کاستن از انتشارات را ممکن ساخته است. با وجود این، گروه‌های دیگر ممکن است تصمیم بگیرند در آینده رویکرد متفاوتی در پیش بگیرند. این کارزارهای ماهواره‌ای تنها آغاز هستند و شرکت‌های ملی نفت با چشم‌انداز درخشان‌تری مواجه خواهند شد. در سال‌های آینده شاهد تکثیر داده‌های ماهواره‌ای قابل دسترس برای عموم در خصوص انتشارات متان خواهیم بود. این تلاش‌ها بر پر رنگ کردن بزرگترین منابع انتشارات جهان متمرکز خواهند بود. انتظار می‌رود داده‌های ماهواره‌ای که از منابع مختلف اعم از برنامه متان‌ست^۱ «صندوق دفاع از محیط زیست»^۲، GHGSat و برنامه‌های متعدد دیگر به دست می‌آیند طی چند سال آینده رشد سریعی را تجربه کنند.

متان‌ست اقدام به امضای یک قرارداد شراکت با گوگل برای ارائه داده در خصوص انتشارات متان و تنظیم آن با پروژه جدید این شرکت فناوری (گوگل) برای تهیه نقشه از زیرساخت‌های نفت و گاز جهان کرده است. از طریق موتور جستجوی گوگل ارث به زودی حجم زیادی از اطلاعات تفکیک‌شده در دسترس انجمن‌های مدنی،

شکل ۵: ستون‌های متان کشف‌شده در نواحی تحت نظارت، درصد کل رویدادهای کشف‌شده، کارزارها در الجزایر، قزاقستان و مصر

1. MethanSat
2. Environmental Defense Fund

که به شناسایی ۳۰۸ ستون متصاعد منجر شد. ۴۱ مورد از این ستون‌ها با نرخ بیش از ۲۰۰۰ کیلوگرم در ساعت متان متصاعد می‌کردند. این ۴۱ مورد حدود ۴۴ درصد از انتشارات شناسایی‌شده را شامل می‌شد. توزیع ستون‌های متصاعد متان به تفکیک منابع انتشاری - اعم از خط لوله‌های جمع‌آوری، هواگیری مخزن‌ها، هواگیری تجهیزات و سیستم‌های فلرینگ- نیز در هر یک از این سه کشور تفاوت محسوسی داشت (شکل ۵ را ببینید). این نتایج نشان می‌دهند که مرتفع کردن مشکلات تعداد کمی از حوادث مستمر مربوط به متان می‌تواند آثار قابل توجهی داشته باشد.

افزایش کیفیت و دسترس‌پذیری داده‌های انتشار متان برای رسیدن به نتیجه در خصوص کاهش انتشار لازم است اما کافی نیست. موفقیت کارزارهای نظارت ماهواره‌ای - به ویژه هنگامی که توسط سازمان‌های بیرونی انجام می‌شوند و نه توسط خود متصدی‌ها - به روابط کاری قوی با متصدی‌ها بستگی دارد. در مورد عراق، روابط موجود شرکت‌های عضو ابتکار اقلیمی نفت و گاز مهم بودند. در کارزارهای کشورهای دیگر، ابتکار اقلیمی نفت و گاز می‌گوید که شرکت‌های ملی نفت و دیگر شرکای شرکت‌های مشارکتی از تجربیات اعضایش برای توسعه دادن برنامه‌های گزارش‌دهی و تعدیل انتشار متان بهره بردند. این ابتکار پیشنهاد می‌کند که کارزارهای آتی برای رصد ماهواره‌ای بایستی با نظارت‌های در محل و رویدادهایی برای تبادل اطلاعات ترکیب شوند.

این پروژه‌های آزمایشی ماهیت نویدبخش پایش‌های ماهواره‌ای برای رصد انتشارات متان را نشان می‌دهند. آنها همچنین اشاره به انقلاب داده‌ها که در شرف وقوع است می‌کنند. ابتکار اقلیمی نفت و گاز تصمیم گرفت که داده‌ها را محرمانه نگاه دارد زیرا هدفش محقق ساختن کاهش انتشار متان بود و نه راه‌اندازی کارزاری برای رسواسازی دیگران. ابتکار اقلیمی نفت و گاز می‌گوید که انجام این کار به اعتمادسازی با متصدیان محلی کمک کرده و انجام اقداماتی برای

کمی متان یا بررسی روش‌های مختلف فناوری‌ها و خدمات کشف متان و ارزیابی قابلیت‌های آنها برخوردار باشد بسیار اندک است و منحنی یادگیری هم شیب بسیار بالایی دارد. شراکت با موسسات آموزشی می‌تواند به ویژه برای ایجاد ظرفیت‌های فنی (به جای اتکا به مشاوران بین‌المللی و مربیانی که مجبورند با پرواز به کارگاه‌ها یا رویدادها برسند اما از فرصت‌های محدودی برای پر کردن شکاف‌های مهارتی برخوردارند) مفید فایده واقع شود. برخی از بودجه‌های اختصاص یافته به برنامه‌های کاهش متان بایستی صرف حمایت از مراکز آموزش تخصصی در مناطقی نظیر جنوب شرق آسیا، خاورمیانه، شمال شرق آسیا برای ایجاد ظرفیت‌های الگوبرداری جدید و تربیت نسل جدیدی از دانشمندان متان شود. دانشگاه‌هایی که ارتباطات نزدیکی با شرکت‌های ملی نفت در کشورهایی نظیر امارات متحده عربی، عربستان سعودی و مالزی دارند گزینه‌های مطلوبی برای چنین اقداماتی به شمار می‌روند.

سال گذشته دوره‌ای مهم برای تعهدات شرکت‌های ملی نفت به کاهش متان بود اما زمان حرف اول را می‌زند. چون متان یک آلاینده اقلیمی با عمر کوتاه است قطع انتشارات متان در اسرع وقت عامل کلیدی از کاستن از سرعت گرمایش جهانی است. برای کل صنعت نفت و گاز، هدف حیاتی رسیدن به کاهش‌های عمده انتشارات تا سال ۲۰۳۰ است. بنابراین، اقدامات مالی و عملیاتی بایستی فوراً آغاز شوند. شرکت‌های ملی نفت سازمان‌هایی پیچیده و نه چندان چابک هستند اما با ترکیب مناسبی از حمایت‌های مالی و فنی و همچنین فشارهای عمومی می‌توان آنها را برای حرکت سریع‌تر ترغیب کرد. مزایای بالقوه‌ای که در این کار وجود دارد به تلاش برای آن می‌آرزد.

است. برنامه‌های MRV جامع، نفوذ بیشتری نسبت به تعهدات داوطلبانه‌ای که در آنها هیچ الزامی برای ارائه داده بر اساس اندازه‌گیری‌ها وجود ندارد، دارند. **به ندرت مشکل پول است.** تعداد کمی از تولیدکننده‌های نوظهور و شرکت‌های ملی نفت با محدودیت‌های مالی مواجهند و برخی از آنها برای کاهش متان به حمایت‌های مالی نیاز دارند. این کمک‌ها می‌توانند از طریق برنامه GFMR بانک جهانی یا اعطای وام‌های دیگر از سوی موسسات چندجانبه تأمین می‌شوند. سرمایه‌گذارها همچنان بر روی گزینه‌هایی نظیر اوراق مرتبط با پایداری^۱ یا دیگر ابزارهای بدهی برای حمایت از کاهش متان کار می‌کنند اما نیاز مبرمی به انجام کارهای بیشتر در این زمینه وجود دارد. اما شمار زیادی از شرکت‌های ملی نفت از منابع مالی کافی برای سرمایه‌گذاری در اندازه‌گیری، گزارش‌دهی و راستی‌آزمایی (MRV) برخوردار هستند. مشکل نبود سرمایه نیست بلکه عدم آگاهی یا انگیزه است. این به معنای آن است که به رویکردهای خلاقانه نیاز است: مانند تعامل با اعضای هیئت مدیره و مدیران اجرایی شرکت‌های ملی نفت، به حداکثر رساندن نفوذ از طریق شراکت در سرمایه‌گذاری‌های اشتراکی و تقویت مبادلات و همکاری‌های شرکت‌های ملی نفت با یکدیگر. از این لحاظ، منشور کربن‌زدایی نفت و گاز یک آغاز نویدبخش بود و نهادهایی مانند OGMP ۲۰۲۰ روش‌های مفیدی برای تقویت گفت‌وگوهای فعلی، تعهدات و پاسخگویی ارائه می‌دهد.

ظرفیت انسانی جزو چالش‌ها است. بسیاری از شرکت‌های ملی نفت فاقد تخصص فنی و تیم‌های اختصاصی برای اجرای MRV مربوط به انتشارات متان هستند. OGMP ۲۰۲۰ روشی مهم است که کشورها گام در این مسیر بگذارند و به سمت اندازه‌گیری انتشارات در سراسر تجهیزات و تأسیسات حرکت کنند. این مشارکت، راهنمایی‌های فنی و فرصت‌های یادگیری در اختیار قرار می‌دهد. اما حتی در شرکت‌های ملی نفت که بزرگتر و دارای منابع بیشتری هستند تعداد نیروی کار که از دانش فنی لازم برای اجرای یک برنامه

برای هدف‌گذاری و ارزیابی پیشرفت‌ها پیشنهاد دهند. شرکت‌هایی مانند اکوینر^۲ با تمرکز مستمر روی موضوع توانسته‌اند به صورت مداوم متان را در تمامی واحدهای عملیاتی این شرکت کاهش دهند و تعهد راستینی هم به مقوله شفافیت داشته باشند. اعتماد اهمیت دارد. شرکت‌های ملی نفت اختیارات پیچیده‌ای دارند و در بافت‌های سیاسی و اقتصادی متفاوتی فعالیت می‌کنند. در حالی که برخی از آنها از استقلال مالی و عملیاتی بالایی برخوردارند برخی دیگر منابع محدودی دارند و از لحاظ اولویت‌های هزینه‌کرد و گاهی تعاملاتشان با گروه‌های بیرونی تحت نظارت شدید دولت قرار دارند. شرکای قدیمی معمولاً در بهترین موقعیت برای کار با شرکت‌های ملی نفت قرار دارند زیرا اختیارات این شرکت‌ها را درک می‌کنند و بهتر متوجه می‌شوند کدام رویکردها موفق خواهند شد و کدام به شکست منجر خواهند شد. برنامه AGMR «اصول راهنمای متان»، رویکردی نویدبخش است زیرا راهبران کشورها با شرکت‌های ملی نفت همکاری دارند و با فضای محلی شرکت‌های بخش خدمات آشنایی دارند. بسیاری از شرکت‌های بین‌المللی نفت تعهداتی عمومی در خصوص کاهش متان داده‌اند و این یکی از بهترین روش‌ها برای آنها برای پیش بردن تعهداتشان است.

شفافیت ضروری است. اینکه بسیاری از شرکت‌های نفت در جهت متعهد شدن به مسئله کاهش متان شروع به گام برداشتن کرده‌اند مسئله دلگرم‌کننده‌ای است اما عملکردها دچار عقب‌ماندگی است. بانک جهانی برآورد می‌کند که فلرینگ گاز سال گذشته حدود ۹ میلیارد متر مکعب افزایش یافت. این رقم معادل کل مصرف گاز رومانی است. این مسئله از لحاظ زیست‌محیطی ویران‌کننده است و از طرف دیگر اتلاف منابع عظیمی به شمار می‌رود. بخش زیادی از این فلرینگ گاز در کشورهایی اتفاق می‌افتد که شرکت‌های ملی نفت بر مصرف گاز و نفت سلطه دارند و همین ابعاد مشکل را نشان می‌دهد. علی‌رغم وعده‌های جدیدی که بسیاری از شرکت‌ها از جمله شرکت‌های ملی نفت داده‌اند اعتماد هنوز اندک

پتروناس و قطر انرژی شرکت‌هایی پیشرو در زمینه الان‌جی محسوب می‌شوند. ضمن آنکه شرکت‌های ملی نفت ایستا نیستند. به همراه دیگر بخش‌های صنعت، آنها نیز تحول می‌یابند و به شرایط بیرونی پاسخ می‌دهند. به موازاتی که روندهای سرمایه‌گذاری، انتظارات شرکا و فناوری‌ها و داده‌ها تحول پیدا می‌کنند شرکت‌های ملی نفت هم دستخوش تغییر می‌شوند. این شرکت‌ها از یکدیگر هم یاد می‌گیرند. مدیران عامل و اعضای هیئت مدیره در شرکت‌های ملی نفت به طور طبیعی رقابت‌ها را رصد کرده و خودشان را با هم‌تایانشان محک می‌زنند. تمامی این عوامل در شتاب گرفتن تعهدات شرکت‌های ملی نفت طی یک سال اخیر نقش داشته‌اند.

با وجود این، ایجاد ظرفیت‌های فنی و انسانی برای رسیدگی به مسئله انتشارات نیازمند تعامل مستمر به ویژه با شرکت‌های ملی نفت است که در فضای سیاسی، اقتصادی و مقرراتی متفاوتی نسبت به شرکت‌های بین‌المللی فعالیت می‌کنند. بنابراین، چه درس‌هایی می‌توان از مطالعات موردی ذکر شده در بالا آموخت و چه چیزهای دیگری برای سرعت بخشیدن به اقدامات لازمند؟ چند موضوع آشکار است.

تعهدات بالا به پایین (نزولی) اهمیت دارند. از لحاظ تئوری، دولت‌هایی که نقاط هدف سنگینی برای کاهش متان دارند فرمان‌های مستقیمی به شرکت‌های ملی نفت جهت کمک به محقق شدن این کاهش‌ها صادر خواهند کرد و عدم همسویی بین شرکت‌های ملی نفت دولت‌های آنها می‌تواند برای اقدام مانع‌تراشی کند. در اکثر موارد، دستورات صادر شده از سمت مقام‌های عالی این شرکت‌ها بیشترین اهمیت را دارند. چنانچه تأکید قوی بر اهداف کاهش متان بخشی از ملاک‌های عملکردی مدیران ارشد باشد نفع زیادی حاصل شرکت‌های ملی نفت خواهد شد. کاهش متان بایستی موضوعی باشد که به طور معمول در جلسات هیئت مدیره و در سطح مدیران اجرایی ارشد به بحث گذاشته شده و مورد بازنگری قرار می‌گیرد. سرمایه‌گذاران در شرکت‌های نفت سهامی عام از این فرصت برخوردارند که فرایندهای قوی‌تر و مستمرتری

1. sustainability-linked bonds

ژاپن دامنه تحقیقات خود را به موضوعاتی مانند مسائل زیست‌محیطی و همکاری‌های بین‌المللی مرتبط با انرژی گسترش داده است. این اندیشکده تاکنون به عنوان یک سازمان غیرانتفاعی با سرمایه‌گذاری بیش از ۱۰۰ شرکت عضو، داده‌ها، اطلاعات و توصیه‌های سیاستی مرتبط با انرژی و محیط زیست را ارائه کرده و در مورد وضعیت ژئوپلیتیک خاورمیانه، آسیا و اقیانوسیه و ... به مطالعه پرداخته است.

- گذار انرژی
- گاز
- برق
- نفت
- چین

این موسسه به طور ویژه بر روی موضوعاتی مانند گذار انرژی، روش‌های کاهش انتشار کربن و مسائل بین‌المللی انرژی تمرکز دارد. این موسسه تحقیقات خود را از طریق کتاب‌ها، مقالات پژوهشی، نظرات و پادکست‌ها منتشر کرده و در کنفرانس‌ها و کارگاه‌های بین‌المللی شرکت دارد، همچنین به دولت‌ها، صنایع، سیاست‌گذاران و دانشگاهیان مشاوره می‌دهد. حامیان این موسسه شرکت‌های نفت و گاز نظیر آرامکو، شل، توتال انرژی، اکسون موبیل، شورو، انی، اکینور، کونوکوفیلپس، بی‌پی و ... هستند.

۴. مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی (CSIS)

مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی یک سازمان تحقیقاتی غیرانتفاعی و دوحزبی ایالات متحده آمریکا بوده که در سال ۱۹۶۲ تأسیس شد و در واشنگتن دی‌سی مستقر است. این مرکز مطالعات سیاسی و تجزیه و تحلیل استراتژیک مسائل سیاسی، اقتصادی و امنیتی در سراسر جهان را با تمرکز بر مسائل مربوط به روابط بین‌الملل، تجارت، فناوری، مالی، انرژی و ژئواستراتژی انجام می‌دهد.

هدف این مرکز تعریف آینده امنیت ملی ایالات متحده ذکر شده که و به مجموعه‌ای متمایز از ارزش‌ها شامل غیرحزبی بودن، تفکر مستقل، نوآوری، پژوهش میان‌رشته‌ای و ... متعهد است.

در گزارش Global Go To Think Tanks سال ۲۰۲۰ دانشگاه پنسیلوانیا، این موسسه رتبه دوم را در میان اندیشکده‌های ایالات متحده در همه زمینه‌ها، رتبه هشتم در میان اندیشکده‌های حوزه انرژی را به خود اختصاص داد. همچنین به عنوان "مرکز تعالی دفاع و امنیت ملی برای ۲۰۱۶-۲۰۱۸" نامگذاری شد.

امروزه، CSIS یکی از مؤسسات برجسته سیاست عمومی جهان در زمینه مسائل سیاست خارجی و امنیت ملی است. کنگره، قوه مجریه، رسانه‌ها و دیگران به طور مرتب از CSIS دعوت می‌کنند تا رویدادهای روز

۳. موسسه اقتصاد انرژی ژاپن (IEEJ)

موسسه‌ی اقتصاد انرژی ژاپن در ژوئن ۱۹۶۶ تأسیس و در سپتامبر همان سال به عنوان یک بنیاد رسمی از سوی وزارت تجارت و صنعت بین‌المللی ژاپن تأیید و در آوریل ۲۰۱۲، به یک بنیاد عمومی تبدیل شد.

هدف اصلی تأسیس موسسه‌ی اقتصاد انرژی ژاپن انجام فعالیت‌های تحقیقاتی در حوزه انرژی از دیدگاه اقتصاد ملی در تلاش برای کمک به توسعه صنایع تامین و مصرف انرژی ژاپن و بهبود زندگی مردم در این کشور با تجزیه و تحلیل عینی مشکلات انرژی و ارائه داده‌ها، اطلاعات و گزارش‌های لازم برای تدوین سیاست‌ها بود.

با تنوع نیازهای اجتماعی، موسسه‌ی اقتصاد انرژی

1. Institute of Energy Economics, Japan (IEEJ)
2. The Ministry of International Trade and Industry
3. The Center for Strategic and International Studies (CSIS)

پایش اندیشکده های جهانی حوزه انرژی (نفت و گاز)

مهدیه ایزدالحسنی

موسسه مطالعات بین‌المللی انرژی بصورت هفتگی به رصد اندیشکده‌های برتر جهانی در زمینه انرژی جهت اطلاع از آخرین مطالعات و پژوهش‌ها در زمینه انرژی و استفاده از این مطالعات، می‌پردازد. بدین منظور و جهت شناسایی اندیشکده‌های برتر در زمینه انرژی از گزارش دانشگاه پنسیلوانیا که به اولویت بندی و رتبه بندی اندیشکده‌های برتر جهانی پرداخته است استفاده می‌شود. بر این اساس به استناد آخرین و بروزترین گزارش دانشگاه پنسیلوانیا حدود ۶۰ اندیشکده برتر جهانی در حوزه انرژی مورد هدف قرار گرفته و در طول هر ماه بطور کامل رصد می‌شوند. در این گزارش ابتدا به معرفی چند اندیشکده برتر در حوزه انرژی پرداخته شده و در انتها برخی گزارشات مهم استخراج شده از اندیشکده‌های برتر جهانی بطور خلاصه مورد بررسی قرار می‌گیرند.

۲. موسسه مطالعاتی آکسفورد انرژی^۴

موسسه‌ی آکسفورد انرژی (OIES) یک نهاد تحقیقاتی مستقل بریتانیایی در حوزه انرژی بوده که در دانشگاه آکسفورد مستقر است. این موسسه در سال ۱۹۸۲ تأسیس شد و با بهره‌گیری از تخصص‌های چندرشته‌ای، پژوهش‌هایی را در بخش‌های مختلف انرژی ارائه می‌دهد.

ساختار تحقیقاتی موسسه‌ی آکسفورد به شرح زیر سازماندهی شده است:

1. The Baker Institute for Public Policy
2. the Center for Public Finance
3. the McNair Center for Entrepreneurship and Innovation
4. Oxford Institute for Energy Studies (OIES)

مرکز سیاست جهانی انرژی در دانشکده روابط بین الملل و عمومی دانشگاه کلمبیا در ایالات متحده واقع شده است و به انجام پروژه های مبتنی بر شواهد می پردازد تا به حل چالش های پیچیده انرژی و اقلیمی جهان کمک کند. این مرکز از طریق تحقیق، آموزش و گفتگو به این اهداف دست می یابد.

این اندیشکده متعهد به تحقیقات مستقل و غیرحزبی است که با استانداردهای بالای یکپارچگی و کیفیت دانشگاهی در دانشگاه کلمبیا مطابقت دارد. به گفته ایشان ما بر این اصل بنا شده ایم که هیچ سازمان یا فرد خارجی بر کار دانشمندان ما به گونه ای تأثیر نمی گذارد که توصیه ها یا نتایج سیاست را تعیین کند. محققان ما تحقیقات خود را با پیروی از حقایق و شواهد به هر کجا که منجر شوند، مستقل و فارغ از هرگونه تأثیر یا کنترل سرمایه گذاران یا سایر گروه های ذینفع انجام می دهند.

هدف این اندیشکده تلاش برای پر کردن فاصله بین دانشگاه و سیاست گذاری عنوان شده تا بتواند از گذار جهانی برای کربن زدایی سیستم انرژی حمایت کند. به گفته این موسسه یافتن جدیدترین تحقیق و تجزیه و تحلیل مبتنی بر داده ها می تواند برای بسیاری از سیاست گذاران چالش برانگیز باشد و CGEP راه اندازی شده است تا راه دسترسی جهان به دانش قابل اعتماد و بی طرفانه را تغییر دهد.

ابتکارات و برنامه های این موسسه تحت عناوین زنان در انرژی، آزمایشگاه فرصت انرژی، تجارت و گذار انرژی پاک، مواد حیاتی، تحقیق مدیریت کربن، هسته ای برای تأثیرات آب و هوا، برنامه هند ذکر شده است.

اقتصادی تحقیق و آموزش ارائه می دهد. بروکینگز اعلام کرده است که کارکنانش "نماینده دیدگاه های متنوع" هستند و خود را غیرحزبی توصیف می کند. تمام آثار تولید یا منتشر شده توسط بروکینگز بیانگر تنها نتیجه گیری نویسندگان آن است و خود نهاد در مورد مسائل موضع گیری نمی کند. رسانه ها به طور متفاوتی بروکینگز را میانه رو^۱، محافظه کار^۲، لیبرال^۳، میانه رو، راست میانه^۴ و چپ میانه^۵ توصیف کرده اند.

بروکینگز دارای پنج برنامه پژوهشی مطالعات اقتصادی، سیاست خارجی، مطالعات حکمرانی، اقتصاد و توسعه جهانی، و بروکینگز مترو^۶ است. این مؤسسه همچنین سه مرکز بین المللی در دوحه قطر، پکن چین و دهلی نو هند داشت. در سال های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱، این مؤسسه اعلام کرد که از مراکز خود در دوحه و دهلی نو به طور کامل جدا شده و مرکز خود در پکن را به یک همکاری غیررسمی با دانشگاه چینها^۷ تغییر داده است.

در سال ۲۰۲۰، گزارش شاخص جهانی اندیشکده ها (Global Go To Think Tank Index Report) از دانشگاه پنسیلوانیا، موسسه بروکینگز، رتبه دوم را در میان اندیشکده های سیاست اقتصاد بین الملل و رتبه اول را در میان بهترین اندیشکده های تحقیقاتی بین رشته ای ۲۰۲۰ به خود اختصاص داد. مجله The Economist در سپتامبر ۲۰۱۷، بروکینگز را به عنوان "شاید معتبرترین اندیشکده آمریکا" توصیف کرد.

۷. مرکز سیاست جهانی انرژی^۸ (CGEP)

1. centrist
2. conservative
3. liberal
4. center-right
5. center-left
6. Brookings Metro
7. Tsinghua University
8. Center on Global Energy Policy (CGEP)

را در برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد (UNEP) دریافت کرده است و به طور فعال در گفتگوهای جهانی درباره انرژی، اقلیم، و محیط زیست شرکت می کند، علاوه بر این نقش ناظر را بر مذاکرات آب و هوا در کنفرانس تغییرات آب و هوایی سازمان ملل بر عهده دارد.

این اندیشکده همچنین در سال ۲۰۲۳ و در هشتمین سمینار بین المللی اوپک که در ۵ تا ۶ ژوئیه ۲۰۲۳ در وین برگزار شد، دو جایزه (۱. جایزه بهترین موسسه تحقیقات انرژی برای مشارکت در تحقیقات در صنعت انرژی. ۲. جایزه بهترین مقاله تحقیقاتی انرژی اوپک برای تحقیق در مورد ثبات بازار نفت.) دریافت کرد و با سازمان های بین المللی نظیر شورای جهانی انرژی^۲، مجمع بین المللی انرژی^۳، موسسه جهانی CCS^۴، موسسه اقتصاد انرژی^۵، اوپک، موسسه مطالعاتی آکسفورد انرژی، شورای آتلانتیک^۶، شل، بیکر هیوز^۷، کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد در مورد تغییرات آب و هوا^۸، شرکت ملی نفت چین و ... همکاری دارد.

۶. مؤسسه بروکینگز^۹

مؤسسه بروکینگز یک اندیشکده آمریکایی است که در زمینه علوم اجتماعی، به ویژه در حوزه هایی مانند اقتصاد (و سیاست مالیاتی^{۱۰})، سیاست کلان شهری^{۱۱}، حکمرانی، سیاست خارجی، اقتصاد جهانی و توسعه

را توضیح دهند و توصیه هایی برای بهبود استراتژی ایالات متحده ارائه دهند. پژوهشگران این مرکز با تخصص های خود، به تحقیق، تحلیل و ارائه توصیه ها می پردازند. فعالیت های آن ها شامل سازماندهی کنفرانس ها، انتشار مطالب، سخنرانی و حضور در رسانه ها است که هدف آن افزایش دانش، آگاهی و برجسته تر شدن مسائل مربوط به سیاست ها است. تاکنون این اندیشکده به صورت قابل توجهی توسط دولت های ایالات متحده، ژاپن، تایوان و امارات متحده عربی تأمین مالی شده است.

۵. مرکز مطالعات و تحقیقات نفتی کینگ عبدالله^۱

مرکز مطالعات و تحقیقات نفتی کینگ عبدالله، یک اندیشکده مشاوره ای متخصص در زمینه اقتصاد انرژی، آب و هوا و پایداری بوده که در ریاض مستقر است و خدماتی را به نهادها و مقامات در بخش انرژی سعودی ارائه می دهد.

این موسسه در سال ۲۰۱۶ تاسیس شد و در سال ۲۰۲۰ توسط دانشگاه پنسیلوانیا به عنوان رتبه سیزدهم از ۶۰ اندیشکده برتر جهانی در زمینه انرژی و سیاست منابع رتبه بندی شد. این اندیشکده همچنین در MENA Think Tank Index سال ۲۰۱۹، رتبه پانزدهم را در میان ۱۰۹ اندیشکده به خود اختصاص داد. این مرکز در سال ۲۰۲۳، اعلام کرد که وضعیت ناظر

1. King Abdullah Petroleum Studies and Research Center (KAPSARC)
2. World Energy Council
3. International Energy Forum
4. Global CCS Institute
5. The Institute for Energy Economics
6. Atlantic Council
7. Baker Hughes
8. United Nations Framework Convention on Climate Change
9. The Brookings Institution
10. tax policy
11. metropolitan policy

۸. شورای آتلانتیک^۱

شورای آتلانتیک یک اندیشکده آمریکایی غیرانتفاعی و غیرحزبی در زمینه امور بین‌الملل است که در سال ۱۹۶۱ تأسیس شد. شورای آتلانتیک میزبان ۱۶ برنامه منطقه‌ای و عملکردی مرتبط با امنیت بین‌المللی و رونق اقتصادی جهانی است که مأموریت این سازمان را پیش می‌برند. مقر آن در واشنگتن دی سی بوده و یکی از اعضای انجمن پیمان آتلانتیک است.

شورای آتلانتیک با مأموریت اعلام شده برای تشویق به ادامه همکاری بین آمریکای شمالی و اروپا که پس از جنگ جهانی دوم آغاز شد، تأسیس شد. در سال‌های اولیه، کار آن عمدتاً شامل انتشار مقالات سیاست‌گذاری و نظرسنجی از اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها درباره نگرش آنها نسبت به همکاری‌های فراآتلانتیک و بین‌المللی بود. در این سال‌های اولیه، تمرکز اصلی آن بر روی مسائل اقتصادی بود، اما روی مسائل سیاسی و زیست‌محیطی نیز کار می‌کرد.

این سازمان بر ترویج رهبری سازنده و همکاری بین‌المللی، به ویژه میان کشورهای حوزه آتلانتیک (اروپا و آمریکا)، تمرکز دارد و به تحلیل و ارائه راهکارهایی برای چالش‌های جهانی در زمینه‌های مختلفی مانند امنیت بین‌المللی، اقتصاد جهانی، انرژی، محیط زیست، و سیاست‌های خارجی می‌پردازد.

در سال ۲۰۲۰، دانشگاه پنسیلوانیا، این موسسه را به عنوان رتبه هفتم در میان اندیشکده های برتر در ایالات متحده معرفی کرد.

۹. بنیاد تحقیقاتی آبرور^۲

بنیاد تحقیقات آبرور یک اندیشکده جهانی است

که در دهلی، هند مستقر است و ادعا می‌کند که به‌طور مستقل فعالیت می‌کند. این بنیاد دارای سه مرکز در بمبئی، چنای^۳ و کلکته است. ORF با ارائه اطلاعات، تحلیل‌ها یا پیشنهادات به سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیرندگان دولت و جوامع سیاسی و تجاری هند کمک می‌کند تا در اتخاذ تصمیمات کمک کند. این بنیاد در ابتدا با هدف پرداختن به مسائل داخلی اقتصاد در پی اصلاحات دهه ۱۹۹۰ آغاز به کار کرد. با این حال، امروزه مأموریت آن به حوزه‌های امنیت و استراتژی، حکمرانی، محیط زیست، انرژی و منابع، اقتصاد و رشد نیز گسترش یافته است.

بر اساس برخی گزارش‌ها، تا سال ۲۰۰۹، حدود ۹۵٪ از بودجه این بنیاد توسط شرکت ریلیانس اینداستریز^۴ تأمین می‌شد. با این حال، اکنون تخمین زده می‌شود که این نسبت به حدود ۶۵٪ کاهش یافته است، زیرا بنیاد ORF منابع مالی خود را متنوع کرده و از دولت‌ها، بنیادهای خارجی و سایر منابع نیز بودجه دریافت می‌کند.

بنیاد ORF کنفرانس‌های بین‌المللی متعددی برگزار می‌کند که از جمله آن‌ها یک کنفرانس چندجانبه برجسته به نام گفت‌وگوی رایسینا^۵ است که با همکاری وزارت امور خارجه هند برگزار می‌شود. در این کنفرانس سالانه، سخنرانان و شرکت‌کنندگان شامل روزنامه‌نگاران برجسته، رهبران تجاری، سازمان‌دهندگان جامعه مدنی^۶، و همچنین نمایندگان داخلی و خارجی از جمله نخست‌وزیران، وزرای امور خارجه و سایر مقامات داخلی و خارجی هستند.

در سال ۲۰۲۰، بنیاد ORF در فهرست برترین اندیشکده‌های جهان که توسط برنامه اندیشکده‌ها و جوامع مدنی دانشگاه پنسیلوانیا منتشر شد، در رتبه ۲۰ قرار گرفت. همچنین این بنیاد در میان اندیشکده‌های

1. Atlantic Council
2. Observer Research Foundation (ORF)
3. Chennai
4. Reliance Industries
5. Raisina Dialogue
6. civil society organizer

کشورهای چین، هند، ژاپن و کره جنوبی در جایگاه دوم قرار گرفت.

۱۰. موسسه بین‌المللی توسعه پایدار^۱ (IISD)

مؤسسه بین‌المللی توسعه پایدار یک اندیشکده مستقل کانادایی است که در سال ۱۹۹۰ تأسیس شده و به شکل‌دهی و اطلاع‌رسانی در مورد سیاست‌های بین‌المللی در زمینه حکمرانی توسعه پایدار می‌پردازد. این مؤسسه دارای سه دفتر در کانادا (وینیپگ^۲، اتاوا و تورنتو) و یک دفتر در ژنو، سوئیس است.

از سال ۲۰۲۲، فعالیت‌های روزانه مؤسسه تحت ساختاری به نام چارچوب CREATE سازماندهی شده است که راهنمای کار مؤسسه تا سال ۲۰۲۵ خواهد بود. این چارچوب دارای پنج رکن اصلی است: آب و هوا (Climate)، منابع (Resources)، اقتصادها (Economies)، عمل جمعی (Act Together) و مشارکت (Engage). این ارکان از طریق پنج برنامه مؤسسه به اجرا در می‌آیند: قانون و سیاست اقتصادی (Economic Law and Policy)، انرژی (Energy)، تاب‌آوری (Resilience)، پیگیری پیشرفت (Tracking Progress) و آب (Water).

IISD چشم‌انداز خود را «جهانی که در آن مردم و سیاره زمین شکوفا شوند» تعریف می‌کند. این مؤسسه با سازمان‌های بین‌دولتی^۳، دولت‌ها، مؤسسات علمی، بخش خصوصی و سازمان‌های جامعه مدنی در سراسر جهان همکاری می‌کند. این همکاری‌ها شامل تحقیقات جدید، گزارش و تحلیل اخبار، ارائه کمک‌های فنی و حمایت از ظرفیت‌سازی و برگزاری کارگاه‌ها و دیگر

رویدادهای تبادل دانش است.
۱۱. موسسه تحقیقات انرژی^۴ (IER)

موسسه تحقیقات انرژی یک سازمان غیرانتفاعی ایالات متحده است که به تحقیق و تحلیل در مورد عملکردها^۵، عملیات‌ها^۶ و مقررات دولتی بازارهای جهانی انرژی می‌پردازد و معتقد است که بازارهای انرژی آزاد و کارا، مؤثرترین و بهینه‌ترین راه‌حل‌ها را برای چالش‌های جهانی انرژی و محیط زیست امروز ارائه می‌دهند و به همین دلیل برای رفاه افراد و جامعه حیاتی هستند.

این مؤسسه در سال ۱۹۸۹ تغییر شکل داد و به عنوان یک خیریه عمومی شناخته می‌شود. IER به طور کامل از طریق کمک‌های مالی معاف از مالیات که از افراد، بنیادها و شرکت‌ها دریافت می‌شود، تأمین مالی می‌شود و هیچ گونه پشتیبانی مالی از منابع دولتی را درخواست یا قبول نمی‌کند.

این اندیشکده بر اساس اصول زیر به تحلیل انرژی و سیاست‌های محیط زیست مبتنی بر بازار آزاد می‌پردازد:

بازارهای آزاد: تاریخ نشان می‌دهد که حقوق مالکیت خصوصی، مبادله در بازار و حاکمیت قانون باعث شده‌اند تا انرژی مقرون‌به‌صرفه، استانداردهای زندگی بهبود یافته و محیط زیست تمیزتری داشته باشیم. علم عینی: سیاست‌های عمومی، به ویژه در زمینه محیط زیست، باید بر پایه علم عینی^۷ و واقعیت‌ها باشد، نه احساسات یا سناریوهای غیرمحتمل که منجر به فعالیت‌های دولتی می‌شود که ثروت را کاهش می‌دهد و اغلب توانایی جامعه را برای تغییر کاهش

1. The International Institute for Sustainable Development (IISD)
2. Winnipeg
3. intergovernmental organizations
4. Institute for Energy Research (IER) (United States)
5. functions
6. operations
7. Objective Science

اندیشکده برتر جهان (ایالات متحده و غیر ایالات متحده) شناخته شد.

۱۴. چتم هاوس^۲

چتم هاوس یک اندیشکده بریتانیایی مستقر در لندن است. مأموریت اعلام شده آن "کمک به دولت ها و جوامع برای ساختن جهانی امن، مرفه و عادلانه" است. این اندیشکده مبتکر قانون Chatham House است، که بر اساس آن شرکت کنندگان در یک جلسه می توانند محتوای جلسه را در خارج از آن به بحث بگذارند، اما اجازه ندارند هویت شرکت کنندگان را فاش کرده و یا مشخص کنند که چه فردی چه چیزی گفته است.

تحقیقات چاتهام هاوس بر پنج برنامه موضوعی متمرکز است که شامل محیط زیست و جامعه، اقتصاد و مالی جهانی، امنیت بهداشت جهانی، حقوق بین الملل و امنیت بین المللی می شوند. علاوه بر این، هفت برنامه منطقه ای نیز وجود دارند که به بررسی مناطق آفریقا، منطقه آسیا-پاسفیک، اروپا، خاورمیانه و شمال آفریقا، روسیه و اوراسیا، ایالات متحده و آمریکا و همچنین بریتانیا در جهان که در سال ۲۰۲۳ آغاز شده است، می پردازند.

این موسسه به طور منظم میزبان سخنرانانی از جوامع سیاست گذاری و کسب و کار بریتانیا و بین المللی است. چتم هاوس از سال ۱۹۲۲ نشریه سیاست گذاری International Affairs و از سال ۲۰۱۶ نشریه Journal of Cyber Policy را منتشر کرده است. همچنین از سال ۱۹۴۵ مجله جهانی ماهانه The World Today را به چاپ رسانده است.

در نوامبر ۲۰۱۶، چاتهام هاوس به عنوان اندیشکده سال توسط مجله Prospect انتخاب شد و همچنین در دسته های امور بین الملل و انرژی و محیط زیست در بریتانیا برنده شد. در رتبه بندی های سال ۲۰۲۰ دانشگاه پنسیلوانیا، چاتهام هاوس به عنوان سومین

بازگشتند و در همکاری با دیگر اساتید MIT در پروژه های به نام "آینده گاز طبیعی" شرکت کردند. تحقیقات در مورد پیامدهای اقتصادی و زیست محیطی نفت و گاز غیرمتعارف، شامل تأثیرات قیمتی و اثرات ژئوپلیتیکی، با همکاری چندین همکار CEEPR در حال انجام است.

۱۳. بروجل^۱

بروجل اندیشکده مستقل اروپایی است که در زمینه اقتصاد تخصص دارد که در سال ۲۰۰۵ تأسیس شد و در بروکسل مستقر است. به گفته این موسسه مأموریت آن بهبود کیفیت سیاست های اقتصادی از طریق پژوهش، تحلیل و مباحثه های باز و مبتنی بر واقعیت است. این مؤسسه به بی طرفی، شفافیت و برتری علمی متعهد است. اعضای بروجل شامل دولت های کشورهای عضو اتحادیه اروپا، شرکت ها و نهادهای بین المللی می شوند.

مؤسسه بروجل از طریق انتشار مقالات، برگزاری رویدادها، استفاده از رسانه های اجتماعی، پادکست ها و بخش های نظری فعال، فضایی را برای بحث و تبادل نظر برای علاقمندان به بهبود کیفیت سیاست های اقتصادی ایجاد کرده است. با تمرکز دوگانه بر تحلیل و تأثیر و از طریق روابط پویا با تصمیم گیرندگان در سطوح مختلف حکومتی، بروجل به عنوان یک آزمایشگاه زنده برای سیاست های اقتصادی تثبیت کرده است.

پژوهش های بروجل حول یک برنامه تحقیقاتی میان مدت متمرکز بنا شده است. این برنامه به دوره های سه ساله تقسیم شده و به عنوان اساس رویکرد این اندیشکده در زمینه حکمرانی، تحقیق، ارتباطات و جمع آوری کمک های مالی عمل می کند. در این افق زمانی، این موسسه یک برنامه تحقیقاتی سالانه دارد.

بر اساس گزارش ۲۰۲۰ Global Go To Think Tank، بروجل به عنوان بهترین اندیشکده اقتصاد بین المللی در سراسر جهان (غیر آمریکایی) و دومین اتاق

1. Bruegel

2. Chatham House

تضمین می کند.

مرکز تحقیقات سیاست انرژی و محیط زیست (CEEPR) سابقه طولانی ای در تحقیق درباره موضوعات حیاتی در سیاست های انرژی و محیط زیست دارد. اگرچه تمرکز پژوهشی CEEPR به طور طبیعی در طول زمان تکامل یافته است، اما برخی از مسائلی که این مرکز از ابتدای تأسیس خود بر آن ها متمرکز بوده، همچنان امروز نیز مورد توجه قرار می گیرند. این دیدگاه چند دهه ای در تحقیق درباره سیاست های انرژی و محیط زیست، یک ویژگی متمایز است که تحلیل های CEEPR را شکل می دهد.

یکی از نخستین پروژه های تحقیقاتی که در CEEPR انجام شد، یک مطالعه چهار ساله بود که در آن روش ها و داده های دقیق تری را برای تحلیل بازار جهانی نفت ارائه کردند. این پروژه شامل مطالعاتی در مورد تقاضای جهانی نفت، تحلیل عرضه از مناطق اصلی تولیدکننده و ترکیب توابع عرضه و تقاضا در یک شبیه سازی بازار بود. تحلیل های عرضه و تقاضا با مطالعات رفتاری کشورهای اوپک ترکیب شدند تا پیش بینی هایی از تحولات احتمالی آینده در بازار نفت ارائه دهند.

مرکز CEEPR همچنان منبع اصلی تحقیقات در مورد پویایی های متغیر صنعت سوخت های فسیلی جهانی است. در اواسط دهه ۱۹۸۰، CEEPR یک مطالعه سه بخشی در مورد تجارت بین المللی نوظهور گاز طبیعی ترتیب داد. بخش اول این مطالعه بر پتانسیل صادرات کانادا به ایالات متحده تمرکز داشت؛ بخش دوم به صادرات روسیه به اروپای غربی پرداخت؛ و بخش سوم به تأمین گاز طبیعی مایع (LNG) به آسیای شرقی اختصاص یافت. بیست و پنج سال بعد، محققان CEEPR به بازارهای گاز طبیعی ایالات متحده و جهان

1. Public Policy Tradeoffs

2. market failure

3. government failure

4. Efficient Outcomes

5. Impartial and Unbiased

6. Center for Energy and Environmental Policy Research (CEEPR)

می دهد. بد-ستان سیاست عمومی^۱: سیاست هایی که تلاش می کنند "شکست بازار"^۲ را در بازارهای انرژی اصلاح کنند، باید با واقعیت "نقص دولت"^۳ متعادل شوند. مقایسه اقدامات ایده آل شده دولت با نتایج واقعی بازار نامناسب است. سیاست های دولتی توسط سیاستمداران و بوروکراسی ها پیاده سازی می شوند، نه توسط آکادمیک های بی طرف و مطلع.

نتایج و خروجی های کارآمد^۴: رفاه مصرف کنندگان انرژی، تولیدکنندگان انرژی و مالیات دهندگان باید به طور مشترک در نظر گرفته شود.

بی طرفی و عدم تعصب^۵: سیاست های دولتی باید پیش بینی پذیر، ساده و بی طرف از نظر فناوری باشند. این رویکرد باعث تشویق سرمایه گذاری در صنعت انرژی و ترویج نوآوری فناوری خواهد شد. این اصول بر اساس دیدگاه های IER در زمینه انرژی و محیط زیست شکل گرفته و به تحلیل و ارزیابی سیاست ها و بازارهای انرژی کمک می کند.

۱۲. مرکز تحقیقات انرژی و سیاست زیست محیطی^۶

مرکز تحقیقات سیاست انرژی و محیط زیست (CEEPR) از سال ۱۹۷۷ پس از اولین شوک قیمتی نفت و اندکی قبل از دومین شوک، تأسیس شد. این اندیشکده به عنوان یک مرکز اصلی برای تحقیق در زمینه سیاست های انرژی و محیط زیست در مؤسسه فناوری ماساچوست (MIT) فعالیت می کند.

CEEPR با تحقیقات دقیق و عینی، به بهبود فرآیند تصمیم گیری در دولت و بخش خصوصی آمریکا کمک می کند. این مرکز همچنین ارتباط کار خود را از طریق همکاری نزدیک با شرکای صنعتی از سراسر جهان

۱. کشتی‌ها و مالکین/اپراتورهایی که عملیات انتقال کشتی به کشتی (STS) را با کشتی‌های تحریم‌شده انجام می‌دهند.

۲. ارائه‌دهندگان خدمات دریایی وابسته که با کشتی‌های تحریم‌شده همکاری می‌کنند (مانند کشتی‌های یدک‌کش، اپراتورهای بندر، تأسیسات ذخیره‌سازی، تأمین‌کنندگان سوخت).

د. اقدامات ضد جاسوسی:

۳. اعضای ارشد خدمه (مانند کاپیتان، ناوبر) که روی کشتی‌های تحریم‌شده فعالیت می‌کنند.

۴. خریداران، کارگزاران و واسطه‌هایی که با کشتی‌های تحریم‌شده و محموله‌های آن‌ها سر و کار دارند.

● شناسایی کشتی‌های ناوگان سایه‌ای که در فعالیت‌های نظارتی/جاسوسی دخیل هستند و جلوگیری از عبور آن‌ها از آب‌های سرزمینی و تنگه‌های بین‌المللی.

● الزامات بررسی دقیق تر:

● شناسایی و تحریم تأسیسات کشورهای ثالث که نفت/محصولات نفتی منشأ روسی را مخلوط یا پنهان می‌کنند.

ب. تحریم‌ها و ممنوعیت‌های بخشی:

● ممنوعیت عملیات انتقال کشتی به کشتی (STS) نفت خام و فرآورده های نفتی روسیه در آب‌های سرزمینی و مناطق اقتصادی ویژه (EEZ) و خدمات دریایی و دیگر خدمات مرتبط با چنین عملیاتی در هر مکانی که انجام می‌شود.

● ممنوعیت واردات فرآورده های نفتی پالایش شده/ فرآوری شده که از نفت خام منشأ روسی تولید شده‌اند.

ج. اقدامات زیست‌محیطی و ایمنی:

● الزام به ارائه مدرک بیمه P&I کافی برای تمامی نفت‌کش‌هایی که وارد آب‌های سرزمینی، EEZها و تنگه‌های بین‌المللی می‌شوند.

● افزایش و اجرای حداقل الزامات زیست‌محیطی و ایمنی برای نفت‌کش‌ها در آب‌های سرزمینی، EEZها و تنگه‌های بین‌المللی.

● انطباق با استانداردهای سوخت اکسید گوگرد سازمان بین‌المللی دریانوردی (IMO).

● شناسایی کشتی‌های ناوگان سایه‌ای که در فعالیت‌های نظارتی/جاسوسی دخیل هستند و جلوگیری از عبور آن‌ها از آب‌های سرزمینی و تنگه‌های بین‌المللی.

● تنظیم مقررات برای افزایش شفافیت و استانداردهای دقت، از جمله الزام به ارائه قراردادهای فروش مطابق با سقف قیمت که توسط اظهارنامه‌های تأیید شده توسط بانک برای دریافت بیمه و سایر خدمات پشتیبانی شده است.

۳. مرکز تحقیقات انرژی و هوای پاک (CREA)

Title: July ۲۰۲۴ – Monthly analysis of Russian fossil fuel exports and sanctions

جولای ۲۰۲۴ - تحلیل ماهانه صادرات سوخت فسیلی روسیه و تحریم‌ها

در تحلیل ماهانه جولای ۲۰۲۴ از صادرات و تحریم‌های سوخت‌های فسیلی روسیه، مرکز تحقیقات انرژی و هوای پاک (CREA) به بررسی وضعیت جاری و تأثیرات تحریم‌های بین‌المللی بر صادرات سوخت‌های فسیلی روسیه پرداخته است. نکات کلیدی این تحلیل به شرح زیر است:

● درآمد ماهانه صادرات سوخت فسیلی روسیه در ماه جولای، با ۳ درصد کاهش به ۶۵۶ میلیون یورو در

انرژی را کاهش دهد و فشار کاهشی بر قیمت‌های جهانی انرژی وارد کند. همچنین، در بلندمدت، کاهش سریع جمعیت چین نیز می‌تواند تأثیرات گسترده‌ای بر بازارهای انرژی و ژئوپلیتیک انرژی داشته باشد.

۲. مرکز تحقیقات انرژی و هوای پاک (CREA)

Title: POLICY BRIEFING: TACKLING THE RUSSIAN 'SHADOW' FLEET

گزارش سیاستی: مقابله با «ناوگان سایه‌ای» روسیه ناوگان سایه‌ای که به حمل سوخت‌های فسیلی روسیه می‌پردازد، دو چالش عمده ایجاد می‌کند:

۱. دور زدن سقف قیمت نفت EU/GV: ناوگان سایه‌ای به روسیه این امکان را می‌دهد که سقف قیمت نفت تعیین‌شده توسط گروه GV و اتحادیه اروپا را دور بزند و درآمد صادرات سوخت‌های فسیلی خود را حفظ کند.

۲. ریسک‌های زیست‌محیطی و اقتصادی: بروز حادثه‌ای مرتبط با کشتی‌های قدیمی و بدون بیمه ناوگان سایه‌ای، احتمالاً منجر به یک فاجعه زیست‌محیطی خواهد شد و هزینه‌های اقتصادی قابل توجهی را برای کشورهای ساحلی و یا جامعه بین‌المللی به همراه خواهد داشت.

بنابراین به گفته این مقاله، اقدام فوری برای ناتوان کردن عملیات ناوگان سایه‌ای روسیه ضروری است. خلاصه توصیه‌ها

الف. تحریم‌های هدفمند:

● شناسایی و تحریم کلیه کشتی‌های ناوگان سایه‌ای، مالکین، اپراتورها و مدیران آن‌ها.

● اگر کشتی‌های تحریم‌شده به فعالیت ادامه دهند، شناسایی و تحریم افراد و نهادهای کلیدی که با این کشتی‌ها همکاری می‌کنند، از جمله:

اندیشکده برتر بین رشته ای معرفی شد.

گزارشات مهم استخراج شده از اندیشکده های برتر

۱. موسسه اقتصاد انرژی، ژاپن - IEEJ

Title: Uncertainties about China as Global Growth Driver and Future Challenges

عنوان مقاله: عدم قطعیت‌های چین به عنوان محرک رشد جهانی و چالش‌های آینده
این مقاله به اهمیت تحولات اقتصادی چین به‌عنوان بزرگ‌ترین مصرف‌کننده انرژی در جهان و تأثیرات بالقوه آن بر بازارهای انرژی جهانی پرداخته و بر لزوم توجه به روندهای آینده تأکید می‌کند.

اقتصاد چین که برای بیش از ۲۰ سال رشد قابل توجهی داشته است، اخیراً با کندی مواجه شده و عدم قطعیت‌هایی درباره آینده آن وجود دارد. این کشور که به‌عنوان دومین اقتصاد بزرگ جهان پس از ایالات متحده شناخته می‌شود، اکنون با چالش‌های جدیدی روبروست که رشد اقتصادی آن را تحت تأثیر قرار داده است.

مصرف انرژی چین به‌طور مداوم افزایش یافته و در سال ۲۰۲۳ به ۱۷۰٫۷ اگزاژول رسیده است. این میزان رشد، ۵۷ درصد از کل رشد مصرف انرژی جهانی را تشکیل می‌دهد. چین بزرگ‌ترین مصرف‌کننده انرژی اولیه و دومین مصرف‌کننده بزرگ نفت پس از ایالات متحده بوده و بزرگ‌ترین واردکننده گاز طبیعی (۱۵۹٫۲ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی) و LNG (۹۷٫۸ میلیارد متر مکعب) در جهان است.

عوامل مختلفی مانند رکود در بازار مسکن، کاهش سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، نرخ بالای بیکاری و کاهش مصرف داخلی، به کاهش رشد اقتصادی چین منجر شده است. به علاوه، روابط تجاری چین با کشورهایمانند ایالات متحده و اروپا نیز تحت فشار است.

کاهش رشد اقتصادی چین می‌تواند تقاضا برای

روسیه، چین و آخرین وضعیت تحریمها

۱.۱. وضعیت روسیه:

کارشناسان اشاره کردند که با وجود تلاش‌های تحریمی و سقف قیمت‌ها برای کاهش درآمدهای روسیه، شرایط این بازارها در سال‌های اخیر به نفع روسیه بوده است. همبستگی اوپک‌پلاس و کاهش تولید به رهبری عربستان سعودی، از نظر مالی به نفع روسیه است و این کشور تمایلی به کاهش بزرگ قیمت نفت ندارد.

۲.۲. وضعیت چین:

چین به عنوان یک بازیگر کلیدی در بازارهای انرژی و روابط ژئوپلیتیکی همچنان مهم است. روابط چین با روسیه، عربستان سعودی، ایران و ونزوئلا، چالش‌هایی برای کشورهای غربی ایجاد می‌کند. روسیه به عنوان منبع اصلی واردات نفت چین جایگزین عربستان سعودی شده، در حالی که چین همچنان واردکننده عمده نفت ایران است. به گفته کارشناسان، این روابط صرف‌نظر از نتیجه انتخابات آمریکا تغییر چندانی نخواهند کرد.

چشم انداز انرژی آمریکای لاتین

وضعیت کلی:

در جلسه به اهمیت آمریکای لاتین به عنوان یک منطقه کلیدی در بازار انرژی پرداخته شد. کارشناسان اشاره کردند که این منطقه ۱۰ درصد از تولید جهانی نفت را به خود اختصاص داده و نفت صنعت مهمی برای کشورهای آن است. آن‌ها بر این نکته تأکید کردند که یک انتقال سریع به انرژی‌های تجدیدپذیر ممکن است به‌طور اقتصادی به منطقه آسیب برساند. در عوض، مسیرهای انتقال انرژی که به‌طور واقع‌بینانه‌تر تقاضا برای نفت را همچنان در حال رشد و سپس پایدار نشان می‌دهند، نیاز قابل توجهی به تأمین از این منطقه را پیش‌بینی می‌کنند.

به استراتژی سهم بازار مشابه سال ۲۰۱۵ دارد، زیرا این امر تأثیرات مالی و بودجه‌ای بر همه اعضای گروه خواهد داشت.

ریسک‌های ژئوپلیتیک: عملیات هفت اکتبر و جنایات رژیم صهیونیستی در غزه، تهدیدی برای بازار نفت به حساب می‌آید اما تأثیر آن بر قیمت‌ها گذرا بود. بحث‌هایی درباره احتمال گسترش درگیری‌ها ممکن است ریسک‌های جدیدی را به وجود آورد.

انتخابات ایالات متحده:

چندین موضوع در میزگرد به انتخابات آمریکا مطرح شد و همچنین اعضای پنل‌ها به مسائل مرتبط با گذار بلندمدت انرژی و سیاست‌های آب‌وهوایی پرداختند. اعضای شرکت کننده تفاوت‌های بین دولت ترامپ و یک دولت ادامه‌دار بایدن را مورد بحث قرار دادند، اگرچه چند هفته پس از این رویداد، رئیس‌جمهور بایدن از کمپین انتخاباتی خود کناره‌گیری کرد و مسئولیت را به معاون رئیس‌جمهور کامالا هریس سپرد. یک موضوع مکرر در بحث‌ها این بود که چگونه این دو دولت احتمالی شرایط ژئوپلیتیکی کلیدی را مدیریت خواهند کرد. یکی دیگر از حوزه‌هایی که شرکت‌کنندگان به آن اشاره کردند، لحن و پیام‌رسانی در مورد گذار انرژی هم در داخل کشور و هم با شرکای بین‌المللی بود. اعضای شرکت کننده اشاره کردند که دولت ترامپ احتمالاً شراکت‌ها و سرمایه‌گذاری‌های متمرکز بر گذار را در اولویت قرار نخواهد داد و نفت، گاز طبیعی وال ان جی را به‌عنوان یک ابزار ژئوپلیتیکی کلیدی مطرح خواهد کرد. در مقابل، دولت ادامه‌دار بایدن بر روی این شراکت‌ها و سرمایه‌گذاری‌ها دوباره تأکید خواهد کرد.

۴. مرکز سیاست جهانی انرژی CGEP

Geopolitics and Oil Markets in Uncertain Times: Roundtable Report

ژئوپلیتیک و بازارهای نفت: گزارش میزگرد در تاریخ ۱۸ ژوئن ۲۰۲۴، مرکز سیاست انرژی جهانی دانشگاه کلمبیا (CGEP) میزگرد خصوصی‌ای را با موضوع ژئوپلیتیک و بازارهای نفت برگزار کرد. این میزگرد به بررسی وضعیت کنونی و چالش‌های پیش‌رو در بازار نفت در نقاط مختلف مانند خاورمیانه، روسیه/اوکراین، چین و آمریکا پرداخت. شرکت‌کنندگان آن شامل مدیران ارشد شرکتی، نمایندگان جامعه مدنی، تحلیلگران انرژی، و کارشناسان از دانشگاه‌ها و اندیشکده‌ها بودند. این گزارش به تفصیل به بحث‌ها و تحلیل‌های انجام شده در این نشست می‌پردازد. چندین نفر از شرکت‌کنندگان در میزگرد به جنبه‌های ژئوپلیتیک در خاورمیانه و تأثیرات آن بر بازارهای نفت پرداختند.

خاورمیانه:

تصمیمات اوپک پلاس: ۱. در جلسه اوایل ژوئن ۲۰۲۴، اوپک و اوپک پلاس تصمیم به تمدید کاهش تولید نفت تا سه‌ماهه سوم ۲۰۲۴ گرفتند. ۲. همچنین برنامه‌ای برای کاهش تدریجی این کاهش‌ها و افزودن حدود ۲ میلیون بشکه در روز بین سه‌ماهه چهارم ۲۰۲۴ و سه‌ماهه سوم ۲۰۲۵ اعلام شد. ۳. هماهنگی و همبستگی گروه نیز تا پایان ۲۰۲۵ ادامه خواهد یافت. ۴. یکی از نکات کلیدی مطرح‌شده توسط شرکت‌کنندگان این بود که بخش عمده‌ای از برنامه‌های اوپک+ به شدت وابسته به شرایط بازار است.

با چشم انداز سال ۲۰۲۵، شرکت‌کنندگان در میزگرد اشاره کردند که اوپک+ احتمالاً در تلاش خواهد بود تا علیرغم مدیریت بازار، عرضه را بار دیگر افزایش دهد. با این حال، شرکت‌کنندگان در میزگرد خاطرنشان کردند که گروه علاقه‌ی محدودی

روز رسید که کمترین مقدار در سال ۲۰۲۴ است.

● پنج کشور بزرگ واردکننده سوخت‌های فسیلی روسیه در اتحادیه اروپا (مجارستان، ایتالیا، اسلواکی، بلژیک و جمهوری چک) مبلغ ۱.۲ میلیارد یورو به روسیه پرداخت کردند. کشورهای عضو اتحادیه اروپا همچنان می‌توانند به دلیل معافیت‌های تحریمی، گاز و نفت روسیه را از طریق خط لوله وارد کنند.

● ۳۶ درصد از نفت خام و فرآورده های نفتی روسیه توسط نفتکش های تحت مالکیت یا بیمه شده در کشورهای ائتلاف تعیین کننده سقف قیمت حمل شد، در حالی که مابقی توسط نفتکش های «سایه» حمل شد.

● ۶۷۴ میلیون یورو از نفت روسیه در آب‌های اتحادیه اروپا از طریق عملیات انتقال کشتی به کشتی (STS) منتقل شد که ۶۵٪ آن با کشتی‌های تحت پوشش بیمه +GV تسهیل شده است.

● بیش از دو سوم صادرات LNG روسیه به ارزش ۴۴۶ میلیون یورو به اتحادیه اروپا منتقل شد.

● کاهش سقف قیمت به ۳۰ دلار در هر بشکه می‌توانست درآمدهای صادرات نفت روسیه را در جولای ۲۰۲۴ به میزان ۲۶٪ (۳.۵۱ میلیارد یورو) کاهش دهد.

● از زمان اعمال تحریم‌ها تا پایان جولای ۲۰۲۴، اجرای کامل سقف قیمت می‌توانست درآمدهای روسیه را به میزان ۸٪ (۲۰.۹۱ میلیارد یورو) کاهش دهد. در جولای ۲۰۲۴ به‌تنهایی، اجرای کامل سقف قیمت می‌توانست درآمدها را به میزان ۱۰٪ (تقریباً ۱.۳۱ میلیارد یورو) کاهش دهد.

۷. بنیاد تحقیقاتی آبرور

The Role of Iran in India's Strategic Outreach in West Asia

نقش ایران در راهبرد هند در غرب آسیا این مقاله به ضرورت بازنگری و تنظیم مجدد روابط ایران و هند تحت ریاست جمهوری جدید ایران و دوره سوم نخست‌وزیری مودی می‌پردازد. همچنین گزینه‌ها و فرصت‌های موجود برای دو کشور را بررسی کرده و به تغییرات اخیر در منطقه که بر تعاملات هند با ایران تأثیر می‌گذارد، می‌پردازد.

ایران و هند روابطی طولانی و پر اهمیت دارند که تحت تأثیر تحولات منطقه‌ای و جهانی قرار دارد. روابط هند و ایران به دلیل تحریم‌های غربی و تغییرات در سیاست‌های انرژی و دیپلماتیک تحت تأثیر قرار گرفته است. با این حال، توافقات اخیر از جمله توافق چابهار و کریدور بین‌المللی شمال-جنوب، چشم‌اندازهای جدیدی برای همکاری‌های اقتصادی و انرژی بین دو کشور فراهم می‌آورد.

ایران برای هند از اهمیت زیادی برخوردار است که فراتر از بندر چابهار و اتصال آن به افغانستان و جمهوری‌های آسیای مرکزی است. موقعیت جغرافیایی، اندازه، تاریخ، و نقش ایران در منطقه موجب شده است که این کشور نقشی کلیدی در پیوندهای حیاتی به نواحی ساحلی شرق مدیترانه، آسیای مرکزی و جنوب آسیا ایفا کند و به دلیل منابع طبیعی فراوان، قدرت اقتصادی و نظامی خود، در سطح جهانی نیز تاثیرگذار باشد. ایران همچنین به دلیل توانایی خود در کنترل تنگه هرمز و تاثیرگذاری بر عرضه‌های انرژی جهانی، به عنوان یک قدرت ژئوپولیتیکی مهم شناخته می‌شود. از نظر نظامی، ایران قدرتی برجسته در منطقه است. ذخایر انرژی ایران، از جمله نفت خام و گاز طبیعی، منابع اصلی قدرت اقتصادی این کشور هستند. با وجود تحریم‌ها و مشکلات دیگر، ایران موفق شده است که تولید و صادرات نفت خام خود را افزایش دهد. ایران همچنین به عنوان کشور پیشرو شیعه مسلمان، نفوذ گسترده‌ای در منطقه دارد و این

۲. استفاده از تحریم‌های اقتصادی: تحریم‌ها به ویژه علیه کشورهای ایران، روسیه و ونزوئلا، و همچنین مصرف‌کنندگانی مانند چین و کره شمالی، بازار انرژی را مختل کرده است، اما کشورهای هدف تحریم‌ها کانال‌های موازی برای مقابله با آن‌ها ایجاد کرده‌اند.

۳. جنگ سرد جدید میان چین و ایالات متحده: چین با بی‌اعتنایی به ایالات متحده، با استفاده از دیپلماسی اقتصادی نظیر برنامه‌هایی مانند ابتکار کمربند و جاده، کاهش وابستگی به ابزارهای مالی ایالات متحده و تأمین زنجیره‌های تأمین جهانی خود، به ویژه در زمینه نفت و گاز و مواد حیاتی مورد نیاز برای تولید خودروهای برقی و باتری‌ها، قصد دارد ایالات متحده را به عنوان قدرت جهانی جایگزین کند.

۴. بحران میان روسیه و اوکراین: بحران میان روسیه و اوکراین باعث شده است تا اروپا تلاش کند وابستگی خود به انرژی روسیه را کاهش دهد و به منابع دیگری مانند ایالات متحده روی آورد.

این گزارش دو گزینه را پیش روی سیاست‌گذاران قرار می‌دهد: یا تقویت زنجیره‌های تأمین جهانی و تعمیق تلاش‌های انرژی داخل کشور و یا اعمال سیاست خارجی سخت‌گیرانه برای کاهش تنش‌ها و جلوگیری از جدایی اقتصادی در دنیای دو قطبی. با توجه به وضعیت فعلی، گزینه اول محتمل‌تر به نظر می‌رسد و باید مد نظر قرار گیرد. قطبی‌شدن بازارهای انرژی ادامه خواهد داشت که نشان‌دهنده شکاف ژئوپولیتیکی گسترده بین دو مجموعه کاملاً متفاوت از کشورها است.

۵. مرکز سیاست جهانی انرژی CGEP

Swapping Azeri Gas for Russian Supplies No Easy Fix for Europe

سوآپ گاز آذری با روسیه برای اروپا مشکلی ندارد پیشنهادهای اروپایی برای جایگزینی گاز روسیه که از طریق اوکراین حمل می‌شود با گاز آذربایجان در شرایطی که قراردادهای فعلی ترانزیت با مسکو در پایان سال ۲۰۲۴ منقضی می‌شود، ممکن است ساده تر از انجام آن باشد. عدم شفافیت در مورد این توافق باعث ایجاد انتظارات غیرمنطقی شده است. اگرچه اوکراین، اتحادیه اروپا و آذربایجان ممکن است از طرح خرید گاز آذربایجان و انتقال آن با استفاده از خطوط لوله روسیه به اروپا حمایت کنند، اما تحقق این طرح با چالش‌های قابل توجهی مواجه است. مهم‌ترین نکته این است که آذربایجان در کوتاه‌مدت منابع گاز اضافی کافی برای جایگزینی حجم بالای گاز روسی نخواهد داشت، هرچند که این وضعیت ممکن است در بلندمدت، اگر میزان علاقه خریداران به سطحی برسد که به تحریک سرمایه‌گذاری منجر شود، تغییر کند. این گزارش به مزایای جایگزینی گاز روسی با گاز آذربایجانی برای اوکراین، اتحادیه اروپا و آذربایجان می‌پردازد و سه گزینه برای آوردن این سوخت به اروپا را بررسی می‌کند.

براساس نتیجه گیری این گزارش، تنها راه واقع بینانه برای جایگزینی حجم فعلی گاز روسیه در کوتاه‌مدت، از طریق قراردادهای سوآپ بین آذربایجان و روسیه است. این به معنای ادامه واردات گاز روسیه به اتحادیه اروپا از طریق اوکراین تحت نام گاز آذربایجانی خواهد بود. چنین ترتیبی می‌تواند به اوکراین کمک کند تا در مذاکرات با روسیه امتیاز بیشتری بگیرد و همچنین به اتحادیه اروپا و اوکراین این امکان را می‌دهد که نشان دهند که در حال کاهش وابستگی به گاز روسی هستند. علاوه بر این، این ترتیب به‌طور قابل توجهی وابستگی متقابل بین روسیه و آذربایجان را افزایش می‌دهد که از ۲۰۲۲ به نفع هر دو طرف افزایش یافت و با انتقادات شدیدی از سوی اتحادیه اروپا مواجه بود.

۶. نشریه National Interest

The Changing Global Energy Map

نقشه جهانی انرژی در حال تغییر در حال حاضر، بازارهای جهانی انرژی تحت تأثیر تحولات ژئوپولیتیکی قرار دارند که به طور فزاینده‌ای به دوران ۱۹۳۰ها شباهت پیدا کرده است. در پی این تحولات، بازارهای جهانی انرژی در حال دو قطبی شدن هستند. یک طرف این تقسیم شامل کشورهای مانند چین، روسیه، ایران، کره شمالی و ونزوئلا بوده و طرف دیگر شامل ایالات متحده، اروپا و کشورهای پیشرفته اقتصادی آسیا است که با بخش‌هایی از آفریقا، آسیا و آمریکای لاتین و کارائیب ارتباط دارند. بسیاری از کشورهای اوپک نیز در میانه این تقسیم‌بندی قرار دارند. بازارهای نفت و گاز تحت تسلط ایالات متحده، چین، روسیه و کشورهای اوپک (که عربستان سعودی پیشرو آنهاست) هستند و استفاده از دلار آمریکا و نهادهای مالی غربی در تجارت جهانی انرژی به طور فزاینده‌ای سیاسی و مبهم شده است.

علل تغییرات در بازارهای جهانی انرژی را می‌توان در چهار تحول اصلی جستجو کرد:

۱. احیای صنعت نفت و گاز ایالات متحده: تولید نفت آمریکا در نیمه دوم قرن بیستم کاهش یافت و اقتصاد آمریکای شمالی به منابع خارجی مانند عربستان سعودی، عراق و ونزوئلا وابسته شد اما در دو دهه اول قرن بیست و یکم، ایالات متحده به عنوان یک صادرکننده بزرگ در بازارهای جهانی انرژی بار دیگر ظهور کرد. در مارس ۲۰۲۴، اداره انرژی ایالات متحده اعلام کرد که ایالات متحده «بیش از هر کشوری نفت خام تولید کرده است».

گسترش تحریمها باعث می‌شود که تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان انرژی به دنبال راه‌هایی برای همکاری و دور زدن تحریمها باشند. این اقدامات منجر به ایجاد بخش‌هایی از بازار می‌شود که در آنها نهادهای تجاری غیرشفاف، حوزه‌های قضایی با نظارت ضعیف، ناوگان‌های حمل و نقل با استانداردهای پایین‌تر و بیمه‌های غیرمطمئن فعالیت می‌کنند. شرکت‌های تجاری جدیدی به وجود آمده‌اند که عمدتاً در امارات متحده عربی و هنگ کنگ فعالیت می‌کنند و با انگیزه‌های سود بالا، تحریمها را دور می‌زنند. این تجارتها غالباً تحت حمایت فعالیت‌های وام‌دهی از بانک‌هایی هستند که نظارت بین‌المللی کمی دارند. به دلیل اهمیت و تأثیر بالای صادرات نفتی روسیه، روند مداخله دولت‌ها در بازارهای نفت ادامه خواهد یافت، و این دخالت‌ها به احتمال زیاد به صورت انتخابی خواهند بود تا از اختلال در جریان‌های جهانی انرژی جلوگیری شود. با این حال، این تحریمها ممکن است مشکلات جدیدی ایجاد کنند که به اختلال در سیستم تجارت بین‌المللی انرژی منجر شوند. در نهایت، ممکن است پیامدهای منفی این تحریمها بیشتر از مزایای آنها باشد و این امر نشان می‌دهد که نیاز به بازنگری در این سیاست‌ها و یافتن راه‌حل‌های جدید وجود دارد.

پیشنهادات مقاله: بیشتر دولت‌ها توافق دارند که کشتی‌های قدیمی بدون بیمه مناسب نباید فعالیت کنند، مشابه نیاز به بیمه برای خودروها. نظارت بر بیمه کشتی‌ها باید در نقاط کلیدی افزایش یابد. همچنین، باید اقدامات بیشتری برای شناسایی کشتی‌ها و مالکین نفتکش‌هایی که قوانین را نقض کرده‌اند، انجام شود. شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد چنین اقداماتی مؤثر است. هدف قرار دادن کشتی‌ها و بازرگانانی که بیمه مناسب ندارند، ممکن است از نظر سیاسی قابل قبول‌تر باشد و حمایت بین‌المللی بیشتری را جلب کند، به ویژه که این اقدامات بر اساس قوانین بین‌المللی موجود است. بازارهای انرژی که بخش بزرگی از اقتصاد جهانی را تشکیل می‌دهند، تحت تأثیر تغییرات ژئوپولیتیک و

چشم‌انداز کلی از تکامل انرژی را فراهم می‌آورد

۹. مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی CSIS

Oil Market Interventions and Consequences

مداخلات بازار نفت و پیامدها سهم قابل توجهی از معاملات جهانی نفت شامل حجم‌های تحریم شده و دارای تخفیف است که توسط واسطه‌ها در بخش حمل‌ونقل نفت معامله می‌شود. تحریم‌های انرژی ابزاری برای جلوگیری از درآمد کشورهای تولیدکننده نفت است، اما اثربخشی این اقدامات محل بحث است. سیاست‌گذاران همچنان به استفاده از تحریم‌های هدفمند ادامه می‌دهند و فشار بر دولت بایدن برای افزایش تحریم‌های مالکان نفتکش، مراکز تجاری و مؤسسات مالی که این تجارت را تسهیل می‌کنند، وجود دارد. با این حال، هیچ راه‌حل آسانی وجود ندارد و تحریمها نیازمند بازنگری هستند.

افزایش تولید و صادرات نفت و گاز ایالات متحده در دهه گذشته، تحریم‌های انرژی را تسهیل کرده است. پس از لغو ممنوعیت صادرات نفت خام در سال ۲۰۱۵، ایالات متحده به سرعت به بزرگترین تولیدکننده نفت جهان و یک صادرکننده کلیدی نفت خام و محصولات نفتی تبدیل شد. سال گذشته، این کشور از قطر و استرالیا پیشی گرفت و به بزرگترین صادرکننده ال ان جی نیز تبدیل شد. همچنین پس از حمله بحران میان روسیه و اوکراین در فوریه ۲۰۲۲، صادرات ایالات متحده به اروپا اجازه داد تا به مخالفت و تحریم حمله روسیه بپردازد، این امر با رشد تولید در برزیل، کانادا و گویان نیز پشتیبانی شد.

عملیات ویژه روسیه علیه اوکراین و تحریم‌های متعاقب اتحادیه اروپا و سقف قیمتی GV تغییرات مهمی در تجارت جهانی نفت ایجاد کرده است. دیگر صادرات نفت تنها توسط اقتصاد بازار و تنظیمات پالایشگاه تعیین نمی‌شود. تحریم‌ها شرایط جدیدی را ایجاد کرده و الگوهای صادرات از روسیه، آمریکای لاتین و خاورمیانه را تغییر داده است.

روابط تجاری، سیاست‌های امنیت انرژی و استراتژی‌های صنعتی در سه منطقه جنوب جهانی (کشورهای در حال توسعه: آمریکای لاتین، آفریقای زیر صحرای بزرگ، هند و آسیای جنوب شرقی)، شمال جهانی (کشورهای توسعه‌یافته: کشورهای OECD و چین) و کشورهای صادرکننده سوخت‌های فسیلی (خاورمیانه، شمال آفریقا، روسیه، آسیای مرکزی و منطقه قفقاز)، مورد بررسی قرار گرفته است.

با استفاده از رویکرد گام به گام و مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته، تحلیل به این نتیجه می‌رسد که عامل اصلی در پیش‌بینی پیامدها، نحوه تأمین تقاضای جدید کشورهای جنوب جهانی است؛ همچنین، مصاحبه‌شوندگان معتقدند که جنوب جهانی در کوتاه‌مدت به سوخت‌های فسیلی روی خواهد آورد، اما بدون شک در طول زمان به آرامی به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر حرکت خواهد کرد. به این ترتیب، احتمالاً رشد تقاضا رقابت جدیدی بین شمال جهانی (به عنوان صادرکنندگان فناوری‌های پاک) و صادرکنندگان فعلی گاز و نفت در جنوب جهانی ایجاد خواهد کرد. علاوه بر این، افزایش تقاضا می‌تواند تنش‌های بیشتری بین جنوب جهانی و شمال جهانی در زمینه تأمین مالی مقابله با تغییرات اقلیمی ایجاد کند. جنوب جهانی و صادرکنندگان گاز و نفت ممکن است به شرکای طبیعی یکدیگر تبدیل شوند که می‌تواند خطر ماندگاری سوخت‌های فسیلی را به همراه داشته باشد. شمال جهانی نیز در این دوره به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر حرکت خواهد کرد که روابط آن با صادرکنندگان فعلی گاز و نفت را بازتعریف می‌کند.

نتیجه‌گیری از این مطالعه این است که جابه‌جایی تقاضای جهانی انرژی به اندازه‌ای که گذار به انرژی‌های تجدیدپذیر ژئوپولیتیک جهانی انرژی و استراتژی‌های امنیت انرژی را تغییر می‌دهد، تأثیرگذار نیست. به هر حال، این روند باید در تحلیل‌های دینامیک‌های انرژی جهانی و در تعاملات سیاسی در مورد تجارت میان جنوب جهانی، شمال جهانی و صادرکنندگان سوخت‌های فسیلی مدنظر قرار گیرد. این مطالعه به درک بهتر نگرانی‌های مختلف این مناطق کمک می‌کند،

نفوذ بر روابط آن با کشورهایی مانند هند که جمعیت قابل توجهی از مسلمانان شیعه دارد، تأثیرگذار است. روابط هند و ایران به پتانسیل کامل خود نرسیده است، عمدتاً به دلیل عواملی فراتر از مسائل دو جانبه نظیر توقف واردات نفت، روابط هند و رژیم صهیونیستی، توسعه روابط ایران با چین، فشارهای غربی و... است. روابط ایران و هند تحت تأثیر منافع ملی هر دو کشور اداره می‌شود و می‌تواند زمینه‌های جدیدی برای همکاری فراهم کند.

نقاط کلیدی همکاری:

تأمین انرژی: پیش از مه ۲۰۱۹، ایران تقریباً ۱۰ درصد از نیازهای نفتی هند را تأمین می‌کرد. از سرگیری واردات نفت از ایران می‌تواند به تأمین انرژی هند و توسعه بازار برای ایران کمک کند. خط لوله گاز: پروژه خط لوله گاز ایران-عمان-هند در حال توسعه است. اگر به نتیجه برسد، می‌تواند جایگزین خط لوله ایران-پاکستان-هند شود و تأمین گاز طبیعی به هند را تسهیل کند. INSTC و بندر چابهار: بندر چابهار به عنوان پیوندی مهم در مسیر INSTC و برای تسهیل تجارت هند با آسیای مرکزی در نظر گرفته شده است.

۸. موسسه سلطنتی الکانو

La geopolítica del desplazamiento de la demanda energética mundial

ژئوپولیتیک تغییر تقاضای جهانی انرژی مقاله "ژئوپولیتیک تغییر تقاضای انرژی جهانی" که توسط موسسه رئال الکانو به زبان اسپانیایی منتشر شده، به بررسی تغییرات عمده در الگوهای تقاضای انرژی جهانی و تأثیرات ژئوپولیتیک آن می‌پردازد. در این تحلیل، پیامدهای ژئوپولیتیک جابه‌جایی آرام اما مطمئن تقاضای جهانی انرژی در دهه‌های آینده از بازارهای سنتی سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OCDE) به کشورهای در حال توسعه بررسی می‌شود. در این تحلیل، تأثیرات این تغییر برای بازارهای انرژی،

تقسیم‌بندی‌های جهانی هستند. به ویژه، تحریم‌های انرژی به دلیل وجود قدرت‌های بزرگ مانند روسیه، چین و هند که نقش مهمی در تولید و مصرف انرژی دارند و نگرانی‌های ژئوپولیتیکی متفاوتی نسبت به اروپا و ایالات متحده دارند، دشوارتر به اجرا در می‌آید. تحریم‌های انرژی می‌توانند به دستیابی به اهداف اقتصادی و سیاسی کمک کنند، اما تحریم‌های ثانویه و هدفمند-که مستقیماً بر روی نهادها یا افراد خاصی تمرکز دارند-به نظر می‌رسد مؤثرتر از طرح‌های کلی و پیچیده‌ای باشند که بر روی گروه‌های وسیع‌تری از بازیگران تمرکز می‌کنند.

Monthly Oil & Gas Markets Analysis
Institute For International Energy Studies

<https://www.iies.org>

